

# Muharrem Akman

- Őirler -

**Yayın Tarihi:**

15.03.2019

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

( )

Eserleri:

## .! Bir madenci öyküsü

Üst baş eski, yalın ayak  
Dolaşırdı biçare sokak sokak  
Ne zaman uğrasa büyüklerinin yanına  
İlle de anlatırlar madenden bir hatıra.

Dinlerdi o da onları korkuyla bir köşede  
O anlattıkları karanlık köşelerde  
Bir gün kendisi de mi çalışacak  
Ya da yaşıtı Mıstık gibi öksüz mü kalacak.

Zaman da durmak bilmiyordu ki  
Alıverdi elinden topladığı misketlerini  
Yabancılardı gururum dediği oyuncaklarını  
Delikanlı olmuştu başkaydı artık takıntıları.

Bir gün çağırdılar onu da asker ocağına  
Gidecekti iki yılı da vatan borcuna  
Daha köyünden bir yere varmamıştı ya  
Şaşkın ürkek teslim oldu komutanlarına.

Bu kadar zor gelir miydi gurbetlik insana  
Ne de kıymetliymiş ana da baba da  
Doğduğu köy ne kadar da güzelmiş  
Çok şeyin değeri ayrı düşünce bilinirmiş.

Teskere günü geldi ödedi vatan borcunu da  
Buluverdi kendini maden ocağı kursunda  
Bu anlatılanlardan da farklı bir dünya  
Nasıl çalışılır anam bu karanlık ortamlarda.

Duydukları bunlar mıydı bellemeler kamalar  
Varagel dedikleri sanki uçurum gibi kayalar  
Taşıdığım direkleri yetmez der ustalar  
Durmadan yapılır boşluklara domuzdamlar.

Sıradan bir çalışma günüydü bu yaşananlar  
Çatırdadı birden yaptığımız domuzdamlar  
Geliyordu üstümüze hisimla postalar  
Ölmeden bize sanki mezar oldular.

Ayak dibi kapanmış, nerede bu ustalar  
Daracık yerlere sıkıştım ağlarım duymazlar  
Lambam da sönmüş karardı ocaklar  
Uyandığım da koluma serum takarlar.

Anamın sesini duyar gibiyim başucumda  
Karşımda babam neden bakar duvarlara?  
Ustamı göremedim neden ağlarlar  
Dediler şu saatlerde mezar kazarlar.

Geçmiş olsun oğlum yavrana bağışlasın  
Üç beş hafta dinlen sonra iş başı yaparsın

Bu acıları çok yaşadık biz çabuk unutulur  
Ekmek parası anam böyle mi kazanılır?

Bakarım sanki başka olmuş dünyalar  
Yitip gitmiş varlıkların üstündeki manalar  
Sanki çektiğim bu başka oluklar.  
Nerede koğuşumdaki bildik tahkimatçılar

Maaşımda yetmez çoğunu alır bakkallar  
Pişti de oynarım, bir de içtiğim biralar  
Babam yolumu gözler her ay homurdanır  
Meteliksiz dolaşırım sanki işsizim ağalar.

Bir sabah baktık ki kapanmış kapılar  
Toplanmış topyekûn atölyeciler ocakçılar  
Bu işyerinde grev varmış neler anlatırlar  
Hak ettiğimiz emeği böylemi alırlar.

Mevsimler kıştı yağar yağmurlar karlar  
Gideriz yatakhanelere, rahat da bırakmazlar  
İllaki toplanacak taramacılar, kazmacılar  
Her gün başka başka insanlar nutuk atarlar.

Bu da yetmez dediler yürüyeceğiz Ankara'ya  
Hazırlandı yolluklar kışlık paltolar  
Biz yürürüz de taşımaz oldu ayaklar  
Nedir bu böyle, ne yapıyor bu başkanlar?

Mahşer yeri sanki neredeymiş bu insanlar  
Yürüyüp gidiyoruz ardımızda kaldı ocaklar  
Akşam da oluyor donduruyor soğuklar  
Durdurmak için bizi, askerler barikat kurarlar.

Toplanıp başkanlar anlaşma sağlarlar  
Yeniden şenlendi boşalttığımız ocaklar  
Fark etti birazda aldığımız maaşlar  
Ah olmasa bir de madendeki zorluklar.

Bir akşam vardiyasıydı bu yaşananlar  
Anlamadan kavurdu bizi sıcak rüzgârlar  
Kıyamet mi koptu Allah'ım! Ne oldu anlatsalar.  
Söndü lambalar, savruldu makineler.

Anlayamadık daha neler oldu katlarda  
Şuursuzca kaçışıyoruz sağa da sola da  
Bastığımız yerlerde kömür de var arkadaşlar da  
Alabilecek miyim bir daha yavrumu kucağıma?

Nerede kaldı kuyu dibi çalışır mı kafesler?  
Vuracak mı çanlar? Korkuyoruz canlar  
Geçiyor gözümüzden yaşantımızdan olaylar  
Çoktan feda edildik galiba, ağlarınız duymazlar.

Tesadüf bize ulaşır dışarıya aldılar  
Hala çıkıyor kuyulardan dumanlar  
Bin bir yürek toplanmış şaşırılmış insanlar  
Felaket çoktan duyulmuş, herkes kan ağlar.

Kuyubaşın'da toplanmış tüm yakınlar  
Yarenlerin yakınları yürek parçalar  
Her birisi hep aynı soruyu sorarlar  
Gördün mü sen onu? Ah bu soru beni yaralar

Çıkarılamadı cenazeler vardiya boyu dışarı  
Tanınamıyor cesetler, hala tütüyorlar  
Belindeki lamba numarasına bakıp da  
Bu Ahmet, bu Latif diye köyüne yollarlar.

Feryatlar yükseliyor her evden ağlıyorlar  
Minnacık yavrular nafile, baba arıyorlar  
Analar babalar bunu çoktan kadere bağlarlar  
270 cana yazık oldu, değil mi kardeşler

Onca yürek sustu alır mı kara topraklar  
Birer birer defin oldular, doldu mezarlıklar  
Kimide kaldı ocakta kapandı kuyular  
Ancak üç beş ay sonra, huzura kavuştular.

Bir oldubitti yaşandı yine, bu bildik acılar  
Ölümlerin suçunu grizuya atarlar  
Kalan canlar nasıl kömüre kazma vururlar  
Kader bu deyip tekrar işe başlatırlar.

Karar verip birden (resen) emeklisin diyorlar  
Yaşın kırk olmamış bunlar doğru mu yaparlar?  
Birkaç yıllık tazminat çek git diyorlar  
Emir büyük yerden köyünde didin diyorlar.

Uğraştı köyünde odunla tarlayla  
Birden düşüverdi yorgan yatağa  
Doktorlar muayene etse de boşuna  
Mesleki hastalık yapışmış bir kez yakaya.

Hastane odalarıdır artık bir evi de  
Tanıdık olacak doktor da, hemşire de  
Ne kadar zormuş nefes almak vermekte  
Çile yazılmış alınına sebep her neyse.

Çocukluğu gelir göz önüne, gençliği de  
Kara yerlerde yaşadığı sefilliği de.  
Bu yaşamı çocuğunda hiç istemese de  
O da girecek madene, eriyip gitse de.

01.03.1995

Muharrem Akman

Muharrem Akman

## 2018 Kurban bayramı Akçasu köyü

2018 Kurban bayramı Akçasu köyü

Bayram coşkusuyla dolup taşarken yollar  
Aşındı kapılar bir kez daha şaşırdı dağlar taşlar  
O coşku o heyecanla bende bayram gününde  
Geldim kapına sen yoktun yine babam nerede

Açılırken sayat kapısı yıllar sonra bir kez daha  
Kapının tırkızını kendim açtım siz yoktunuz ana  
Açık kalmış herkilin kapısı içerisi elekli Kalburlu  
Zamanınızdan kalma mısır arpa buğday unu

Damdan izleriniz silinmemiş duruyor her anı  
Cüğme bücük yerinde küfeler,üst üste yığılı  
Sivri kazma kaburgalı kürek,balta sivriç tokmak  
Kırılmış zelveleri boyunduruk bekliyor koşumu

Hangi tarlanın sürümünden geldiyse pulluk sayatta  
Tirmık yardımcı araç keseği eziyordu çiftten sonra  
Beş şisinde duruyor çoraba ancak üç beş ilmik atılı  
Bastonunda kalmış değirmen taşının yanibaşında

Bir dal çizme ayakkabı ne zaman çıktıysa ayaktan  
Ahırın hayvan yalağında kalmış sap saman arasında  
Dikenli telin duruyor zeytin yağı şişesi yanında  
Sacayak yan yatmış,keser küpüsü birde at nalı

Çıkarken merdivenlerden yavaş yavaş yukarı  
Bir ses çağıracaktı sanki kulaklarım açıldı  
Asılı kalmış tutağın aynı taktığınız yerde  
Oturup sohbet edecekmiydim bayram niyetine

Çanak çömlek darmadağın bırakıldığı yerde  
Cirit atıyor yalnızlık belli ediyor evin her yerinde  
Duvarlar küsmüş bırakmış boya badanasını  
Fistanında duruyor asılı resimler hüzün bakışlı

5/09/2018

Muharrem Akman. Zonguldak

Muharrem Akman

## **A.b.c.d**

Hayde bre bugün  
Er meydanına çıkmışçasına  
Umuda muhtaç en fazla  
Yüzleri pırıl pırıl  
Yüreklerindeki bitimsiz heyecanla  
Milyondan fazla genç  
Sarıldılar hep birden  
a.b.c.d şıklarına.  
Milyondan fazladan da fazla  
Ana baba, kardeş, akraba, abla  
Duruldular günün başlangıcında  
Uğurladıkları dualarla  
Çocuklarından fazla heyecanla  
Beklenen an saatin  
O bitmeyecek sanılan zamanın  
Tam ortasında  
Ya tutunulacak sınırsız hayata  
Yada umutlar başka baharlara.

14/06/2009 Zonguldak

Muharrem Akman



## **Acıların sessizliği**

Gelme sabah gelme mateminle  
Acıların sessizliğini yaşatma yine  
Kan yağar duman yağar memleketimin üstüne  
O canlar ki yirmisinde yirmi beşinde..  
Gider birer birer cennetine  
Her yükselen dumanın ardından  
Kalır yanan yürekler geride  
Onca kem gözlere inat biz de  
Hep beraber her yerde her bireyiyle  
Bu memkeket senin de benim de onun da  
Yaşayalım kardeşçe yine de yine de  
Tüm insanlıkla birlikte

Muharrem Akman 9/19/2016  
ZONGULDAK

Muharrem Akman

## Acınızı unuttum

Ben bacalardan çıkan dumanlarıda  
Haykırışlar nasıldı onlarıda unuttum  
Unuttum kavrulup köz olduğunuzu  
O facia GRUZU muydu adını bile unuttum

Birden dumanlar yükselmişti  
Galeriden ayaktan kör bacadan  
Toplanan binbir yürek vardı acıdan  
O bekleyiş ne zordu tarihinide unuttum

Unuttum minnacıkların sorularını  
Ne zaman geleceklerdi biricik babaları  
Kurumuş göz pınarlarınıza neler anlatıldıydı  
Gelmiyeceklerini bir daha nasıl dedim unuttum

Tarihler ne söylerlerdi acep o zaman  
Kaç bir yürektiniz facia geldiği zaman  
Çok yetimler bıraktınız yitip gittiğinizde  
Neydi o felaket ALLAH'ım sebebini unuttum

Unuttum bir bir çıkışınızı ocaktan  
Bir kavrulmuş beden olduğunuzu sıcaktan  
Kaçar kaçar topladılar kaldığınız çukurdan  
Buna nasıl dayandı yürekler acısını unuttum

Dualar okundu peşi sıra ardınızdan  
İsim cisim kaybolmuştu çıktığınızda ocaktan  
Anladık kimliğinizi taşıdıkları tabuttan  
Kaçar kaçar defin oldunuz sayısını unuttum

Yaşattığınız onca acıya rağmen  
Bıraktığınız aş ocağını unuttum  
Unuttum gidişin bir ders olacağına bize  
Bir hiç uğrunamı gittiniz anlamını unuttum.

Muharrem Akman

## Adını duyarlar

Senin havasız güneşsiz çalışma yerin  
Kimse bilmez başka zamanlarda  
Tek tek ölümlerinde pek olay olmaz  
Ya bir göçük altında yada varagel başında.

Ne zaman birden fazla yüz ile anılırsa,  
Topluca ölümlerin gruzu denilen faciayla (3 mart 1992)  
Birde yürüyüşün onbinlerle (4 Ocak 1990)  
Ankaraya doğru başkanın canlarıyla.

Ve alnından akan terin bedeli derinliklerde  
Bıraktığın bol oksijen başka bedenlere,  
Hiçbir zaman ödenmedi bilirsinde  
Vurursun kazmayı o hırsla kömürün böğrüne.

Çilekeşliğin duyulmuştur artık ülkendede  
Koşarsın yardımına doğal afetzedelerinde,  
Bulursun kendini başka göçüklerde  
Adını duyarlar ancak böyle günlerde.

Muharrem Akman

DEGERLI ABIMIZ RECEP BEYIN KALEMINDEN

eşki bir şiirimi göndereceğime söz vermiştim. bu şiirin altına yakışacağını umAraK  
GÖNDERİYORUM

acınmayı sevmez madenci

bir ihtimal  
bir patlama  
dört yüz ölü  
büyük facia

keşke olmasaydı haberin böylesi

yas odağı oldu Zonguldak birden  
hançer savurdu radyolar, televizyonlar  
dört yüz babanın evlat sevgisi  
ocakta duman oldu bitti  
ben ağladım, ağladı komşularım  
dağ ağladı, kuş ağladı, taş ağladı  
gözyaşı döktü doğa!

ben Bulgaristanlı  
yirmi iki yıllık madenci  
madencinin dünyasını  
anlayamaz madenciden başkası,  
keşke olmasaydı haberin böylesi!

madencilik yüreklilik demektir  
hizmet demektir vatana, ulusa  
her adım atışında bir sorumluluk  
her hamlede yeni bir umut  
başı dik girer ocağa  
yorgunluk nedir bilmez  
karanlıkları yırtar atar  
mihverindeki lamba  
karamsarlıkları  
yırtıp attığı gibi  
yüreği  
madencilik yüreklilik demektir  
hizmet demektir vatana, ulusa  
keşke olmasaydı bu infilak da  
olmasaydı haberin böylesi

ölümü  
dört yüz vatan evladının  
dört yüz şehidimizin  
dört yüz kara kaderi  
para kaynağı oldu  
madenciliği bilmeyenlere  
davuluna vurdular  
kasnağına vurdular

suçluyu aradılar ocaklardan uzakta  
suç ölümün suskunluğunda  
EVET  
suç madenci olmakta  
bilinmelidir ki  
bir ihtimal  
ille doğacaktır  
madencilik mesleğinde  
bir ihmal madencinin olabilir  
yöneticinin olabilir  
doğacaktır  
insanlar doğurgandırlar  
iyilik, kötülük  
hep insanlardan doğarlar

kanayan yaraya merhem olamıyorsak  
tuz bari serpmeyelim  
dört yüz vatan evladı yürekli  
şehit düşmüştür  
yakınına söylemeden son sözünü  
ölmüştür!  
gözlerim yaşlı  
yüreğim beynim üzgün  
siyasi görüşler suçu değil  
yürekliliğini arayın madencinin  
utanır ölümü önünde madencinin

ağlamak bile  
utanır  
yüreksizlikler yüreksizliklerine  
mezarların  
çook daha derinlerinde  
can vermenin yüceliğini  
çalışanlar bilir o derinliklerde

gömüdü oldu kömür ocağı  
dört yüz talihsizliğin  
ninelerin üzgülerinden ağıtlar doğacak  
çocuklar babaya hasret  
gözyaşı dökecek gede boyu altında yorganın  
ağıtlar doğacak çocukların gözyaşlarından  
anaların gözyaşı karışacak kömürün karasına  
ağıtlar düşecek  
eşlerin gözyaşına  
dualar kırık umutların tesellisi olacak  
beklentileri dizbağlarında bitik  
insanın kaderi bir sırdır alnında yazılı  
dört yüz kader dostlarımin anıları ağıtlarda yaşayacak.

talihsizlikler  
sinsiliğin siperinde siperlenir  
bilir bunu madenci  
ezmeğe iner her seferinde  
başını sinsiliğin

er meydanında yenik düşmekte var  
bunu da bilir madenci  
insanın kaderi  
bir sırdır insanın alnında yazılı

maxdenci yine inecek katlar  
kara kömürün çıkarmak için ak yüzünü  
madenci yine inecek katlar  
dört açarak gözünü  
talihsizlik gizleyen sinsiliğin  
başını ezmeye  
acınmaları sevmez madenciler  
acınmalar gülünç gelir  
madenciye

rahim recep akdora

SAYGILARIMLA:  
RR.AKDORA

Muharrem Akman

## Ağaçlar

Gökyüzünü benden saklamayın ağaçlar  
Bu ıssız yerlerdemi kapalı benim bahtım gibi  
Bir kuş sesi var birde uğultusu dalların  
Bağrına açılmış şose ağlıyor gibi

Ne hayatlar gördün sen nelere şahitsin  
Gelenler mi gitti sırayla senmi terk ettin  
Bağrından bunca yıl pek çok nefes verdin  
Bu patika eski dostları arıyor gibi

Gövdende bir isim var tarihi silinmiş  
Köklerinde üstünde ne canlar barınmış  
Bak şu ihtiyar baba ne çok yorulmuş  
Çiçeklerin ağaçların ardından ağlıyor gibi

Bir pınar bulmuş bir hendek dibinde  
Gelirmi gelmezmi evine nerden bilirmiş  
Günlerinin sayılı olduğu belleğine yerleşmiş  
Seninlede baba seninlede bu fani eksilmez gibi

Muharrem Akman

## **Ağdın var üç Zonguldak genci**

### **AĞIDIN VAR ÜÇ ZONGULDAK GENCİ**

Süzülür kara bulutlar bırakır matemini  
Müdavimi olduğu yerlere yine bu gece  
Şaşırmaz hedefini, şaşırmaz karşılayanlar  
Karaelmas ın attığı çalıma her defasında

Şimdi alem bu üç emek, üç kömür işçisine  
Bırakırken son nefeslerini daracık delhizlerde  
Metan gazınımı atalım suçu kaderemi  
Üç minareden üç sala sesi vurur yüreklere

Kömür Mükellefiyeti yenidenmi hortlamış  
Kara elmasa kendiliğinden gidiliyor bu defa  
Ne devletin şefkatli eli ne özel sektör zenginliği  
Emniyetsiz sözleşmesiz, bu üç zonguldak genci

Karışırken matemimiz gidenlerin ardından  
Kalmaz bir kırpıntı acınızdan, bu günden yarına  
Ders olmaz yarınlara kurtaramaz başka bedenleri  
Ağdın var Zonguldak bu defada kısa menzilli

22/11/2018

Muharrem Akman/Zonguldak

Muharrem Akman

## **Ah edip karaları bağlama vatan**

Yatma üzerine öyle albayraklı şehidin  
Kollarında derman yokki tutamazki seni  
Şimdi göklerde binlercesiyle birlikte  
Ah edp karaları bağlama yavrum

Alırken beratını bu hüzünlü bayramda  
Öperken sanlı bayragini defalarca  
Vatana feda olsun der gibiydin  
Ah edip karaları bağlama babam

Esen rüzgardan bile sakınırken tenini  
Gözlerine bile bakamazken nazarlara gelmesin  
Kör kurşunlara deği kahpe kurşunlara  
Ah edip karaları bağlama anam

Duruyordur dolabında al duvaklı gelinliğin  
Beklediğin gelmez uçtu göklere yığıdin  
Kimbilir kalbinde tarifsiz acının kederin  
Ah edip karaları bağlama bacım

Zamansız konulurken musalla tasına  
Vatanımızın başka başka yanında  
İzlerken yurekler parça parça olsada  
Ah edip karalara bağlanma vatan

jandarma uzman çavuşumuz Uğur İnal  
piyade teğmenimiz Emre As

ruhları şad olsun dilimizin döndüğü kadar

Muharrem Akman



## Ah karanlık

Bekleyemez sabahı  
Karanlık sevmez tabiyatı  
Atar kendisini gün ışığına  
Yıllar geçmiştir sanki  
Akşamdan sabaha  
Silkinir kapının önüne  
Tüm ağrılarını  
Titreyen elini  
İnsilün iğnesini  
Peltek dilini  
Koymuştur gönlüne  
Otuzunda bir kimlik  
Unutmasın aramasın  
Ver elini bağ bostan  
Vurki toprağa kazmayı  
Gömer birer birer  
Derdi tasayı  
Börtü böcek sarılsın  
Çıplak ayaklarına  
Rahat yüzü görmesin  
Elkerindeki nasır  
Belensin yaraya bereye  
Yıllardır sen ekeceksin  
Toprak verecek  
Umursanmaz onca emeğe  
Vermese bir şey bile  
Sevinir cılız fidelere  
Minnacık sebzeye meyveye  
Hasadın tam ortasında  
Gideceğini bile bile  
Yine akşam yine karanlık  
Ah yalnızlık  
Ah gocamışlık

Zonguldak

Muharrem Akman

10 Ağustos 2017

Muharrem Akman

## **Ah! sen hep.**

Suskun yüreklerde kaldın  
Bir Çarkı bile olamadın,  
Yanık trklere söz.  
Yakılan ağıtlar  
Yol almadı bir türlü,  
Onca ĉilekeŐ yaşamışlığını  
YaŐadıđınla kaldın.  
Dönüp bakabilsen eğer,  
Tanırmı seni  
Kıt kanat geĉindiđin bu yerler  
Ađaç ađaç, pańça pańça sktđn  
Tarlanın son evleğinde.  
Paydos verdiğin karasabanın.  
Ayaklarını ĉođu kez  
ĉıplak taşıyan bu patika,  
Her kapısını ĉaldıđında  
Gz göze gelemediğin  
Yuvandaki ailen.  
Yakalandığın gĉklerde  
Kaĉıncı ĉalımasını attığını unuttuğun  
Azrail'in.  
Ömrünü verdiğin  
Maden ocağın  
Her daim sizin iĉin dönen moletler  
Domuzdamı'ar kamalar Fırĉalar  
Ah sen hep  
YaŐadıđınlamı kaldın.

19/02/2007

Muharrem Akman

## **Ak gullerle gel**

Gümbür gümbür yağmurlar yağar  
Ne sığınacak kabım kaldı  
Ne taşıyabilecek takatım  
Meydanın ortasında düşmeden gel.

Çağırmaımla gelemesın bilirim  
Halime bakıpta öyle gel  
Alemin içinde minnacık bir zerre  
Daha fazla harab etme gel.

Yollarına çığmı düştü karlarlamı kaplı  
Açılmayan yolların ardındamısın gel  
Dalga dalga gelirken darbeler  
Etten kemikten bedenim dayanmıyor gel.

Karınçalanırken her sillede bedenim  
Gözyaşlarım donup kaldı gel  
Orta yerde ağlayıp yalvarmak olmaz  
Ak güllerle anılan meleğim gel.

Muharrem Akman

## Akar nasılsa

Gün günlüğünden sıyrılır  
Ağaç ağaçlığından  
Tutunmaya çalışırken  
O narin yürek  
Öyle hemen kapatmaz  
Pencereleri  
Gidiyorum dercesine  
Boş bırakır meydanı  
Geçmeyen zamanda  
Direnir o saat o dakkaya  
Yürekler yanar kalp yanar  
Yakınında uzağında  
Bitişir manalar birbirine  
Gök aynıdır deniz aynı  
Yol Aynı  
Yaşanmış yıllar yok sayılır  
Lokmalar lokma değil  
Tad tuz karışmıştır gayrı  
Onca yük omuzlarada  
Taşısada taşımada  
Boş gözler bakınır sağa sola  
Can daralmış sığmaz kabına  
Baharda aynı mevsimdir  
Kışda, yağmurda  
Olsada olur olmasada  
Oluk oluk gözyaşı akar nasılsa

Muharrem Akman

## **Aklından gider hersey**

Çökersin bir köşeye  
Élinde bir sigara  
Yada öylesine,  
Bakarsın, bakarsın bir yerlere  
Aklından gider herşey  
En sevdiklerin bile.  
Zor olduğuna yanarsın  
Nefes alıp vermenin  
Sıcaktan, soğuktan, yağmurdan  
Etkilenmeden yaşamının.  
Ne kadar çok kaç kereler  
Özlediğini anarsın  
Musallâ Taşlarını  
Bu gitmeler kalmalar sırasında  
Zaman durur izin vermez  
Gölgelerin değişmesine.  
Yüreğini dar gelir kafesine  
Ruhunmu çıkmak ister  
Göklere bilinmez.

16/12/2007 ihsaniye

Muharrem Akman

## **Alaca kar'lar altına**

Kimler getiriyor seni öyle  
kimilerini götürdüğü yerlere  
Bu gideceğin yerlerden kimselerin  
Dönmeyeceğini bile bile.

Şimdi alaca kar'lar altında seni  
Bırakılmışlığının faili biziz,  
Eş dost dediklerin işte böyle  
Bırakırlar bitmişliğinin olduğu yere.

Nefes nefes büyüyüp, gün be gün  
Hane hane, çoğaldığınız bu yerlerde  
Bu kadar biçilmiş ömür sayfaların  
Bitivermiş bak gurbet ellerde.

İşlenmemiş tarlaları, bırakmışlığın bizlere  
Aşocağı bellediğin kömür ocağın,  
Çoktan kaderine terkedildi bile  
Gitmişliğin belki en tasasız yerlere.

Takım olup, kartiye olup çalıştığın  
Bölümlerin, bölgelerin kıt artık  
Karavanada dağıtılmıyor sabah çorbaları  
Tek tük görünür oldular ocak çalışanları.

07/02/2007.

Muharrem Akman

## Alamanyalı

### ALAMANYALI

Dalar gibi rüyaya,konuşurken aklına geldikçe  
Sekiz yaşının sokağı var gözlerinin önünde  
Hiç bitmeyen oyunlarında okul yolunda  
Hala kalır sanmış izleri, resim gibi orada

Tutunmak için hayata bırakırken vatanını  
Bilmediği yerlerde kazanırken hayatını  
İp çekilmiş gibi sanki,evi ile işinin yoluna  
Konuşamaz hiç bir şey,anlamaz işittiğini

Çocuklar için,gelecek oyuncaktı Avrupa'ya giden  
Yeni bir dünya,bol para demektir, akranları na  
Bir türkü tutturmuş kendiliğinden ,elveda diyen  
Silada başlayıp ,gurbette söylenen hiç bitmeyen

Ellerinde bavullarla çıkagelir yıllar sonra  
Boynunda kaset çalar,medeniyet taşımakta  
Çakamı yapsın yoksa,toprağınımı koklasa  
Bir giden pişman,bir gitmeyen Avrupa'ya

Kökleri burada kalmış,tomurcuklar Avrupa'da  
Ne yaşasa,yarım kalmış sayılır bundan sonra  
Yaşanmış sayar yaşamadığı günleri aklı sıra  
Bir yarısını vatanında bırakmış,durur kenarda

Diğer yarısı gider gelir vatanından Avrupa'ya  
Zonguldak'tan dormunt'a esene Belçika'ya  
Her ayak bastığında yurduna evine barkına  
Silada gurbetçi,gurbette yabancı bundan sonra

Muharrem Akman ZONGULDAK

10/2/2019

Muharrem Akman

## **Alır bırakır uzaklara**

Alırlar işte tutmadan elinden ayağından  
Kendiliğinde oynanır hayat  
Aldırmaz kimse yaşaran gözlerine  
Kendin bile  
Odayı dolduran kah sevincin  
Kah çığığın  
Görünmez olur erişilmez olur bir anda  
Hayalin kalır adın kalır yanı başında  
Adına hasret dedikleri bir yol  
Alır bırakır uzaklara  
Duvar olur set olur aramıza  
sorarlarken çevrendekileri bir bir  
aranıp durursun kendi bildiğince  
göz göze geldiğinde  
güler gözlerin elin ayağın saçların bile  
hedefe kilitlenirsin böylece  
o dünyalara bedel gülüşünle

Muharrem Akman



## **Amasra**

Bartın Amasra

Muharrem Akman

## **Anamaz mıyım**

Mesala adını bin kez anamaz mıyım gelmediysen  
Çıktığım merdivenler kadar örneğin,  
Bir tren yolu yolculuğunda kendi kendime  
Geçtiğim trapezler kadar adını anamaz mıyım.  
Kelime dağarcığım anlatmaya yetmiyorsa  
Döktüremiyorsam en can alıcı kelimeleri,  
Nutkum tutulup bir şey de söyleyemiyorsam  
Adını beynime kazıyıp uykumda sayıklayamaz mıyım.  
Ve çaresizliğe telsim olup kendimce  
Bir rastlantı arayamaz mıyım gittiğim yerlerde,  
Karşıdan gelişlerimde bakmasan da yüzüme  
Bir an bile beni düşündüğünü umamaz mıyım.

Muharrem Akman

## Anamazmıyım

Mesala adını bin kez anamazmıyım gelmediysen  
Çıktığım merdivenler kadar örneğin,  
Bir tren yolu yolculuğunda kendi kendime  
Geçtiğim trapezler kadar adını anamazmıyım.

Kelime darağacım anlatmaya yetmiyorsa  
Döktüremiyorsam en can alıcı kelimeleri,  
Nutkum tutulup bir şeyde söyleyemiyorsam  
Adını beynime kazıyıp uykumda sayıklayamazmıyım.

Ve çaresizliğe telsim olup kendimce  
Bir rastlantı arayamazmıyım gittiğim yerlerde,  
Karşıdan gelişlerimde bakmasanda yüzüme  
Bir an bile beni düşündüğünü umamazmıyım.

Muharrem Akman

## **Anlasana**

Eller açılmışken huşuyla semaya  
Ölüm kusan silahlar kalkmış havaya  
Ezan sesleri çınlarken kulaklarda  
Düşürmüşler canları kara toprağa

Geldiği yerlerde neler anlatıldıydı oysa  
Yerken içerken yılan bile dokunmazdı insana  
Hemde hizmetteyken bu kutsal vatana  
Yapılırimiymiş bu insandan insana

Davul zurna ile uğurlanmıştı vatan borcuna  
Bir bayrak altındaki her insana  
Kurşun kardeşten gelmiş baksana  
Bu acıya nasıl dayanır anada babada

Bir yudum su yaradan ne veriyse yanına  
Şehitlik yazılmış Mehmetçiğin alınına  
Nifak tohumları atılsada arasına  
Bu vatan asla bölünmez anlasana

7 09 2008 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Anlaşmanın dili yok**

Anlaşmanın dili yok  
Bir taşı yerden kaldırmanın,  
Hasret hep aynı eder adamı  
Bir ağaca yaslanıp düşünmek gibi.

Bir gülü koklamanın kuralı yok,  
Sevgiliye bir dal uzatmanın  
Baktığında anlarsın,  
Dostlamı düşmanlamı bakıştığının.

Rüzgarın estiği yönde savrulmaya  
Çaresizlikden demeye gerek yok,  
Atılan her derbeder adımda  
Ne kurgular yapılır sorgu sual yok.

Hep önümüzde koşan umutlarımızı  
Dahada ötelediğimizi soran yok,  
Bir ömür bittiği yerde belkide  
Arpa boyudur gittiğimiz aldırın yok.

14.04.2007

Muharrem Akman

## Anlatamasa bile

Ben seni anlatamam  
Nereden başlasam yarım kalır  
Bir kartpostal güzelliğindeki  
Çehren ile,  
Ve göze en çok hoş gelebilecek şekilde  
Karşımda dizilen  
Sizi gidi işgalci çam ağaçları  
Ancak bu şekilde affederdim sizi  
Bir gelin edasıyla süslenip  
Köyümün yamaç tarlalarını  
İşgal etseniz bile,  
Çocuk ruhunu takınıp  
Yıllar öncesinden  
Torunlarını da almış yanında  
Öylece duruyor  
Bayram destekli coşkusu ile,  
Dumansız bacanın  
Açılmayan kapının önünde  
Bir yaşlı nine.  
Çok şeyler unutulmamış  
Şimdilik belli  
Bu patika yol,çakır dikenli bahçe  
Kapının eşiğinde unutulmuş  
Paslı balta, madenci ceketi  
Anlatamasa bile

29/01/2007 Zonguldak

Muharrem Akman

Muharrem Akman

## Arama

Yaren yaren bakarken  
Medeniyetin geldiği yere  
Ne bir komşumuzun  
Acısını hissettik yüreğimize  
Ne sevinci geldi göğsümüze  
El binerken yıllar önce  
Uzay mekiğine  
Biz patika yollarda kaldık nedense  
İlim irfan öğreneceğimiz yerde  
Sunmuşlar önümüze türlü eğlence  
El emeği çoktan dökülmüşken makineye  
Şıgındık güvendiğimiz beden gücüne  
Üzerimize düşen görev neyse  
Marifet saydık eksik teslim etmeye  
Uzak kaldık saygıya sevgiye  
Kardeşliğe,disipline  
Kaydolmuşken her şey  
Bir dokunuşla komputurlere  
Talim ediyoruz hala çeteleye  
Suçlu aramayalım boş yere  
Ne seçen suçlu ne seçilen  
Suç hepimizde

Muharrem Akman

## Ardı ardına

Bu yağmur diner  
Soğuk üşür bugün  
Uyku unutulmuş  
Sabırsızlık sabahlara  
En yeni giysiler kucaklarda  
Çamur dost olmuş ayaklarla  
Yollar olmadığı kadar asfalt  
Duygular uzanır gökyüzüne  
Kapılar hiç kapanmaz  
Ardı ardına ardına kadar  
Yorulmaz eller sıkışmaktan  
Çocuklar el öpme yarışında  
Temenniler nice bayramlara  
Rahmet okunur tüm mevtalara  
Bakışır gözler tanıyamadığı simalara  
Hayretle diz boyudur  
Çelik çomak oyununda  
Yada saklambaç oyunu sonrasında  
Hafızalar çalışır son hızıyla  
Çocuktan anımsadığın yüz  
Çocuklarıyla karşında  
Kaybolup gidecekti.belki  
Zaman yolculuğunda  
Bayramlar olmasa.

09/ 12/ 2008

Muharrem Akman



## Artık bizimle

Yerleşir yüreğine gelir o seninle  
Beklenen en sevecen en güzel şey  
Artık bizimle  
İlk bakıştığımız o saat o yerde  
Cız ettiğin yüreklerde  
Doldurur tüm sevecenliğini  
Sarar her yerimize  
Her şey minik herşey ilk  
Bakamıyor gözleri bile  
Tutulmaz eli ayağı, Oynar habire habire  
Ağız burun, göz kaş, Buruşur böyle böyle  
Sıgmaz tariflere  
Çınlatır odayı inga inga, üve üve  
Duyulan en güzel sesle  
İzletir her anını  
Pervane olunur etrafında  
Babanne,anneanne, dedelerle  
Hala dayı, kuzen enişte  
Doktoru ebesi hemşerisi  
Görevlisi hep birlikte, Teşekkürler sizlerde  
Hürmetler ilminize, Titizliğinize, ilginize  
Talimatlar anaya babaya  
Can kulağıyla dinler onlarda  
Tanışmış oldular evlat svgisine  
Not düşüldü böylece tarihe  
Bu küçük yavru dünyada diye  
Nasip etsin yaradan herkeslere  
Dünyadaki tüm bebelere  
Analı babalı büyümeye  
Sağlıklı uzun ömürlerle  
Tüm sevdikleri ile  
İman vatan insan sevgisi ile  
Yeşersin dünya  
Hep güzelliklerle, sizlerle

Muharrem Akman

## **Aslan memedim**

Gurbetti bir adıda vatan borcunun  
Bekcisi olacak butun yurdunun  
Gözyaşı gururudur giden yolcunun  
Adı gönüllerde aslan memedim

Kutsal emanettir bu ecdadından  
Ninnisi olmuştu iman ile vatan  
Basılan her yeri kanla yoğrulan  
Hayranıydı onun aslan memedim

Göklerde süzülen şanlı bayrağı  
Gönlünde yatıyor yüce atası  
Ölümüne sarmış duyduğu saygı  
Gururu şahlanır aslan memedim

Asırlardan beri eller tetikte  
İlişmeyenle o dosttur elbette  
Sancagi bayragi namus bilene  
Canda verebilir aslan memedim

Dostu dusmanını bilendendir o  
Huduttan hududa kosandandır o  
Şehadet serbeti icendendir o  
Her zaman hazırdır aslan memedim

Muharrem Akman

## Aslanım bak

Şöyle bir doğrulup gerildi yatağından  
Sesini en tiz en etkileyici şekilde ayarladı  
Belliki çok mühim şeyler anlatacaktı  
Yutkunup hıçkırdı gözleri dondu kaldı  
Girdi kendi zaman tüneline  
Elleri şöyle bir uzandı  
Biz aslanım deyip başladı söze  
Çarık giydiği zamanlar geldi aklına evvela  
Koyun keçi davar ardında çobanlık yılları  
Amerikan yardımı patiskadan  
Beyaz gömleğinin yakasında eksik olmayan  
Bitten pireden söz etmeden geçmek olmazdı  
Ağanın emrinden bir adım dışarı çıkamayacağını  
Anadan babadan çok ondan korktuğunu  
Çünkü güç kudret ondaydı  
En ufak bir ihtiyaçta kapısı çalınırdı  
Una buğdaya ata katıra öküze mandaya  
Devlet kapısına müracaatlarda  
Maden ocaklarına işbaşı yapıp yapmamaya  
Alınan hak edişleri alıp saklamada  
Dilekçe yazmaya akıl danışmaya  
Düğün dernek bayram seyran aklında ne varsa  
Gelir sıra illa saklı şehrimiz yeraltlarına  
Biz aslanım girdik on altı yaşında maden ocağına  
Babamda buradaydı onun babası da  
Ustamızın ardında o nerdeyse biz orada  
Zaman diye bir kavram yoktu yevmiye alımlarında  
İndin mi kafesten aşağı  
Susuz lağımlarda dik bacalarda tamir taramada  
Tahkimatta bant başlarında kazmacı yanında  
O gün ne çıkarsa bahtına  
Mesai biterdi verilen iş bittiğinde tamamı tamamına  
Neler çektik güneşsiz günlerde kuru tayınlarda  
Dere Kenarlarında tenekelerde su kaynatıp  
Hem banyo yapmaya hem çamaşır yıkamaya  
Dayanamayıp kömürün kara tozuna  
Öldürücü yorgunluğuna kaçıp giden çok olurdu  
Gelirdi bir hafta sonra iki jandarma arasında  
Çok sevindik vatan borcu gelip çattığına  
Dört ay sonra döndük tekrar çıkan bir kanunla  
Tekrar karaelmas diyarı Zonguldak ocaklarına  
Biz aslanım: esas duruşta dururduk  
Ana baba amir çavuş kâtip karşısında  
Bende beklerdim gördük de az çok  
Maden başçavuşluğu yaptığım yıllarda  
Hatırlayıp anarım yıllar sonra  
Kaldık şimdi bir başına, derler ya şapkamın altında  
Geçenlerde rastladım bir vardiya kaçağına  
Geçerken yanında amiri sorar ne işin var burada  
Hazır cevap gideriz işe yarın oda bu aydan ya  
Döküldü kaynar sular tepemden baştan aşağıya  
Ah çocuklar ah ya ah aslanım ya

Yazık olmuş çiğnediğimiz yollara  
Haydi, kömürü yarattın güzelde  
Bu gaddar çavuşları niye getirdin başımıza  
Diye sızlanan zavallı maden emektarlarına  
Kalmışız ahlara vahalara yattı yerine usulca  
Anlattıkları anlaşıldı mı sorup meraklanmadı da  
Olsun döküverdi içini gitti gençlik yıllarına

29/06/2015

Muharrem Akman İhsaniye

Muharrem Akman

## **Avularına gl düşmüş (madenci korusu)**

AVUÇLARINA GL DüşMüş (madenci korusu)

Seni burada da gördüm, yalancktan elbiselerinle  
Kömür kokmuyordu belki üstün başın baretin  
Szlmyordu terin yanaklarından aşağı  
Kömür karas yüzünden ışıldamıyordu gözlerinin akı

Müzik aletleri var bu sefer, nasırlı avuçlarında  
Öyle yürekten öyle samimi, duygusallık diz boyu  
İstishali, grevi, büyük Ankara yürüyüşü, göçükler.  
Doldunuz Asma Srmutuk Karadon Kozlu ocaklarına

Belki bir kazma kürek yoktu elinizde ,kmrnzde  
Bir hzne sebepde yoktu, söylediğiniz türkülerde  
Ekran da görünüyorken hayatınızdan kesitler  
Ne varsa alıp getirmişsiniz ,destansı hayatınızı

Siz şarkılarınızı söylerken, hüzünlü neşeli oynak  
Kimbilir hangi kariyenin hangi köyün işçisini  
Gk altından çıkarma gayretleri var ekranda  
Kürek kazma balta, hüzün telaş endişe ne varsa

Ellerin sarkmış göçünün içinden kprtisiz duruyor  
Frlamış baretin az ötede, onunda yarısı kayıp  
Gl düşmüş elinize, gözyaşları kömür karas  
Onca ektiginiz ile acı, onlarda göçükte kaldı.

8/Ocak/2018

Muharrem Akman Zonguldak

Muharrem Akman

## **Avutacağım**

Gözlerim yollarda sen bunu bilmeyeceksin  
Hayalin karşımda sen bunu görmeyeceksin  
Bir iyilik yapıpta bugünde gelmeyeceksin  
Çaresiz kendimi avutacağım

Beynime yüklendin sen bunu duymayacaksın  
Aklımdan bir an bile çıkmayacaksın  
Bir teselli olurum diye gelmeyeceksin  
Çaresiz kendimi avutacağım

Dağların dağlarıma benzedi diye  
Nefesin atmosferime karıştı diye  
Aynı dünyayı birlikte paylaştık diye  
Çaresiz kendimi avutacağım

Muharrem Akman

## **Ayakta kal**

Gün olur gelir zamanı,ayrılıksa ayrılık,vuslatsa vuslat  
Fırsat kollar hain eller,üfürür hıncını bir kez daha  
Bir çok yaprak düşer dalından, zamansız hesapsız  
Yasını tutarmı ülkem,akan kanlar için toprağına  
Siyahsa matemini adı öyle anılıyorsa alemde  
Bize her gün siyah,bize her yer kapkara siyah  
Memleketim siyah,memleketimin kalbi siyah  
Upuzun süren yıllar siyah,aylar siyah,yollar siyah  
Ayrılık sarar dört bir yanı,veda barışa kardeşliğe  
Mutluluk sevinç birlik beraberlik ne varsa elveda  
Güzel ülkem üstesinden gel,geçit verme kem gözlere  
Ayakta kalalım yine hep birlikte,dimdik iradenle,  
Muharrem Akman  
18/2/2016 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Ayırıda gitti**

Başka tepelerdenmi doğdu güneş  
Uyandıgın ilk sabahında  
Uykusuz gözlerle bakındığında sağa sola  
Karşında durmuyor kardeş,ana, babada.

Uzansam varmaz elim  
Diyar uzak cız eder yüreğim  
Vakitler geçiyor ne yapar derim  
Bir yuva kuruldu takdirat neyleyim.

Gülsede gözüm ah eder gönlüm  
Evde olma vaktin kapılarda gözüm  
Ak gelinliğinle gidelidenberi yüzün  
Gitmez oldu gözümden son görüşüm.

Bunca zaman yaşadıkların başkalaşacak  
Çevren,eş dost bir bir uzaklaşacak  
kimbilir biz,doğduğun ev bu yerler  
Zamanla yerlerini kimlere bırakacak.

Odan boş koyduğumuz yasaklar bitti  
Verdiğimiz mücadeleler anılarda kaldı  
Haytımızdan bir devir böylece kapandı  
Canımızdan bir canı ayırıda sonladı.

Muharrem Akman

31/08/2008 Zonguldak

Muharrem Akman



## Ayırır işte

ayırır işte  
bıçak gibi hemde  
babayı oğulu  
anayı kızı birbirinden  
duyulmaz baba sesi  
girmeden teknoloji araya  
iki kelam üç kelime  
yeterdi  
bir sürahi suyu  
birlikte tüketmeye  
dört çift gözle ufka bakmayı  
ve aynı uykulardan uyanmayı  
sabahın mahrumluğu ile  
simitciyi gözlerken  
o eller gizler kendini  
çıkamaz bir türlü  
bu dört kafadarı  
birlikte tutmaya  
belli etmez görünmez  
yok sayar görevini  
hiç bir iltimas istemezken  
istedikleri hak hukukunu

Muharrem Akman

16.10.2017

Muharrem Akman

## Ayrırmayın babasından

Ve hergün kazma kürek aldırırlar elimize  
Her gün haçer iner yüreğimize  
Eksik olmaz yüzümüz musalla taşlarından  
Ya bir emniyet güçlerimizin geçtiği yere  
Ya düğün derneğimizin olduğu yerlerde  
Kurulur kalles pusular haince,sinsice  
En kutsal görevimizde vatan için  
En eğlenceli gecemizde Yavrularımız için  
Sıra sıra mezarlar kazarız  
Kazarızda nasıl dayanırız  
Bir ana feryat eder,yavrum korkar  
Yalnızlıktan,karanlıktan üşür geceleri  
Henüz beş yaşında ayrırmayın babasından  
Minnacık yüreklere minnacık eller kıyar  
Aman vermez bir sızı,söyletmez yaşlarını  
İki yaşında,bir yaşında,üç beş aylık  
İnsanın yaşayabileceği yaşta,kurbanlar  
Son bulmaz bir türlü kıyım,akan kan  
Tutmaz dileklerimiz,ellerimiz semada  
Kudretinden sual olmayan mevlam  
Söndür ölkemin yangınını  
Söndürme ocakları

22/08/2016

Muharrem Akman. İstanbul

Muharrem Akman

## Baba50 Baba100(DÜZ YAZI)

BABA 50BABA100BABA 150.....

Şaban amcanın huyuydu, bir yere ne kadar erken gitmek mümkünse o zaman giderdi. Maden Ocaklarında 29 yıl çalışarak emekli ikramiyesi ile aldığı pikap ile köylünün taşınacak odun, un, sap, saman gibi taşımacılık işlerini yapar köylüyü kasaba pazarına getirip götürürdü. Köyde acil hasta olduğu zaman hastaları doktora yetiştirerek bir nevi ambulans görevini de üstlenmişti. Kasabanın pazarı olduğu günler erkenden pikabı köyün meydanına çeker yolcular gelene kadar bir o yana bir bu yana dolanıp dururdu, derdi kasabadaki işlerini de biran önce bitirip köye gün ışığında dönebilmek olan bu adamın bu yüzden köyde seveni kadar sevmeyeni de vardı, Şaban amcanın bu huyu bilindiğinden pazara gidecekler yataktan kalkıp fazla oyalanmadan koşar adım arabanın yanına gelmek zorundaydılar.Domuzdamcı yedeği Fuat'ın iş elbiseleri birkaç şahsi eşyası ve bir iki öğün yetecek kadar kuru gıdadan oluşan erzak kapının hemen eşliğinde hazırlanmış duruyordu.Annesi daha oğlunun elbiselerini yıkayıp söküğünü ilğini dikerken ağlamaya başlar, Fuat her defasında anasının bu haline üzülür ana ağlama ben artık maden ocağına alıştım diye söylese de fukara kadının daha da yüreği derpleşir o ince tiz sesiyle ağıtlar yakmaya devam ederdi. Oğlunun maden ocağına gitmesine üç beş gün kala ne zaman aklına gelirse sofrada yemek yerken ahırda hayvanlarıyla meşgul olurken bostanda tarlada ağlayıp dururdu, Bu durum hemen hemen madence işçi gönderen her evde yaşanır maden işçileri madene giderken üzüntü evlerine dönüşleri büyük bir sevinç yaşanırdı,çünkü maden ocaklarında çok kişi ya ölümcül kazalarda grizu göçük vs yada kazalarda yaralanmış sakat kalmıştı bunlarda olmaz ise madenden emekli olanlar çok değil 5-10 yıl sonunda meslek hastalığına yakalanır hastanelerden ve doktor kapılarından kurtulamazlardı. Onların bir evde artık hastane odaları olurdu,hele bir hastaneye yatmaya görsünler kovuş arkadaşlarından ufak bir tanışma faslından sonra mutlaka birbirlerini bir yerlerden tanımış olurlardı yada başka bir yerde aynı işi yapmış olduklarından meslektaş çıkarlardı..Köy halkının bu olaylar adeta bilinç altlarına yerleştiği için kendilerine madene gidenin ardından bin türlü üzüntü ve ağlama sebebi bulunurdu. Fuat elbise ve erzak çuvalını kapını eşliğinden alıp omzuna kaldırdı çuval bu ay da her zamanki gibi ağırdı anası elinden geldiği kadar çok yiyecek malzemesi koyardı, merdiven başından aşağıya iner inmez anası ağlamaya başlamıştı,anasının bu üzüntüsünü hafifletecek tek şey büyük oğlunun madenden köyüne dönecek olmasıydı iki oğlundan birisi A-grubu diğeri B grubu işçisi olarak çalıştığından 30 gün birisi maden ocağında çalışıp köye gelirken diğeri maden ocağına giderdi.Arabanın köy ortasında durak olarak kullandığı yer evlerinin yakınında olduğundan bu sabah Fuat en önde gelenlerden birisi olduğundan eski bir madenci olan aynı zamanda akrabası olan aracın sahibi Şaban amcasından aferin bile almıştı hemen hemen herkes meydana gelmişti sabahın alaca karanlığında sokağı bir uğultu kaplamış ortalığı sigara dumanı kokusu sarmıştı aralarında her zaman her yere geç gelme alışkanlığı olanlar olmasa herkes tamamıdı.Babası Ahmet amca hem onları yolcu etmek hem ağılındaki birkaç küçük baş hayvanı köy merasına getirmek için dışarı çıkmış, madencileri yolcu edene kadar oğlu Fuat ve diğer madene gideceklerle sohbet ediyordu, hayatının büyük bir bölümünü bu köyde hatta bu mahallede geçiren bu ihtiyar adam, köyde madende çalışmayan nadir erkeklerden birisiydi o yanı başındaki bir ayağı sakat kardeşi ile geçimini çiftçilik ve hayvancılık yaparak sağlamış fakat kendilerinin çalışmadıkları maden ocaklarına iki oğlunu da işçi olarak vermişti. Madene ve kasabaya gideceklerin hepsi arabanın yanına gelmiş araba yavaş yavaş hareket etmeye başlamıştı araba hareket ederken kadınlar birbiri ile yarış eder gibi ağlaşıyordu kimi kocasına kimi babasına kimisi oğluna galiba en sahici ağlayanlar analardı. Hava yeni aydınlandığından mahallesinin görüntüsü de yeni yeni meydana çıkıyordu bu iki küçük dereciğin birleştiği yere kurulan bu 15-20 hanelik mahalle ayrılığın verdiği üzüntü ve kederle.gözlerine şimdi daha bir güzel görünüyordu. Yeni yağmur yağmış olduğundan karşıdaki ormanların rengi öyle canlı görünüyordu ki ağaçlar adeta

yıkanmış ütülenmiş gibi yemyeşil onlara veda ediyordu, yol kenarlarındaki kır çiçeklerin güzelliği de bir başka güzellik olarak onları selamlıyor gibiydi.İşçilerde evlerinden ayrılmaya üzüyorlardı ama üzüntülerini pek belli etmiyorlardı ağlamalar ve dualar arsında yolculuklarına başladılar bir ay boyunca buralardan uzaklara maden ocaklarına çalışmaya gidiyorlardı. Araba mahalleden biraz uzaklaştıktan sonra içlerindeki üzüntülü halleri biraz olsun gitmiş, aralarında birbirleriyle şakalaşmaya başlamışlardı bile ne kadar üzülseler de bu maden ocaklarına gitmelerini engellemeyecektiki, yaklaşık 20 kişi 40-45 dakika yolculuktan sonra kasabaya vardılar.Araba her zamanki durağına park ettiğinde yolculuk ücretlerini verip arabadan indiler

Kasabada genellikle yapacak fazla bir şeyleri olmadığından çok vakit kaybetmeden kendilerini madene getirecek olan kurum arabalarının geleceği yere doğru yürüdüler burası her zaman.ana baba günü olur iğne atsan yere düşmeyecek şekilde kalaba olurdu.Kasabanın diğer köylerinden madene gelenler ve madende bir ay çalışıp köylerine geri dönenler hep bir araya geldiklerinden, hemen hemen her ay bu manzara tekrarlanırdı her zaman uğrak yerleri olan köfteci hacının dükkanı ve diğer bakkal manav gibi esnaf böyle günlerde tıklım tıklım olurdu en çok iş yapıyor gibi görünen,köfteci hacının tahta ve betondan karışık yapılmış mekanı kendisi ayakta zor duruyordu ama herhalde çok para kazanıyor olması lazımdı Az ötede hükümet binası,belediye binası karşılıklı cepheleri birbirlerine bakıyordu aralarındaki ve geliş güzel kurulmuş esnaflar bu günlerde dükkanlarını hep açık tutar rızklarına düşen payı kapmaya çalışırlar hem de veresiye defterlerinden borcunu vermeyenleri tespit ederek alacaklarını tahsil etmeye çalışırlardı. Fuat kalabalığın dışında bir yerde eski bir tahta parçasını yüksek bir yere koyarak oturdu uykusu öyle bir gelmişti ki o anda bir iki saat uyku uyusa kendini dünyanın en şanslı kişisi sayacaktı. Fuat bir yardanda uyanık kalmaya çalışıyor bir yardanda düşünüyordu,bu güne kadar hani gün yüzü görmemiş diye bir deyim vardır ya bu sözü kendisine ne çok yakıştıyordu, ne okula gidebilmiş nede doğru dürüst yaşantısı olmuştu çocukluğunda ilk öğrendiği şey çobanlık yapan babasının peşinde davarları koyunların yönlerini oradan oraya çevirmek olmuştu. Birkaç tane çoban köpeği ile bu sayede güzel dostlukları olmuştu. Babası okula kaydettirmişdi ama okula gittiği gün sayısı çok azdı zaten okula gidebilenlerde 2 yıl yada üç yıl okulda okur kendilerine bir belge verilerek okuldan ayrılırlardı. İlkokulu 5.sınıfa kadar okumak isteyenler ilköğretim okulu olan başka köylere yada kasabaya inmek zorunda olurlardı Bu yolla ancak köylerinden üç beş kişi ilkokulu 5.sınıfa kadar okuyup diploma alabilmişti.Biraz daha büyüdükten sonra gündüzleri babası ile çobanlık yapıyor, geceleri mısır tarlalarını hasat mevsimi yaklaştığında yaban domuzlardan korumak için tarlarda yatarlardı köpeklerle birlikte mısır tarlalarının ortalarına tahtadan yaptıkları sayvan denilen barakalarda kalırlar yaban domuzlarını tarlalarına yaklaştırmamak için uyanık kalmak gürültü yapmak zorundaydılar sabahın ilk ışıklarına kadar gürültü çıkarıp bağırıp çağırarak.teneke çalarak ara sıra boşa silah atarak, köpekleri tarla etrafında gezindirerek vakit geçirirlerdi. Bu hiç sevmediği işlerdendi uykusuzluğa yenik düştükleri zamanda ilk fırsatta yaban domuzları tarlalara zarar verirdi domuzların verdiği zarara mı aile büyüklerinden işiteceği laflarını üzüleceklerdi.

Uykusu o kadar ağırlaşmıştı ki kalkıp gezinmek ihtiyacı duydu maden ocakları sayesinde çok fazla kişi tanımıştı gerek aynı işyerinde kartiye sindeki beraber çalıştığı arkadaşları gerek başka yerlerde beraber oturup kalktıkları çok tanıdığı vardı. Karşılaştıklarında bazıları ile selamlaşıyor bazıları ile kısa konuşmalar yaparak birbirlerine hal hatır soruyorlardı. Her yaştan her sanat kolundan işçi arkadaşları olmuştu. Kazmacı,lağımçı,yol

marangozu,domuzdamcı,motorcu,nakliyatçı, mekanizasyon işçileri,ocak içi elektirikçileri,tulumbacılar,vinççiler,kuyu bakım işçileri,ambarcılar,silo işçileri bant bakım işçileri,puvantörler,sondajcılar,basınçlı hava makinalarını tamir eden ustalar soğuk demir kaynak işçileri,torna tesviye işçileri, tonluk arabaları tamir eden araba

tamiri işçileri, lambahane işçileri, idari bölümde çalışan memurlar, kısaca ocaktaki maden kömürünün çıkarabilmek için gerekli olan ve birbirini tamalayıp bir kurumu oluşturan işyerinde çok tanıdıkları olmuş birçokda arkadaş edinmişti, kendisi bir orman köyünden olduğu için onuda diğer büyükleri gibi domuzdamı sanatına verirler, bu yüzden işe alınırken yapılan mülakatlarda yapılan sözlü ve teorik sınavların bir parçası olarak avuç içleri kontrol edilmiş ellerinde nasır olup olmadıkları bakılmıştı. Kendisini amele olarak Şahin ustanın yanına vermişlerdi artık ustasının yanında hem çalışacak hem de ocak işlerini öğrenip yarın aynı işleri kendisi yapacaktı ve öğrendiklerini de kendinden bir sonraki nesile öğretecekti ki bunu düşündükçe işine daha fazla önem vermesi gerektiğini biliyordu. Hem çalışacak kendisini, yanına verilecek amelenin ve diğer iş arkadaşlarının hayatını tehlikeye atmayacaktı. Zaten köyde gerek kışlık yakacak ihtiyaçlarını karşılarken gerekse çoğu malzemesi ağaçtan olan evlerini ve köyde yapılan diğer evlerin yapımı sırasında işçi olarak çalıştığından eli balta ile iş yapmakta baya hünerli sayılırdı, evlerinin yapımında kullandıkları hemen hemen her ağacın ormandan kesilip yontulup mandaları ile köylerine taşınmasında ağaçların evlerindeki yerine yerleştirilmesinde emeği vardı. Kendilerinin yapamayacağı kadar ağır ve fazla olan işleri için imece usulü ile komşularının yardımıyla başarabilmişlerdi. Evlerinin yapımında ilk imeceyi temel atılırken yapmışlardı, babası da bugünün manasına uygun olarak gerek adet gerekse dini duygularla bir koç kurban etmişti. Az ötede koltuk değneklerinin yardımı ile yürüeyebilen bir arkadaşını görür görmez hemen yanına koştu bu başka bir köyden adı Hüsnü olan bir arkadaşındı bellikli madende iş kazası geçirmişti geçmiş olsun deyip kucaklaştılar, kazmacı yedeği Hüsnüye'e göre kazanın sorumlusu üst tarafında çalışan ustanın, ustaya göre ise aşağıya direk gönderirken haber verdiği halde kaçmayan kendisinini. Neyse ayağında bereket versin kırık yoktu doktorlar her ihtimale karşılık ayağını alçıya almışlardı. bir arkadaşının da aynı gün bir başka ustanın elinden kaçan direk ayağını direk ile domuzdamı arasına sıkıştırmıştı arkadaşını neredeyse bundan kurtukayım derken kömür taşımak için kullanılan bandın makaralarına kolunu kaptıracaktı. Bir yandan sitem ediyor bir yandan da başına daha büyük kaza gelmediği için şükrediyordu. Bu kazalar kartiye mühendisi ne rapor edilmiş böyle kazaların her zaman olabileceğini bilen mühendis yinede daha dikkatli olunmasının gerekliliğini kartiye şefleri aracılığı ile işçileri uyarıyordu. çünkü bu kazalar ölümcül yada sürekli sakat kalma gibi dahada üzücü sonuçlar doğurabiliyor hem can kaybı hemde işgücünden kayıp olarak sonuçta üretimide etkiliyordu.

İşçi arabalarının durak olarak kullandığı yer hareketlenmeye başlamıştı bu ayrılma vakti demekti arkadaşını ona kazasız belasız çalışmalar diledi oda ona tekrar geçmiş olsun dileklerini ileterek arabanın yanına doğru yürüdü. Kurumun işçilerini taşıyan araçlardan 4 tanesi daha gelmişti, madenden gelen işçiler birer ikişer araçlardan iniyor herkes ayrı bir yöne doğru gidiyordu, madene gidecek işçilerde kasabadan kendileri için gerekli kişisel ihtiyaçlarını temin etmişler üçerli beşerli gruplar halinde hem sohbet ediyorlar hemde araçların hareket saatlerini bekliyorlardı. İşçi sevkıyatı için kullanılan kamyonlar işçi taşınması gerektiği günlerde üzerlerine tente örtülüp içerlerine tahtadan sıralar yapılarak işçi taşınması için hazırlanırdı. araçların kalkış saatleri yaklaştıkça birer ikişer araçlara binmeye başladılar. Herkes kafasına göre arkadaşları ile yan yana yada yakınına oturuyor 3 saate yakın sürecek olan bu yolculuklarında canlarının sıkılmaması için kafadengi arkadaşları ile yolculuk yapmayı yeğlerlerdi Fuat ikinci sıradaki arabada kendisine bir yer bulmuş elbiselerinin bulunduğu çuvalını uygun bir yere koyarak bir yere oturmuştu anasının yolculuk sırasında yemesi için hazırlamış olduğu azık torbasını da elbiselerin üzerine koymuştu ki acıktığı zaman kolayca bunlara ulaşabilsin, Araçların hemen hemen tamamı dolmuş hareket etmeye hazırlanıyorlardı en öndeki araba klakson çalarak alandan ayrılırken diğer araçlarda onu takip ederek beraberce yola çıktılar ilk beş on dakika kimseden çıkmıyordu herkes bir ay boyunca

köyünden kasabasından ayrı kalacakları için oturduğu yerden kendi halinde öyle duruyordu. Hiç kimsede ne bir ses ne bir hareket vardı madende çalışmanın ağır yükü şimdiden omuzlarına çökmüş. herkes derin düşüncelere dalmıştı. Kimi tarlasını bağını bahçesini çoluk çocuğunu ana babasını her neyse bir şeyler düşünüyordu Kim neyi düşünür kim bilebilirdiki köyde yarım yamalak bıraktıkları işlerini mi düşünsünler, yoksa bir türlü denk gelmeyen bütçelerini mi. Maaşlarının çoğunu bakkala kahvehanelere lokantalara veriyorlardı az da olsa içki sigara kahvehane hayatı olanların vay halineydi onlar için bir aydan bir aya para yetiştirmek daha da zordu, kendiside bu gruba dahil olduğundan bir türlü parasını aydan aya yetiştiremez bu yüzden abisinden babasından çok nasihat bazen de azar işitirdi. Bir türlü parasını hesaplı harcamayı öğrenememişti bakkala lokantaya hesabı kabarık çıkıyor birazda yufka yürekli olduğundan yardım isteyen herkese yardım etmeye çalışıyor fakat arkadaşlarına borç olarak verdiği paralar bir türlü vaktinde geri gelmiyordu, bu yüzden abisine ve babasına doğru dürüst hesap veremiyor türlü yalanlarla işi geçiştirmeye çalışıyordu. Genelde boş gruplarından işe dönüş günlerinde çok hesaplı olanlar haricinde kimsede para kalmazdı onlarda daha önceki tecrübelerinden bunu bildikleri için çare olarak herkes kendine göre bir arkadaş bulmuş çalışanlar maaş aldıkları zaman belirli bir parayı köyden gelen arkadaşına cep harçlığı olarak daha önceden belirledikleri bir yere bırakılırdı. Bu adet hep böyle devam ettiğinden ve düzenli olarak bu kurala uyanlar pek para konusunda pek sorun yaşamazlardı. Bu kural onlar için adı koyulmamış bir kanun gibiydi zaten bu ya kardeşler arasında yada baba oğul arasında, akraba ve güvenilir arkadaşlar arasındaydı bir evden iki üç hatta dört madenci birden olduğundan bunlar aynı anda çalışmazlar A grubu B grubu diye gruplara ayrılarak bir kardeşin baba oğlun çalıştıkları grup farklı farklı olurdu böylelikle bir evden bir kişi madende 30 gün çalışıp ailesine katkıda bulunurken diğer kardeş köydeki yapılması gereken işleri 30 gün köyde yapardı. Yani ne tam köylü ya tam bir sanayi işçisiydiler abisi A grubu işçisi kendisi B grubu işçisi olduğundan abisinin ona maaşını aldıktan sonra kendisinin harcayacağı parayı daha önceden belirledikleri bir yer bıraktığından emindi. Kendiside maaşını aldığında muhakkak bu parayı bırakırdı bazı aylar eksik de olsa bu parayı bırakıyordu abisi ona bazı haftalar hafta izini ni köyde geçirmek için köyde karşılaştıklarında biraz sitem ederdi ama kendisinin dağınık halini bildiğinden abisi bir şekilde başının çaresine bakar kardeşine pekte fazla kızamazdı nede olsa kardeşlik vardı. Araba kasabadan birkaç kilometre uzaklaşmıştı ki işçiler içinde buldukları bu suskun havadan kurtulmak için nihayet birbirileri ile şakalaşmaya ve şataşmaya başladılar her toplumda olduğu gibi bu toplulukta da alt sınıf üst sınıf kendiliğinden oluşmuştu ya birbirlerini kızdıracak kadar üzerlerine gidiyorlar oradan buradan boş laflarla vakit dolduruyorlar sesi güzel olanlara türkü söylemesi için baskı yaparlardı türkü söyleyecek olan genelde biraz naz yapar sonra arkadaşlarından istek bile alırdı böylece yolculukları gırgır şamata içinde geçer yolculuğun verdiği eziyet biraz olsun hafiflemiş olurdu. Yoksa sıcak havalarda toz ve sıcak soğuk havalarda soğuk bu şartlara birde yolların bozukluğu eklenince bu yolculuklar daha zor olurdu. Köylerde yaptıkları işleri çoğu birbirlerine yalan yanlış çoğu kez de abartarak anlatırlardı, yanındakiler bu anlatılanlara pek aldırmaz etmez hatta onları yalandan pohpohlayarak palavralarının derecelerinin daha da artmasını sağlardı mesela aşağı dereden kadir köyde tarlasının etrafındaki çitlerin tamamını elden geçirmiş tarlasına değil yaban domuzu, keçi koyun sığır gibi hayvanların girmesi kuş bile giremezdi eğer yanındakilerden onay alıp doğru sen bu işleri tek başına yapmışsındır yaman adamsın dedilermi adamın keyfini bozmamış olurlardı belki tarlanın etrafı çitlerle çevrilmiştir ama bu zaten bir kişni yapabileceği bir şey değildi, kendide o tarlaya ya bir defa ya iki defa gitmiş zavallı babası Şevket amca beklide kaç aydır o tarlanın etrafında uğraşıp duruyordu. Birde öteköyden yenceli Durmuş un ortanca oğlu Kadir'in kendisini askere gitmeden önceki yıllarında bir av meselesi vardı ki konu dağ ve avcılık meselesine doğru uzandığı zaman ilk kez o konuşmalı gittiği avda

yaşadıklarını anlatmalıydı. Herkesin onu dinlemesi gerekirdi veya en azından bu onu istiyordu bıkmadan usanmadan her ortamda bu av macerasını anlatır birazda anlatmasını ve dinletmesini bildiğinden anlattıkları çokta sıkıcı olmazdı. Aşağı köyden gelmesi gereken 4 kişi gelseydi yukarı köy ve diğer mahalleden gelen 9 kişi ile birlikte neredeyse 20 kişi olacaklardı. Yanlarında 5 tane eğitilmiş av köpeği ile birlikte herkes av için gerekli eşyalarını almış yola çıkmaya hazırlanıyorlardı, biraz sonra ava gideceklerin hepsi gelmiş sabahın ilk ışıkları ile yola çıkmışlardı. Yola çıkarken çiseleyen yağmur az sonra kara tipiye dönüşmüş fırtınayla birlikte yağın karla karışık yağmura yakalanmışlar göz gözü görmez halde yollarına devam etmeye çalışıyorlardı. Bu zorlukları önceden bilenler ona gelmemesi için ikna etmeye uğraşsalar da dinlememiş illa sizinle birlikte ava gideceğim diye tutturmuştu. Evden eline verdikleri tek kırma av tüfeği ve sırtındaki yük kendisini şimdiden bayağı zorlamaya başlamış içten içe kendi kendine kızmaya başlamıştı bile. Geldiğine çoktan pişman olmuş fakat köyden bayağı uzaklaştıklarından geriye kendi başına dönemeyeceğinden mecburen arkadaşları ile birlikte ilerliyordu. Onun bu yatı avı dedikleri dağda üç beş hatta daha fazla kalmak için gittikleri ilk yatılı avıydı. Gerçi daha önce anlatılanlardan avcılık hakkında pek çok şey dinlemişti ama anlatılanlarla yaşanan arasında pek çok fark vardı. Vakit öğleyi aşmıştı yola çıkmalı 5 saatten fazla olmuş ve ufak bir mola verme zamanı gelmişti. Aşağı köyden Veli üzerine kış mevsiminin gerektirdiği gibi kalın giyecekler giymemiş birazda gençliğine güvenerek neredeyse yazlık kıyafetleri ile yola çıkmıştı. Kendisi ne kadar üşümediğini söylese de vücudunun soğuktan titremesi onun yalan söylediğini gösteriyordu yağın yağmur ve kar soğukunda etkisi ile saçlarının etrafında buz tutmuş kafası adeta miğfer şeklini almıştı. Soğuktan kendisini neredeyse kaybedecek hale gelmişti ki bu durumu gören Ramazan amcası onun bu halini görünce deliye dönmüş hemen acelece oraya bir ateş yakıp üzerindeki yağ giysileri çıkartarak hazırlıklı gelen diğer avcı arkadaşlarından temin ettiği kuru elbiseleri giydirmişti. tekrar yola çıktıklarında avcı başı olan eski bir madenci ışık Şaban onlara az sonra varacakları yerde av hayvanı arayacaklarını bu yüzden kimlerin nerelerde duracaklarını şimdiden anlatmaya başlamıştı av yapacakları yere vardıklarında ise herkes ne yapacağını hemen hemen biliyordu av hayvanı olması ihtimali olan yerin etrafı hayvanların kaçış yerleri önceden tahmin edilerek tutulacak daha sonra iki veya üç kişi av köpekleri ile birlikte etrafı tutulan yerin iç kısımlarına doğru hareket edip bu esnada da gürültü yapıp yüksek ses ile bağırılıp silah atılacak daha sonra eğitilmiş av köpekleri bırakılıp av hayvanlarını rahatsız ederek yerlerinden kaçırarak muhtemelen bir avcının önünden geçecekti. Bu arada kar şiddetini o kadar arttırmıştı ki bu planlarını iptal edip konaklayacakları yerin yolunu tuttular. Orada ormancılardan tomruk çekmek için yaz aylarında yaptığı sayvan denilen konaklama yeri olduğundan bu gece rahattılar ateş yakılabilmesi için birkaç kişi odun toplamaya gitti yeteri kadar odun tomruk çekenlerin stoğunda olduğu için çok geçmeden ateş yakıldı. Yorgun ve açlığa dayanamayanlar için hemen yiyecek bir şeyler hazırlandı, sayvanda konaklanabilmek için hemen hemen her şey mevcuttu bu yüzden çok kişi için zorluk yoktu ama bu yinede hüsnü için zor bir gece olmuştu gece yarısına doğru hastalanmış sabah da hava av için uygun olmadığından eve dönmüştü.

Hemen hemen maden ocaklarının yanına varılana kadar işçilerin birbirleri ile şakalaşmaları ve yalandan sataşmaları devam etti yol azaldıkça üzerlerine yeniden o hüzünlü hava kendiliğinden çöktü önlere zorlu ve tehlikeli geçecek bir ayları daha vardı. Maden ocaklarında bir ay boyunca kendilerinin yada başka arkadaşları kömür üretimi sırasında çeşitli iş kazaları yaralanmalar ve Allah korusun ölümcül iş kazalar geçirme ihtimalleri vardı, Vardiya tertiplerine göre ya sabah ya öğleden sonra dört vardiyasına yada geceleyin saat onikide işe gideceklerdi. Domuzdamı sanatında çalıştıklarından ocaktaki işleri kendilerinden önceki vardiya arkadaşlarının almış oldukları kömürün oluşturmuş olduğu boşluklara bir gün önceden yapmış oldukları

domuzdamlarını sökerek birkaç metre ileriye almaktı.Gövrleri kömürü alınan galerilerde göçükler meydana gelmesin diye boşlukları direkler ve yatay olarak kullanılan sarma ve belleme diye tabir edilen ağaçlarla tabanla tavan arasını domuzdamı öreerek sağlamlaştırmaktı (domuzdamı takriben 1-1.5 metre boyunda meşe ağacından 10 \*20 cm ebadındaki ağaçların göçükleri önlemek için yaklaşık 2 metre boyunda araları sarma ve bellemelerle bağlanan ağaç) böylece çalışma sırasında olası göçük tehlikelerini ortadan kaldırmak kömürün kazılması ve nakli sırasında meydana gelebilecek tehlikeleri en aza indirerek arkadaşlarının ve kendilerinin emniyetli bir şekilde çalışmalarını sağlamak oluyordu. Artık maden şehrini tepelerden görmeye başlamışlardı az sonra başka arkadaşlarının çalıştığı kuyuların yanından geçtiler kendileri gibi grup değişimi yapan arkadaşlarının acele yaptıkları hararetleri gördüler.şimdiyse önlerinde balkanların ve orta doğunun en büyük maden makineleri fabrikası sayılan EKİ: MADEN MAKİNALARI FABRİKASININ yanından geçiyorlardı, buraların ülkemiz için bir gurur kaynağı olduğunu bildikleri için içlerinden onlarda gurur duydular artık şehrin merkezindeydiler az sonra kendilerini Karadeniz in mavi suları selamlayacaktı denizi ilk gördükleri anda denizi ilk defa görenler yada denizin nasıl olduğu hakkında bir fikri olmıyanlar denizin su değil de büyük bir düzlük olduğunu zannederek,ve bu meraklarını arkadaşlarına sormak gafletinde bulunanlar kendileriyle bu yüzden uzun süre dalga geçilen kişiler olarak tarihteki yerlerini aldılar.Çalıştıkları işyerine dakikalar kalmıştı az sonra kendilerini ocaklara indirecek kuyuların üzerinde kurulu dönen moletleri gördüklerinde araçlar duracak ve yolculukları bitmiş olacaktı araçlardan iner inmez ilk işleri köyden getirdikleri yıkanıp söküğü iliği dikilmiş iş elbiselerini çalıştıkları yerde kendileri için ayrılan yazıhanenin en alt katındaki dolap hanede dolaplardan bir tanesine iş elbiselerini koyup kilitlemek olacaktı. Dolaplar iki katlı olup alt bölümüne kirli elbiseleri üst bölüme ise temiz elbiseleri için kullanacaklardı. Burası kendi köylerine ne kadar çok benziyordu mahalleleri gibi çukur bir yerde kurulmuştu tıpkı köylerindeki gibi iki tane derenin kesiştiği yerdin dört bir tarafı ormanlarla kaplıydı. Az ileride gözüken kendilerini yerin 560 m yerin derinliklerine indiren kuyunun platformları ve bu kadar insan kalabalığı olmasa mahallesine daha çok benzeyecek beklide burasını daha da sevecekti. Her taraf işçi kaynıyordu gece vardiyası işçileri gündüz vardiyası işçileri A grubu B grubu işçileri hepsi birbirlerine karışmışlardı bir aydır burada olan işçiler iş çıkışı paralarını alıp kirli iş elbiselerini bir çuvala doldurup bakkala lokontaya ve diğer borç yaptıkları yerlere borçlarını vererek acele kendilerini köye getirecek araçlara gidiyorlardı. Araçlar bu gün işçilerin köylerine en yakın kasabaya yada köylerinden gelecek işçileri kasabalardan işyerlerine nakillerini yapıyorlardı. Araçlardan indiklerinde herkes bitkindi çoğunun mideleri alt üst olmuştu kendileri gibi köyden gelen işçi arkadaşlarıyla birlikte iş yerlerine doğru yürümeye başladılar,önceden gelen arkadaşları elbiselerini dolaplara yerleştirmiş dönüyorlardı üç katlı büyük yazıhane artık karşılarındaydı en alt katı giyinip soyunmak ve banyo yapmak için ayrılmıştı onun üstündeki katta kartiye şeflerini ve mühendislerini ocak işlerinin gidişatını ve yapılacak işlerin karar verildiği tertip salonuydu. Daha üst katlarında kartiye mühendisleri memurlar ve en üst katında da müdürler otururdu genellikle bu binanın birinci katını bilirler,hatta ocaklarda 20 yıl çalışıp ta yazıhanenin birinci katından başka bir üst kata çıkmayan işçiler vardı. kendi kartiye sinin işçileri için ayrılmış olduğu dolap hane bölümüne ulaştıklarında genizleri kömür tozu ve ter kokusuyla dolmuş oldu. Bu dolapların birini temizleyip elbiselerini yerleştirip alt ve üst bölümümün asma kilitlerle kilitledi.Şimdi bir ay boyunca yatacağı yatağın numarası için yatakhanelerine giriş kartlarını ve yemekhanede yemek yiyebilmek için puantörlerinden yedi günlük yemekhane ve kuru katık tikelerini almaları gerekiyordu bu işlemleride halledip yatakhanelerine gittiler kuru katık tikeleri ile ocaklara giderken kendilerine helva süt peynir gibi gıdalar verilirdi,ocaklarda bunlar yenirdi isterlerse de bakkallardan mevsimine göre üzüm domates salatalık elma gibi yaş sebze meyvede alırlardı.



Yatakhanelere vardıklarında uzun bir kuyruk vardı sorumlu yurt amiri getirdikleri bu kartları kontrol ediyor onlara teker teker koğuş ve yatak numarası veriyordu kalacağı koğuşa çıkıp yatarken lazım olacak fanila terlik traş takımı gibi kişisel eşyalarını da yatacağı koğuştaki dolabına yerleştirdi. Karyolasına isminin yazdığı yatak kartını astı bu herkesin kendi yatağında yatması için gerekli bir işlemdi burada düzen öteden beri böyle gidiyordu yatak çarşafı haftada bir değişiyor koğuşların içerisi de her zaman temiz oluyordu bu işler için görevli arkadaşları aksatmadan görevlerini yapıyorlardı. İşlerini tamamladığında karınlarının acıkmış olduğunu hissedip arkadaşları ile üçüncü kattaki koğuşundan ayrılıp yemekhanenin yolunu tuttular. Koğuşların bahçe bölümüne indiklerinde içlerini güzel bir ferahlık sardı karınlarının aç olmasına rağmen buradaki çeşitli süs bitkileriyle süslenmiş bahçeden geçerken her zaman bu bahçe ona rahatlık verirdi, içinde bir huzur hissetti az ötede çay ocakları biraz aşağısında yemekhaneleri vardı tek katlı olan yemekhanede aynı anda 150 200 kişinin yemek yiyebileceği yemekhanenin önüne vardıklarında yeniden yemek kuyruğuna girdiler, yemek için verilen günlük tikenin bir bölümünü yırtıp eline hazırladı sırası geldiğinde tikesine görevli memura verdi yemek kabını alıp önceden dilimlenmiş ekmeklerden yeteri kadar alıp yemek kabını genellikle üç çeşit olan akşam yemeğini almak için görevlinin önüne koydu. Hazırlanan karavanaların başında her bir aşçı bir çeşit yemek koymakla sorumluydu arkadaşıyla yemeklerini aldıktan sonra kendilerine bir boş masa buldular masaların üzerinde içi su dolu çelik sürahiler ve bardaklar vardı yemeklerini karınları aç olduğu için çabucak bitirmişlerdi boş yemek kabını alarak yemekhanenin çıkışındaki bulaşık bölümüne bıraktılar. Yanındaki arkadaşı ile nereye gideceklerine kara vererek yavaş adımlarla müşterisi olduğu kahvehaneye gittiler. Artık işçilerini bitirdiklerinden yatma vaktine kadar buralarda vakit geçireceklerdi. İşçi yurtlarına yakın bu yerleşim yeri genellikle tek katlı binalardan oluşan lokanta ve en fazlada kahvehaneler ile doluydu bir tane sinemaları iki tane camisi, postane fotoğrafçı birahaneleri, hatta dişçi bile vardı, İlköğretim okulundaki öğrenci sayısı 1500 civarlarında oynardı şimdi böyle kalabalık neredeyse belediye olacak bu yerin bir köy nüfusu kadar olduğu söyleniyor alışveriş yaptıkları bakkalın önünden geçerken buraya geçen ayki grubundan yapmış olduğu alışverişin borcunu vermediği aklına geldi. Lokantaya ve diğer vermesi gereken yerlere de borçlarını verememişti buralara borçlarını verse bu sefer babasına ay sonunda vermesi gereken parayı veremeyecekti bu yüzden buralara vermesi gereken parayı babasına vermişti. Genelde maden işçileri maaşlarının kendi ihtiyaçları dışında kalan kısmını ne kadar para aldıklarını gösteren belgelerle birlikte babalarına verirler evin geçimlerine pek karışmazlardı bu yüzden bakkalın ve lokantanın önünden hızlı bir şekilde geçme ihtiyacını duydu gerçi onu bu kalabalıkta esnafın tanıma olasılığı yoktu çünkü her taraf tıklım tıklım insan kaynıyordu onları tanıyan esnaf ve buranın yerleşik insanları hoş geldin diyorlar ayak üstü hal hatır soruyorlardı. Kahvehaneye geldiklerinde kahvehanenin içindeki ve dışındaki masalarda grup grup işçiler istirahat ediyorlardı kimisi kağıt oynuyor kimisi arkadaşları ile vakit geçiriyorlardı bir masaya oturdular onları köylerinde ocakta postabaşı lık yapan ve kurumun lojmanında ailesi ile birlikte kalan kendileriyle yaşça büyük olan Hasan dayı karşıladı selamlaşip kucaklaştılar. Posta başı onlara köylerde olan biten ne varsa soruyor bir haber edinmek istiyordu 5 yıldan beri köyünün özlemini hasretliğini içinden bir türlü atamamıştı köydeki evinde kendisi damat olduğu için madenlerde eskiden çavuşluk yapan İsmail çavuş kayınpederi ve kaynanası otuyordu. Tarlalarını başkaları ekip sürüyor onlardan anlaşmaları neyse o kadar mahsul alıyordu hanımı ve çocukları yanında olduğundan köyüne ancak yıllık izinlerinde ve dini bayramlarda gidebiliyordu bu yüzden köyden gelen arkadaşlarıyla uzun sohbete koyulurdu çaylarını içerlerken kahvehaneye gelenler ve gidenler birbirine karışıyordu iki tane garson çayları vermeye zor yetişiyordu bu kahvehane diğer 15-20 tane kahvehane en azından 1500 ile 2000 bardak çay satıyordu kahvehanedeki herkes hemen hemen birbirini tanıyor genellikle aynı kartiye de çalışıyor olmalarından dolayı

muhabbet iyice koyulaşırdı bir müddet sonra posta başı içtikleri çayların paralarını vererek yanlarından ayrıldı kendileri de birer ikişer kahvehaneden ayrıldılar vakit geç olduğundan içeride ve dışarıda lambalar yanmıştı kağıt oynayan arkadaşların yanlarına gidip biraz onları seyretti onlarda ona bir çay söyleyip biraz vakitte orada geçirdi artık yatma zamanı geldiğinden arkadaşı ile yatakhaneye gitmek için oradan ayrıldı giderken yarın ocak içinde yiyecekleri öğle yemeği için gerekli ekmek peynir zeytin domates gibi mevsime göre yiyeceklerden almak için bakkala girdi bakkal sahibinin yardımcısına istedikleri yiyecekleri ve bir adette 5 kg lık boş plastik su bidonu aldı yiyecekler küçük bir paket yapılarak gazeteye sardırıldılar sıra aldıklarını veresiye defterine yazdırmaya gelmişti genelde işçilerin çoğunun izlediği yol buydu bir ay boyunca yaptıkları alışverişleri deftere yazdırırlar maaşını aldıklarında hesabı tamamını öderlerdi önce ismini söyleyip abisinin kendisi için bırakmış olduğu parayı aldı. Sonra bakkal defterinde ki numarasını söyleyip aldıklarını kaydettirdi. Bakkal sahibi burada verilmeyen borcu görünce bir daha böyle olmamasını, kendilerinin de başka yerlere hesap verdiklerini söyleyip uyarıda bulundu. O bu ay verilecek ikramiyeye güveniyordu. Bu onun sağa sola olan borçları kapatacak kalan bölümünü de babasına verecekti. Bakkalda arkadaşının da işinin bittiğini görünce beraberce yatakhanelere doğru yürüdüler. Yatakhane kontrolü için kurulan nizamiye denilen yere geldiklerinde oradaki görevliler onlardan yatakhane giriş kartlarını göstermelerini istedi. Nizamiyeden içeri girdiklerinde. yaya yolu olarak hazırlanmış bölüm dışında etraf çeşit çeşit süs bitkileri ile kaplı idi. Bu bitkilerin verdiği hoş kokuyu soluyarak koğuşlarına çıktılar, dolaplarındaki pijamalarını giyip ellerini ayaklarını yıkayarak yataklarına uzandılar. Arkadaşları ile birbirlerine hangimiz erken kalkarsa uyandırmaları için sözleştiler. Zaten bu iş içinde koğuş görevlileri vardı. Burada yeterince sessiz olmaları gerekirdi. Kendilerinden önce gelenler ya uyumuşlar ya da uyumaya çalışıyorlardı. Sabah onları koğuş görevlilerinin etrafta dolaşması uyandırdı, birçoğu da kendiliğinden daha önce uyanmıştı. Bu ay madende ilk günleri olduğu için bugünün zor geçeceklerini biliyorlardı. Madene ilk geldiği günleri hatırladığında bu çekingenliğin ve korkunun yersiz olduğunu hissedip toparlandı. çünkü bu duyguların çok daha kötüsünü yaşamıştı. Ranzasını askerde yaptığı gibi düzeltti, sağına soluna bakarak eşyalarını kontrol etti, lavaboya gitti, elbiselerini bir an önce giyip yemekhanede sabah çorbası içmesi için acele etmesi gerekiyordu. Çünkü yemekhanede sabahları bayağı sıra beklemesi gerekiyordu. Bu sabah yemekhane beklediği gibi kalabalık değildi, yemekhane görevlilerine tikesini verip ekmeğini ve yemek kabını aldı, şansına sevdiği çorba mercimek çorbası vardı. Bir masaya oturup aceleyle çorbasını içti, erkenden iş yerine varıp iş elbiselerini giyecek kendileri için ayrılan tertip yerinde vaktinden önce olması gerekiyordu. Bakalım bu ay hangi ustanın yanına amele olarak vereceklerdi. Kendisi de bir gün usta olacağı ve yanına amele verileceği günleri iple çekiyordu. Eğer ters bir ustanın yanına düşerse bu ay yine çekeceği vardı, Yemekhaneden çıkan herkes gruplar halinde iş yerine gidiyordu. İşyerinin yolu üzerindeki demir yolundan geçerken yol üzerindeki demirci dükkânının çalışanları da yeni uyanmış hazırlıklarını yapıyorlardı. İşyerine vardıklarında burada büyük kalabalık bölüm bölüm, kartiye kartiye önceden belirlenen yerlerde toplanmış iş amirlerinin verecekleri tertibi bekliyorlardı, kendisi de çabuk giyinip kartiye sindeki yerini alması gerekiyordu. Adeta kalabalığı yararak dolap hanede kendi dolabını buldu. Dolap hane boşken ve şimdi ki hali çok farklıydı, neredeyse dolabını bulamayacaktı. Bugün elbiseler yeni yıkanmış olduklarından kendisinin ve diğer arkadaşlarının ki tertemizdi, üzerlerinde çok güzel duruyordu. Elbiselerin akşama ne hale geleceğini iş çıkışında elbiselerinin ve ellerinin yüzlerinin kömür karasından görünmeyeceğini sadece dişlerinin ve gözlerinin görüleceğini bu haldeyken kendilerini çok yakınlarının bile tanıyamayacaklarını düşününce tebessüm etti. Elbiselerini giyip baretini taktı şarz olmuş lambasını alırken numarasını da unutmamak için bir yere yazdı. Buradaki hareketlilik yüzünden yerde ne varsa toz toprak havaya kalktığından bir an önce

dışarıdaki tertip yerine ulaşması gerekiyor du. Biraz sonra en az elli kişilik gruplar halinde dizilmiş işçilerin arasından geçerek kendi kartiye sindeki yerini aldı. Selamlaşır beklemeğe başladı. Herkes kafasına göre bir arkadaşıyla konuşup muhabbet ediyordu. Birazdan kartiye nin vardiya sorumlusu şef muavini gelecek herkesin yapacağı işleri söyleyecekti tertipleri daha çok usta ve nezaretçi pozisyonundaki işçiler alıyordu amele olarak çalışan işçiler işin bu tarafına kulak vermezlerdi bu esnada arka taraflarda birbirleriyle şakalaşır matrak geçerlerdi onların tek derdi yanına verdikleri ustalarla iyi geçinebilmektir tertip bitti kendilerini gibi diğer kartiye lerinde tertibi bittiğinden ocaklara inebilmek için kuyuların önlerinde sıra olunacaktı herkes hep birden kafeslere yöneldiğinden büyük bir gürültü şamata ile kuyuların önüne yığıldılar büyük bir gürültü şamata ile itiş kakış kırıla gidiyordu en nefret ettiği şeyde buydu buralarda koca koca adamalar adeta çocuklaşıyor itişip kakışmalar argo kelimeler havada uçuşuyordu bu manzara kafese binerken de inerken de böyleydi ustasıyla birlikte kafesten kendilerine bir yer bulabildiklerinde artık yer altını o zor çalışma koşullarını ilk dakikalarıydı 4 8 dakikalık kafes yolculuğundan sonra herkes iç güdüsüyle hareket eder gibi o yer altı şehrindeki tünellerden kendi kartiyelerine gidecek daracık yollardan ve desen derelerden geçerek kendilerini tertip edilen domuzdamı sırasının başında bulacaklardı daha önceden yapmış oldukları domuzdamlarını söküp takriben bir buçuk iki metre kömürü alınmış yere tekrar aynı domuzdamını yapacaklardı. Kafes ağır ağır hareket etmeye başladı artık yeryüzünden ve gün ışığından uzak yerin derinliklerinde rızklarını aramaya gidiyorlardı aklına her ay başı onları köylerden yolcu ederlerken eşlerinin ve analarının o mahzun durumları ve ağlamaları geliyordu. Fukaralar buradaki çalışma koşullarını görseler kim bilir ne kadar daha fazla üzüleceklerdi kafes kuyu dibine vardığında kapılar açıldı birer ikişer kafesten inmeye başladılar. Artık dışarıdaki neşeden birbirleri ile şakalaşmalardan eser yoktu burada kendiliğinden bir ciddiyet oluşmuştu herkes yavaş yavaş bu yer altı şehrindeki ilk yevmiyelerini almak için iş yerlerine doğru ilerlerken insan ve kömür nakli için yapılmış küçük paytonlar ve tonluk arabalar için hazırlanmış demiryolundan ilerliyorlardı yolun kenarlarındaki kanallardan akan su önce büyüklü küçüklü havuzlarda toplanır tulumbalarla dışarıya pompalanıyordu böylece ocak su baskınından kurtuluyor rahat bir çalışma ortamı yaratılmış oluyordu. Yol boyu ocak için gerekli alet edevat ile doluydu kısa mesafede kömür taşımacılığı için kullanılan bant eskileri kömür kaydırmak için oluklar çağrı cihazları belirli mesafelerde ocak içindeki havanın yönünü değiştirmek için yada hızını kesmek için kurulmuş hava kapıları vardı. Önceden bu kapıların başında bir görevli işçi bulunur kapının açılması ve kapanması görevini üstlenirdi şimdi ise yapılan bir düzenek sayesinde kömür ve malzeme taşımacılığında kullanılan tonluk arabalar geçerken bu kapılar kendiliğinden açılıp kapanıyordu bu geçtikleri 3. kapıdan sonra artık gittikleri yol daralmış ve aydınlatılması kesilmişti yolun hemen kenarından açılmış dar bir geçitten eğilerek geçilmek zorundaydılar artık baretlerindeki lambaların aydınlattığı kadar görüyorlardı kömür taşımak için kurulan bantların kenarlarından yokuş aşağı iniyorlardı bazı zamanlar yasak ve tehlikeli olduğundan bu bantların üzerlerine binilip yolculuk edenlerde oluyordu bir taraftanda hayran hayran yer altında bu kadar yerin nasıl hazırlandığını şaşarak lambasının gösterdiği kadar sağına soluna bakıyordu birden aklın köyündeki büyüklerinden önceki çalışma koşulları ile anlatılanlar geldi. Onlar şimdiki gibi 8 saat sonunda dışarı çıkamıyor verilen tertip ne zaman biterse o zaman dışarı çıkabiliyorlardı banyolarını civardaki derelerden tenekelerle taşıdıkları su ile kendi yaptıkları barakalarda yada dere kenarlarında yapıyorlar. burada yemeklerini kendileri yapıyor burada yatıp kalkıyorlardı buralar daha sonraları uzak illerden gelenlerin sürekli yerleşim yerleri olarak kalmış irili ufaklı mahalle ve belde olmuştu. Gündüz vardiyası işçileri çoğu kez güneşi görmeden günlerini bitiriyorlardı bunları düşündükçe kendilerinin şanslı olduklarını saydı işyerine vardıklarında postabaşı o gün yapılacak işlerin gidişatını olabilecek aksaklıklara yerinde müdahale edebilmek için yanlarından

ayrılmıyordu bu kartiyede en azından bir usta bir ameleden oluşan 40-50 takım domuzdamcı ekibi vardı ustalar yanlarındaki amelelere kaçır tane direk getireceklerini söyledikten sonra kuracakları domuzdamların yerlerinin hazırlıklarına başladılar önce tabanları sağlam zemine gelen kadar kazıp öyle domuzdamları kurmak gerekiyordu. Bir gün önceki kömürü alınmış yerdeki domuzdamları sökölüp bir buçuk iki metre ileriye yeniden kuruluyordu. Söküm esnasında alınamayan direkleri ve diğer malzemeleri ameleler dışarıdan gönderilen malzemelerden temin ederlerdi malzeme arabalarının gelebileceği yere kadar getirdikleri en fazla 20-25 cm çapındaki çam direklerini ve diğer gereçleri Fuat Şahin ustasının söylediği şekilde getirip ustasını yanına getirdi. Şahin usta şakacı ve vurdumduymaz birisi olduğundan hem çalışır hem bir alt sırasındaki ve bir üst sırasındaki usta ve amelelerle hem matrak geçer hem günlük verilen 5 veya 6 tane domuzdamını çabucak bitirirdi. öğleye doğru öğle yemeklerini yemek için düz bir yerde toplanıp altlarına kama ve diğer ağaç parçalarından bir sofraya kurdular öğle yemeklerinin yeneceği ortamı hazırlamak amelelerin işiydi bu öğle için şahin usta Fuatı, Yükseli ve Veliyi görevlendirip 6 -7 takım domuzdamcı ekibin yemek yiyeceği sofrayı hazırlamak için görevlendirdi su bidonları sofranın yanına getirildi ilk gün olduğu için sofrada yemek bolluğu vardı beyaz peynir zeytin salata domates köyden getirilen gözlem somun ekmeği tavuk gibi kısaca Allah ne veriyse olanlarla karınlarını doyurdular sonra tekrar yarım kalan işlerini bitirmek için işlerinin başına vardılar o sırada kartiye şefleri yanlarına kadar haberleri olmadan gelmiş yaptıkları işleri kontrol ediyordu bu onların ve ocağın güvenliği için yapılması gereken rutin bir işti bir müddet sonra verilen tertipler yavaş yavaş bitmeye başladı işlerini bitiren ekipler geldikleri yoldan yeryüzüne çıkmak için kuyu başına doğru hareket ediyorlardı, eğer çıkış saati gelmediyse birde kuyu dibinde kafeslerin insan nakli başlayana kadar beklemek vardı terli terli hava akımının bol olduğu yerde beklemek tam hastalığa davetiye çıkarmaktı. Zaman geçtikçe kuyu diplerinde işçi.gitgide çoğalıyor herkes bir an önce dışarı çıkmaya can atıyordu kafes insan nakli için geldiğinde bugün ön sıralarda olduğundan ilk kafesle kendini dışarı atabildi. Sabah anasının güzelce yıkayıp tamirini ettiği. İş elbiseleri ilk gün kirin tozun içinde kalmıştı bile aynaya baksa kendini bile tanıyamayacak kadar elinin yüzünün kömür karasına bulanmış olduğunu biliyordu. Nihayet 6-7 saat sonra dışarıdaydı kafesten dışarı adımını atan işçi koşar adımlarla lambasını lamba hanedeki şarj aletine takıp banyoya gidecekti hemen yanındaki dolap haneye geçerek kirli elbiselerini soyunup banyoya girdi banyosunu acelece yapıp dışarı çıkması gerekiyordu çünkü kendisi.gibi diğer işçi arkadaşlarıda banyo yapmak için sabırsızlandıklarını biliyordu. Mümkün olduğu kadar çabuk banyosunu yapıp dışarı çıktı temiz elbiselerini giydikten sonra doğru yemekhanenin yolunu tuttu kendileri yemekhaneye gelirken henüz ocaklardan herkes dışarı çokamadığından diğer vardiyadaki arkadaşlarından son kalanları da kuyu başı diplerinde bekliyorlardı giderken oluşan arkadaş gruplarıyla sohbet ederek yemekhanenin önüne geldiler. Oradaki kalabalığı görünce biraz duraksadılar yemekhanenin önündeki boş alanda güreş yapan işçi arkadaşları ve onların seyircileri olduklarını görünce onları biraz izlediler bunlardan bir tanesi kendi köylerinden Nizamettin ustaydı ve güreşmeyi seven ve kendisini de biraz iddialı gören birisiydi. Sonra yemeklerini yemek için yemekhaneye doğru ilerlediler yemeklerini yedikten sonra kahvehaneye doğru yola çıktılar kahvehane tıklım tıklım doluydu kendilerinden önce gelen arkadaşları çay ına kağıt oyununa başlamışlardı bile 20 ye yakın kahvehanenin hepsi hemen hemen gün boyu böyle dolu oluyordu kahvede boş masa bulmak birazda şans işiydi. bunun için oyun oynama alışkanlığı olan arkadaşları aralarından seçtikleri bir kişiyi kahveye masa tutması için öncü olarak gönderirlerdi/ Kağıt oynayanları seyrederken az ötedeki lokantanın garsonu kulağına eğilerek kendisin lokantada yemek yememekte olan köy amcasının çağırıldığını söyledi beraber lokantaya vardıklarında başına gelecekleri çoktan anlamıştı çünkü kendisini çağırın içkiye düşkün birisiydi demek ki o da bu akşam içki içmeye zorunlu gibi bir şeydi masaya oturur

oturamaz itiraz etsede rakı kadehini çoktan avuçlarına almıştı bile. Burada epey vakit oturduktan sonra yatma vakti geldiğinden hesabı yine veresiye defterlerine ortaklaşa yazdırıp yatakhaneye geldiler sessizce yataklarına uzandılar bu ay kartiyelerinde pek iş kazası olmamıştı duydukları kazalar ise küçük yaralanmalar ve sıyrıklardan ibaretti onun için bu ay iş hayatı yönünden iyi bir çalışma ayı olmuştu göz açıp kapayana kadar bu ay gelip geçmiş son gün tertipleri her zamankinden biraz daha erken verirlerdi erken işe başlayıp erkenden dışarı çıkılacak maaş lar alındıktan sonra erli geçli akşama köye varılacaktı erkenden tertip yerine vardığında işçi nakli kafesi erken başlamış çoğu işçi ocaklara inmişti bile kendiside acele hazırlanıp ustası ile birlikte ocağa indiler işlerini bitirip dışarı çıktıklarında ilk iş olarak maaş kuyruğuna girdiler ve maaşları uzun süre kuyrukta bekledikten sonra ancak alabildiler. Belki 25-30 yerde tediye memuru görevlendirildiği halde ancak 2 saat bekledikten sonra paralarını alabildiler verilmesi gereken ikramiyeler verilmemişti şimdi yine kara kara düşünme sırası gelmişti ya borçları bu ay yine vermeden köye gidecek yada babasına para veremeyecekti. Kendisi ile uzun bir süre mücadele ettikten sonra babasına para vermemeye karar verdi önce bakkala uğrayıp abisine harçlık olarak bırakacağı parayı verdi daha sonra geçen aydan kalan hesabını ve diğer borcunu lokantaya da hesabını verdikten sonra kahvehane sahibinden ve diğer iki arkadaşından borç olarak almış olduğu paraları da verdi. Cebinde bozukluk sayılabilecek en küçük banknotlar kalmıştı paralar yeni tedavüle çıktıkları için yeni ve en büyük banknot paraya benzediğinden o anda aklına hemen bu paralarla babasını kandırabileceği geldi. Okur yazar olmayan babası gerçi köylerde sigara kibrit satardı ama tanıdığı sadece bozuk paralardı kağıt paralarla yapacağı alışverişleri genellikle güvendiği kişilere sorarak yapardı. Fuat karmakarışık düşüncelerle nasıl işçi arabalarına bindi nasıl kasabaya oradan da köyüne geldi bilemedi köyüne vardıklarında annesinin sevinci bir anda her şeyi unutturdu anası boynuna sarılmış bir türlü bırakmak bilmiyordu. Sanki en ağır misafir gelmiş gibi onu nereye oturtacağını bilemiyor defalarca ne yemek istediğini soruyordu. Karnını doyurup yatağına nasıl yattı ne zaman sabah oldu bilemedi sabah başucunda o tiz sesli Fatma ana yine her anne yüreği gibi kahvaltısının hazır olduğunu kalkmasını söylüyordu. Kalkıp üzerini giyindi daha dışarı çıkar çıkmaz babası ile göz göze geldi babasının halinden ondan beklediği paraları bir an önce vermesi isteğini anlıyordu güzelce elini yüzünü yıkadı kahvaltısını hep beraber yaptılar paranın kendisine verilmesi için sabırsızlanan baba oğlum diğer arkadaşların babalarına 2000 lira vermişler sen ne vereceksin dediğinde baba bende aynısını veririm dedi ve cüzdanından yalandan yere özene bezene çıkardığı yirmi tane 50 liralık banknotu çıkarıp bir tane 50 lirayı uzattı baba 500 peşinden bir 50 lira daha baba 100 bir 50 lira daha çıkardı baba 150 sonra 50 lira daha- baba 2000 verdiği 200 lirayı 2000 lira diye babasının eline verdi baba sevinçle bereket versin oğlum diyerek 2000 lira zannettiği 200 lirayı para için hazırlamış olduğu çıkınına indirdi. Fukara paraların kaç lira olduğunu nereden bilirdi ki ve sevinerek beklide dışarıda arkadaşlarına caka satmak için acele adımlarla hem hayvanlara bakayım diye evden acelece ayrıldı. Fuat için yalanının ortaya çıkacağı günün telaşı başlıyordu baba ne kadar sevindiyse oğulda sanki tonlarca taşın altında kaldı ama artık elden ne gelirdi ki

Kasabanın pazarı Ahmet amca ev ihtiyaçlarını karşılamak için kasabaya pazara inmesi lazımd akşamdan evi eksiklerinin ne olduğunu Fatma nineye sorarak ve kendi sininde ne alacağını tasarlayarak bir plan yaptı yine erkenden kalkıp köyün pikabına yetişmesi lazımdı sabah olduğunda daha çorba içmeye fırsat bulmadan arabanın yanındaydı arabada kendine oturacak bir yer bulabildi bu onun şanslı günüydü araba o kadar dolu olurdu ki bazen hep ayakta bazen tek ayak üzerinde kasabaya inerlerdi. Ahmet amca önce köftecinin lokantasına uğrayıp bir çorba içti daha sonra günlük ihtiyaçlarını teker teker alıp çuvalına koyup arabaya yerleştirdi. Vakit öğleye yaklaştığından arkadaşlarının üzüm ekmek domates alıp eski bir evin avlusunda karınlarını doyurduklarını gördü bu avlusu olan bir evdi köyden atları ile gelenler için ağılı vardı atları ağıla bağlayıp

kasabadaki işlerini görürler daha sonra atlarını buradan alıp köylerine dönerlerdi,tabi bunun için ev sahibine ücret ödenirdi. yanlarına giderek arkadaşları ile beraber Allah ne veriyse karını doyurdu, avlunun orta yerindeki kuyudan su çekip hem su içtiler hemde ellerini yüzlerini yıkadılar. Yapacak başka işi olmadığı için Ahmet amcanın aklına hayvan pazarına gidip hayvanlara bakmak geldi yeğeni Sefer ile gezerken yanında birde buzağısı olan bir inek gözlerine takıldı çocuklar hem ineğin sütünden faydalanır hemde buzağı büyür ileride ya satar yada kurban bayramında kurbanlığımız olur diye ineğin sahibi ile sıkı bir pazarlık yapıp 1500 liraya anlaştılar sıra paraları vermeye gelmişti Ahmet amca eski çıkını itina ile açıp satıcıya oğlunun vermiş olduğu yirmi adet 5 liralıklardan bir tane uzattı bismillah çekerek buyur 50 lira dedi satıcı amca 5 lira dedi ikinci elli lirayı uzatıp 100 dedi satıcı amca 10 deyince paraları yanlış verdiğini yeğeni ikaz edince birden oğlunun kendisine yapmış olduğu numarayı anladı hiç bozuntuya vermeden diğer paralardan ineğin parasını verip oradan ayrıldılar Akşam eve geldiğinde oğlu babam paralarla alışveriş yapıp cüzdanındaki diğer paralarla benim verdiklerim karıştırmıştır diye sevinirken babasının eşyalarla birlikte birde inek alıp arabadan indirdiğini görünce biraz daha şaşırdı, bir yandanda Ahmet amca oğlu Fuat'a da dert yakınıyordu oğlum satıcıyla başımdan böyle böyle bir olay geçti adama ben 50 lira veriyorum o bana bu 5 lira diyor dedi sonra işi düzelttik adam ben saf birisi olduğumu düşündü herhalde diyerek hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi oğlunun yanından eve doğru uzaklaştı.

23 10 2007

Not oykude adi gecen isimler

hayalidir

Muharrem Akman

## **Bakar uzaklara**

Bakar uzaklara

Şanırsınki keşfedecek dünyayı yeniden  
Öylece kalmış yol ortasında bilgece  
Duruşu duruş değil bakışı bakış  
Uzak bir yerlerde demirlemiş kendini

Sobelenmiş hayatın çıkmazına belli ki  
Fayda vermez dört işlem bilmeleri  
Tutmaz hesap evdekine hiç bir zaman  
Dört koca boğaza cüce kalır geliri

Sıcak odalara dolu sofralara hasret  
Güle güle uğurlamak yavrularını sokağa  
Kendini bildi bileli çalışır çabalarda  
Niçin boştur cebi fakir guraba gibi

Emekse eğer akşamlara kadar gün altında  
Bir sabah kalmamıştır miskince koltukta  
Bir terslik var çözemedi bunca yılda  
Ya çalıştığı değer değil, ya hesap bu değil

Muharrem Akman

Zongukdak

30/01/2018

Muharrem Akman

## **Bakıyor bak**

Bakıyor bak  
Buradayım dercesine  
Yitirmeden umutlarını  
Son virajdan dönmeseydi gelenler  
Sahanda yumurta bir tabak yoğurt  
Domates biber salata  
fırından yeni çıkmış taze somun  
bir demli çay sonundada  
En önemlisi  
Hoşgörünün en alası yaşanacaktı oysa  
Bakıyor bak buradayım dercesine  
Yeşermiş tarlaları  
Ele ayağa dolaşır civcivi tavuğu  
Her zamanki yerinde  
Eşiğin dibinde yatıyor kedisi  
Bir tarafta altın sarısı buğday tarlaları  
Hasadı alınmış mısır tarlaları  
Uzun bir tatile girmiş karabaş,  
Yatıyor miskinçe ayva ağacının gölgesinde  
Sorumlusu olduğu yaban domuzları  
Hasadı alınmış tarlalara  
Ugramaz yaz aylarında  
Sıra gelmedi mala melale bakmaya  
Buzağı kaçmış yerinden yakalınmaz  
Büyük bir çaba olmasa  
Bir hasret varki her daim yanında  
Akli uzaklarda yer altlarında  
Maden ocaklarında  
Hem oğul hem diğer bir yarıda  
Biri gider biri gelir sırayla  
Hasret, merak, çile, acı olmazmış belkide  
Onlar olmasa.

Muharrem Akman



## Bakıyor bak

Bakıyor bak  
Buradayım dercesine  
Yitirmeden umutlarını  
Son virajdan dönmeseydi gelenler  
Sahanda yumurta bir tabak yoğurt  
Domates biber salata  
fırından yeni çıkmış taze somun  
bir demli çay sonundada  
En önemlisi  
Hoşgörünün en alası yaşanacaktı oysa  
Bakıyor bak buradayım dercesine  
Yeşermiş tarlaları  
Ele ayağa dolaşır civcivi tavuğu  
Her zamanki yerinde  
Eşiğin dibinde yatıyor kedisi  
Bir tarafta altın sarısı buğday tarlaları  
Hasadı alınmış mısır tarlaları  
Uzun bir tatile girmiş karabaş,  
Yatıyor miskinçe ayva ağacının gölgesinde  
Sorumlusu olduğu yaban domuzları  
Hasadı alınmış tarlalara  
Ugramaz yaz aylarında  
Sıra gelmedi mala melale bakmaya  
Buzağı kaçmış yerinden yakalınmaz  
Büyük bir çaba olmasa  
Bir hasret varki her daim yanında  
Aklı uzaklarda yer altlarında  
Maden ocaklarında  
Hem oğul hem diğer bir yarıda  
Biri gider biri gelir sırayla  
Hasret, merak, çile, acı olmazmış belkide  
Onlar olmasa.

Muharrem Akman

## Bakma çocuk

Bakma şimdi öyle çocuk  
Yılbır yılbır sevmelerimize  
El üstünde tutmalarımıza  
Her fırsatta yanında olmak istediğimize  
Gülüştürünün bakışının konuşmalarının  
Yüreğimizi erittiğine.  
Hele birde ben olmadan  
Kahvaltı sofrasındaki yerimi ayırtmana  
Varlığının bir övünç,mükafat,onur  
Dünyalara bedel saydığımızıza  
Adım adım,dakika dakiaka  
Uykunda,oyununda,yattığında,kalktığında  
Her daim yanibaşında  
Zarar gelmesin kılının teline  
Üşüme,terleme,acıma,ağlama  
Tüm güzellikler olsun sanada  
Tüm insanlığada  
Ve sonra  
Azar azar değişecek bizdeki yeriniz  
Çalışırken asgari ücretle  
Yada sürünürken kahve köşelerinde  
Dünyada işgal ettiğiniz sürece  
Eliniz ayağınız,kaşınız gözünüz büyüdükce  
Oysa herşeyinizle aynıydınız,bizler de  
Ah çocuk yitip gidecek bu servetiniz  
Bu dünyanın tasası gamı içinde  
Dileğimiz kurumasin hiçbir yerde  
Oluk oluk akan sevgi pınarlarımız  
Sizlerin de bizlerin de hepimizin de  
Muharrem Akman  
23/02/2016 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Başka ayrılara**

Yüreğim uzaklarda şimdi  
Alıp getirdin habersiz,  
Bilmedin duygularımın sende olduğunu  
Oysa bu gönül bir zaman olmadı sensiz.

Şimdi bakınıyordur yabancıyı ayrılara  
Bir başka bedende olmadığı dünyalara,  
Hasreti yaşayacak en kavisinden  
Aldığı varlığında o duygulara.

Sensiz oldu hepten bu şehir  
Yokluğunda yokluğunu yaşıyor şimdi  
Uzansam duyuramam sesimi uzaklara  
Yaşanırmı bilmem böyle ayrılarda.

Muharrem Akman

## Başladı sıralamaya

başladı sıralamaya siyatiğim kalbim ayağım  
bırakmadı geriye hastalıktan yana bir şey  
bulaşığını sobasını yemeğini yalnızlığını  
sıralayıverdi bir çırpıda çaresizlik haritasını

aklına düştü gençliğindeki mehareti çabukluğu  
illede çektiği yoksulluğu dokuz çocuklu  
milim milim çıkarken hayat merdivenlerini  
vagonlardan düşen kömür kırıntılarına muhtaç

geceleri uyuyamazken isten dertrn düşünceden  
nasılda gemiştı bir asra yakın yıllar birden  
acıırken kendi haline haliyle ezelden  
bakındı varmıydı kendine yanan yürek çevreden

yapmalıydı kendi yaptıklarını torunuda kızıda  
dikiş dikerdi gümdüzden kalan yorgunluğuyla  
kazdığı bağ bahce dün gibi hafızadıda  
bağ bahce mera olmuş elbiseler konfeksiyonlarda

Muharrem Akman

## **Baştan başladı**

Bir varmış Bir yokmuş olunur sonunda  
Anımsatırken kendini hastane koridorlarında  
İki can ciğer karşılıklı odalarda yan yana  
Hem o kadar yakın hem ulaşılmaz uzaklıklar da

Tutar elinden kader getirir senide laburativar lara  
Delinir her gün elin ayağın alırlar yaşam sıvını  
Bir o yana bir bu yana bitmez çilen aynı odalarda  
Hem o kadar yakın hem ulaşılmaz uzaklıklar da

Takılmış rütbe büyük haykırışlarla dün olduğu gibi  
Şimdi roller değişti biten film yeniden başa sardı  
Kahramanın gitti yerine kader seni başrol yaptı  
Hem o kadar yakın hem ulaşılmaz uzaklıklar da

Kopartılırken güllerin en nadideleri kökünden  
Uyuyup uynılmadı sayalım bitmez rüyalardan  
Birgün yatarken bizde herkes gibi derin uykulara  
Belkileri var kavuşturur herkeslerle yaradan

Muharrem Akman

28/03/2018. Zonguldak

Muharrem Akman

## Bayram günü

Bugün bayram  
Ruhum yükseklerde gibi,  
Sanki başka yağıyor yağmur  
Islatmaya kıyamıyor gibi  
Çocuklar bir başka çıkıyor sokağa  
Her gün gördüğümüz kirli paslı yüzler  
Silinmiş elbette bayram bugün.  
Haziran 2002

Muharrem Akman

## Bayram olmasa

Bayram olmasa  
Nedenini sorar herkes  
Bu gümme bommm seslerinin  
Maytaplar torpiller  
Rengarek balonlar  
Dans ederken havada  
İki insan birbirini duymasada  
Bu gürültü patırdı arasında  
Söylenenler bellidir, cevaplarında  
İyi bayramlar temennisi ile  
Hal hatır sormalar  
Ötelenmiştir kötü yanlar  
Def edilmiştir, bayram sonrasına  
İrkilen güzel duygular  
Bir bir dökülür ortaya  
Aldırmadan yağmura, çamura  
Gidilecek onca yola  
En güzel elbiselerle  
Çoluk çocuk yaşlı genç  
Hep bir arada  
El birliği ile hane geçmemecesine  
Bir tabağa kaşık sallanır  
Kurulan yer sofralarında.  
El öpme yarışında çocuklar  
Topladığı şekerlerle,harçlıklarla  
Şahlanır havaya  
İhtiyar nine dede  
Bir başka bakar yarınlara

2 /10/2008

Muharrem Akman

## Bayram yoklaması

Bu 28/12/2000  
Ramazan bayramı yoklamasıdır  
Bu hanelerin sönmüşlüğünün aynasıdır.  
Baştan saydım bir iki üç hane boş  
Dördüncü beşinci hane yanmış.  
Yerlerinden bile eser yok  
Bir hane daha boştan sonra,  
Tek bir baca tütüyor  
Yanında iki hanede boş.  
Bu mahallemizin tükenmişliğimizin resmidir  
Bu Anadolu köylerinin müzmin kaderidir  
Onca yaşanmışların diyarında  
Bir başka umutların yeşeremeyeceğidir  
Oysa düdü sanki yaşadıklarım  
Dolu dolu sokaklar, kümesler, ağıllar  
Başakla kaplı tarlalar,  
Bağlar, bostanlar  
Şimdi hayal olmuş, yaşanmış sayılmamış  
Yaşanılan bu hayatlar.

Muharrem Akman



## **Bayramın olsun**

Güneş geçirmiş boynuna ilmiği  
Işınlar Arap saçı  
Duygular sere serpe yerlerde  
Kara giyitli cellat  
Neyi beklemekte  
Gül yüzlü hayaller  
Dünlerde kalmış  
Dünyalar kadar sanılan  
Ey umut  
Kibrit kutusunda bile  
Darlanmamış  
Kederler keder üstüne  
Geri dur birazda hüzün  
Bırak bizi kendi halimize  
Ver elini dağlara  
Uzadıkça uzasın yolun  
Mümkünse hiç uğrama  
Bayramın olsun yokluğunla

7/7/09

Muharrem Akman

## Beklenen özlemle

Ne varsa kıyımızda köşemizde  
Bulduğumuz palto, ceket, bot  
Atkımız, eldivenimiz, beremiz  
Şemsiyemiz, belkide deden kalma  
Ödunumuz, kömürümüz  
Sobamız her zamanki köşesinde  
Izgarası tuğlası borular dirsekler  
Eskiler atıldı yenilendi tastamam  
Kaldırıldı üzerinden danteller  
Çıra kibrit yanında kovada kömür  
Tutuşturulmaya hazır  
Tüm hazırlıklar tamam  
Ne yazar yağsan, imiğe kadar  
Beyaz esaretle anılan kar beyaz  
Bu yıl beklenmede gözler kulaklar  
Ne bir ses verdin  
Ne geçtin ordan burdan  
Şarıl şarıl yağın yağmur  
Lapa lapa yağın kar  
Toprak bekler ağaç bekler  
Tarla, bağ bostan, göller barajlar  
Kurdu kuşu börtü böceği  
Sarsaydın her bir yeri beyazlara  
Bir uyarımımı alemlere  
Dağın taşın mazlumun ahı  
Oluk oluk akan kardeş kanı  
Bir yanda bilmez kimse açlığı acıyı

14 Şubat 2014

Muharrem Akman

## Beklenmez öyle

Beklenir mi akşamdan sabahlar  
Asker yolu gözler gibi öyle  
Bakılmaz bir adımlık yola  
Varılması mümkün olmayan  
Fizanı arar gibi  
Gözlerin dalmaz ufuklara  
Bir bebenin emekleyerek  
Yada bir ağlama sesiyle  
Çat kapı açılıp kapar gibi  
Koşuşturduğun o yollar  
Kelebeğin zeraferiyle hani  
Şimdi hasretinse uçmaların  
Kalakaldıysan yerinde bu günde  
Umudunu yitirme  
Açar birgün bahar çiçeklerin  
Geçmişe ektiğin tomurcuklar  
Bırakmaz yakını senin bilirim  
Yakın olsun mutlu günlerin  
Bu senin değerini bu senin ettiğin

Muharrem Akman

4/4/2018 , Zonguldak.

4/4/2018

Muharrem Akman

Zonguldak

Muharrem Akman

## Bekler aynı yerde

Bekler aynı yerde

İlde dik bir merdivenin bittiği yerde  
Karanlık ve çamurludur genellikle  
Tavanı kontraplak kaplı  
Çatısı kiremit yeni kırmızılı  
Bir odanın ardında karanlık bir bölme  
Mutfak ve lavoba banyo wc  
Bulabildiğin en lüks ev buydu  
Çatısından yağmur damlamaz ise eğer  
Önünde dut ağacı kuru yemiş  
Kiraz armut kendiliğinden bitmiş  
Duyulur kara tirenin siren sesleri  
Doldurduğunda yükünü silodan  
Ve ağır ağır başlar yolculuk  
Deniz kenarındaki üç kuleli lavuar  
Üzülmezden Çaydamar da kozludan  
Dökülürler hep birden karışık  
Yıkayıp arınacaklar aza sonra  
Sanki çamaşır gibi sanki bulaşık gibi  
Oysa ne kahırlar duyduydum  
Ne düşünceler ne hayaller  
Döküldüydü Üzerlerine  
Ormanındaki cincile mantarının  
Haritasını bile çizmişti Üzerlerine  
Çektiği sıkıntı yorgunluk yılgınlıkla  
Görmese de o karanlık dehlizlere  
Ve bitiminde vardiya saatinin  
Çıkıp arınmalıydı bedeni de  
Gönderdiği kömürle birlikte  
On beş dakikada gelmeliydi evine  
Ocak bu merak ederler eş dost  
Çoluk çocuk hep birlikte  
Karabaş bekler durur  
Sabahleyin takibe başladığı yerde

14'2'2016 Zonguldak

Muharrem Akman

## Bekler hüznler içinde

Bekler seni ağaların, amcaların, teyzelerin Abla, kardeş, dayıların, bacıların  
Bekler hüznler icinde, boynu bükük  
Hınca hınç dolu pazar yeri, carşısı, sokağı  
Çaycuma köprüsü var şuracığımızda  
Taşır fiyos yükünü, hazin hazin karadenize  
Neler anlatmak ister kimbilir göklere Şaşırılmışmıdır dersin, kıyısında toplanan  
Yaşlısına gencine, neden bu kadar çoklar diye  
Epeyce uzadı gelişin, uzakmış kanını bıraktığın yer  
Hemde vatanmış oralar, buralar kadar  
Mahallendeki oynadığın, gezdiğin sokaklar gibi  
Oyuna dalıp geç vakitlere kadar gelmediği  
Takılmıştır bahçesine fırının yanına çeşmenin kenarında  
Bitmemiştir sohbeti uzamıştır oyunu diye  
Merakta edilmediğin  
Köyünün kasabanın bir kösesi gibi, havuzun başı gibi  
Göz bebeği olarak bakmazmış meğer  
Buralar gibi askerine polisine bayrağına  
Size uzanan eller, bize uzanan eller, gittigin yerler  
Yazılmış ismin duvarlara pankartlara araba camlarına  
Kimse bakamadı duvarlara asılı posterine  
O, nur saçılmış yüzüne, kara kaşının altındaki güzel gözlere  
İnmesin acın ta yüreğimize, dokunur yas tellerimize diye  
Bol bol fotoğraf cektirdik günün anısına  
En çokta sustuk konuşmadık hiç, için için ağladık  
Helallik isterler musalladaki cennet yolcusuna  
Ne diyor bu diyesi geliyor insanın  
Hak kimde kalmış  
Siz akıtmışken tazecik kanlarınızı vatan toprağına  
Bize ne soruyorlar helallik adına  
İsmi vermişler sonradan pazar yerine  
Şehit yavrumuz Kerim Keçeci adıyla yaşasın  
Vatan tüm şehitlerimize minnattardır diye.

Zonguldak  
Muharrem Akman  
04.09.2016

Muharrem Akman

## **Beklerim bak**

Beklerim bak yüreğimi közlere basarak  
Sıra sıra bekleyenlerin arasında  
Hüzün gözyası elden bir şey gelmeyişlik  
Bir tasalar kervanında  
Arkamdan önümden sağımdan solundan  
Flamalar bayraklar al rengimizle birlikte  
Yapışmış yüreklerimize  
Bir merasim bölüğünün gerisinde  
Bir kıvılcım bir kor alev olup  
Afyonda  
Yirmibeş arkadaşınızla birlikte  
Süzülüşünüzün göklerden gönüllere  
Tabutunuz sadece boş bir simge  
Bir şey koyamadıkya kabrinize  
Çok şey yüklediniz yokluğuzla  
Bunca yüreğe  
Bir şeref mangesi arkadaşın on bir parmak  
Dokundu tetiklere  
Saygı adına, selam adına, vatan adına  
ağlamaklı on bir kursun, üç kez  
süzüldü göklerin derinliklerine  
Birlik beraberlik yeminiyle  
Vatanın bölünmez bütünlüğüne  
Süzüldü boynu bükük göklere.  
Yazıldız şehidim silinmez harflerle  
Bir kez daha gönülden gönüle

17/05/2014

Muharrem Akman

## **Beklermisin hala**

Melül melül bakma baca  
Arayan vardır seni hala,  
Onca gönderdiklerin kara toprağa  
Onlarında vardır hatırlayanları daha.

Dönmüyorsa moletlerin yıllarca  
Pas tutmuş olsada şavulmanın  
Anahtar, çekiç, keskiyi  
Senden ayırdıklarındandır.

Bakma şimdilerde ağaç dallarının  
Pencerenden bacandan baktığına  
Sürgünlerini bırakmışlığını kapıdan  
Börtü böcek yuva yaptıysada aldırma.

O lambasını sallayan kim  
Baretini fırlatanlar havaya  
Geç kalmayı adet edinen ustayı  
Bilirim dün gibi hafızanda.

Umutlar üretmişsindir yıllarca  
Yeraltında doldurduğun vagonlarla  
Uç vardiya gelenin gideninle  
Siren seslerin hala kulaklarda.

Bir tanesine verdiği sözü tutamayan kim  
Kırmızı patinlerle dönecekti yavrusuna  
O son vardıyanın son kazma vuruşunda  
Kömür ecel olup üzerlerini doldurmasa.

Onca yaşamışlığını şimdi sen  
Bekliyorsundur bir daha yaşamaya  
Sahipsiz bırakılan şehrin gibi  
Atılmışsın çoktan kenara.

26/09/2007

Muharrem Akman

## Belki

Toprağın, güneşe hasretliği gibi  
Yetti gayrı cana tak dedi.  
Ne gece ne gündüz,  
Her daim belleğimde.  
Zamansız mekansız gelişlerinle,  
Kurulup geldiğinden beri düşlerime  
Durdu yaprak hışirtıları  
Mevsimsiz dönüşlerde.  
Yağmur, kar, güneş,  
Neşe, hüzün, sevinç  
Olduğu gibi nokta  
Başlamaz satır başları  
Ya da yürür gider kendi hesaplarına  
Manalar orda kaldı  
Nesneler mat  
Nesneler buzul yüzlü  
Her şey ama her şey  
Gelir bu kör talihiñ üstüne üstüne.  
Hiçbir zaman bana ait olmayan sen,  
Bir karabasan gibi  
İtildiğinden beri yüreğime.  
Benimle yürümeye devam et  
Rastlar belki mutlu günler  
Bu kem talihe de.

19.3.2010

Muharrem Akman



## Belkilere kalmış sonrası

Bir iki üç  
Dahası yok  
Kesilmiş bir çizgi ile  
Belkilere kalmış sonrası.  
Akrep yelkovan gibi  
Kovalamaca yaşanacak  
Bir yerlerde ne zaman  
Belli değil bundan sonra  
Kısa buluşmalar.  
Dünkü bu vakitler  
Anılarda kalacak hep  
Göz yaşı süzülecek yanaklardan  
Tazelendikçe anılar.  
Eller ellerden uzak kalacak  
Gözler gözlerden irak  
Kalpler yakın olsada  
Bundan sonrası hasret  
Hasret oturacak baş köşeye.  
Minicik avuçlarınız gibi  
Peltek gülüşleriniz  
yumuk yumuk gözlerinizle  
İlk adımlarınız  
Hayata merhaba deyişinizin  
Heyacanını sevincini  
Yaşarken yüreklerimizde,  
Avuçlarınızla serçe parmağımızı  
Tutamayıyorsunuz gibi  
O temiz o pak  
Minnacık gülüşlerinizle  
Ah ilk mektep ilk heyecan.  
Daha dün gibi okul sıralarından  
Defder silgi kalemler  
Yerleştirilirken özenle çantalarınıza  
Kaç mevsim geçmiş  
Kaç kez atlamış yıllar  
Şimdimi anlar insan  
Bir başımıza bırakınca  
Yüklükte yorganlar  
Ve sofrada kaşıklar  
Eksilirken birer birer  
Böylemi acır yürekler.

4 ekim 2009

Muharrem Akman

## **Belliymiş dünden**

Nur düşmüş alınına  
Bakmaya kıyamadığım  
Belliymiş yüzünden  
Şehadede ereceğin dünden

Değerinin ölçülemediği  
O anne baba yüreğinden  
Vatan borcu için giderken  
Hain pusulara düşeceğini bilmeden

Gayen sadece, bu kutsal vatana  
Hizmet etmek iken  
Nereden bilebilirdinki  
Kurşunlar sıkılacak içimizden

Güle oynaya vatan borcuna giderken  
Sevinç ve gururla teskereni beklerken  
Bir bir şehit olup toprağa düşerken  
Senin varlığındır hainleri titreten

Acılarınız tüm ülkeyi  
Adeta tarumar ederken  
Kopup gittiğiniz anne baba yüreği  
Acınıza nasıl dayanır bir bilsem

Bu toprakların ihtiyacı belki  
Kutsal kanından tatmak yeniden  
Sen çıkarken göklere ey şehit  
Vatan sana bu bedeli nasıl öder

Muharrem Akman

22/10/07 İhsaniye

Muharrem Akman

## Ben bakıyordum

Ben bakıyorum

Melekler önümdeydi ben bakıyordum  
Bir gürültü bir kaynayış bir çığlık  
Bir karınca kolonisi deryada balık  
Bir anadan bir babadan mı bunca çocuk

Ne bir itiş kakış ne de bir hile  
Hepsi bir candı sanki hepsi de barış  
Adları aynı, yaşları aynı, boyları aynı  
Aynı oyunda oynuyor onlarca çocuk,

Kiminin belki anası yoktu, belki babası  
Sofrasında aşı cebinde parası  
Bu okul bahçesinde yoktu ki farkı  
Melekler uçuşuyor ben bakıyordum

Çevirmemeliydim başımı bahçeden dışarı  
Görmemeliyim onca tasayı, gamı  
Bunlar olamazdı sebep, ne öncesi ne sonrası  
Melekler uçuşuyor ben bakıyordum

Canı yandı diye toplandı onlarca çocuk  
Şendeleyip düşmüştü incinmişdi azıcık  
Öğretmen yetişti hemen bir ana bir baba  
Melekler uçuşuyor ben bakıyordum

O küçük bahçeyi bölmüşlerdi sonsuza  
Üçer beşer hepsi kendi dünyalarında  
Kimse ihlal etmedi başkasının yerini  
Gelecek nesillere devretti kardeşliği sevgiyi

6 kasım 2014

Muharrem Akman

## **Ben senden gidersem**

Ben senden gidersem  
kütlesiz adam olurum,  
DüŖer elim ayağım  
sağa sola savrulurum.

Tarla tarla ektiğim  
Bunca yıl onca zaman,  
Hiç birzaman yeŖermeyen  
Umutlarım ne olacak.

UlaŖmaya and içtiğim  
Hiç bir gün varılmayan,  
Kafdağının ardındaki  
Duygularım ne olacak.

Her laflaflamıŖlıđımızdan sonra  
Bu bendeki sarhoŖluđun,  
Uzun bir günün ardından  
Gelmediğin ne olacak.

Her telofon çalıŖında  
Tahminlerim kimi tutacak,  
Ben senden gidersem  
Beklediğim yıllar ne olacak.

19/06/2006

Muharrem Akman

## **Ben yabancı değilimki**

Bantlar üzerinden hızla,şarıl şarıl akan kömür  
Yakıştı elime ayağıma tozun  
Ağaçla,demirle, kömürle boğuşan adam  
Ben yabancı değilim, tanılar oradan buradan.

Sen yer altı şehrinin mimarı bilge adam  
Sen dış dünya ile ilgini, vardiya boyu unutan.  
Bir baba şevkatı ile amirince selamlanan  
Ben yabancı değilim ki bilirler beni atamdan.

Babamın üzerimde titreyen yüreğinde  
Dedemin dizi dibindeki küçük torunuydum  
Ağabeylerimin yaramaz kardeşi olarak  
Kömürün çıktığı yerde, tam ortasıdaydım.

Buralarda yaşamışlığıma şimdi ben  
Gözlerimle şahit oldum.  
Kartiyenin bittiği yerde fırçalar dizilirken  
Oturup seyrettiğim duygularımı bir bilsen.

Domuzdamı ağaçları omuzlarda taşınyordu yine  
Kazma kürek sesleri olduğu yerde bitiyordu  
Ustalar alırken, balta sapı ile direk ölçüsünü  
Ezbere duygularla,kömüre hükmediyordu.

Güneş yok, ufuk yok bu daracık galeride  
Sarmalar bacalar arasında tanıyanlar vardı  
Belki sesini duyuramadın kimbilir nereden  
Yüreğini gizleyip beni izledin babam.

23/06/2007

Muharrem Akman

## **Bendeki yerin**

Seni tabiatıma yazdım satır satır  
Hiç bir zaman olamayacağın yerlerde,  
Bağrımın ulaşılmaz aşına yerlerine  
Alev alev çıkmamacasına kazıdım.

Öyle kolay kolay çekip gitmek yok,  
Alıkoydum yüreğime seni.  
Bu beden senin çek git istediğin yerlere  
Tutabildiğim bendeki hayalin senin.

Katmer katmer hasretini bağlayacağım  
katar katar dertlerini çekeceğim  
benim olmadığın şu kör talihe inat  
seni gün be gün sensizce yaşayacağım.

Muharrem Akman

## **Benimkisi**

Gün boyu yüreğimde taşıdıktan sonra  
Gece yarıları uyanmak benimkisi,  
Bendeki tarifsizliği anlatamamak,  
Gelişlerin beklemek masallardaki gibi.

Hani gelirdin gün ortaları  
Bu kadar sensiz koymazdın beni,  
Varlığın zaten putlaştırır beni  
Hayalinle yaşamak benimkisi.

Varsın yansın yüreğim uğruna  
Bir hiç olsada, karşılığı buysa  
Gelişlerini bekleyeceğim umutsuzca  
Bir körce sevda benimkisi.

Muharrem Akman

## **Beyazlar içinde**

Varmalı dağın öteki yüzüne  
Kötölüğün riyakarlığın  
Uğramadığı yerlere  
Oturup seyretmeli  
Dünyada olup biteni  
Beyazlar içinden öylece.

Muharrem Akman



## **Bildiğiniz sen bendiler**

Kardaş olur bacı olur ana olur can olur  
Göklere süzöldükleri Şu günlerde  
Oysa bildiğiniz sen bendiler  
O an dakika gelmeden  
Göklere süzölmeden önce

Alıp kazmasını, baretini, palaskasını  
Ve Őurasından ayırmağığı her daim  
Hak edemeden alacağı yövmiyenin korkusuyla  
Ve hergün çıkaracağı tonlarca kömürden  
Payına düşen bir avuçluk  
Helal kazancının huzuruyla  
Bir olup indiler maden ocaklarına  
Evvla emniyet sonra bismillah

Oysa bildiğiniz sen bendiler  
O an o dakika gelmeden  
Göklere süzölmeden önce

13/05/2014 saat 15 suları  
Azrail kanatlanıverdi yüzlercesini üstüne  
İlahi adaletin tecelli ettiği an geldi  
Alıverdi cılız bedenlerden emanetlerini  
Güzel öldüler dedilerdi daha önce  
Gelikdeki maden Őehitlerine  
Bunlarada tatlı öldüler dediler nedense  
Oysa ildiği yürekleri paramparça etti  
Hiç hoş karşılanmadı bildiğimiz ce

Oysa bildiğiniz sen bendiler  
O an o dakika gelmeden  
Gökler süzölmeden önce

Haklarını hukuklarını ararız  
Kabahatlıleri ihmali olanları yakalar  
Yakasına yapışırız bir çırpıda  
Deriz sonrada unuturuz nasılsa  
Ne çokda sevenleri varmış  
Ne çok kurtarıcıları  
Kravatlı, kravatsız,beyaz yakalı  
Alimi mamuru muhhendisi  
Akıl akıl üstüne  
Felaket buralara hiç uğramazmış  
Bunları önceden görse  
Ben ndemiştım daha önce  
Yapılısaydı Şöyle böyle

Oysa bildiğiniz sen bendiler  
O an o dakika gelmeden  
Göklere süzölmeden önce

okumamış okuyamamış  
bulmamış çarpmamış  
Bir nefer bir piyade  
Bilek gücü tek sermaye  
Düşmediler aldıkları her nefeste  
Haklarını çiğneyen çiğneyene  
Sokakta okulda sırada ana kucağında  
yuvasında bakmakla yükümlü bir aile

Oysa bildiğiniz sen bendiler  
O dakika o an gelmeden  
Göklere süzülmeden önce

Toplanıp yurdun dört bir yanından  
Tekbir umut tek bir amaçla  
Namerde muhtaç olmadan  
El avuç açmadan yaşamak  
Bıraktılar anayı babayı kardaşı  
Nazlıyı yavruyu sılayı  
Girdiler maden ocaklarına

Bildiğiniz sen bendiler  
O an o dakika gelmeden  
Göklere süzülmeden önce

Sıra sıra dizildiler soma maden şehitliğine  
Yetmedi dağıldılar yurdun dört bir yanına  
Balıkesir, İzmir, Manisa, Adana Bartın  
Çorum Kütahya Uşak Ordu Çankırı  
Emeğin başkenti Zonguldağa

17/05/20014

Muharrem Akman

## Bilesin ana

Kaldıysa bir koşum odunun güvercinlik arkasında  
Çağır-san oğlunu mandaları çek diye gelemes ana  
Uzakları mesken etti bilesin, mecburen kendine  
Bayramdan bayrama bile görünmez ana

Bitmeyen ağrıların vardıya her bir yanında  
Doktorun verdiği ilaçlar sığmaz kutulara  
Gelebilsen büyük oğlum iğne takımlarıyla  
Oda gelemes ahirete göç etti senin yanında

Biri kaldı yuvanızda oda yaz aylarında  
Ekip biçiyor tarlasını bağını bahçesini  
Kapılar pencereler kapalı koca yapınızda  
Bir kapı üç pencere açık yaz aylarında

Küçük oğlun gün sayar az kaldı emekliliğine  
Düzer elek teknesini fırsat buldukça evine  
Belki bir baca daha tütecek yaşadığınız yerlerde  
Oda evdeki hesap çarşıya uyarsa ana

Bende kaldım kara elmas diyarında  
Uğrarım ancak cenazede düğünde bayramda  
Yolumu düşürürüm bakla bostanındaki mezarlığa  
Dualarımız hepinize duyar mısın ana

Kalkıp dolaşsanız baksanız,şöyle bir etrafa  
Ne çocuk kalmış ne torun bağ ne bahçe tarla  
Üç beş ışığı görünür koskocaman gariyede  
Sesini duyurabilecek bir kimse bile yok duy ana

Hani tarlalar vardı üzerinde her zaman hasadı  
Bostanlar işlenirdi bir nakış güzelliğinde  
Civciv görselliği kedi köpek buzağı sesleri  
Mektep bile yıkılıyor, zamana direnemiyor bil ana

Muharrem Akman  
22.12.2012 ZONGULDAK

Muharrem Akman

## **Bilirmisin**

Önemsemediğin kalbimi bir duyabilsen  
Okuyabilsen duygularımı satır satır,  
Bu yüreğede bu benliğede  
Senin adını yazmışım bilirmisin.

Uzanmasada ahizeme tellerden sesin  
Uğramasada yolun bu virane kapıya,  
Görmesede bu gözler senin cemalini  
Ben seni öylesine bekleyeceğim bilirmisin.

Önümde daha nice sensiz yıllarım var  
Tüketeceğim günler var birer birer,  
Adını sayıklayacağım geceler çok olacak  
Seni böylesine yaşatacağım bilirmisin.

Muharrem Akman

## **Bilmeden**

Yarın seni anacakmışım  
Merhametini o engin şefkatini  
Toprak rengi ellerinin  
Öpme vaktiymiş o vakitleri,  
Giymiş olmalıymışsın birde  
En yeni entatrini  
Çocuklar torunlar hepsi birden  
Ya sırayla yada bir rastlantıda  
Elin öpülmeliymiş adet gereği.  
Arkadaşım hatırlatıverdi aniden  
Senin bu fani dünyadan  
Ebediyen gittiğini bilmeden.

10 mayıs 2008

Zonguldak

Muharrem Akman

## Bilmelisin

Vur baltayı koca gövdeye  
Kışlık odunun hazır olmalı  
Milim hizası şaşmamalı  
Devrilirken yerlere,  
Düşerken koca ağaç  
Canından can kattığını  
Bilmelisin başka bedenlere.  
Vur baltayı çocuk  
Vur ki nasır tutsun ellerin  
Alışsın zemheri ayazına bedenin  
Kalem tutamayacak ellerinle,  
Hayatının çetin geçeceğini bilmelisin.  
Kara sabanın hangi mevsimde  
Toprağa değeceğini bilmelisin,  
Harmanda rüzgârın ne yönden  
Ne vakit eseceğini de.  
Tarlaya ektiğin her mahsulün  
Taşlar arasından geçipte değirmende  
Eline ekmek olacağını bilmelisin.  
Vur baltayı çocuk  
Malını melanını  
Kurda kuşa kaptırmamayı,  
Yaşam denilen oyununun  
Bir ucunun madende  
Bir ucunun gurbette  
Olduğunu bilmelisin.  
Vur baltayı çocuk  
Alışsın yüreğin  
Dış dünyanın riyakârlığına,  
Ne kadar iyi yürekli olsanda  
Sevginin hiç olmadığını  
Bir çırpıda silinebileceğini,  
Sevipte sevilmeceğini bilmelisin.  
Vur baltayı çocuk yinede  
Henüz iyilik yapma fırsatı varken  
Kaçırırsan elinden birde  
Bir ömür boyu hemde  
Vicdanının sızlayacağını bilmelisin.  
Vur baltayı çocuk yinede  
Yaradanın verdiği nimetlere şükretmeyi  
Yurdunu sevmeyi bilmelisin  
Her zaman diri taze pembe umutlarını  
Hiçbir yere bırakmamayı bilmelisin.

08/09/2007  
İhsaniye

Muharrem Akman

## Bilmezdi kimseler

Bilmezdi kimseler

Sabah yoktu ki lügatımızda  
Uçuvrerirdi sanki önümüzden  
Tanyeri ağarırken başlar telaş  
Akşamlar gelirdi durmsdan üzerimize

Dur durak bilmeyen köylülerimiz ile  
Yorgunluk nedir bilmezdi kimsecikler  
Karışırdı kalkar kalkmaz Komutlar birbirine  
Geç kalmayalım ele güne karşı, haydi işe

Tohum bekler toprağı,bostan çapayı  
Odun balta ister,harman düveni  
Dibek keşkek ister yayğı erik kurusunu  
Gün ağarmadan başlamıştır feryat figan

Öğlen olmuş sayılır güneş doğar doğmaz  
Her ferdin üzerine çöker tatlı bir telaş  
Ağızlardadır hep nereden duyulmuşsa  
Erken kalkan işine geç kalkan düşününe düşününe

Bitmiştir hazırlıkları haydin yola  
Hazırdır Bebenin mamaşı ocakta  
Uyanınca verir sormuğa sarıp bu un  
Beşikte uyuyup uyanacak tıngır mıngır

Evlek evlek bölünüp saçılacak tohumlar  
Tırmık ardında buluşacak toprak anayla  
Gün bitecek üzerimizden süzülerek güneş giderken ufuktan geldiği gibi ay doğarken

Çekilir elayak işten bir kez daha  
Tüm bu uğraşlar başlı başına  
Sofralar boş bacalar odunsuz kalmasın  
Fırınlr hamursuz samanlık samansız

Devran böyle dönecek sanırdık hep  
Paytak civcivler dolaşacak köy meydanında  
Kim derdiki yıllar sonra buralarda  
Değirmenler okullar kaderine terk edilecek

Unutulacak karaelmasın ismi taş kömürü  
Domuzdamcı kazmacı yol marangozu  
Kapıcı denince akla hiç bir şey gelmeyecek  
Beş binden fazla ağıda sayğı gitmeyecek

Merdivenleri saracak kangren gibi  
Sarmaşık şehmelik eğrelti bıyan otu  
Ne bilirdi garip anam tarlarar orman olacak  
Evlatlar gurbet ellerde bir bir mekan tutacak

Muharrem Akman

2 temmuz 2018. Zonguldak

Muharrem Akman



## **Bilmiyor**

Duymamış madenin ejderini  
Yer altının kükreyenini bilmiyor  
Bir solukta yüzlerce işleyeneni  
Savurup kavurananı bilmiyor

Yakılabilecek en yanık ağıtların  
Bunca yetim kalmışların sebebini sormuyor  
Aynı güne yazılan mezar yazıtlarının  
Sebebi nedir araştırmıyor

Baharı yaşarken solmuş canların  
Hayattayken bile solacağına inanmıyor  
Yaşanan tüm bu acıların sebebini  
GRUZU olduğunu yaşamayan bilmiyor

Muharrem Akman

## **Bilseydik değerini**

Koparmamak suçmuş  
Yerinden seni,  
Getirirlermiş eskiden  
Jandarma erleri ile  
Köyünden kasabasından,  
Dedemin bize dediği  
Kömür işçilerini.  
Kağnılar arabalar yetmez  
Vagonlara vagon eklenirmiş  
Taşımak için yöresinden  
Maden ocaklarına seni.  
Verdiğin emeğin onca bedeli  
Süslemişti şehrimin  
En ücra köşelerini.  
Dağdaki kışlık odunun  
Tarladaki buğdayın  
Ağıldaki buzağın  
Kundaktaki bebeğın bile  
Vazgeçiremedi hiçbir zaman  
Kömürle haşır neşirliğini.  
Verdiğin 5000 şehidinle  
Henüz imzanı atarken  
Ömrünün bir bölümünü  
Feda ettiğın  
Kömür işçiliğine.  
Ya da ellisine varmadan  
Serumlarla aldığın  
Nefes alıp vermen bile  
Yıldıramadı seni  
150 yıldır kömürle birlikteliğine  
Bilseydik maden ocaklarının değerini  
Bir bir kapatmazdık  
Bıraktığınız ekmek teknelerini.

05/12/2007

Zonguldak

Muharrem Akman

## Bir bakışınla

Bir bakışınla düşer duvardaki takvim yaprakları  
Döner parmak hesabına  
Kış ortası yada mısır ekim zamanı  
Kalır karanlıkda İrefuk nine  
Gazı bitmiştir kandilinin  
Ocak başında takılı çıra söndü sönecek  
Davar sağım zamanı  
Göz kapakları yumulmadan gelecek  
Uç oğul bir koca  
Döşekten kalkamaz gayınna gayınta  
Payına düşen elmaları ne yaptın der  
Gayınna muzurca  
Pekmez tavşut sirke yaparız azar azar ana  
Aferim kızım eline alırsın sonra  
Oysa karışmıştı çoktan sapa samana yallığa  
Herif madende oğul madende  
İki oğul birisi henüz çocuk yetmez zaman  
Su yoluna sapa samana taralya bostana  
Bir bakışınla gider geriye zaman  
Ayrılır tarlanın çalısı dikenini otu ağacı  
Kalakalır ortada eriği armudu kirazağacı  
Ayva ağacının çiçeklerini yiyen çocuğu  
Sarılar tarlalar buğday başaklarıyla  
Etrafında dikjenli teller geçit vermez  
Evcil hayvanına yaban domuzuna  
Yüzüne güler insanın rüzgar vurdukça  
Esen yelle birlikte savrulur sağa sola çil çil  
Bostanındaki domates soğan salatalık  
Sanki bakar gözlerine nazlı nazlı  
Ellerin tutsa koparıp getirsen sofrana  
Balta sesleri gelir ta uzaklardan  
Kışlık odun hazırlıkları başlamıştır yazdan  
Sekseniki takım ustaydık biz buradan  
Dizilirdik kartiyeye baştan başa sıradan  
Kırkücü A grubundan dieğrleri B gurubumdan  
Anlatır durur en çalışkan en dürüst Alırıza ustam  
Göçükten sarmadan gruzadan yaralanmadan  
Ölümlerden şundan bundan  
İllede maden ocağından,doludan boştan

22 Şubat 2012 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Bir çizgi vardır**

Bir çizgi vardır aşılmak istenen  
Ne tel örgüler vardır etrafında  
Ne beton duvarlarla örülmüştür  
Sınırsa öylece duruyordur.  
Bir geçebilsen  
Kucaklarım sanırsın dünyayı  
Yıldızları komşu sayarsın  
Bir çırpıda değiştiririm dersin herşeyi.  
Yoğun bakımda  
Hayat ünitesine bağlı yaşlı nineyi  
Görmek istesende göremezsin  
Henüz koridorun başında  
O, olmayan sınır tutar seni  
Kırsanda kapalı kapıları  
Muradına eremezsin  
Bir sınır vardır öteden beri  
Yaklaşayım bile demezsin  
Ardına ektiğin umutlarınla  
O bilinen sonsuzluğa doğru  
Gün be gün yürür  
Yaşamını bitirirsin  
Bir sınır vardır aşılmış  
Fizan kadar geriye gitsen  
Çizgi geçilmiştir silemezsin.  
Bu uzun hayat çizgisinde  
Seni neler bekler bilemezsin.

Muharrem Akman

## **Bir devrin insanları**

Evlerini yaptılar  
Ağaçtan taştan,  
Rızıklarını çıkarttılar  
Açtıkları tarladan.

Ördükleri sepetten küfeden  
Üç dağ aşıp sattıkları düvenden  
Karınları doyardı  
bileklerdeki hünerden.

Ne zamandır bu dağlarda  
Yaşadıklarını bilmeden,  
Bir bir saldılar köklerini  
Fani dünyadan gitmeden.

Çocuklar torunlar amcalar derken  
Haber gelir birde madenden,  
Böyle yeşillikler içinde yaşamak varken  
Karaelmasla tanışmak varmış kaderden.

İkiye bölünmüştür istemeden  
Harmanda bitmemiş tınaz varken,  
Acele etmeli bitirmeli  
Domuzdamları erkenden.

29/08/2007

Muharrem Akman

## Bir diş sızısı vururya avurtlara

Diş sızısı vurur ya avurtlara  
Bir böbrek ağrısı romatizma sancısı  
Öyle düştün yüreklere Miray bebek  
Babanla halanla hastane yolculuğunda  
Son soluklarınızı verirken yolda  
Sanki boğmuşuz birbirimizi bir kaşık suda  
Kanımızı mı içtik yıllarca  
Birlikte yaşayan biz değilmişiz asırlarca  
Boşunaymış kız alıp vermeler  
Birlikte sevinip birlikte üzölmeler  
Hani kurşun sıkın eller var ya  
Adına terör dediğimiz  
Bayrağımıza vatanımıza birliğimize  
Bitmeyen bir kinle saldıran  
Senin küçük bedenine küçük yüreğine  
Hangi küçük beyinler gönderdi  
Koca kurşunları melek kalbine  
Daha dündü Hatay Dörtüol da  
Bingöl Kığıdan A.Şirin Ateş  
Elcik köyü Dalaman Muğla haydar çavuş  
Biryas köyü lice Diyarbakır Cemal önbaşı  
Erganili Veysi Trabzon'dan hasan  
Erzurum'dan resul Tatvan'dan mansur  
Çankırı'dan dursun Tekirdağ dan murat  
Denizli'den abidin her yerden her ilden  
Bir düdükle koşardık marş marş  
İzmirli Zekeriya teğmen Necdet asteğmen  
Burdurlu Münir üsteğmenin komutasında  
Kimse demezdi sen nereden ben nereden  
Sıla deyince aklımıza gelirdi memleket  
Adana Kars Balıkesir Zonguldak Rize  
Hepsi birbirinde güzel hepsi vazgeçilmez özel  
Hani bir diş sızısı vurur ya avurtlara  
Bir böbrek ağrısı romatizma sancısı  
Öyle oturur yüreklere şehitler acısı  
Beş şehit karşılamışım bu yıl  
Beş gözü yaşlı ana beş baba beş eş beş nişanlı  
Ondanda fazla yetim boyunları büköldü  
Ne acılar gördük bir bilsen  
Kazımışım beşbin karaelmas şehidinin üstüne  
Beş şehit daha, rüzgârlıdan Tansu kilimliden İslam  
Bartın'dan uğur Kozlu dan Yusuf  
Giymiş babasının üniformasını üstüne  
Gömmüş şimdiden büyük acısını küçük yüreğine  
Ana bayılmış acısından konuşamaz  
Baba sineye çekmiş erkekler ağlamaz  
Gelin kendinde değil ne yapar bilinmez  
Şanlı bayrağımız asılır bir evin yücesine  
Toprak sıvalı çamur takviyeli badavra kaplı çatısı  
Esen rüzgâr üfler bir tarafından çıkar şehit evinin  
Vatanımın her bir yerine şehitler gelir  
Hepsi de tek bir yürek olur herkes

Vatan sağ olsun vatan bölünmez

29/12/2015 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Bir el havaya süzülürse**

Bir el havada süzülünce şöyle bir  
Ne kitaplara sığar anlattığı,  
Kimse anlamaz neden böyle yaptığını  
Sadece bir hal hatır sorma karşılığı.

Bir dost bir dostla karşılaştığı zaman  
Yolda sokakta ya da hastane odasında  
Dökülür ortaya geçmişe dair ne varsa  
Çoğu bir el süzülür şöyle bir havaya.

Bitirmiştir geleceğe dair ne varsa  
Nasıl anlatılır onca dert eşe dosta  
Ayakta duramayacak kadar hastaysa  
Bir el süzülür şöyle bir havaya.

Bir çift göz bir çift göze baktığında  
Bayramda seyranda ya da bir rastlantıda  
Ellerde baston başlarda aklarla  
Bazen iki el süzülür şöyle havaya.

6/mayıs/2007

Muharrem Akman



## **Bir güne başlıyordu**

Bir uyku bitiyordu alaca karanlıkta  
Henüz günaydın demeden dünyaya,  
Akli bugün yapacağı taramada  
Kahvaltı güzel olmalı güç bitmesin kollarda.

Bir Allah'a ismarladık derken yuvaya  
Duygu yüklü elvedalar sabahlarda,  
Şonkez, sonkez terkedermiş gibi evini  
Özlem başladı bile, akşamki sofraya.

Aş ocağına iniyordu  
Moletlerin çektiğı halatlarla,  
Koparmasın diye bağlarını hayata  
Sımsıkı sarmışlardı kafesteki bağlantıya.

Bir yoldan ilerliyordu  
Bağlamıştı baretine, tepe lambasınınıda  
Çizmeler diz boyu ayaklarda  
Yolunu kaybetmesin batmasın çamurlara.

Bir sevinç kaplıyordu vardıysa tertibin sonuna  
Yaradana şükür, şükürle hep  
Geldiğı yere çeviriyordu yönünü,  
Umut toplamalı avuçlarına, lazımdır yarınlara.

4/temmuz/2007

Muharrem Akman

## Bir kar hikayesi

Muharrem amcamla çok konuşuruz bu yivle meselesini çok geçmişe dayanan bir konu uzun bir kış ayıydı, tabi o zamanlar çok gençtik askerlikten yıllar öncesi, bir gün avcı başımız henüz yaşayan efsanemiz eçoğ (Hasan amcam) Allah uzun ömürler versin haber saldı toplanın diye, köydeyiz tabi ya ocak ya şubat ayı olması lazım aylardan ve bir gün o an geldi bir sabah bize haber saldı toplanın diye, kar bir metre evin kapısından çıkmak ne mümkün o anı hiç unutamam, rahmetli dedemin baltasının sapı bir metredir o an elime geçti ölçtüm balta sapıyla beraber kara gömülmüştü mubarek kar...Eçoğ bekletmek ne mümkün varmalıydım kapısına bir an önce, av tabi bir hayli adam lazım birlik için, mistik gele mehmedin burhan Zeki rahmetli amcamın İsmail Duran ve ben, görüyordum pencereden herkesi o toplanma yerine eçoğun dergahına gidiyorlardı, nasıl olurduda bir metreyi aşan karda batmadan ilerliyorlardı, daha ben kapıdan adımımı attığımda kara batmıştım gömülmüştüm Duranı tam karşıda gördüm bizim bu yana ilerliyordu ayakta yivle varmış sanki dans ediyordu mubarek..O an bir şeyler yapmalıydım bir çare avcıbaşının huzuruna en son ben varmamalıydım o an rahmetli dedem imdadıma yetişti Durmuş dedi Hüsnü amcanın yivleleri var sayatta duvara asılı daban odasında dedi, buldum bi çare ama giyemedim dedem yardım etti çıktım yola, sırtımdaki çantada biraz yiyecek biraz fişek omzumda dede yadigarı çift kırma, bende artık kara batmadan yürüyebiliyordum cinbacağı geçtim şükür vardık eçoğun huzuruna sonuncu olmamıştım ama bir eksik vardı emmioğlu yoktu meydanda, bizleri eçoğun talimatlarını dinlerken nasıl ava yaklaşıp pusu kuracağımızı anlatırken bizlere, henüz guruba katılmayan emmi oğlu ismail deydi gözlerimiz yoktu meydanda uyuyor zannetmiştik tek eksik oydu hasan ağam seslenin şuna geç oluyor gelsin dedi bize bir baktık rahmetli amcamın tüfeğini almış, omzunda çanta ama ayağında yivle yok, unutamam uzun sarı çizmeleri ile kara bata çıka geldi yanımıza çizmeler dize kadar bana Cumhuriyetimizin kurucusu Atamızın çizmelerini hatırlattı emmioğlu en arkadan gelmeliydi çünkü bizlerde yivle vardı karı biraz pusturup o arkadan gelebiliyordu, son kontrolleri yapıp eksikleri tamamlayıp başladık yürümeye büyük ava, ama sanki bende birşeyler eksikti tam Mehmet amcanın açmasına tırmanırken aklıma geldi evet diş fırçamı yanıma almayı unutmuşum bu benim için çok büyük bir eksiklikti dönmem lazımdı geri almaya fırçamı ama bunu gruba nasıl anlatabilirdim mesafe açılmadan köyden bir şeyler yapmam lazımdı, çünkü o an diş fırçamı almaya gidecem bekleyin desem asla olmazdı beni beklemezler dımdızlak ortada bırakırlardı ve o zaman şimdi aklımda olmayanı yaptım beni beklemeğe razı ettim, ama hiç biri bilmiyordu gerçeği diş fırçayı almaya gittiğimi, beklemişler beni devam ettik yola saatler sonra vardık geyik dağına pusu kurmaya başladık iki kişi dağın öbür yüzü iki kişi dağın eteği iki kişi koğucu olduk tetikçiler aşağıda bekliyoruz ve o an nasıl titrediğimi anlatamam tam ben geyikle karşı karşıya kalmıştım elim tetiği çekemedi üzerime geliyordu geyik o an bir patlama oldu yukarıdan bana gelen geyik kaçtı silah sesinden baya silah sesi oldu dağın öteki yüzünden herkes benim kaçırdığım geyiğe ateş ediyor hiç birimiz geyiği vuramadık akşama konaklayacağımız yere vardık hasan ağam evde duramamış konaklayacağımız yeri bildiği için yolu kısaltarak kestirmeden gelmiş hemen hemen aynı zamanda sayvana varmışız hasan ağamın talimatıyla çalı çırpı toplamaya başladık üşümüştük onca terledikten sonra ateş yakmamız lazımdı, susamıştık ama görünürde su yoktu olsa bile küçük göletler donmuştu soğuktan, küçük bir tasımız vardı tek çare tase kar koyup ateşte ısıtarak eritip içmekti öylede yaptık, önce ağamıza içirdik eriyen sudan, sonra tekrar eritmeye başladık herkes eriyen karı bekliyordu sırayla içecektik, kar erimesini beklerken arkadaşlar yine sağa sola çalı çırpı odun ararlarken kimsede yoktu, o an ateşin yanında ben hemen tastaki eriyen suyu aldım diş macunu ve fırçamı çantmandan çıkardım ve başladım dişlerimi fırçalamaya, o anda fark edememişim eçoğla Burhan abiyi taşı arıyorlarmış beni farkettiler hemen biraz ötede gördüler benim ağzımın içi macun fırça ile suyu harcadım zor bela erittiğimiz suyla dişlerimi fırçalıyordum işte o an eçoğ yüzüme Baktı Allah Allah ya ben ölmeden daha

neler göreceğim dedi utanmışım yüzüm kızarmıştı eçoğ beni azarlarken diğerleride gelmişti al sana onlardanda o kadar azar bir yandan eriyen kardan bir yudum su içeyim diye beklesinler biryandada eriyen karla dişlerimi fırçalayan ben o an yer yarılısydıda içine girseydim arkadaşların abilein bakışlarını yıllar geçsede unutamam

Not:yeğenim Durmuş Akmanın kendi yaşadıkları ve kendisinin anlatımıyla paylaşayım dedim saygılarımla

Muharrem Akman

## **Bir sen olmazsın**

Düşlemek vardı bir güzel  
Yalnız akşamlarda seni  
Bir ağaca yaslanıp mesela  
Paydos saatlerindeki gibi

Yüreğimin derdini söylemediydim  
Dağ gibi umutlarım vardı hala  
Boşunamı oldu düşlediğim hayaller  
Bitmesin derdim bu rüyada

Oysa şimdi kapılar kapanıyor sanki  
Yürüdüğüm yollar taşımıyor seni  
Bir anlık rastlantılarda öylesine  
Sen başka alemlerdesin gibi

Bir sen olmazsın bir sen  
Kapılar bir sana açılmaz  
İtina ile açtığım her telofon  
Bir senin sesini fısıldamaz

Muharrem Akman

## **Bir sizmi kaldınız ayakta**

Bir sizmi kaldınız ayakta  
Bir elin parmaklarındanda az  
Sizmi yol açtınız onulmaz yaralara  
Acı dağ gibi büyük,uluydu oysa

Her biriniz milyonlardınız  
Biz vardık yanı başınızda aslında  
Suçlu aranıyordu uykusuz gecelerde  
Nerede yanlış yapıldı kırıldı canlar

Bir sizmi kaldınız ayakta  
İki elin parmaklarındanda az  
Her biriniz milyonlardınız aslında  
Biz vardık yanıbaşınızda bir görülmeyen

Saklambaç oyununda gözünde sargı  
Oyuncu saklanmış ebenin gözü sanırkı bağlı  
Bir çırpıda geldi yanına gudek sende kaldı  
Ebe göz aralığndan bakıyordu, hileye daldı

Çelik çomak oyununda kurallar belli  
Yedi adım üç karış yeminler etti  
Sayılıp ölçüldü on adım geldi  
Oyuncu belliki o yaşta hileye daldı

Kaybettiğim kuzu nereye gitti  
Hazır cevap gördüm şu yöne kaçtı  
Koskaocaman insan, yalan ne gezer  
Az sonra baktikki karşıda görüldü

Saçında akı var belinde kanbur  
Bir baştan bir başa sözünde kuyruk  
Küfürün biri bin para,iftirası caba  
Hakkı bilende var, bilmeyende burada

Doldurmuş ceplerini sınavda kopya  
Haketmeden geçmiş sınıftan sınıfa  
Hiçbir şey bilmeden diploma alıp  
Salınmış meydana bir cahil alim

Bir yolunu bulmuş almış ihale  
Uç kuruşluk fiat uçmuş havalara  
Sanırsın hak edilip ödenmiş para  
Alanda satanda şeytana kanmış

Hileyi hurdayı hünerden sayıp  
Patetesten peynir,kerpiçten biber  
En güzel ürünler gözler önünde  
Çürüğü çarığı doldurmuş pazarcı

Memurunun işçisisinin çoğu, devlette kanbur  
Hiçbir şey üretmeden, olunurmu mağrur

Yetkisi kalmış sanki ona babadan miras  
Yetim hakkı kul hakkı unutulur olmuş.

Hayınlık daim olmuş benim ÷lkemde  
Her bir taraf hile hıyanet dalalet  
Kardeşin kardeşe yaptıklarını  
Koyun koyuna yatan şehitler bir duysa

Vatan borcu için yurdun dört bir yanında  
Yol parası zor bulmuş ne anada var ne babada  
Kimine para olmuş bu kutsal borçda  
Bir uçtan bir uca yanar vatanım

Mitingden mitinge seçim meydanlarında  
Peşinden koşanların iki eli yağda  
Hak etmeyen doldurmuş önemli mevkileri  
Tarafsızlar kalakalmış yol ortasında

Bir sizmi kaldınız ayakta  
İki elin parmaklarından az  
Hepiniz milyolardınız aslında  
Biz vardık yanıbaşınızda bir gör÷lmeyen

Faciadan faciaya sanık koltuklarında  
Kozlu soma armuğçuk gelik  
Amasya, kastomonu,bursa, gruzu facialarıyla  
Depremlerle gölcük, bolu düzcede

Say say bitmez acı acı üstüne  
Fakir fukara yalnız bunarı seyredbilmekte  
Bir sizmi kaldınız iki elin parmaklarından az  
Yetmiş altı milyon gör÷nelim bizde, kal ayakta.

Muharrem Akman

## **Bir şiir yazarım zonguldak**

Bir şiir yaarım zonguldak yazarım bendeki seni  
Uzanırım benden önceye  
Henüz tarlalarımın çitle çevrilmemiş  
Dedemin hiç bir ağaca balta vurmadığı günlere

Yangından kurtulup ne varsa elde avuçta  
Konuk olduğunuz gece koca kankaloğluna  
Yürekleri ile evlerinin bir yarısını açıp  
Kardeşliğimizin pekiştiği o senelere

Tarlalar açılır payımıza düşen yerlerden  
Gölün arkası sığığın açması ağırşak harmanı  
Meyve ağaçları dikilir bostan kenarlarına  
Harman yeri samanlık damı sayadı

Sıra sıra kazanlar kurarım cami yanına  
Yağmur duasına çıkarım dokuz kariyeye  
Kaldırırken dilek taşını türbede hep birlikde  
Ara sında yağmur damlaları düşerdi yerlere

Üşüşürken yıkılan ıhlamur ağacının çevresine  
Hapşırık tıskırıklar arasında dolar çuvallara  
Kaybolan mandalarımın izini sürerim  
Dombaycıoğlunda eskiköyde marmarlıkda

Bir şiir yazarım zonguldak  
İsterse düşmesin kimsenin diline  
Giderim uzun mehmedin kömürü bulduğu dereye  
Ve boğuluşunu görürüm bir handa geceleyin

Kömürle haşırneşirliğimiz başlar bundan sonra  
Uzun soluklu bir yoldu inişli çıkışlı  
Ya kömür bizi çağırdı gitmedik kaçaktık  
Biz gittik kendiliğimizden kapılar kapalıydı

Ya devlet eli ile kuruldu şirketler sendikalı  
Ya üç beş kazma kürekle kaçak kayıtlı  
Görürüm güzel günleride acı günleride  
Beşbinden fazla ağıdım vardır unutma

Bir şiir yazarım zonguldak  
İsterse düşmesin kimsenin diline  
Binerim ihsaniyeden yedi otuz trenine  
Geçerim tertip sırasına elktro mekanik atölyesinde

Yürürüm ihsaniyeden hergün doksan grevinde  
Fevkani köprüsünde başka coşarım  
Elimde dekontum işte gerçek uzatırım semaya  
Bekler başkan canlarını sendikanın camında

6.11.2016 zonguldak  
Muharrem Akmanb

Muharrem Akman



## **Bir şiir yazarım zonguldak 2**

Bir şiir yazarım Zonguldak  
İsterse düşmesin silüetim üzerine  
Kara bedeninin,yesil örtünün gizemini  
Birbir dökerim dillere,meşhur olursun aleme

Giderken el alem teknoloji bilişim çağına  
Sen tutanamayanısın eldekilerini bile  
Cumhuriyetimizin ilk,yetmişlerin şaşalı kenti  
Yürütürsün hala kaldırımsız denetimsiz gezerinde

El katlarken gün be gün nüfusunu üçe beşe  
Gider ciğerparelerin hergün gurbet ellere  
Eksik olmaz peronlarından gözyaşı insan seli  
Neyin beklediğini bilmediği uzak yerlere

Ağır ağır işgal edilirken tarlaların ormanlarla  
Kaderine terkedilirken unutulmuş merdivenler  
Taş taş üzerine konulmamış yıllarca üzerine  
Yığınla yapılan betonarma binalarından başka

Elibeşbin madan işcinle ülkemin mozayığydin  
Nasıl da çar çur edilip günden güne eriyip gittin  
Her alanda her yerde cılız kalan sesinle  
Kendinide bizleride kaderine terk ettin

Muharrem Akman

21.11.2016. Zonguldak

Muharrem Akman

## **Bir uzak köyde**

Doğupta büyümek ücra köylerde  
Habersizce kasabalardan şehirlerden  
Flaş haberler haşim ağanın anlattıkları  
Çevresindeki insanlar haber toplayıcıları

En büyük denizlerimiz göletlerimizdi  
İsmi yapıpandan almış bir imik boyu  
Babadan anneden izin koparabildinmi  
Orada alırdık hep beraber soluğu

Kimin sığırı aşıyor tepeden  
Görmeden anlardık boynundaki zilinden  
Yakınıımızdaki yerlere hep mahsul ektiğimizden  
Yer kalmazdı hayvanlara uzağa gitmeden

Okulumuz vardı çeyrek günlük uzakta  
Kalkar idik oraya yetişebilmek için şafakta  
Bir eğitimimiz vardı sorma gitsin  
Akli hep bu gün atabileceği sopada

Böyle geçti çocuklarımız bilmedik hile  
Bu yüzden alışamadık büyük şehirlere  
İnsanların bu kadar ummadık riyakarlığını  
Zannettik yaşayacak herkes çocuk saflığını

Muharrem Akman

## **Bitecekti sonunda**

Saban topraktan gül dikenden ayrılır  
Gün aydınlıktan gece karanlıktan  
Yürümez vakitler sonsuza dek beraber  
Bilinir zamanı geçirenlerce bunlar

Gider bebekliğin döner çocukluğa gençliğe  
Büyür gelişir hayallerin seninle birlikte  
Ve gider kurguların birer birer zamanla  
Hatırlamasın hayallerin sen bile.

Her daim bağırılmaz deli kulun damında  
Onunda bir ömrü vardı bitecekti sonunda  
Onca göz el ayak akraba arasında  
Teslim olmuştu kışa ayaza açlığa

Bir hastane köşesinde işgal etiğin yatak  
Senin değildir sonsuza dek  
Onca doktor hemşire ilaç tedavisi  
Kesiliverir birden verdiğin o son solukla.

9/12/2015 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Bitermisin**

Bu gecede olmadı belki yarın unutturum  
Bu günde seni yaşamanın çıldırtan  
Yoksunluk duygusundayım

Sonra sen yoksan erimek gibi geliyor ölüm  
Önce kollarım eriyor  
Sonra dehşetle aşağıdan yükselen tükenişimi  
Faltaşı gözlerle bakıyorum

Bazen dislerimle kumaşlar  
Parçalamak gibi geliyor yokluğun  
Elbiselerimi parçalasam  
Derim'de tırnalarımın adını yazsam  
Ve binlerce kazısam bitermisin

Bu gece nedense çok bulanığım  
Ve bu şartlarla kafayı tam yemek üzereyken  
Beynimi midemde düşünüyorum  
Haliyle kendimden soğuyorum

Bu gece sabahtan bir hikmet bekliyorum  
Beraber yıldızları sayalımı diyen kuşağın  
Romantizmini sadece cümlede arayıp  
Hiç dayandıkları o yıldızlar geliyor aklıma  
Sahi sayılırsa nereden başlanırken

Bu gece bitseydin ne sevinirim  
Ne çoksun böyle  
Pırpırım tohumu gibi  
Dağılmadığın yerim kalmadı  
Kökünü çek yüreğimden  
Ya şu yaprağını çek gözlerimin önünden  
Yada yeşili bıraktı birazda pembeye bürün  
Sonrası takdiri ilahi  
Pembe yaprakların yanıp  
Geriye simsiyah küllerin kalacak avuçlarımda  
Bir ömür üzgün yaşayacağım

Bu gece varlığın nöbete dikti  
Ve bilirim yine unutursun nöbet bitimini  
Kaç zaman beklerim bilmem

Muhakkak ki bir şeyler olmalı  
Bu gece ya saçlarını unutmadığını  
Yada dokunamıyor diye  
Parmaklarımı kesmeliyim.

12/12)2017 a.o.a

Muharrem Akman

## **Biz bize benzerdik**

Biz bize benzerdik, tasımızla tarağımızla  
Harmanımızdaki düvenimiz yabamızla  
Şükür eksik olmazdı dualarımızdan  
Hoşgörü umut hep yanibaşımızda

Tarlalarımız vardı bonkör, babacan  
Herkil herkil tahıl dağıtırdı  
Sohbetler bitmezdi ocakbaşlarında  
Gürül gürül yanarken gürgen odunları

Aynı çılıbır yoldan beş yıl boyu  
Kar kış yağmur çamur demeden  
Beyaz yaka siyah önlük oturduk sıralara  
Bitmek bilmeyen oyunlar okul yolunda

Sonra döndü devran dağıldık sağa sola  
Görmedik birbirimizi geçen yıllarda  
Yirmili yaşlarda, otuzlu yaşlarda  
Didindik durduk hayat yolculuğunda

Koyun kırpar, yün eğirirdik kirmanlarda  
Beş şişle örülen çoraplarla paltolarla  
Gözümüz kulağımız bağ bahçe trarlalarda  
Baba,amca,dayı,abi maden ocaklarında

Buğdayı kurutup,öğüttük taş değirmende  
Karanlık oluğu,su çarkını,bendi açıp kapamayı  
Külün içinde kömeç yapmayı yakmadan  
Öğrendiydik çoktan,alfabeyi tanımadan

Civciv gözetlemeyi mısır toplamayı  
Arasına izinsiz göletlere kaçmayı  
Dört tekerli tahta arabalarla  
Adet edinmiştik aramızda yarışmaya

Sonra döndü devran dağıldık sağa sola  
Kimimiz maden işçisi kimimiz çiftçi  
Kimimiz gurbetçi,gemici,tornacı  
Tutunamadı bazıları ugurladık sonsuzluğa

Onca yaşanmış yıllar gömüldü maziye  
Görüşmedik kırklı yaşlarda ellili yaşlarda  
Şimdi ara sıra selamlaşma bayramlarda seyranlarda  
Çoluk çocuk torun evlat eş dost hatırına

Muharrem Akman

## **Biz burada seninleydik(Babam'a)**

Yakındı gün ay nedir  
Sorma bana hatırlamam  
Kolkola değildi gezmişliğimiz  
Kahrımızda baş köşeye  
Çullanmamıştı henüz  
Dolaşırken o yemyeşil  
Ormanlarda seninle biz  
Bir pınar göstermiştin  
Getirmeye köyün meydanına  
Çoktan umut bitirdiğin  
İşte ben bugün yine  
Aynı yerlerdeyim  
Belki tekrar o pınarı  
Görmeye dayanmaz yüreğim  
Oturup başında su içmeliyim  
Gezindiğimiz yerlerde  
Yine dolaşmalıyım  
Bu defa ÖKSÜZ  
Bu defa YETİM  
11.5.2003

Muharrem Akman

## **Biz orada değiliz baba 1**

Biz orada değiliz baba  
Alıp savurdular köyümüzden  
Ne avlu kaldı tarlada  
Ne paslı balta askıda

Kara sabanın sınırın evleğin  
Siliniyor gözümüzden bir bir  
Ayrık otları kaplamış  
Fasulyelik bostanımızıda

Ark ile  rte ile kaptası dağlarda  
Coşarcasına tepelerden havuza  
Nazlı nazlı akan billur su  
Yolunu şaşırmış sızıyor toprağa

Ezan sesi duyulurmu yine  
Hele ramazan aylarında  
Oduñun yanına  
Kimse koşuşmuyor daha

Yağmur duası yapılırmı  
Kurak yaz aylarında  
Yedi köy bir arada amin nidalarıyla  
T rbedeki taş kalkıyormu havaya

Tas tas  orbalarla gelinmiyor  
Çocuklar yok köy odası yolunda  
Oruçlar açılırken cümbür cemaat  
Aynı tasa onca kaşık sofralarda

 aydanlık dururmu sobanın yanibaşında  
Bir demli çay isteyeniy yokki daha  
Kandil işiğindeki terfih namazları  
Cemaatler gelmiyor  ıra işiltileriyle

Cıvıl cıvıl y r ken bitmeyen okul yolunda  
Aksaçlı eğitmen yok eski püskü okulunda  
Akşamları  dev yaparken değişik evlede  
Gazlambası unutulmuş yanmıyor daha

Ne buğdaylar bakıyor  
şöyle bir havaya  
Ay  i eği serpilmemiş  
Mısır tarlaları arasına

Herkile girmiyor un  
G z göz ayrılmış odalarına  
Fare kapanları kurulmamış  
Duruyor orda burda

Ocaklara sa  konulmuyor  
Ekşimeyi bekleyen hamurda



Çizleme bazlama kartalaç  
İlde sıcak pide çocukların payına

Orakla işbaşı yaz başlangıcında  
Altın sarısı buğdaylar yatar toprağa  
Deste deste ayrılır gem vurulur bağrına  
Demet olur yığın olur sonra harmana

Karasabanın koşulmuyor artık  
Boyunduruk zevle bağı yok  
Öğrendire unutulmuş nadulda  
Evlek evlek bölünen tarlalarında

Sonbahar ayları önce aktarma  
Tarla hazırlanacak tohumlara  
Yeni yılın ilk ayları mısır tohumlarına  
Yeniden pulluk tırmık işbaşına

Yeşerecek mısırlar birden havaya  
Çapalıp teke tek kavuşur rahata  
Bek sayvanlarında domuz kovalamaca  
Kuru sıkı atışlarla teneke tamtamlarıyla

10 TEMMUZ 2010

Muharrem Akman

## **Biz uyurken**

Biz uyurken dün gece dövizin ateşi çıkmış yine  
Patlamış fireni, tutulamazmış bir daha  
Birleşik kaplar misali, çıkarken el âlemin ederi  
Düşecekmiş cebimizdeki paranın değeri  
İnecekmiş zam yağmuru olarak  
Fakire fukaraya gecekondulara asgari ücretliye  
İşsize köylüye esnafa dar gelirlinin üstüne  
Küresel ısınma küresel soğuma küresel ekonomi  
Ne varsa dertten tasadan yana  
Göz koymuşlar vatanımıza, bayrağımıza  
Toprağımıza, havamıza, suyumuz aşıma  
Biz uyurken dün gece derin uykularda  
Oluk oluk kan akmış yine  
Sulanmış vatanımızın toprağı, al kırmızı kanlarla  
Çökmüş matem, mahallelere, mezralara, köylere obalara  
Analar ağlamış, çocuklar gelinler, kızlar nineler  
Ağlamayı bilmeyen bebeler, kundaklarda kucaklarda  
Bakınmışlar sağa sola henüz ne olduğunu bilmeden  
Kem talih nedir öğrenmeden bir buruk kaplamış  
Minnacık yüreklerini sağa sola koşuşup gezemeden  
Biz uyurken derin uykularda gözyaşları sel olmuş  
Çakmış kök emini bir kez daha acı, hiç durulmadan  
Önce vatan evladının yakınlarına, sevenlerinin bağrına  
Sözün bittiği yer deriz bitiririz, oysa bitmez bitirilmez biliriz  
Gelecek ardı arkası, Ay yıldızlı Bayraklara sarılı vatan evlatları  
Kardeşi kardeşe düşürmüşler daha bu neyin tartışması

20 /08/2015  
KOZLU /İHSANİYE

Muharrem Akman

## **Bizim içindi sizin olduğunuz kadar**

Püfür püfür esen rüzgarlarıyla  
Erişilmez karlı dağlarıyla  
Buram buram kokan kır çiçekleri  
Otundan yaprağından yapılan peyniri  
Arının binbir çiçekli bal petekleri  
Koyunu,kuzusu keçisi mandası  
Huzur içindeydi memleketimin dağları  
Yedi yaşında çoban tek başına dağlarda  
Evinin eşğinde,baba evinde gibi  
Hayınsız eşkiyasız teröristsiz dağlarda  
Ayak basılmamış kırlar bakılmaya doyulmaz  
Sarhoş eder adamı bu nadide güzellik  
Her bir yanda narin çiçekler yemyeşil ormanlar  
Yaradanın bize bahşettiği  
Hayatımıza kolaylık,boğazımıza rızık  
Yakalanılsa yakalanılsa yakalanılırdı  
Sert rüzgarlara tipiye rüzgara  
Yada dolu yağardı kar yağardı palam palam  
Bomba değil top değil tüfek değil  
Binlerce mehmedim dönmez olmuş  
Vatan borcundan  
Tüter olmuş dumanlar namludan  
Teke tek değil,mertçe değil,yürekle değil  
Hayince,kalleşçe,sinsice,kahbece  
Ah ben seni böylemi anacaktım Anadolum  
Ah gülüm ah anam ah babam  
Gelinim kızım dedem ninem  
Minnacık yavrular yetimmi kalacaktı  
Kanını akıttı binlercesi kara toprağa  
Kutsalına kutsal kattı vatanımın  
Verdiği canıyla kanıyla  
Dinleyip geçeriz haber programlarında  
Saplanmaz yüreğimize sizin yüreklerinizdeki  
Oysa içilen şehadet şerbetleri  
Bizim içindi sizin için olduğu kadar  
Onurlu yaşamak için şanlı bayrak altında  
Bir başka ülkenin sokaklarına sığınmamak için  
Börtü böcek gibi,değersiz bir eşya gibi

25/06/2016 zonguldak

Muharrem Akman

## **Boş duvarlara kalmışsın hey**

Karşısında dururken tüm gücünle  
Sabahın ayazına gecenin karanlığına  
Yürürken yemyeşil ormanlarda  
Bir daracık asvslı yola kalmışsın hey

Gürültü patırtı şen şakrak içinde  
Sıra kapma telaşı yer sofralarında  
Duyuramazken sesini o kargaşada  
Bir kuru simit ile öğün atlatmışsın hey

Madenin efendisi köyün hatır sayılırı  
Bulunduğu yerlerde hörmet verip alanı  
Çevresinde eş dotu eksik olmayanı  
Yaban ellerde bir başına kalmışsın hey

Tutarken dünyanın yükünü el ele  
Terkedince elin biri günün birinde  
İş bitmiş uğraş bitmiş mekan değişmiş  
Vakit öldürmeye çare ararsın hey

Bir Koca Konak içinde omuz omuza  
Bağı bahçesi bostanı tarla arasında  
Etrafında dört dönerken koca ailen  
Boş odalara kalmışsın şimdi hey

Muharrem Akman.  
25/10/2018 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Boşuna**

Boşuna duraklara  
Seni yakıştırmışım boşuna,  
Benzetmişim insanlara boşuna  
Giydikleri giydiklerine benzemiş boşuna.

Gördüğüm yerlere'de baktım  
Sokaklara insanlara'da boşuna.  
Ağlamalıyım günün son yarısında  
Duyuşumla yokluğunu bu dakikalarda,

Cevapsız çağrılar bırakmışım boşuna  
Nefesin nefesine, karışmayacakmış boşuna,  
Hani beklediğim saatler gelmektemiydin  
Yollarımı değiştirmişim boşuna.

29 Mart 03

Muharrem Akman

## Böyle gelirdi

Tarlanın odunu taşı otu temizlenmeli  
Avlusu yeniden tamir edilmeli  
Zemheri ayazında karasabanla  
Bir çift öküz yada manda ardında

Evlek evlek bölünmüş ekin yerleri  
Gün doğmadan başlar mesai saatleri  
Bir teneke buğday evleğe serpilmeli  
Toprağa karıştırılıp beklenmeli

Korumalı ayıdan yaban domuzundan  
Hazır etmeli eleği kalburu kıştan  
Hava şartlarıda giderse olurundan  
Çabuk olgunlaşır buğday başağından

Hasat mevsimi gelir oraklara işbaşı  
Sıcaklara aldırılmaz güneştir baş tacı  
Deste deste dizilip bir demet olunca  
Bağlanıp gemle, yığılır yığınlara

Demetler sayılıp kağnıyla yada çalıyla  
Taşınır mandalarla samanlığın yanına  
Temizlenip sulanıp dövülen harmana  
Taşlar yenilenmiş düven bekler kenarda

Şafakla işbaşı başlar harmanda  
Düvene oturmuş ana yanında ağırlığıyla  
Öküzlerin önünde çocuk hep isyanlarda  
Saman olacak ekin yedi aktarımda

Yel beklenir şimdi diğrenle yabayla  
Savrulacak rüzgara saman havaya  
Bitecek mesaisi harman tamam olunca  
Buğday buyana saman oyana ayrılınca

İki kalbur bir yarım dolar çuvallara  
Taşınıp suyu bol havuz başına  
Yıkayıp bir güzel elle hemde ayakla  
Fiy bir tarafa buğday bir tarafa

Kilimler serilip güneşli bir havada  
Çocuklar nöbette tavuk kuş yaklaşmaya  
Buğdaylar kuruyacak birkaç aktarımda  
Kalkacak yerden günler sonra

Kurumuş buğday bekler çuvallarda  
Un olacak değirmende oda sırayla  
Karanlık oluktan gelen bolca suyla  
Değirmen çarkıda döner taşıda

Doldurulup buğday değirmen teknesine

Avuç avuç akar çubuğun titreşimiyle  
Alışır kulaklar çoktan uğultuya  
Yorgunluk unutulur uvaldaki unla

Herkile koyulup kapatılır sağıda soluda  
Ateşler yakılır ekmek olacak fırına  
Teknede hamur olur un, yoğrulunca  
Bekleşir biraz, şekil verilip atılır fırına

Böyle gelirdi ekmek eski sofralara  
şimdi hazırlanmış bekler raflarda  
Dilimlenmiş poşette kim inanır buna  
Yaşanmamış sanki kalmış anılarda

Muharrem Akman

27/9/2007 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Bu bayram yine**

Bu bayram yine

Bu kapı açılacak gördüğünü yaşayacak  
Çocukluğunda yaşadığı o coşkuyu arayacak  
Bayramda bayram,gibi köyünde huzur bulacak  
Paslı kapı,tütmeyen Ocak şaşırıp kalacak

Yüzlerce km'den gelip yüklüğünde ne varsa Tütecek baba ocağı yine bayramdan  
bayrama  
Geçim derdi enflasyon,yokluk,yoksulluk  
İstrese cebinde,metelik kalmasa kime ne

Aradığı duruyor belkide bir yerlerde bir köşede  
Cami yıkılmış,gelmiş eski oda yerli yerinde  
Cümbür cemaat kurulurken iftar sofraları  
Çanak dolup taşacak tarhana üzeri somunla

Kaç çocuk gördüyse hayatında hiç görmediği  
Bir mazi bulacak onda ta ötelerden mutlak  
Aylar yıllar saracak jet hızında geriye  
Tamda bu kadardı ayrıldığında babasıyla

Muharrem Akman  
22/5/2018. Zonguldak

Muharrem Akman



## **Bu beklemek**

Cumartesi saat onbir gibi haberin uzaklardan  
Geldi yerleşti bir mavzer kurşunu gibi y¼reklere  
Ne bir yıldız kaydı ne g¼k g¼r¼ldeđi bulutlar geldi  
D¼nya karardı sandık oturmuş baykuş yuvana

Baharın g¼zellęi serpilmişti çevreye tam zamanı  
Mutlu olmak için herşey m¼sait herşey tamam  
Bir kaç g¼nl¼k umut serpilsede ¼zerimize hayal gibi  
Bitiverdi birden uzunca bir r¼yadan uyanır gibi

Yağar işte g¼mb¼r g¼mb¼r d¼řmez es geçer çoğu yere  
Çizilmiş sanki kaderin umut arama sırası sende  
G¼zel g¼nlerin k¼t¼ g¼nlerin yaşadıkların seninle  
Belirlenmiş kaderin umut arama sırası sende

G¼n yine oğleyi bitirmek ¼zere ikindiye ramak kala  
Bu beklemek benzemiyor kimseleri bekkemeye  
Ne haylaz çocuğun okul yolunu ne vardiya sonunu  
Bu beklemek hekimin vereceği o amansız sonucu

Muharrem Akman. Ankara  
27.05.2017  
01.06.2017  
14.06.2017

Muharrem Akman

## **Bu gecede**

Henüz bir yudum su içimlik,  
Bir nefes alımlık zaman öncesi.  
Lambaların yaydığı ışık,  
Gecenin sinsî karanlığı,  
Ve etrafın ıssız,  
Duvarların pembe oluşu,  
Seni de etkiliyordu,  
Bizi şimdi etkilediği kadar.  
Bir ince çizgi,bir ilahi el,  
Ayırmasaydı yollarımızı.  
Bırakmasaydı bize,  
Bu dünyanın kahırlarını  
Sanaysa yeni bir hayatın,  
Bilmediğimiz dünyasını.  
Böyle alıp götürmeseydiler  
Dört tekerlekli arabayla,  
Seni dost diye saran eller,  
Bildik bir bahar gecesinde.  
Hep birlikte rızkın bu kadarmış deyip,  
Yüreklerinden koparıverdiler.  
22/3/2003)

Muharrem Akman

## **Bu gelen yılda**

### **BU GELEN YILDA**

Çek kılıcı şövalye  
Üfür rüzgarını  
Dünyanın her yerine  
Haber sal çetelerine  
Tutulsun yoksulluğa çıkan yol  
Güneşi zapt et mesela  
Bölüş sıcaklığını gramla  
Soğuğu at zindanlara  
Dağıt entariyi fistanı  
Herkesin yaşayacağı yuvayı  
Ayakkabıyı, paltoyu bolca  
İnemesin soğuk bağırlara  
Tarlalar şenlensin  
Şaşırsın gök yüzü  
Kendine doğru yükselen  
Onca tahıla, bakliyata, hugubata  
Salınsın kuzular, civcivler çayırlara  
Kim ne zaman acıkırsa  
Bulsun elinin altında  
Kimsenin yolu uğramasın  
Açmasın kontonyör kapağını  
Bakmasın öyle Çürüğe çarığa  
İstersen topla nüfus cüzdanları  
Kayıt et insanlığı birer birer  
Boş kalsın sokaklar  
Gezmesine kimse haylaz haylaz  
Vakti gelen yerinde olsun  
Okulunda işinde  
Çocuklar hep gülsün  
Bakmasın yaşlı gözler  
Kapıya pencereye  
Kısaca be şövalye  
Haksızlık etme kimseye  
Aş iş dağıt herkese  
Bu gelen yeni yılda

Muharrem AKMAN

31/12/2018 ..İstanbul

Muharrem Akman

## **Bu gün günlerden cumhuriyet**

bu gün günlerden cumhuriyet  
def ediliŖi hayının yabanın  
bir güneŖ gibi doğup atanın  
bu vatana emanetidir cumhuriyet

yer edilmiŖse bu topraklarda  
tam bağımsızlık özgürlük hürriyet  
yurta sulh cihanda sulh ilkesini  
getiren olmuŖtur cumhuriyet

Ŗimdi gelincik tarlasını andıran  
ay yıldızlı bayraklı atam etiketli  
kutlanıyorsa hür sokaklarında  
korkusuzca eŖkiyadan düşmandan

bağrında korunan seksen milyon  
yuvası olan evrende tüm garibanın  
kolkola kardeŖçe Ŗokaklarında  
cumhuriyet ATATÜRK'TEN armagan

Muharrem Akman

## **Bu gün yine kızacaktın bana**

Bu gün yine kızacaktın adım gibi eminim buna  
Neden dışarı çıktığıma bu yağmurda karda  
Söyleyeceğin sözler sanki kulaklarımda  
Meramım yanına gelip bir fatiha okumaktı baba

Bir bir girecektim anılarımın kara deliklerine  
Sıvışmanın yollarını arayacaktım mazaratlığımla  
Kokusunu tadacaktım toprağının alın terinin  
Bir kesmekeşlik bir duygu erozyonuda yine

Tarlaları ağaçlara teslim

En birinci

Kıyası uzun çirkini güzeli  
Senini benimi  
Siyahı beyazı yok  
Hepside bir harika güzel  
Hepsi en birinci  
Bir ömre bedel gülüşleriniz  
Akıtır sevginizi gönlümüze  
Yeşertir yaşlı gönülleri  
Öyle saf öyle temiz  
Kirlenmemis saf duru  
Rengarek serpilmiş ortalığa  
Günümüze anlam katışınız  
Minnacık adımlarınız  
Bir avuç kadar henüz  
Geçmişte bıraktığınız yaşınız  
Koca bi çığ olmuş  
Yüreklere bıraktığınız coşkunuz  
Geleceğimiz yy  
Bir mezuniyet töreninde  
Gönlümüzdeydiniz gönlünüzce  
Umudumuz yarınlarımız  
Sizsiniz çocuklarımız

Zonguldak

Muharrem Akman

Muharrem Akman

## **Bu günde**

İçimden bir ses bana bu günde  
Bendeki Şu hasret hanene  
Bir kertik daha attırıp  
Bir ızdırap vereceğindi yine

Benimde bildiğim bu y¼rekteñin  
Öyle kolay kolay çekip gidemeyeceğindi  
Sıra dağlar olmayan yerlerden gelmesende  
Gönl¼mdeki senin için ayrılmış yerindi

Gelmediğin günlere inat bende  
Geceleri beklerim böl¼Őmediđim kimseciklerle  
Seni her zamankinden fazla düşün¼p  
R¼yalarımaya getireceğim senden habersizce yine

Muharrem Akman

## **Bu günlerde**

Cürümün kadar yanarsın  
Akıtabildiğin kadar gözyaşı  
Döner çaresizlik seninle  
Nereye gidesen öylece  
Tut eskiden kalma değerlerini  
Ölene dek bırakma bir yere  
Kalsın seninle  
Bakma şimdilerde  
İki kere ikini beş ettiğine  
Çiğnenen değerlere  
Saman altından su akıtamazsın  
Dürütlük takılmışsa atandan  
Doğuştan şirazene  
Bekle gönül bekle  
Kendiliğinden düzelir diye  
Bu dünyayı öylece  
Her koşulda her yerde  
Atlamasın şurana  
Hiç bir kötü düşünce  
Kardeşin olsun ezelden beri  
Seni kardeş bilmeselerde  
Dünya fani ölüm gerçek hepimize  
Düşürmesin mevlam yüzümüzü  
Karşısına geçtiğimizde

17/72016/ Zonguldakv

Muharrem Akman

## **Bu harab halinle**

Yanmıyorsa ışıkların görünmüyorsa çehren  
Bir kaç kuru dala ev sahipliğ yapıyorsa  
Göçük duvarlarla kırık direklerle hududun  
O yemyeşil bahçen hala dillerde

Bir sıra çam ağacı, birikmiş moloz yığını  
Bahçende kalan birkaç süs fidanı  
Kurumuş havuz kırılmış oturaklar, olsada  
Bahçivanın gözünde hala bir efsane

Yerinde yeller esiyorsa caminin bile  
Kazim hoca ile muezzinin hasan nin  
Eksik olmayan sira sira saflarıyla  
Kalabalık cemaati hala gönlünde

Bakmıyorsa bile gelip geçenin şu günlerde  
Farkında bile değilse bile varlığının  
Nizamiye nöbetçisi Cemalin, o çatık kaşı  
İzinsiz geçenlerin gözü üzerinde

Yemekhanedeki karavanalar pas tuttuysa  
Çatal kaşık yemek kuponu unutulduysa  
Ekmeği dilimleyen ustanın bıçağı  
Ahçı Sadettinin kepçesi hala elinde

Bir bardak çayı beş kuruşa içilen  
Çayocağının kapısı camı yerlerdeyse  
Çaycı Rasim efendinin tepsisi demliğı  
Garsonun tiz sesini hala beklemekte

Blok blok sıralı yatakhaneinin görseli  
Düşmüyorsa bakanların gözlerine  
Kazmacı yedeğı Talat'ın yeleşi hala  
Otuz nolu koğuşunun vestiyerinde

Ne kadar yaşarsın bilinmez  
Şafşatalı, o kalabalık geçmişinle  
Barındırdığın maden işçilerinin  
Hafızaları hergün eksilmekte

Muharrem Akman

19/10/2007 İhsaniye

Muharrem Akman

19/10/2007 İhsaniye

Muharrem Akman



## **Bu kapı**

Bu kapı

Kapatmak isteseler de kara tahtalarla kapını  
Sızar bir yerlerden bir anı çile dolar yüreklere  
Bir eşya değildir değildir kırık dökük sandalye  
Bir devrin madenciler uyanır çıkagelir caddelere

Göz kırpar Sıtkı çavuş eksi beşyüzaltmış metreden  
Kapıldığını gruzalarda alev olduğu bedeni ile Çamurlarla sıvanıp kuyu ağızları yangın  
söner diye  
Eyvahlarıda kaldı içeride bütünleşmişti külleri ile

9/Eylül/2018

Muharrem Akman

Muharrem Akman

## **Bu sokaklar onlarsız**

Birde tepelerden bakmalı bu şehre  
Dolarken fırtına uğultuyla kulaklara  
Çoktan bürünmüş etraf beyazlara.  
Beyaz demekde yetmezki anlatmaya  
Taçlanmış her yer, ayrısız gayrısız  
Kar beyazın yerküreyle buluşmasıyla,  
Yürümüş gitmiş evler yamaçlara  
Ağaçlar belkide büyük isyanlarda  
Sığımışlar evlerin uzaklarına.  
Oradadır dersin dünyanın bittiği yeri  
Dağlar set olmuş görünmüyor gerisi,  
Dağlar koyun koyuna dağlar sıra sıra  
Bir büyük dağ bir ufak dağ koynunda  
Beyaz örtü örtünmüş ağacı evi  
Nazlı bir gelin edasıyla.  
Bir yanda deniz kaplanmış bulutlarla  
Kenarlarında evler alabildiği kadarıyla,  
İnerken merdivenlerden gider dizlerinin ferisi  
Karşında durur Amele birliği hastenesi  
Kömür işçilerinin emekliğindeki evi,  
Bir nefes bir nefes daha  
Ciğerlerinde karışır verdiği soluğa  
Dayan dayanabilirsen göğsündeki acıya  
Bu sokaklar boş bu sokaklar onlarsız  
Tren raysız baretsiz vardiyasız  
Bir çok insan geçer ama sağından solundan  
Çok şeyler eksildi aş ocaklarından  
Belki bir vapur doldurur yükünü limandan  
Alıp getirmişler kömürü ta uzaklardan  
Benzemez karaelmasın taşına toprağına  
Çıkmamıştır çünkü bu şehrin altından

17 / 2 / 2012

Muharrem Akman

## **Bu şehir**

Dün bu şehir aynıydı.  
Bu yollarda,  
Güneşte aynı yerindeydi belki  
Zamanı aynıysa.  
Olmayan sendin.  
Ben gittiğimiz ayrılaraya durup baktım.  
Gidişini seyrettiğim suskun anımı,  
Bir elveda diyemeden,  
Dönüşün ne zaman bilemeden  
Yerimde çakılıp kaldım.  
Ben seni yine bu şehirde,  
Öylesine bekleyeceğim  
Bir tesadüf bizi bir yerlerde  
Ya otobüste ya pazarda  
Birleştirene kadar  
Seni gördüğümde tekrar  
Dizlerimde derman kalmayacak  
Dilim peltek olacak ellerim titrek  
Bir merhabayla başlayıp bitecek bu hasret  
Çünkü senide beni de,  
Ayrılaraya yazmışlar bebek.

Muharrem Akman

## **Bu Şimdi olmaz**

SalıvermiŐsin bitimsiz acıları  
Kükrediğin alevlerle yine  
KoŐturduĐun onca yürek  
Haber bekler sessizce

Bir yanımız umut ararken  
Bir yanımıza düşer kem talih  
Zaman durdu saatler çakıldı dersin  
Gün kavuşur akşamlara oysa

Herkes sorar bildiği cevapları  
Soranlarda biliyor yiten canları  
Hem abi hem kardeş daha birçokları  
Yüreklermi dayanır bu Şimdi olmaz

Gruzu denen facia yakaladıysa onları  
Çoktan yazıldı maden Őehitlerine adları  
Göçükte kalalı yıllar olmuştu babası  
Aynı yaşta bir oğul bu Şimdi olmaz

Uzayıp gitti kurtarma çalıŐmaları  
Engel oldu yeraltının çetin koşulları  
Bekleyen ana baba eş çocuk feryatları  
Acı gerçek nasıl denir bu Şimdi olmaz

Akşamı beklerken tepelerdeki baca ağzı  
Gelip gidene Şaşırdı uzak yolları  
Őökülürken taziye çadırı kriz masası  
İki can'a ulaŐılmamıŐmı bu Şimdi olmaz

17 mayıs 2010

Muharrem Akman

## **Bu yer aynı yer değil**

Benzesede manalar birbirine  
Demir aynı demir  
Toprak aynı kokuyorsa  
Ben aynı benim bu yerler değil.

01/08/2008

Muharrem Akman

## Bu yerler ölür

Bekleyip durur sandalye bırakıldığı yerde  
Senelerdir bitmez gözcülük nöbeti  
Gün altından alsa birisi  
Bir sabah kahvaltısında,yemek masasında  
Yada laf laflama sırasında başlasa görevi  
Bu yerler ölür böylece  
Son sakinleri göçerken ebediyete  
Mızıkçılık edende olur ara sıra  
Erkenden el sallarken hayata  
Bir kalp yorgun düşer daha  
Kaldırılır yoğun bakımlara,hastane odalarına  
Anlam veremez belki onca çırpınışlara  
Dününü kaybetmiş bugünü yaşamıyordu  
Bir nefes bir beden le yaşayıp gidiyordu  
Kendine ait dünyasında hastalığıyla oysa  
Soluksuz kalır bu yerler ölür böylece  
Bu bayırın sonu,merdiven başı  
Bahçenin pirket duvarı, su kuyusu  
Mavi gökyüzü,bol oksijen Sarmalamışken her yerlerini  
Oysa uzun bir soluğa adamıştı kendini  
Çekmişti kara elmasın kendine ait gizemi  
Kah ecel olup gelişi, ceplere para olarak girişi  
Köyüne kasabasına memleketine can verışı  
Olmazsa olmazıydı gözlerindeki kömür sürmesi  
Ciğerlerindeki toz,is,taş yarası nefessiz kalışı  
Yüzbinlerden bir kaçı idiler bu mahallede  
Ne varsa ellerinde yükleyip atın terkisine  
Konmuşlardı ülkemin heryerinden bu yerlere  
Nice umutlar biriktirmişlerdi duygularında  
Kimbilir yakalanabilirdi belki, Sabır sabır biraz daha  
Kaç kez uyandırdı vardiya srenleri  
Kara tren ses,i işçi yurtlarındaki kalk emri  
Başlamıştı kömürden kopardıkları ilk parçalarla  
Bu yerin nefesi çocuklarla şenlenişi  
Nice umutlarla, sevinçlerle, kaygılarla  
Baca ağızlarına son bulan gidişlerle  
Oradan yerin metrelerce derinliklerine  
Kaç kez tanıklık etti bu patika yol  
Kimi soğuk, kimi sıcak sularla arınan yorgiun bedenlere  
Nefessiz kalmış şimdi bu yerler ölüyor  
Bu minnacık yerde koca bir şehirde  
Beraberinde getiriyor umut şehrini  
Haneler kapanıyor, köyler mahalleler  
Hepimiz bakıyoruz nedense  
Cumhuriyetimizin ilk kurulan bu şehrine  
Nefessiz kalıyor bak kömür işçileri ile birlikte

01 nisan 2015  
Zonguldak

Muharrem Akman

## **Buluşulur**

Davullar çalınır  
Eş dost hısım akraba  
Uzaklardan yakınlardan  
Buluşurlar bir noktada  
Birleşen gönüllere  
Katkı amacıyla  
Kurullan bir yuvanın hayrına  
Uçarkan bir evlat  
Bir evlat daha  
hüzünmü sevinçmi duyulan  
Anlayamaz yaşayanda  
Kalakalan koca bir yalnızlıktır  
Hem analara hem babalara

Muharrem Akman

## **Buradaysa**

Buradaysa bıraktığın nefes buradaysa  
Baktığın pencere, gördüğün tozlu manzara  
Üst katlarını bilemediğin toplantı salonun  
Pür dikkat kesildiğin tertip yerin doluysa.

İşçi taşıyan kafesindeki itişip kakışmalar  
Çocukça şakalar hala oluyorsa  
Ve bayram sevinci yaşar gibi her seferinde  
İniliyosa kömürün bulunduğu derinliklere.

Açtığın yeraltı yollarında şehirler gibi  
Ördüğün ağaçlar demirler arasında  
Avuç avuç kopardığın karaelmasın  
Vagon vagon yürüyorsa memleket hayrına.

Aldırmayıp bu zor zanaatın meşaketine  
Göçüklere verdiğin tek tek şehitlere  
Ölüm yel (gruzu) olup gelse bile üzerlerinize  
Birgün bile geç kalmadın aldığın tertibe.

Muharrem Akman



## **Burası maden**

Güneş doğmazmı, her taraf karanlık  
Geceyemi uyandık uykudamı kaldık  
Gözlerimmi şaşı, her taraf kara'lık  
Yüzünüde unuttum anam, nerede aydınlık.

Ayakbaşı dediydin bumuydu bağ'lar  
Ardı sıra dizilmiş, sıra sıra domuzdamlar  
Gökyüzü nerede? sanki neden saklarlar  
Herkesleri böyle maden'demi çalıştırırlar.

Dedem anlatırdı.Babam ve ben buradayım  
Savurduğum her kazmayla nafakama uzanırım  
Her vardiyada bir yanımız tamamlanır  
Geçim derdi dediğin buralardamı aranır.

Dediydin dediydi o hep bizimleydi  
Bu kara yerler soframızın temel direğiydi  
Maden dedikleri her evin köşesiydi  
Acıyla'da tanışılır tatlıyla'da burası maden.

15/11/2006  
Zonguldak

Muharrem Akman

## **Büyümeli çocuk**

Büyümeli çocuk  
Mal melale bakmalı  
Ağırşak harmanının hasadını  
Bir çırpıda toplamalı.  
Komşu köyün otağına  
Hayvanları Kaçırmamalı  
Ormandan mandalarla  
Mahtalar almalı  
eğitmenin önünde  
Bir iki satır karalamalı  
Kışlık odununu dağlardan  
Yaz ayından hazırlamalı.  
Geceleyin tarlaları  
Yaban domuzundan korumalı  
İnşaatlarda tuğlaları  
Onar onar taşımalı  
Büyüyüp madendeki amcasına  
Domuzdamcı yedeği olmalı  
İyide babam iyide  
Hicmi aklına gelmedi  
Maden ocakları kapatılınca  
Çocuklarının issiz kalacağı  
Bu yüzden okullarda okutup  
Doktor Avukat öldürmeyi

26/10/2007

Muharrem Akman

## Can'ların

Canların can kulağıyla  
Seni dinliyordu  
Olmaz demiştin ya  
Bu kadarda fazla  
Güneşsiz aysız yerlerden  
Bu kömür bin Bir emekle  
Verdiğiniz bu değerle  
Yeryüzü görmemeli  
Eğer verdiğimiz size hizmetse  
Bu eller bu soluk yüzler  
Karşılığını alabilmeli  
Aklımızda yatmıştı ya  
Bu yüzden tek bir yürekle  
Yürüyorduk her gün  
Bu köhne talihin üzerine üzerine  
Aydınlığı da görecektik belki  
6/ağustos/1999 zun sonlarına doğru  
Sinsice kurulan tuzağın sinsi kurşunları  
Bozmasaydı sessizliğini gecenin  
Almasaydı canını  
Cansız bırakmasaydın canlarını

Muharrem Akman

Muharrem Akman

## Cumhuriyet

Yokluk yoksulluk ve dűşman sarmıřken űlkemin dűrt bir yanını  
Terkedilemezdi bu asil ,kutsal vatan zalimin zulműne  
Gayrı imkansız diye bir řey yoktu umursanmadı dűşmanın çokluğu  
Ya istiklal ya űlűmdű Mustafa Kemal Atatűrkűn buyurduęu

Girmemişti tarihler boyu bu millet kimsenin buyruğuna  
El uzatılamazdı namusuna vatanının çakıl taşına Terkedilemezdi  
ıkacaktı elbet canıyla kaniyla dűşmanın karşısına  
Kurdu cumhuriyeti bařkomutan ATATűRK asil milletin cořkusuyla

Muharrem Akman

## Cüce kalırmış

Gökyüzü kararımış  
Düşermiş yapraklar  
Vakit dolmadan  
Daha hayattayken  
Dününü kaybeden adam  
Kalamazmış yerinde  
Bakamazmış balkonundan  
Bunun ağlamasını olurmuş  
Yenisi gelirmiş her zaman  
Gidenlerin ardından  
Gün günlüğünde kalırmış  
Yaşanılan onca zaman  
Sanki bir hikaye bir masal  
Bakamazmış birdaha  
Ne bir kapı aralığında  
Ne merdiven başından  
Bir avuç toprak üçbeş tahtaya  
Çağlar açıp çağlar kapanırmış  
Şilkinirmiş koca dünya  
Görünmez bir örtü kaplarmış  
Yaşananların üstüne  
Yazının icadı İstanbulun fethi  
Cüce kalırmış yanında  
Bir mahalle unutulurken  
Açarmış kapıların başka çehrelere

Muharrem Akman

## **Çekmeliyim hasretini**

Aklıma düştün bir kere  
Gözlerim seni görmeli  
Uzağı yakını fark etmez  
Sesini duymalıyım  
Titremeli elim ayağım  
Bir cümleyi bir çırpıda söyleyemeyip  
Kemküm etmeliyim  
Seninle olan dakikalarım  
Vın diye geçip gitmeli  
Bir dahaki görüşüme kadar seni  
Çekmeliyim hasretini

Muharrem Akman

## Çırak kursu çıraklarıydık biz

Çırak kursu çıraklarıydık biz

Köylü kasabalı şehirliydik biz, Onüç ondört yaşımız  
Ortak bir özelliğimiz madenci çocukları olmaktı  
İlkokullu orta okullu, lise başlamamıştı henüz  
Habersizdik kömürden demirden elektrikten

Bir haber yayıldı EKİ radyosundan her yılki gibi  
Seçilecek yapılacak sınavla, Ellibeş altmış kişi  
Binikiyüz kişi içersine, yazdırmış babamız ismimizi  
Kazananlar açıklandı EKİ nin kendi radyosunda

Emeğin başkentine gelip, çıktık noter huzuruna  
Babamızın imzası yetmez kefil aranır yanına  
Bağlı kalacaktık koca ikiyıl çırak kursu yasalarına  
Yetmedi üç yıl hizmet lazım mezuniyet sonunda

Toplandık belirlenen gün ve saatte başarlada  
İnsangücü eğitim müdürlüğü adresimiz kağıtlarda  
Tanıtıldı mekanlar dersane yatakhane yemekhane  
Hazırdı sabaha atölyede tulumumuz, elli yıl miyadlı

Matematik Türkçe Fizik Teknik resim makina bilgisi  
Atölyede tezgâhlar üstlerinde sabit mengene eğe  
Başlandı her mesleğin olmasa olmazı Tesviyeden  
Begendirmek zor yaptığımız temrinleri Davut hocaya

Akşamları mütala var derslere yardım amaçlı  
Eğemiz sıkı sarımalı temrinlere paraleli keskin kenarlı  
Sınavlar kağıt üzerinde kopya çekmeyi aklına getirme  
Temrinler herkesin gözü önünde bileğine kuvvet

Başarılı olmak zorunlu bırakmak yasak kursu  
İmzalanmış yüklü bir kontrat uyulması muhakkak  
İstikamet ustalık başka bir çıkar yol yok  
Arada tutsada ana baba kardeş, köy özlemi

Ayrıldık meslek gruplarına yıl sonu, bir şekilde  
Bölümlerimiz Elektrikçi kaynakçı torna tesviye  
Daha sıkı bir eğitim ikinci yılda meslek gruplarında  
Dağıldık Kozlu karadon armutçuk üzülmez Amasraya

EKİ nin teknik kadrosunu oluşturduk hepimiz  
Yeraltında babamız kazma vururken kömüre  
Yer üstünde hazırdık elektro mekaniklerde  
Bir yumak olduk hizmette iki katlı şehirde

Tornacıydık elektrikçi kaynakçı vinçci kuyucuyduk  
Ortadoğu'nun en büyük fabrikası merkez atölyesiydik  
Kendi zanaatkarını yetiştirdi EKİ otuzbeşyıl boyunca  
Kapandı kapıları zamanla harap oldu yapılar

Ve Şimdi kimize kırk kimimize elli yıl sonunda  
Acısını paylaşmak için geldik Davut Kalfa hocaya  
Bir bir çıkartıldı mahzende anılar hüzünle  
Karıştı duygular merhume in acısı ıraklık anısı

Ne çok alinteri bıraktık,bakınca geriye iki katlı şehirde  
Emeklerimiz heba olmuş tutulamamış bir yerde  
Uçup gitmiş emekler canlarımız gibi,gruzada göçükte  
Yol almış ürettiğimiz hizmet başka diyarlara

Oysa mutlu olurdu bu şehir köyüyle kasabasıyla  
Biri mozayikti işçilerin kardeşliğı bu yerlerde  
Hepimiz bir çivi tutturabilseydik doydüğümüz kente  
Türkiye'nin Almanyası Zonguldak,yaşardı senelerce

Muharrem Akman. 4.ocak.2018

Muharrem Akman



## **Çobanım ben**

Çobanım ben  
Dünyanın tüm dertlerini topladım  
Ve yaşamın orta yerinde  
Yıkılıp kaldım  
Ak düştü gönlüme  
Bir küs oldum feleğe her şeye  
Güneşe aya  
Kır düştü saçlarıma  
Daha gencimde.  
Umudun bittiği yerde  
Işık oldun gönlüme  
Senide terk edemem  
Sen bilmesende  
Bir yaşamsızlıkla  
Yaşam arasında  
Sıkıştım kaldım öylece.

Muharrem Akman

## Çocuk oyuncağıydı

Buyüzden çocuk oyuncağıydı  
Bir uzundu sanki ciğerlerindeki yara  
Meydan okuyuşun yeraltlarında doğaya  
Sonunu hazırlıyordunki bildiğimiz vahlara  
Büyüklüğünle övündüğün dünya  
Nasıl sığdın kapı aralığına  
kaldırabilirmi kenetlenmiş bir avuç yürek  
Dayanabilirmi ağırlığına  
Yetmedi yarenliğin tarlalara ormanlarla  
Kah kara saban ardında  
İllede maden ocaklarında  
Tükenirken karşılaşmaların  
Göçük altlarıyla Gruzularıyla  
Tam dönmüşken şenlikle yuvağa  
Başlar yeniden muhtaçlığın azığa  
Bu sefar buluşulur can alıcıyla  
Bir kara haber yayılır çatılardan uçuşunla  
Birde baktım güller açmış  
Hüznün bulunduğu yerde  
Halbuki soğumadıydı kanın daha  
Ne düşüp kaldığın yerde ne ildiğin yüreklerde  
Ayaksız potin bedensiz ceket bırakarak geride  
Onlarda bırakılacak elbet kapı önlerine  
Hemde en sevdiklerince

29 7 20012

Muharrem Akman

## Çocukca

Çizgiler çizilir çarçabuk  
Bir yanına bir ev daha  
Okulu suyu yolu tamam  
Hazırdır mekân yaşanmaya  
Eller ellere çarpar  
Titreşir çocuk yürekler  
Oyun başlar  
Zamanda geçmiştir çoktan  
Takvim yaprakları  
Yılları katlar  
Bir baba olmuştur  
Birisi ana  
Yanındaki çocuk  
Çocuk kalmıştır daha  
Öğretmeni doktoru  
Tayin olmuştur  
Kurulmuştur lojmana  
Kumlardan toplanan kumanyalar  
Hazırdır sofralarda  
Oda ne  
Direksiyonsuz karasörsüz  
Olmayan bir araba  
Yanımızdan geçiyor  
Bir sopanın yardımıyla  
Tam başlayacakken yeni bir oyuna  
Çoğu bir ses çağırır onları  
Dağılırlar çocukça

Muharrem Akman

## Çocuklar ağlamasın

Senin de ah ben eskiden, diyecek yılların var artık  
Tam oniki mevsim bıraktın geride  
Ana baba dizinden ayrılmadığın hemde  
Sevincin neşen gözyaşın yerinde  
Bitirmişsin bebekliği emeklemeyi  
Koca bir yük binmiş omuzlarına  
Yaşamak gibi  
Evinden uzakta bir yerlerde  
Oyuncaklarına veda etmişsin şimdiden  
Uyku gelir kendiliğinden küçücük bedenine  
Akşamları gelir gelmez evine  
Her sabah anne babanın nezaretinde  
Gideceksin bir yerlere, günün geçsin diye  
İstemesen de sevsende sevmesende  
Değermi akıttığın gözyaşın gittiğin yerlere  
Bizlerde bıraktığın kedere  
Uyku saatin oyun saatin zamanlı artık  
Uyuyamazsın öyle her gözkapaklarına  
Ağırlık düştü diye  
Alışacak miden yemek yemeye tam saatinde  
Evinden kreşine kreşinden evine  
Dünya böyle küçüğüm, dünya böyle  
Yaradan huzur sağlık versin sizlere  
Çocuklarda ağlamasın, hiç kimsede

Muharrem Akman

15.10 2016  
Ankara

Muharrem Akman

## **Daha değil**

Güz yağmurları başlamadı daha  
Sararsa da yapraklar  
Hazan mevsimi değil  
Zamansız yenilişler olsada rüzgârlara  
Bu düşüşler zamanlı değil  
Mart çiçekleri belirmedi henüz  
Söylense de havada bahar şarkıları  
Karışsada nefesin ılık rüzgarlara  
Bu sıcaklık bahar değil  
Dolaşsa da bulutların üstünde duyguların  
Bir kestirimlik rüyadır sana değil.

Muharrem Akman

## Dayan biraz

Dayan biraz  
Şunun şurasında  
Üçbeş yıl daha  
Bakma çöken avurtlarına  
Kar beyaz saçlarına  
Göçmüş omuzlara  
Küçülmüş bedenine  
Bir yuvan varki  
Babanında babasından kalma  
Bakılacak bir bir  
Yövmiye toplamlarına  
Ödendi emeğin hep  
Asgari oranlarda  
İşlenmemiş çoğu ne s.s.k  
Nede bağkura  
Ne de tembelmiş derler şimdi  
Bakıpta tutanaklara  
Utanıp kızarma, şaşırma  
Anlat çalıştığını  
Sabahtan akşamlara  
Ya hatır belasına  
Ya bir öğün parasına  
Hem de bir lira dolmuş ücreti için  
Kırkbeş dakika yürüme pahasına  
Bu yüzden emekliliğin  
Uzadıkça uzar gelecek yıllara  
Sanki o rahvan koşar  
Sen karınca adımlarıyla  
Hayıflanır durur koca ana  
Kaldık bu yıl bostanın mancarına  
Pirasasına otuna toprağına  
Çocuklarla torunlarla  
Aldığım dul aylığı  
Yeter ancak suya sabuna.  
16 6 20013

Muharrem Akman

## Değilmi

Uykuların diner  
Çirpınmaz elin ayağın  
Şızlamaz yüreğin kalbin  
Güneş doğmazsa doğmaz değilmi

Atarsa mavilikler yerinden  
Kökünden savurursa rüzgarlar  
Biterse derdin tasan  
Yağmurlar yağmazsa yağmaz değilmi

Kazınırsa yerinden adın sanın  
Uzaklaşırsada anılar bir bir  
Beklediğin yerlerde bile  
Olmazsa olmazsın değilmi

Hani bitirilmesine acele ediliry  
Tarlada mahsulün dalında kirazın  
Kapılmışlarsa ölümcül yaralara  
Yerlerinde kalırsa kalsın değilmi

26/07/2009

Muharrem Akman

## Demedin anne

Bir gelebilseydin, görseydin halimi.  
O engin koruyucu şefkatinle hani.  
İlla söyleyecek bir laf bulurdun bende.  
Bu gün yine buradayım, gör bak anne.

Olan yine akşam gün kavuşmakta  
Çocuklar birer birer evlerine sığışmakta  
Ben sokaklardayım, havada kararmakta  
Haydi sende çabuk, eve gel demedin anne.

Yine bir telaş acelecilik buralarda,  
Kimi evine su taşır kiminde balta  
Dört bir yanda herkes büyük çabalarda  
Ben konuşacak birini bile bulamadım anne.

Bir bir geldik huzuruna bu son yaz ayında  
Torununda var habire Fatiha'yı mırıldanmakta  
Yalnızım bu akşam bir yanımda korkularda  
Karanlık korkumdu unuttun mu, diyemedim anne

Tükenmiş o günler gelmeyecek ki geri,  
Geçmişe özlem bu bende anne baba özlemi  
Yanımda olsaydın, bilmezdik belki değerini,  
Ayrılık mutlaktı, gidişim ondan, demedin anne.

19/08/ 2006  
Devrek/Akçasu/ köyü

Muharrem Akman



## Deprem

17 ağustos 1999 zu gösteriyordu tarihler  
Bir arpa boyu kalmıştı asrın bitmesine  
Gün daha yeni başlamıştıki, bir rüya kestirimlik  
Saatler 03.03 silkiniverdi can Marmara

Zifiri karanlıktı, öyle bir şafaksız zamanda  
Bir sarsıntı bir korku, kabus gibi uyan.  
Rüyamıydı kabusmuydu yoktuki anlayan  
Bir karabasandı sanki, yürekleri hoplatan

Kararmıştı dünya söndü ışıl ışıl gerdanlar  
Çöküvedi üstümüze yaptığımız duvarlar  
Neredeydi ranzam, ampulum, anahtarım hani  
Bir korkunç sarsıntı uğultu hatırda kalan.

Aynı yastığı paylaştığın yarin yok yanında  
Birden kaybolmuştu öbür odadaki yavrularında  
Kimden fayda var hani anan, baban  
Korkup şaşırılmıştık, marmaram sallandığın zaman

El yordamıydı bizi sokağımızı bulduran  
Ne uzun geceymiş bu, gün doğumu ne zaman  
Geldiğinde güneş rüya değil bu idi manzaran  
Diğerleri içinse çoktan başlamıştı, yeni zaman.

Muharrem Akman

## Devrek panayırı (mahya)

Akıllar da sen vardın mahyalar bayramlar  
Tahta çamur oyuncaklarla Devrek sana  
Ne çok gidip gelirdik oyun alanlarımızda  
Kösürecüğü koçağı mektep yanını aşarak

Çekilirken oyun alanlarında kendi dünyamıza  
Bozardı sessizliği arada bir geçen kağnılar  
Çörteden şırıl şırıl akarken su ağaç havuza  
Ne çabuk gelirdi akşamlar bitmemişti oyunlar

Civcivler kediler köpekler dolaşırdı ayak altlarında  
Yaklaştıkça mahya, bayram arifesindeki pazarlar  
Saçlar biryantın yağı kokmalıydı üç gün önceden  
Anlatacak ne çok şeyimiz olacaktı Devrek'ten

O gün geldi çattı uçarız adeta Devrek pazarına  
Ya traktör römorklarında, at sırtında ya da yaya  
Dereçatı bostandüzü sarıgaya pürenni boğaz  
İşte Devrek duruyor karşında arnavut kaldırımını

İlk durak atlarımız için ayrılan ağıldaki yerimize  
Panayırı gezmek var sırada bir yılın acısına  
Lokantaya gittinmi diye sorulduğunda akla gelen  
Köfteci hacı amcaya gelinecek illaki acıkınca

Çıktı sanırken en yükseğe dönme dolapla kendini  
Çadırlardaki falcı kızlar bulacaktı sevdiğini  
Uyuşukluk ve dikkatsizlik sardığında bedenini  
Maymunun tırnakları ile bulmuştu kendini

Kac lira kaybetti attığı halkalarla sigara paketlerine  
Bardak altlarında boş dolu bulma hünerine  
Dinlediğim destanlar şimdi bile söylenmekte  
Motosiklet adeta uçuyordu tahta parkur içinde

Kafeslerdeki tavşanlar kaderini çekmekte  
Havalı tüfekte sigaralar balonlar hedefte  
Güç denemesi pazular makinada denenmekte  
Bin bir çeşit eğlence ile vakit geçmekte

Rengarenk pamuk şekerler uçan balonlar ellerde  
Cıvıl cıvıl elbiseler entariler pantolonlar üzerimizde  
Ayna saç tarağı forslu kemerlerle desteklenmekte  
Güzel günler gelip geçmiş şimdilerde bilinmekte

Kalabalıkta dolaşırken bir o yana bir bu yana  
Ne çabucak bitti gün akşamlar olmakta  
Üzüm ekmek simit helva ile atıştırıp bu defa  
Yolcu yolunda gerek bir an önce gidelim Akçasuya

Muharrem Akman

## **Dur biraz**

Dur biraz  
Kaldırma elini  
Elveda der gibi öyle  
Lal olmuş diline inat  
Kan çanağı olmuş gözlerin  
Çok şey anlatıyor bize böyle  
Feri gitmiş avuçlarının  
Cılız tutuşları bile  
Ayrılmanın ne kadar acı  
Ne zor olduğunu  
Haykırdı bize  
Bir nefes bir nefes daha  
Aşılmış her bir Dakka  
Ne çok mutlu ediyor  
Umutlar coşuyor düşüyor yollara  
Pervane olmuş çevrende  
Bunca yüreği  
Sendeki kalb bir duysa  
Uzak yakın yollardan  
Ulaşabilen yanında  
Olamayanın daha fazla yanında  
Dualar sofrasına kurulan  
Akraba olanında olmayında  
Elleri semada  
Çırpınırken onca yürek  
Bir oyana bir bu yana  
Oynuyor hayatının filmi  
Gönüller seansında  
Bir kez daha bir kez daha

12 09 2009

Muharrem Akman

## **Durduk yere**

Durduk yere çiçekler açar, gider ıssız gecelere  
Börtü böcek coşar aniden, yeşil çimenlerde  
Evlek evlek tarlalarda boy boy insanlar  
Kazmasıyla, çapasıyla durdurak bilmez elleri  
Birisi anam  
Yazın sıcağında, kışın ayazında, tarlada, ormanda  
Bir yarıları maden ocaklarında  
Grup grup bölünüp günün her vardığında  
Göçük altlarında gruzu facialarında  
Ekmek uğruna aş uğruna kömür ocaklarında  
Ölümlü yüzyüze yaşayanlardan birisi babam.  
Çıkarmış tabelayı sözde sigara sarar  
Karşısında arazisi baktıkça bakar  
Karasaban koştugu tarlalarını ağaçlarını kaplar  
Güç bitmiş, çare tükenmiş yaş geçmiş  
Anılarıyla avunanlardan birisi dedem  
Ocakbaşına serilmiş döşegi  
Torunlarıyla gülüşür geçirir vakti  
Yolunu gözler oğlu ile gelini  
Kapıların açılmasını bekleyenlerden birisi ninem

Muharrem Akman

## **Durmadı yerinde**

Mart çiçeklerinin ahenkli rengi  
Zemheri ayazının donduran hali  
Yada bir saklambaç oyununda  
Yakalanamayışındaki cinliğin  
Sonsuza dek sürermiydi  
İlk mektep okulunun son harfiyle  
Defterini yırtıp attıktan sonra  
Terkinde biriktirdiğin umutların  
Göz göre göre eriyip gittiğinde.  
Çaresizliğin son haddiyle.  
Ardından bakakalıp un ufak oluşuna  
Bir meyve hasadının bölüm anında  
Çuvallar kalburlar taslar arasında  
Birkaç tane meyveye açılan avuç  
Bu kadar büyük bir şansla  
Bekleyemedi bir daha  
Güzel günlerde durmadı  
Mahpuslandığı yerde  
Ne çimenler vardı  
Soluklandığın yerlerde  
Ne sen kaldın üzerlerinde.

17 mayıs 2009

Muharrem Akman

## Duvarlar konuşmaz

Çıkart çoraplarını fırlat at istediğin gibi kapı eşiğine  
Gömlek pantolan kazak sürünsün orta yerlerde  
Kullandığın eşyalar bardak kaşık dağılsın sere serpe  
Duvarlar konuşmaz bırak kalsın bu günde öylece  
Çaydanlığın dibi kireç tutsun görünme bile  
Acıktıysa karnın iki yumurta kır kendi kendine  
Sofra kalsın kurulduğu gibi görünmez kimseye  
Duvarlar konuşmaz, bırak kalsın bu günde öylece  
Bir birin kopyası, günler geceler geçip giderken  
Bir koşuşturmaca telaşlı günler kalmış geride  
Ne karne gelmiş ne diploma, ne gözlenmiş okul yolu  
Duvarlar konuşmaz, otur oturduğun yerde bu günde  
Çalınırsa kapın akşamdan akşama kapıcının sesi ile  
Zaman akıp gitmiş demektir kalmışsın boş odalara  
Bir bir eksilirken kapıyı açıp kapatanlar günden güne  
Duvarlar konuşmaz, anlat yine derdini kendi kendine  
27/01/2016 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Duyan yok**

Deki yağmur yağdı  
Dereler taşıp  
Etrafı seller bassa  
Çıkış yok  
Bağırsan feryat etsen  
Kurtaranın yok

Biçare Kaldın  
Anasız Babasız  
Geçsede günlerin  
Aşsız yorgansız  
Ağlayanın yok

Işık ararken  
Gecenin bir vakti  
Çırpınırken  
Bir bu yana bir o yana  
Yarasa misali  
Dur diyenin yok

Darlanırken yaşam yolların  
Kapana yakalanmış  
Bir arslanını feryadı neki  
Ömründen ömür alır  
Duyanın yok

Tam kıyısındaiken  
Yaşamla yaşamamanın  
Devam derken  
Elin ayağın mantığın  
Haksızlığa isyanı gören yok

Muharrem Akman

## **Dün başkaydı**

Uğurladık tüm duygularımızı ufuklara  
Sepiştirdik umutlarımızı geçmişteki yıllara  
Aldı beklentimizi yaşam denilen oyun  
Sunulmayacak gümüş tepside bir daha

Anamın aylarca bitiremediği tınazı  
Bir çırpıda boş verdik  
Yabansı otlardan ayırttığı dedemin  
Yamaç tarlaları ormanlığa terk ettik

Öteden beri süregelen güzelim dostlukları  
Umursamayarak bencilliğe terk ettik  
Rüzgarın estiği yere savrulup  
Aklımızca yaşam arenasında yer ettik

Unuttuk çocukluğumuzun o pembe dünyasını  
Herkesin kardeş olduğunu bir daha diyemedik  
Birimizin yüreğindeki yangın hepimizi sarardığı  
Biz galiba böyle günleri sonradan sevmedik

Muharrem Akman



## Düſerken gözlerimden

Düſerken gözlerimden, tek tek nesnelere  
Ağaçlar çalılar sabitlenmiş levhalar  
Anımsatır kendinden bir şeyler  
Sanki yabancı değil hiçbir şey.

İşte bir deniz bildik dalgalar  
Kurulmuş onca balkon ona bakar  
Süzülmüş dev tesisler böğrüne  
İşçiler kapıları açar vardığına başlar.

Mekanlar akıyor gözlerimden  
Terkedilmiş pencere neyi gözler  
Çimenler sarmış dikenlerle etrafını  
Onun yaşamışlığını bir bilseler.

Çocuklar koşuyor hedefteki okula  
Kimisi düzgün kıyafetli olgunluğuyla  
Kimini elinde bir defter sanki bir sopa  
Bilmiyor hayatın zorluğunu körpe aklıyla.

Yarımkalmış duvarlar var  
Savrulmuş etrafa yığıla hurdalar  
Tepedeki şanlı bayrağımız  
Nazlı nazlı dalgalanıyor herkese.

Yeni bir şehir başladı uzak diyarlarda  
Canımdan bir parça yanıbaşımda  
Selamlarken yeni bir başlangıcı daha  
Bir kapı açılacak Allahın huzurunda.

26/mart/2008

Balıkesir

Muharrem Akman

## **Düşerse aklına**

Gider birden yeşilin büyüleyici güzelliği  
Karadenizin alımlı mavisi üzerinden  
Kararır renkler gözünde yavaş yavaş  
Düşerse aklına göçükler gruzalar ölümler

Seyretmeye değer olsa bile baktığın yerler  
Bir yanda yeşilin onlarca tonu ile süslenmiş tepeler  
Bir yanda deniz püfür püfür rüzgarını göndersede  
Hüzünlenir üşürsün yorgun bedeninin burdayım dediğinde

Merdivenler süsler hatıraların bir bölümünü  
Çamurlu yamaç her zaman harab kaldırımlar  
Hadi dersin çekerim memleketim vatanım  
Düşünmezsen köylünün kentlinin çilekeş yaşamını

Çınlatır kulağını şarkılar marşlar emekten yana  
Ünlü bir şarkıcı coşturur kalabalığı eller hayalarda  
Hak hukuk adalet hakça paylaşım gelir dağılımı  
Bir çocuk işçi çıkmazsa karşına ezilmiş yükünden

Kömür tozu baca sisi üstüne birde yağmuru çamuru  
Coşku verir genede gazi paşa çarşı acılık soğuksu  
Gelemezse aklına onyedisinde yirmisinde yetmişin de bile  
Maden ocaklarında ölümler bir avuç kömür bedeline.

28/12/2015  
Muharrem Akman

Muharrem Akman

## Efendisiydi kendisinin

Vakti zamanı geldiğinde  
Hazıredır tarlanın mahsulu  
Sararır buğday başakları  
Olgunlaşır mısır koçanları  
Ne bir kayıt ne bir alfabe  
Yıldonümü hıdrellez  
Eski takvim mart kasım ayları  
Ağaçlara su yürüme zamanı  
Cemrenin düşmesi havaya torağa suya  
Ayın eski hali yeni hali  
Ne bir amir ne puvantör  
Sigorta sendika bilmez kimseler  
Bilinir toprakla kavuşma vakti  
Tohumun fidenin fidanın  
Aylardan mayısmış; şubatmış kime ne  
Hazırdır tamda karakişta  
Kesilmiş odunlar sobanın yanı başında  
Her açıldığında herkilin kapısı  
Mısır buğday unu arpası darısı  
Değirmende yeni öğütülmüş taptaze duru  
Fırın istenilen sıcaklıkta bekler hamurları  
Bekler şehmelikler kürekler  
Taze mancar yapraklarıyla  
Kaç derece lazımdır fırına  
Serilir içerisine somunlar pideler  
Kışınsa evlerde bazlama çizleme  
Mısır ekmeği kartalaç gözleme  
Ekmek sacı hazırdır saçayak yanı başında  
Yüklükte yufka her daim elinin altında  
Damda kümeste onlarca hayvan  
İlgi bekler yem bekler bakım bekler  
Yavru anaya kavuşmayı,sağım zamanını  
Süte yoğurda peynire Folluktan yumurta  
Hastalandığında hayvanlarından bir tanesi  
Kulak kasımı ile başlar tedavisi  
Çekilir ahırın bir kaenarına  
Girer adeta yoğun bakıma  
Veterinerdirde aynı zamanda  
Kendi düşerse yataklara İlk yardım ekibi hazırdır  
İğneci Mehmet ile Sadettin ağa  
Dayanılmaz diş ağrılarında  
Kerpeten hazırdır Muharrem dayıda  
Sağlıkcıdırda aynı zamanda  
Anlarsın bulutların hareketinden  
Yağmurun düşeceğini toprağa  
Ömrünün yarısı geçer maden ocaklarında  
Domuzdamcı ustalığında kömür kazmakla  
Tamda istenilen şey hazırdır elinin altında  
Köyümün her karışı işlenmiş olurdu  
Yılın her anında  
Bahçesinde meyvesi bostanında sebzesiyle  
Hesapsız atmaz bir adımını

Yer bilimcidir gök bilimcidir  
Botanikçidir kendi çapında  
Aktarır bildiklerini nesilden nesile  
Bilgeydi aynı zamanda  
Hiç birşeyden anlamaz cahildi başkalarınca  
Öğretir dinini namazını Kuran'ını  
Bilir vatanın; bayrağın kutsallığını  
Hemde Öğretmendir aslında  
Şimdi hayran kalınır aklımızdaki  
Geçmişin yaşantılarına  
Yaşama sıkı sıkıya bağlılıklarına  
Arada bir inerdi kasabaya at sırtında  
Yağa Şekere tuza gaza üstbaş almayA  
Yaşabilirdi belki bunlarda olmasa  
Efendisiydi kendisinin, evinin, köyünün  
Bundan seneler önce. seneler önce

6/4/2015 Zonguldak

Muharrem Akman

Muharrem Akman

## **El bulur sen bulamazsın**

Tutar elinden hayat kimizin  
El bulur sen bulamazsın  
Sen bulursun el bulamaz  
Süslü sofralara bol menülere inat  
Kuru ekmek lüks olur bazılarımıza  
Soğuk işler çoğu kez iliklerimize  
Kar etmez kapalı kapı pencereler  
Kağıt bile bulamazsın soba tutuşturmaya  
Milyon kereler üşürsün düşer elin ayağın  
Çok değil beş on adım sonrası  
Keyifle bakılır lapa lapa yağan kara  
Buz rengi ayaza hafif aralık pencerelerden  
Tok midelerle,biçarelerden habersiz  
Dertlerini anlayacak anlatacak kimseleri  
Sığınacak dallarında yoktur ana baba evi  
Birkaç eş dost akraba olsada,nafile  
Ve hayat kimize eğlence şen şakrak  
Kimine her nefes işkence olur böylece

Muharrem Akman

28.12.2016. Zonguldak

Muharrem Akman

kapalıdır kapılar sonuna kadar

## En birinci

Kıyası uzunu çirkini güzeli  
Senini benimi  
Siyahı beyazı yok  
Hepside bir harika güzel  
Hepsi en birinci  
Bir ömre bedel gülüşleriniz  
Akıtır sevginizi gönlümüze  
Yeşertir yaşlı gönülleri  
Öyle saf öyle temiz  
Kirlenmemis saf duru  
Rengarek serpilmiş ortalığa  
Günümüze anlam katışınız  
Minnacık adımlarınız  
Bir avuç kadar henüz  
Geçmişte bıraktığınız yaşınız  
Koca bi çığ olmuş  
Yüreklere bıraktığınız coşkunuz  
Geleceğimiz umudumuz  
Bir mezuniyet töreninde  
Gönlümüzdeydiniz gönlünüzce  
Umudumuz yarınlarımız  
Sizsiniz çocuklarımız

Zonguldak

Muharrem Akman

25.05. 2017

Muharrem Akman

## **Eskiden**

Düzülü elek teknegimiz endişesiz yarınlarımız vardı  
Tarlada mahsulümüz herkilde tahılımız unumuz  
Gurbet bilmezdik Zonguldak ve Almanyadan başka  
Aşımızı ekmeğimizi kazanırdık el saymazdık oralarıda

Ceşmelerimiz deremiz akardı gürül gürül durmadan  
Yaşardık bir ufak mezrada gözden uzak,çoğumuz gibi  
Derdimiz tasamız kimin partisi kazacakdı arasıra  
Oda değışirdi durmadan,kazanan caga satamazdı  
uzunca

14/11/2016

Muharrem Akman. Zonguldak

Muharrem Akman

## **Ey mekan**

Ben burada değimliydim ey mekân  
Kapılar neden kapalı  
Her sabah yürüdüğüm yollar  
Bir daha neden beni taşımaz  
Her köşesinde yıllarca  
Nefes tükettiğim bu yer  
Buruk bir hüzünden başka  
Neden bir şey tattırmaz  
Onaltı yaş tedirginliğiyle  
Hadi gel yeniden  
Oynıyalım desem ey hayat  
Neden hiçbir kimse  
Kale bile alamaz..

Muharrem akman  
22/10/07 İhsaniye

Muharrem Akman



## **Firari**

Hüzün firardaymış bu aralar  
Sıgılmıyormuş kabına yine,  
Eşgali bizim sokakta görülmüş  
Ne kapı çalınmış  
Ne zamana bakılmış  
Müdavimi olduğu bir kalpte  
Yolculuğu son bulmuş.  
Tanıdıkmiş yadırganmamış  
Bıraktığı baş köşeye öylece kurulmuş.  
Yokluğundaki sevinçlere inat  
Tehditler savurmuş berbat berbat,  
Sarılmış yakasına bedenini  
Beklenir olmuş önü gitmelerin..

11/04/2009  
İstanbul

Muharrem Akman

## **Gazal olur**

Bir yaprak kıpırdar  
Girer bağına sessizliğin  
Hışirtısı aşar tepeleri  
Bir meded olur yalnızlara  
Ben varım der gibi  
Haykırırcasına  
Kol kanat gerer  
Oturur biçarelerin yanına  
Oda düşer sonraları  
Gazel olur toprağa  
Unutulur gider  
Hiç bir şey yaşamamış gibi  
Giden canların yanına

11 kasım 2009

Muharrem Akman

## **Gece boyu**

Ne arar ne iz sorarım  
Başımı yastiğı koyup  
Dalınca hulyalara  
Karsımda seni bulurum  
Kurulurum hayallerimin üstüne  
Onca yasanmamışlığa inat  
seni yaşarım gece boyu

Muharrem Akman

## **Geceden beklenen umut**

### **GECEDEN BEKLENEN UMUT**

Deniz mavisinin bittiği yerde başlar güzelliğin  
Süzülür göklere her yerin de yeşilin binbir tonu  
Kayını, çamı, kestane, gürgen, ahlat, döngel ağacı  
Kendi kendine yeterken yaşayanın ile Zonguldak

Ters yüz etmişler, karnının yarmışlar günün birinde  
Yatırıp amaliyat masasına, narkozsuz hazırlıksız  
Neşteri eline alan koşmuş, yetkiliyetkisiz, ehliyetsiz  
Kara kömürü bulmuş her kimse asırlar önceden

Çullanmışlar, göklerde süzülen akbabalar misali  
Arnavutluk Bosna, mekodya Sırbistan'dan  
Bulmuşlar verimli damarlarını yerin derinliklerinde  
Kara altın cezbetmiş İngiliz, Fransız, Alman

Sense bu zamanda köyünde kasabada bir başına  
Yaşayıp giderken eşinle dostunla ana babayla  
Ne zaman ellerine muhtaç olunmuş, beden işçisine  
Haber salmış kudretli , kömürü çıkarın yeryüzüne diye

Ve kan tükürmüş bundan sonra ciğerin ağzın yüzün.  
Efendisi olamamışsın hiç bir zaman kömürün  
Gel deyince gelmişsin git deyince evine gitmişsin  
Bu yüzden sabahlara kadar kapılarda bekleyişin

Muharrem Akman  
12/02/2017 ZONGULDAK

Muharrem Akman

## Geç kaldık baba

Vakit dar gün kararmakta gelir ayrılık vakti  
Keskin bir bıçak gibi gerçek oturur şurana  
Şimdi mısır tarlalarının yeşermesine bakacaktım  
Henüz mektebe bile gitmiyordum daha  
Dedemin ormandaki mahtası geldi aklıma  
Mandaları heybetlimi heybetli, kapkara renkleri parlardı ay ışığında  
Sayvanı vardı tahtadan, eviydi sanki onda yatıp kalkardı  
Ormandan Tomruk odun getireyim derken evin yolunu unutturdu  
Dertsiz tasasız gamsız kedersiz Bunlardan habersizdik daha  
Henüz çocukluk çağından çıkmamıştım daha  
Zembereğimin okumu fırlatmıştım takılıp kaldıydı kiraz dallarına  
Zaman öğle vaktiydi tamda bu vakitler  
Ok benim elimden çıkmıştı ben buradayım vakitler aynı  
Bakarsam kara kirazın gövdesine ne görürdüm orada  
Köy odası ortasındaydı iki yakanın  
Zor dururdu ayakta yılların verdiği hasarla  
Elif lam mim öğrenirdik yaz aylarında  
Hocamın elinde fındıktan değnek  
Biz halka olmuştuk karşısında  
Unut unutabilirsen verilen dersi  
Şakırdardı değnek havada  
Tamda vermişken öğle yemeği için mola  
Muziplik olsun diye çıkacaktım tavana  
Orada mevta beklerken tabut kendi halinde  
Bir hinlik yapıp yatacaktım boylu boyuna  
Bir iki tıkırdıdan sonra ne talebe kalacak ortada, nede hoca  
Saçılmış demetler harmana düven koşulu  
Zapdedebilirsen zapdet öküzler kudurdu  
Düşerken boylu boyuna samanların arasına  
Başlamışken ağlamaya bakarkenn çakmak taşlarının bıraktığı yaraya  
Kornaya basıp durur çocuk, gel haydi bin arabaya baba.

Muharrem Akman  
15-8-2016. Zonguldak

Muharrem Akman

## Geçip gidenisin

Hani bir kuş süzülür ya şöyle bir uzaktan  
Takip edemezsin hızından gözlerin şaşar  
Zaman sende öyle akıp geçip giden sin  
İnsan illa saçlarına ak düşüncemi anlar  
Dünküler çoğaldı daraldı hafızamız  
Dünkü çocuktu dünkü talebeydi  
Dünkü asker dünkü rençper işçi yok  
Kaybolup gitti zaman yolculuğunda  
Bir bir atlarken yaşam merdivenlerini  
Durduramazdık ki hayat denilen gerçeği  
Dönerken sen kendi ekseninde ey dünya  
Milim milim yaklaştırdı bizi kıyıya  
Bir bir nesiller uğurlanırken sonsuzluğa  
Yeni bebeler merhaba diyordu dünyaya  
Şimdi bir torun sahibi olduğumuz yaşta  
Hep sen mi galip gelecektin ey dünya

Zonguldak. 2/şubat/2016

Muharrem Akman

## Geçti günler

Zemheri soğuklarında ocak başında  
Odun çıra derdi orman yolunda  
Kar yağmış kapanmış su yoluda  
Geçti günler geldik bu zamana

Kandil ışıklarında köy odalarında  
Sarı defterlerle okul yolunda  
Olmayan elbiselerle üstte başta  
Geçti günler geldik bu zamana

Çiftçilik uğruna tarlalarda  
Bir sabah güneşi batardı akşamlarda  
Yorgun argın evlerde derin uykularda  
Geçti günler geldik bu zamana

Çamurlu yollarda sokak aralarında  
Çelik çomak yarışında beş taş oyununda  
Derelerde göletlerde sığ sularda  
Geçti günler geldik bu zamana

Buğday tarlalarında harmanlarda  
Ayrılmalı sap saman savur rüzgara  
Bir teneke üç yarım doldur çuvala  
Geçti günler geldik bu zamana

Mısır tarlalarında bek sayvanlarında  
Sabahlar olacak gürültü patırtılarla  
Kuru sıkı silahlar domuz kaçırmakta  
Geçti günler geldik bu zamana

Asker ocağında vatan borcuna  
Yaşayabilmek için al sancağın altında  
Namus borcu için bu kutsal vatana  
Geçti günler geldik bu zamana

Bir lokma ekmek için başka diyarlara  
Kara yerlerin altında maden ocaklarında  
Ana baba tanıdıklar bir bir kaybolmakta  
Geçti günler geldik bu zamana

16 nisan 2007/ Zonguldak

Muharrem Akman

## Gelebilseydi keşke

### GELEBİLSEYDİ KEŞKE

Bırakırken harmanın yorgunluğu  
Samanlık yanına  
Elma ağacının gölgesinde serinliği  
Dere kenarındaki buğardan  
Buz gibi sudan bir daha içemedik  
Çağın buzdolabı klimaları  
Yakalayamadı henüz o sade konforu  
Ne çok anılar bırakmışız ardımızda  
Olduğu yerde cakmışız goca kökemlerle  
Getiremedik yanımız sıra  
Kaldı olduğu yerde  
Sıra sıra giderken kömür işçileri  
Nereden başlanır bilmemki  
Bir çift sarı öküzü boyunduruğu ile  
Kiraz ağacının onca çeşidini  
Folluktaki yumurtaları  
Külüğün ardından gelen civcivler  
Alırken orman tarlalarımızı elimizden  
Ne çok hevesle hazırlayıp  
Bize bırakmıştın dedem  
Kömür işçiliğine gönderdiğin  
Oğulların torunların da yoklar  
Bir hazine değerinde saklanırken  
Yatak altlarında hakike şeker  
Torunlara özel her gördüğünde  
Bir küçücük sarılma bedeliyle  
Yavrucaklarına birer tane  
Ah be hayat kaplumbağa adımıyla  
Yürüyor sanırdık hep yanılmışız  
Göz açıp kapanınca ya kadar zamanda  
Duyulmuyor zil sesi çan sesi  
Köyümün dağlarında  
Ve onca sebzeyi meyveyi  
Bostanı tarlayı bağı bahçeyi  
Getirbilseydik keşke yanımız sıra

19/Ocak/2019 ZONGULDAK

Muharrem Akman



## **Gelir gümbür ggümbür**

Gelir gümbür gümbür bakmaz cüssene  
Büyükmüş küçükmüş garibansın kimene  
Kapatır yarınlarını, set çeker önüne şimdiden  
Henüz emeklerken, bir kelime bile söyleyemeden

Belki bir köprü korkuluğu başında, yol ortasında  
Gülücüklerle beraber süsleyeceksin oyunlarınla  
Muazzam yoksulluğunu, yağmurda kış ortasında  
Çekerken Sen çileni, biz seni sanacaz oyununda

Üç öyün yemek, üst baş barınma, ısınma okuma  
Yetmez akaşamlara dek orada çalışsa  
Tahsil yok, sanat yok, ana babadan, yardan yok  
Devraldığın mirasın taşıyacaksın omuzlarında

Muharrem Akman

## **Gelir gümbür gümbür**

Gelir gümbür gümbür bakmaz cüssene  
Büyükmüş küçükmüş garibansın kimene  
Kapatır yarınlarını, set çeker önüne şimdiden  
Henüz emeklerken, bir kelime bile söyleyemeden

Belki bir köprü korkuluğu başında, yol ortasında  
Gülücüklerle beraber süsleyeceksin oyunlarıyla  
Muazzam yoksulluğunu, yağmurda kış ortasında  
Çekerken Sen çileni, biz seni sanacaz oyununda

Üç öyün yemek, üst baş barınma, ısınma okuma  
Yetmez akaşamlara dek orada burada çalışsa  
Tahsil yok, sanat yok, ana babadan, yardım yok  
Devraldığın mirasın taşıyacaksın omuzlarında

Muharrem Akman

14.08.2017 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Gelirsin diye**

Bekleyen bendim gelmeyen sen  
Yumak yumak büyüyen, dertlerle ben  
Ne olurdu bir merhabayla gelebilisen  
Bir gülerdiki gönlüm bunu bir bilisen.

Sevinirdim, görebilsem rüyamda bile seni  
Kutlardım kendi kendime, bana geldiğini  
Öyle hayaller kurardımki kendimce  
Bayram ilan ederdim seninleydim diye.

Boş hayaller kurarken, kendi kendime  
Hayali bir dünyada yaşarken seninle  
Umutlarım hep umutsuzluğa terk edildiyse de  
Yinede bekleyeceğim birgün gelirsin diye.

Muharrem Akman

## Gelişin başkaydı

Kurşunlar senin bedenine  
Madencinin yüreğine ilmiş birde  
Mücadele ettiğin dava uğruna  
Haince bir pusu atılmış dün gece

Mahşeri yaşamamıştık biz  
Mahşeri kalabalık yaşamıştık seninle  
Aş uğruna hak uğruna  
Yolları dar etmiştik dağlarıda

Bu gün yine aynı kalabalıkla  
Onca yürek yaralıydı senden  
Gelişini bekliyorduk yine ama  
Bilyorduk gelişin başkaydı bu defa

Açıp penceresini üçüncü katın  
Canlarım hoş geldin diyemeyecektin  
Bizse çoktan tempo tutturmuştuk  
Başkan canların seni bekliyor diye ama

Dedikya gelişin başkaydı hepten  
Her bir yerden gelen uğurlayanınla  
Cansız gelmiştin canlarına  
Göçüyordun yüreklerden doğduğun topraklara

Muharrem Akman

## **Gelmedin**

Gelmedin gönlümün tahtlısı gelmedin.  
Ejder gibi dertlerimle uğraşırken kendimce  
Gözlerim yollarda kaldı hayaline.  
Gelmedin rüyalarımın müdavimi gelmedin.

Bekledim yüreğimin volkanı gelmedin  
Galiba anladım sen bu gönlü sevmedin.  
En güzel duyguları paylaştım seninle  
Beni biraz olsun öyle bilmedin.

Muharrem Akman

## Gelmeliydinki

Bir gelmeliydin ki,  
Aşmanı görmeliydim ki,  
Ağır ağır şu tepeden  
Yaklaştığın her adımda,  
Kalbimin çarpınışını  
Yüreğimin çaresizliğini  
Ve benim dona kalmışlığımı  
Yaşatmalıydın.  
Soluğunla odamda  
Sona ermeliydi  
Hasret denilen çıkmaz,  
Bu bahar akşamında.

Muharrem Akman

## **Gelmez akıllarına**

Analar bazen geride kalır  
Göğüsleyebilmek için acıları  
Dimdik ayakta sanırsın  
Uğurlarken sonsuzluğa oğullarını  
Kırış kırış olmuş yüzleri ile  
Mağrur mağdur bakışlarıyla  
Öyle tepeden inme değil  
Tırnaklarıyla yuva kurduğu  
Kozlu ihsaniye tepelerinde  
Başka yerlerde  
Gelmez anıları akıllarına  
Hergün yaşarlar hala  
Dünyaları o bakışların ardında  
yokluk yoksulluk dert tasa  
İslenmiştir yüzlerine nakış nakış  
okursun bıraktığı izlerden  
Nasırlı ellerinden bükülmüş beli  
Ak düşmüş saçlarından  
Zongulda maden ocakları diyarı  
Gönülde kömür yarası  
Beşbinden fazla ağıdı  
Mükellefiyetin vedığı  
Tarifsiz acıları  
Bir başka güzel yapar anaları  
Asaletine asalet katar  
Yaşadığı onca acıların bıraktığı  
Yüreklere taktırdığı maraşallığı

Muharrem Akman ZONGULDAK

19\01/2017

Muharrem Akman

## **Gelmez akıllarına**

Analar bazen geride kalır  
Göğüsleyebilmek için acıları  
Dimdik ayakta sanırsın  
Uğurlarken sonsuzluğa oğullarını  
Kırış kırış olmuş yüzleri ile  
Mağrur mağdur bakışlarıyla  
Öyle tepeden inme değil  
Tırnaklarıyla yuva kurduğu  
Kozlu ihsaniye tepelerinde  
Başka yerlerde  
Gelmez anıları akıllarına  
Hergün yaşarlar hala  
Dünyaları o bakışların ardında  
yokluk yoksulluk dert tasa  
İslenmiştir yüzlerine nakış nakış  
okursun bıraktığı izlerden  
Nasırlı ellerinden bükülmüş beli  
Ak düşmüş saçlarından  
Zongulda maden ocakları diyarı  
Gönüllede kömür yarası  
Beşbinden fazla ağıdı  
Mükellefiyetin vedığı  
Tarifsiz acıları  
Bir başka güzel yapar anaları  
Asaletine asalet katar  
Yaşadığı onca acıların bıraktığı  
Yüreklere taktırdığı maraşallığı

Muharrem Akman ZONGULDAK

19\01/2017

Muharrem Akman



## **Gelmez bir daha**

GELMEZ BİR DAHA

Ne zaman değse gözlerin gözlerime  
Alıp getirir beni benden önceye  
Sen savururken üzerindikiler ile herşeyi  
Biz bırakırken karasabanı kendiliğimizden

Gelir buluşuruz diyorduk bir gün yeniden  
Oysa sonsuza kadar elvada imiş bizimkisi  
Dedemin elleri nasır dı hep ağaç kesmekten  
Kökleri temizlenirken toprağın derinliklerinden

En ufak bir taş takılmazken pulluğun bıçağına  
Eksik olmazdı çiftler çiftler sarı öküzler damdan  
Terkederken bostanın tarlanın avlasını kaderine  
Boş vermiştik boşalırken sayatları odunlukları

Ne zaman bakakalırken sebzenin meyvenin fiyatına  
Uzaktan seyrederken boş fileler ile yıllar sonra  
Kara saban ,tarla ,bostan,kümes,köyüm gelir akla  
Biliriz gelmez o tahıl,hububat,sebze,meyve,sofraya

7/Şubat/2019

Muharrem Akman Zonguldak

Muharrem Akman

## Gelmezse aklına

Bir otobüs yolculuğunda seyrederken dışarısını  
Akar gider önümden dağlar yollar beldeler  
Ve sonra değişir birden coğrafya  
El kadar ağaçlarıyla bir orada bir orada  
Her taraf taşlık her taraf kayalık  
Tütmez bir yerinde baca  
İnadına soğuk inadına yalnız  
Öyle yaratmış yaradan  
Yaklaştıkça karadenize, büyür ağaç boyları  
Sıkışır birbirine görünmez olur kökleri  
Yalnız değiller cümbür cemmat  
Orman gülü dağ üzümü eğrelti otları  
Kurulmuşlar tepelerin düzlüklerin her yerine  
İnadına sıkışık inadına kalabalık  
Beyaza boyanmışlar şimdide  
Herbirinin her bir yerine dalına budağına  
Kar sana varım bana yokum dememiş  
Erpmiş güzelliğini dağların üzerine  
Dağ taş yol dere tepe demeden  
Öylesine güzel öylesine harikulade  
Gitmesin istersin bu güzelliği dağların  
Gelmezse aklına yuvasız kuş yanmayan soba  
Çorapsız ayaklar akmayan su işlemeyen yol

3 ocak 2016  
Ankara Zonguldak

Muharrem Akman

## **Gelseydin**

Gelseydin usulca Şu viraneye  
Oturup karşında bakakalacaktım.  
Bu eller hep tutulmamıŐ kalsada,  
Kaf dağının ardından umut aŐıracaktım.

Yükselen yüreğimdeki sevi duygularını  
Bulutlarla birlikte uçuracaktım,  
Kalpler uzak yurtlar uzak olsada  
Olmadığın yerlerde sevdanı yaşatacaktım.

Görseydim bir sigara içimlik seni  
Kendimce ne hayaller kuracaktım,  
Bu yollar seni hiç taşımasada  
Ben bendeki sen ile yaşayacaktım.

Muharrem Akman

## **Gidebilseydi sizinle**

Zehmeri ayazıda var bunun  
Düşmesin elin ayağın şimdiden  
Tertip salonlarındaki bekleyişini bile  
Çıkartamadı sizi gönlünden

Kaç vardıya zamanı geçti üzerinden  
Kaç avuç kömüre bedeldi ömrün  
Fenerin ve baretinle birlikteliğin  
Küfelere düşer halaYorgun halinle silüetin

Avuçların kanarmı hala  
Tarladaki mahsulun evin yurdun  
Çoktan yok olup gitselerde  
yaşıyordur eminim kaç yürekle birlikte

Unutulup giderlerdi belkide  
Doğmasaydı ayaz geceler üzerine  
Her nefes alışınla hastane odalarına  
Bırakmasaydın acılarını gidebilseydi sizlerel

Muharrem Akman

## **Giderim diyor**

Vururum ölüm korkusuna prangayı  
Yada çaresiz oluşumdan mı?  
İnerim ekmeğimi aradığım yerlere  
Güneşin aydınlığını bırakarak sizlere

Bilirim tozdur dumandır nefesim  
Batıktır hiç doğmaz güneşim  
Asrı geçkindir kömür işler ellerim  
Göçüklerde kalışıma kaderimdir derim

Elim ayağım bulansada kömüre toza  
Ecel beni çalışırken yakalamasada  
Yakalanırım kaçınılmaz meslek hastalığına  
Ömrümden ömür gider bilirim

Aldırmam metan gazının sinsi boğuşuna  
Alev olup bedenimi kavurmasına  
Her daim karşılaşacağım iş kazalarına  
Rızkım buradadır der ocağıma inerim

7 09 2008 zonguldak

Muharrem Akman

## **Giderse**

Giderse yarım kalır  
Yüreğin girer girdaplara  
Ne denizlerin mavilikleri kalır  
Ne meltem rüzgârlarının  
Serinliği değer bağrına  
Bulutlar göç eder üzerinden  
Kalırsın güneşin yakıcı nefesiyle  
Düşer kaleler bir bir  
Bırakır yerini kedere  
Giderse  
Dar gelir gökkube bedenine  
Bir deri bir kemikten  
İbaret olursun sadece  
Ağlayanında olmaz canlı cenazene  
Giderse kırılır kanadın kolun  
Gözyaşların dinmez senelerce  
Ne neşesi kalır bayramların  
Kaybolur duyguların manası bile  
Giderse yaşamak  
Nefes alıp vermek den oluşan  
Bir görev olur sadece

Muharrem Akman

## Gittiğin gibi

Demişsin yağmurlara  
Gözyaşlarım silinsin diye  
Esamende okunmazmış  
Deli rüzgarlar eserse eğer.

Buralarda attığın her adımda  
Her köşesinde bir anın vardır  
Sen buralardan gittin gideli  
Buruk yürekler bıraktın bildinmi.

Değdiğin kalpler vardı yaralı  
Gidişine sebep değılsede,  
Yokluğunda sen bilmesende  
Kahırlarına kahırlar ekledi.

Bir gün anarsan eğer  
Yaşadığın saydığın yerleri,  
Biz öylece yine buradayız  
Bildiğinden birşey değışmedi.

29.3.2007 ihsaniye

Muharrem Akman

## Göçüp gitti gördünmü

İlk çığılığını attığında  
Badavra duvarlara  
Ciğerlerine doldurduğu havayla  
Bir anası vardı başucunda.  
Çocukluğunu geçirdiği  
Kurumuş çamurlardan  
Ağaçtan,taştan oyuncaklarıyla  
Merhaba diyordu hayata.  
Henüz emekleme çağında  
Civcivleriyle kedileriyle  
Hayvanlarının yönlerini çevirmekle,  
Yemek yetiştirmektir sıradaki işi  
Aktarılmış tarlaya  
Buğday arpa saçanlara.  
Okuryazar olmadan daha  
Karasabanla başlamıştı birlikteliği  
Hiç ayrılmayacasına.  
Ekin biçmek,odun taşımak  
Bir yer vardığı beklendiği  
Teskere kağıdını aldığında  
Çalışmalıydı o da  
Maden ocaklarında.  
Henüz hayatının baharında daha  
Adına gruzu denilen faciayla  
Tanıymadan kömürü ocakları daha  
İkiyüzaltmışüç madenci ile aynı anda  
Toz duman alevler arasında  
Göçüp gittiği üç mart 1992 yılında  
kozlu ocaklarında

3 Mart 2008  
Zonguldak

Muharrem Akman



## **Gözlerimi kapattım**

Kapattım gözlerimi bu şehre  
Yoksun diye sokaklarında.  
Esen rüzgarlarda yokmuş eserin  
Ben unutmam böylede beklerim.

Bir elvedanda yoktu, çekip gittiğinde  
Alıp getirdin benden benliğimide.  
Daha çok düşleyeceğim, demek gecelerimde  
Rüyalarımda seni göreceğim diye.

Seni böylesine yaşarken kendimce,  
Gelirmiyim bilmem aklının bir köşesine.  
Bir umutki bende, sensizlik içinde  
Bir gün bu garibe rastlarsın diye.

Muharrem Akman

## Gülüſünle

Gülüſünle

Ellerin tutulacak kadar yakınken  
Bakışların bir o kadar uzaktı  
Belki bir sen vardın yanımızda  
O bakışar bize değil

Kavrulurken kendi yağımızda  
Yıkıldık o illet haber olduğunda  
Baş köşede kaldı geleliden beri  
Nasıl da çekip aldı alıcı kuşlar gibi

Sendin her vakit kalpler de gönüllerde  
Azad olurdun belki yaptığın iyiliklerinle  
Pervane olunurken hep birlikte caresizce  
Konusu oluverdin yapılan ağıtların

Bıraktığın acılara yel olur gibisine  
Arandı durdu olumsuzluk geçmişinde  
Rastlanmadı sana ayit kötü bir zerre  
Kirlenmeden bu dünyadan nasıl da gittin

Son soluğunla yüzündeki tebessümünle  
görmüş gibiydin bizdeki çaresizliği  
Hani size bu son iyiliğim dedin belki de  
Bak ben gülüyorum ağlamayın sizlerde

Muharrem Akman

10/10/2018. Zonguldak

Muharrem Akman

## **Gün bitti**

Şafak vaktini sabah saydın hep  
Güneş yüzünü gösterdimi bir kere,  
Öğlen olmuş demekti nasırlı ellere  
Atalarından kalan bu miras sende.

Hazır olurdu tam teknil seher vaktinde  
Atının semeri koca öküzün kuşamı  
Bir küçük ışıltı ile gece karanlığında  
Kahvaltıya saydığın bir iki lokmanla

Bebek beşikte kalacak başında nine  
Tencerede su nineye hazırlık niyetine  
Dönmek yok gün kavuşmadan evlere  
Birgün daha sayılacak yaşamışlık hanene.

Muharrem Akman  
Zonguldak 26/04/2008

Muharrem Akman

## **Gün ışığında sana**

Bedenin arşa dar geldiğinden  
Değil bu inmelerin.  
Kürek savurup balta vurmak  
Gün ışığında sana değil.

Alıp götürsede vardıya başları  
Domuzdamı sıralarında alsanda yerin,  
Yaptıkların her neyse kömür damarlarına  
Kendin buradaysan yüreğın değil.

Kömür kazıp göçük vermek sana  
Ağıtlar göndermek yeryüzüne.  
Yaşadığın yaman gelse de insan oğluna  
Karaelması uyandırıp taşımak sana.

30/05/2006

Muharrem Akman

## Gün içinde

Caddeler sokaklar yerli yerinde  
Toplanır kurulur her gün  
Hünerli ellerle.  
Ay batmadan başlar  
Caddelerin telaşı  
Yıkanmış sokaklar hazırdır  
Yeniden dizilir her şey  
Ezbere duygularla, işçi ellerle.  
En sevi duygular depolanır  
Müfreze cümleler tetikte  
Seçme sözcükler  
Söylenecekken sevgiliye  
Ya dil tutulur  
Ya rüya biter gün içinde.  
Geceler beklenir  
Derin uykular hevesiyle  
Yarındı beklenen,  
Planlanan işler, beyinlerde  
Tam ortasındaiken günün  
Zorlu uğraşlar içinde  
Ya bir el emeği, beyin gücü  
Yada ibadet peşinde  
Birden bitiverir gün  
Bir cami hoporlerinden okunan  
Sela sesiyle, gün içinde

Muharrem Akman

## **Günaydın sana**

Günaydın dünya, günaydın sana  
Kimbilir bu günde,  
Ne tasalar yüklersin insanlara  
Kalbimizin tāsasına sen aldırma  
Bir takma güler yüz bulup  
Sunarız sana.

Muharrem Akman

## Habersizce

Bir nefes seni soluyorum  
Ciğerlerime doldurup,  
Bir nefes seni veriyorum  
Seni yaşamak kolay olmuyor sensiz  
Unutmam desem yalan,  
Unuturum desem yalan,  
Bir asırlıkta değil sevdam  
O kadarda sürecektiyemem.  
Kor olup oturmuşsun yüreğime  
Benden habersiz,  
Senden habersiz  
Ne kadar yaşar bilemem.  
Yüreğimin dili yok, söyleyemez  
Elimi hançer yapıp sökmem  
Giriverdiğin günden beri benliğime  
Bu sevdaya ben  
Yeter diyemem  
Yetmez diyemem

Muharrem Akman

## **Habersizdik daha**

Tut ucundan kenarından  
Çevir o yana buyana kur kuramaları  
Geçmiş zaman adına  
Oysa bugünden habersizdik daha

Dün dün de kalırdı her zaman  
Mazisi uzar Adem(a.s) ile Havvaya  
Bilirdik bunu şuncacıktan  
Boşuna bu çırpınışlar boşuna

Gün kadar netti gerçek  
Yağmur bulutları ile yarışıyoruz  
Kara toprak alırken seni bağrına  
Hayal miydi şakamıydı bilmiyorduk

Acabalar keşkeler uçuşur havaya  
Mukatderatı sorgular gibi haşa  
O an o saat gelmiş canalıcı karşında  
İlahi adalet tecelli etti bir kez daha

Getirmeyecek geriye ahlar vahlar seni  
Sensiz bir dünyaya başlıyorduk  
Merasimin oldu dillere destan  
kendinin bile inanacağını sanmıyorduk.

İhsaniye  
7/09/20013

Muharrem Akman



## Hangisine yanarsın

Hangisi en acı olanıydı zamansız ölümlerin  
Hangisi en kalleşcesiydi kurulan tuzakların  
Nerede yakıldı matemlerin en acıklısı  
Sessiz mi olalım şehidim içmeye giderken şهادetini

Bu kutsal vatan uğruna verirken, sen son nefesini  
İçendeki fırtınalar eser mi, lanet uçurduğun yerlere  
Biter birden gündüzler geceler, yitirir anlamını kelimeler  
Ana baba çoluk çocuk eş feryatları sığmaz göklere

Melek olmaya mı gidiyorsun unuz yavrular  
Karanlık denizlerde bekleyen Azrail'inize  
Tamda oynayacak yaştaydınız yaşayamadığınız  
Dedenizin babanızın dizinde, annenizin gözlerinde

Bir uyduruk botla başlayan yolculuğunuz  
Dalgalara beraber yenik düştüğünüzde  
Hangi zulüm koparmış yerinizden yurdunuzdan  
Kıyıya vurmuş cesetlerinize bakılamıyor bile

Yan yana çalışıp yan yana öldüler  
Birlikte defnedildiler köy mezarlığın  
Baret siz maskesiz tahkimatsız ocaklarında  
Yitiriverdiniz canlarınızı göçük belasına oracıkta

Bir avuç kömüre bedeline geçim derdine  
Değişiverdi hikâyesi cansız bedeninizin, bedeli sebebine  
Acınıza mı yansaydınız uğradığınız haksızlığımıza mı hayret  
Dul öksüz kalınmış kime ne, tutanak öyle tutulmuş bir kere

Milyon kere milyon acının, tarifi yok  
Yazmıyor lügatlerde öyle bir kelime  
Köz olmuş yüreklere, acıların çoğu değmiyor bile  
Hayretler unutulmuş düşmüş dipsiz kuyulara

Kaçarken o kanaldan o kanala beyaz camda  
Sığmıyor gözyaşları teknolojin hafızasına da  
Her tarafta bir acı her yerde ayrı bir dram  
Ah bu insanlık bu acılarla ne nereye kadar

Muharrem Akman

## Hani

Bir rüya gibiydi de diyemem  
Olmadıkki rüya aleminde  
Benimkisi avunmaktı bir tebessümünle  
Sonrada düşünmek uzun gecelerde

Hayalin her şeyimdi benim için  
Görmüşlüğümün izleri hani  
Kimi oturmuşun bir kanepede  
Kimi salınışın herhangi bir düğünde

Bir merhabanla göklerdeydim ben  
Esirgeyip es geçtiğin hani  
Gelişlerinde yok oldu zamanla  
Bu kadar sensiz koymazdın hani

Bir sen olmazsın bir sen  
Kapılar bir sana açılmaz  
İtina ile açtığım her telofon  
Bir senin sesini fısıldamaz

Muharrem Akman

## Harçlığını unutuver

Hadi kızım yürüyüver  
Beş dakikalık yol koşuver  
Dolapta aziğın, unutma  
Bir iki zeytin, kuru ekmek yanında.

Dönüşte otobüse binmezsın  
yorgunluğunu evde giderirsın  
Bir kase çorba, yanında bolca ekmek  
Erkenden yat sabah uykuların gelmesin.

Oğlum harçlığını erteleyiver  
Vitrinler bakıp geçiver  
Elbisen hep ütülü kalsın  
Yeni diye caka sativer.

Hanım ortalığı toplayiver  
Süpürgeyi sallayiver  
Makina çalışıp eskimesin  
Çamaşırları yıkayiver.

Bakkalı manavı kredi kartından  
Bir sonraki ayın hesabından  
Üç kuruşluk maaşımdan  
Hesaplar yenilikçi zekamdan.

Muharrem Akman

## Harman mevsimi

Mevsimlerden harman mevsimi  
Gölge olabildiğince kabarık  
Bir anlık paydos kaçamağında  
Sohbetler kimbilir nerelere kaymakta  
Rüzgar dilenilmekte  
Olması gereken saatte  
Ve aynı yönde  
Kurulan hayallerin her daim  
Fesah fersah gerisinde  
Dinçlik aranmakta  
yeşil çimenler üzerinde  
Yorgunluk üzerine yorgunluk eklenmiş  
Gelen yaz meşakati ile  
Karışmış avuçlarda  
Şaban izi balta izi urgan izi  
İçilen buz gibi sularla  
Hararet ötelenmekte  
Onca yorgunluga mesakete inat  
Kıvılcımlar dsmekte  
Gencecik kalplere  
Br sevgi abidesi gibi  
Onlerinde duruyor  
Yarm asirlik birlikteligin  
Hayretligi icinde.

20 01 2009

Muharrem Akman

## Harman oldu

Albayraklı kürsüde yanında kemal paşa  
Toplandı bu gecede tören uğruna  
Saygı duruşu istiklal marşı sırada  
Kalplerdeki coşku semalarda,

Hatıralar ayarlandı geçmişteki yıllara  
Okulların başladığı o heyecanlı sonbahara  
Geçip gitmiş yıllar yazıldı sayfalara  
Hep birden şaşıldı geçen zamana.

Okunuyor bak görevleriniz sırasıyla  
Adımlarınız hep uygarlığın yolunda  
Kendinize değil hayrınız önce vatana  
Koncağınız her bir yurt toprağında.

Yaş kütüğü çakılıyor okulun hatırasına  
Birinci kürsüde, konuşamıyor ağlamakta  
Duygular harman olmuş insanı şaşırtmakta  
Dilekler hep birden gelecekteki yıllara.

Şaşırdı yürekler gönüller havada  
Kutlamalar bitmedi herkes sırada  
Anlatılmaz coşku sığmaz kağıtlara  
Nasip olsun her anaya babaya.

2.06.2008

Zonguldak (Bir lisenin kep töreni)

Muharrem Akman

## Hasretliğin katip

Bir çift şefkatli bakış uzaktı cemaline,  
Birazcık merhametti, muhtaçlığın senin.  
En son kim üzölmüştü canın yandığında  
Sevgisizlikti sebebi, köşelere itilmişliğin.

Bunca insan hep birden cümbür cemaat  
En zalim insanların olmuştuk.  
Minnacık sevgiyi esirgedik senden  
Kalmamış çevrende, insanlığı yaşatabilen

Odun vardı, yatak vardı, aş vardı da  
Bir çift el yoktu uzatacak dünyana  
Aklın noksan olalı senin başında,  
Çileleri tatbik ettin yanı başımızda.

Acıklı filmlerin yufka yüreklileri biz,  
En dramatik hayatını yaşadıysanda  
Üşüdün, acıktın, kirlendin, ağladın  
Bir bizim yüreğimizi dağlayamadın.

Olamadın katip ağlanan olmadın  
Taş olan duygularımıza dokunamadın  
Ölen sendin elli, ayaklı bir insan  
Bizse bir garip mahluk, insanlığı unutan  
20 şubat 2000

Muharrem Akman

## Hatır sorar

Önce çiçekler boyun eğdi  
Zamansız rüzgarlara  
Beklediği baharlara inat  
Savruldular sağa sola.

Yürü be gül  
Vur başını dağlara  
Kara bulutlar dağılır belki  
Atar mutlu yarınlara.

Hüzünler doldu taşı  
Sevinçler perişan,  
Gündüşmüş dipsiz çukurlara  
Karanlık miras yarınlara.

Güneşte çekmiş perdeleri  
Işık durur ateş yakar  
Bırakmış kor alevleri  
Nefes nefes hatır sorar.

Kapanmış yol yordam yolu  
Kalakalmış viranlarda  
Umut takılmış ahir zamana  
Beklenir olmuş her sabahta

26/11/2009

Muharrem Akman

## **Hatırlatır diye belki**

O koca gövdeyi  
Cefakar yüreği  
Küçültmüşler, küçültmüşler  
Küçük bir cisimde  
Biçimlendirmişler nedense.  
Elinde minnacık bir feneri  
Aydınlatır diye  
Geleceğini belki,  
Üzerinde kaderinin rengi  
O kapkara haliyle,  
Madenci heykeli  
Demişler adınada,  
Bir köşede öylece duruyor  
Hediyelik eşya niyetine.  
Konuşmacı, konu herne ise  
Günün anlam ve önemini  
Biidirdi diye,  
Tutuştururlar eline  
Adıyla özdeşleştiği  
Karaelmas diyarı Zonguldağı  
Hatırlatır gibisine,  
Dağıtılmış olur tüm ülkeme  
Grizularda göçüklerde  
Ölümleri ile anılan,  
Tam yüzelli yıldır  
Ekmeğini kömürden kazanan  
Yeraltı şehirlerinin müdavimi  
Maden işçisi budur işte

Muharrem Akman

20/11/2007 Zonguldak

Muharrem Akman



## Hatırlatırımı bizleri

Getirir kokusunu ta uzaklardan esen yel  
Masalsı hüznü elden gitmişlik yüküyle  
Bir tarih yerleşir şurana, kaç bahar ötelere  
Ayrılık bile değildir adı artık  
Bir efsane rüyamsı durağan uyuyan  
Gittikçe uzaklaşan hafizalardan  
Öyle bir yerki bu geri dönülemez erişilmez  
Taşınmaz, terkedilmez, bulunmaz, bilinmez  
Uyanır uykusundan, yerleşir aniden şurana  
Kah kaçarken tarlanın son evleğinden  
Karasabanın işi henüz bitmemişken  
Eski püskü köy odasından dönerken  
Sepetinde tabaklar iftar sonrası çıra ışığıyla  
Oyunun başlangıcındayken henüz  
Elinde zil çıkar hademe dışarıya  
Sesini duyarsın çağırıyor eğitimci diye  
Kolunu sallayıp zile ses vermeden önce  
Fırtına eser, tipi, kar yağar palam palam  
Paydos erkene alınır kendiliğinden  
Öğretmene mesai yeniden başlar  
Çocuklar evlere teslim yol uzun, meşaketli  
Geri dönüşlü karanlık çamurlu sisli  
Ve bir bayram gününün coşkusu çıkagelir  
Oturur çocuk yüreğine, gönderir yorgun ve yaşlısını  
Koşarki tutabileni olamaz üç yaşında çocuksu Onyedisinde delikanlı, otuzunda hala  
hayattan umutlu  
Karşılar bin yıl ötesini yaşlısını gencini  
Ne varsa geçmişe dair.  
Çıkagelir dedelerinin dedesinin dedesi  
Buraldamıdır şimdi  
Kurtulup kabuklarından tarlalarına bakar  
Tek tek kökünden söktüğü etrafını çevirdiği  
Buğday, mısır, darı, nohut ektiği tarlalarını  
Tavuğunu hayvanı kedisini köpeğini  
Tabutunun taşındığı o yollar bir yaya gidimlik  
Ve en son gurubunda madenci giysilerini  
Temizlenip attığı astığı avlanın düzgün sandalı  
Yarım bıraktığı ciğerlerini taş kömürü tozlu  
Zor alıp verdiği nefesini hava buhar destekli  
Unutur birden ta öncelerden terkettiğini bizleri  
Karıştırmıştır belkide sevincimiz sevincimize  
Arkalarından gönderdiğimiz iyi dileklerimizle  
Ben yakalamış oldummu çağlar öncesini  
Uzanmış mıyım mıdır çağlar sonrasına elimi  
Kim bilir kaç dünya yılı sonra birisi anıp  
Kimler yaşardı ahmetoğlunda akçasuda  
Hatırlayıp sorarmı bizleri.

Muharrem Akman  
Devrek/Akçasu 16/08/2016

Muharrem Akman

## Hatırlayıp kendini

Bir şey istemezdi hiç  
Payına düşenden başka  
Serilsede tüm meşaketler önüne  
Banamı demezdi hiç  
Kendi kabahati olmadığını bile bile  
Ve güneşin doğuşunu beklemeden  
Bir keştirimlik uykuya hasret giderken  
Toprağın hekimini kendi bilirken  
Bir gün bir hafta bir ay bir yıl  
Değişmezmiydi yaşam dediği bu rol  
Ezberlediği kalkış saatlerini  
Ve hep güneş gözüdürken  
Birşeylerle meşguliyetinin  
Bitmeyeceğini bilmeden  
Taki elinden tutup birileri  
Yorgun kalbini  
Ve çok tanıdığı terketmişken  
Hatırlayıp birde kendini  
Kırış kırış yüzüne bakıp  
O yaşlı bedenini  
Yavaş çekimlik hareketliği ile  
O hızlı yaşamının bittiğini

6/mayıs/2007

Muharrem Akman

## Hayal bu ya

Hayal bu ya

Uyanmışım yarım yüzyıl önceye  
Vakit o vakitler olmuş  
Kendimi bir mahtada Dedemin yanında  
Tomruğa kanca çakarken bulmuşum  
Manda ardında koşarken  
Sabahın adı bile anılmazdı  
Henüz gece karanlığında  
Erkenden başlayan mesai  
Terkedilirken sayvan kendi barınağına  
Üzeri naylon çam dalı kaplı  
Boyunduruğa sarılan Zincir kayış destekli  
Zevle bağı bağlanmalı sıkıca  
Önden giden abiler hazır ederdi  
Müfreze ekibi gibi  
Meşe gürgen çam gokceagaç  
Kök nar tomruklarını  
Verilirken paydos vakitleri  
Gün çökmeden tepemize  
Kuşluk vaktinde  
Yemek telaşı öğlen akşam sofralarına  
Eksik olmazdı çaydanlık  
Saç ayağı üzerinden  
Odun ateşinde sindirirken demini  
Gidip gelirken depo orman arasında  
Günün yorgunluğunu çıkardı  
Sayvandaki ot yatağında  
Mandaların tımarı,samanı karması  
Suyu yalı eksik olmaz önlerinden  
Yıkanacaklar illaki haftası geçmez  
Bir göl kıyısında dere kenarında  
Bozardı sessizliğini gecenin  
Mezgendek kurbağa,tilki,kurt kuş sesi  
Uyanırken rutin bir şehir sabahına  
Merhaba yeniden beton duvarlara

Muharrem Akman

16/12/2018 ..ZONGULDAK

Muharrem Akman

## Hayal say

Hayal bu ya  
Uyanmışım yarım yüzyıl öncesine  
Anamın dizi dibinde uyur olmuşum  
İş bekler sofrâ bekler  
Kalkıp işe koyulması lazım  
Ev halkı ile erkenden  
Kıyamamış körpe yavrusuna  
Oda dalıp gitmiş  
Yenik düşmüş sabahın mahmurluğuna  
Hadi halden anlar babam  
Ya nasıl anlatılır nineme  
Kaynanadır durmaz çenesi  
Akşama kadar bitmez haseti  
Elti başlamıştır sayatta çoktan  
Niye gelmedi bu kadın  
Güneş doğacak birazdan  
Hele gelsin ocaktan adam  
Nasıl anlatacağım bir bir  
Duysun ne çektiğimi durmuş ağam  
Değirmen sırasınıda daha çıkan hafta  
Yıktılar üzerime yeni gelin rütbesine  
Taşdım sekiz yarım buğdayı  
Dört tenekede mısır  
Değirmen taşı ağır  
Bitmiş dişi kaçmış düzeneği  
Tutmaz su, bendi arkı göçmüş  
Bekleyip durdum gün boyu  
Yakmışım külde kömeci  
Unuttum dolduruken buğdayı  
Su çarkı hızlı dönüver  
Erken gönder evine bu garbanı

Muharrem Akman

18/12/2019 Zonguldak

Muharrem Akman

## Hayra yorar düşünü

Yinede hayra,şükre yorar gördüğü rüyasını  
Suya şeker katıp ekmek bandırdığı günde bile  
Ezilir midesi yüreği kendine ve ailesine  
Şükre yorar gördüğü rüyayı küsmez kimselere  
Bir dalı eksik kara lastikli küçücük oğluna  
Ne giyecem ana sorusuna cevap veremesede  
Yırtık giysilere yamanın bile olmadığı günlerde  
Getirir el emeğini dizer pazar yerinin en kuytu yerine  
Mancarını fasulyesini kabağını yumurtasını  
İlişir yanında bir tabureye,mahcup yüreği ile  
Çoğu hayranlıkla baksada ürünlere ve yorgun yüzüne  
Emekten saymaz alınterini,toprakla haşır neşirliğini  
Ver ana şuradan iki kilo fasulye tazesinden  
Müşteri ikaz ederken ölçü geçti ana baksana teraziye  
Kökü toprakta oğul veriyor hakkın geçmesin bana  
Yinede hayra yorar rüyasını umduğunu bulamasada

12.01 2017

Muharrem Akman Zonguldak

Muharrem Akman

## Hep aynı

Sıra sıra yatıyorlar, hep aynı dertten.  
Hastalıkları gelir, en az elli seneden  
Kendilerine ayrılmış bu bölümden  
Eksik olmaz madenci nedir bu çilen.

Son duraktan önce burada mı toplanılır?  
Çiğerleri madencinin can bitmeden tıkanır  
Öyle randevu da verilmez herhangi bir koşuşa,  
Hiç aksamadı bu güne dek koridorlardaki buluşma.

İsimler sorulmaz, önemli de değildir.  
Hepsinde aynı madenden ekmek yemiştir.  
Ömrünün son baharı çoktan gelmiştir,  
Aynıdır tüm dertler, çekenleri de birdir.

Muharrem Akman

## Hep orda kaldık

Açmaların tepelerinde  
Kara sabanın sürdüğü son evlekte  
Kah öküz çekmekte kah öğrendire ile  
Su taşımak yemek getirmek işinde  
İşin en canalıcı yerinde  
Oyun oynamak için izin istediğimde  
Yalvarmalarına kıyamayıp  
Anamın hadi git dediğinde,  
Ne çok şey kaybetmişim  
Hayat mücadelesinde  
Ancak beş tanesini bir araya getirip  
Bir biskuvi alabildiğimiz kırtıllı kuruşları  
Sağa sola savururken, babamın  
Atma sunları sağa sola deyişini  
Biz onları kara yerlerin altında  
Maden ocaklarında ne zor şartlar altında  
Kazanıyoruz derken  
Kısaca paranın önemini söylerken  
Dinlemeyip ne çok şey kaybetmişiz  
Beş çocuklu bir aile  
Yirmi yirmi beş haneli mahalle  
Herkes işinde gücünde  
Ana baba ebe dede abla kardeş  
Dayı teyze hala enişte yenge  
Herkesin bir yerden kan bağı var birbirine  
Bilmez yalan dolan hurda hile  
Yada bizim dünyamızda öyle bilinmekte  
Tarlada buğdayı darısı yulafı mısırı  
Damda öküzü ineği buzağısı  
köpeği kedisi keçisi koyunu  
Tavuşu civivisi hindisi  
Bağ bağçe sebze meyve  
Fırnda haftadada on beş samunu  
Değirmende kendimiz yapardık unumuzu  
Anılmazdı yokluğun pek adı  
Olmayan paraydı  
Oda küçük dünyamızda olmasada olurdu  
Biz büyüdük dünya büyüdü  
Hergünümüzde sanki böyle geçip gidecekti  
Hala kaldık o küçücük mahallede  
Dost bildik her yüze gülenide  
Oysa tanıdık güler yüzler geride kaldı  
Biz onları onlar bizi terketti  
Biz hala aynı yerde aynı saflıkda kaldık  
Bu yüzden belkide binlerce kez kandırıldık

Muharrem Akman

## **Her anım seninle**

Bir günüm sensiz olmadı benim  
Her anım senimle  
Bana senden başkasını düşünmek yasak  
Bir an olsun sense olmadın benimle  
Beklediğim yollar bile  
Ezberledi gelmeyeceğini  
Bu duvarlar arsında sisli lambalar  
Neden aydınlatmaz yüzünü  
Çöktü üzerime hasretliğin  
Taşıyamaz oldum yükünü

Muharrem Akman



## Her günde

Bir kırıntı kalmıştır belkide  
Bu sokakların birinde  
Belli olamaz bulunur  
Kıyıda köşede kalmışların birinde  
Göz görmez dedigin çıkıverir  
Dolaşır kimbilir yeniden  
Gönülden gönüle  
Beklenir olur gitmeler gelmeler  
Günün her vaktinde  
Sayılır umursanır gözlenir yollar  
Belki de yeniden her yerde hergünde

8.05.2016  
Zonguldak

Muharrem Akman

## Herşey senin için

Yeraltında uyuyan karaelmas  
Senin için tüm çabalar bilmelisin,  
Yurablmek için bir kazma böğrüne  
İnci gibi dizilip sergilenmek senin için.

Bir haberin yetti ellibin gence  
Köyünden kentinden uzak yerlerdende  
1500+1500 denen rüya listeye  
Adını yazdırabilmek hayali ile.

Bakıldı ellere nasır tutmuşmu diye  
Nesilden nesile gelen madenci kültürüne,  
Yabancı değil hiç biri kömür işçiliğine  
Haşır neşir olmuşlar çoktan madencilikle.

Kazma kürek sallandı sınav niyetine  
Yongalar uçuşuyor baltalar indikçe  
Direkler taşınıyor güç denemesine  
Bir umut doğacak sınavı geçerse.

Seçilenler tamam kazananlar listede  
Kurallar çekilecek hak yenilmesin diye  
Torbadan çıkan her bir isme  
Çıglıklar atılıyor işçi oldum diye.

Zonguldak  
30/11/2008

Muharrem Akman

## Hüzün çöker

Hüzün çöker

Ve sonra hüzün çöker  
Karanlık örter dört bir yanı  
Gül yüzün vurur duvarlara  
Her yanın acır  
Adı batsın  
Kahrolası ayrılık  
Yer edinmiş kendine  
Hemde pašalık  
Zemheri ayazları  
İlişir yakana  
Hissi bile ayırır  
Dokunur insan yanına  
Olsun gönül olsun  
Bu gök bu deniz  
Öylece kalır  
Olsa olsa bir tas daha  
Tasalar karavanına  
Bir gün yetti der  
Belki kader  
Bu sebepsiz ayrılığa

23.ocak.2009

Muharrem Akman

## İki yaşındasın

Dündü sanki bir hastane odasından  
Yuvana dönüşün  
Belli belirsiz bakışlarınla dünyayı görüşün  
Bu gün tam iki yaşındasın  
Üçyüzaltmışbeş günü, iki defa yaşadın  
Gülücüklerle geçiyor günün  
Hep böyle geçer inşallah ömrün  
Her sözcük yakışır diline  
yarım yamalak deyişlerinle  
Her yaptığın hareket sanki şaheser  
Kırıp döktüklerin ziyan değil bir hediye  
Ortalığı karıştırman herkese bir eğlence  
Sekiz mevsim dört bayram biriktirdin  
Şimdiden cebinde  
Belki en güzel yüz ağız burun sende değil de  
Şuram öyle demiyor işte  
Şükürler olsun rabbimize, herkese versin böyle  
Analı babalı, dünyalar tatlısı böyle bir hediye

Muharrem Akman 20/Eylül 2015  
İHSANIYE Kozlu /Zonguldak

Muharrem Akman

## İkinci sınıta

Uç yaşında sağa sola koşuşurum  
Su getiririm büyüklerime  
Oyuncaklarımla oynarım  
Tahtadan çamurdan  
Abilerimin kışın kızaklarını  
Yazın tahta arabalarının  
Süzülüşünü seyerederim bayırlardan  
Nereye giderlerse peşlerine takılarım  
Bakıcılığımıda üstlenirler bilmeden  
Kilimlerde güneşe serilen  
Tahıllara, meyve kurularına  
Dadanan kuşları tavukları kovalarım  
Biraz büyüünce  
Mısır tarlalarının belalısı domuzları  
Kaçırılmak için kenarlarına bağlanan  
Köpekleri akşam bağlayıp  
Sabah çözerim korunaklardan  
Hayvanların meraya salarım  
Girerse birisinin ekili tarlasına  
Bir koşu onu çıkarırım hemen  
Göletlerde derelerde  
Yüzenleri seyredirim  
Saklambaç oyununu, körebeyi  
Dokuztaş üçtaş beştaş Çelik çomak  
Cerviz kabuğunun altından doluyu bulmayı  
Şimdilerin ebesi o zamanların tit oyunu  
Okula başlamadan öğretti bize  
Rakamları ard arda ve katlı sayarak  
Yenilip, yenilmemey,i rekabeti  
Ve oyuncunun fırlattığı  
Çomağın ucundan çıkan çeliği  
Bir koşu yakalayıp geri dönmek  
Bir antramanmış meğer hayat yolunda  
Siyah önlükle tanışırız yedi yaşında  
Sınıflardaydık artık Atatürkün karşısında  
Aksaçlı eğitimci habire azarlamakta  
Arasıra dayak tabi ana baba şevkatıyla  
Okul yolumuz sürer saatlerce  
Zamanın Birazını yol alır,çoğu oyunlarla  
Kışın kar yağar belkide boyumuzca  
Açar çınırı büyüklerimiz okul yoluna  
Akşamları sis karanlık kar yağmur  
Öğretmeniz teslim eder evlere bazı  
Bu günlerin servis görevi gibisine  
Ve akşamlar kandlı ışığı gaz lambası  
Yada ocakta parlayan odunların  
Çıranın verdiği aydınlıkla  
Ders saatleri başlar ve şaşmaz hiçbir zaman  
Kimin yazısı düzgün harfler kim yazar eğri büğrü  
İstiklal marşımız andımız karrat cetveli  
Hafızalarımızdadır daha ikinci sınıfta

ZONGULDAK  
15/12/2014

Muharrem Akman

## İlişilmese göklerinize

Kendiliğinden biçilir elbise  
Esvaplar hazırdır pazencide  
Yeşili alı mavisini  
Göze nasıl hoş gelecekse  
Nasıl nerede ne gerekliyse  
Yamacı düzü bayırı ovası  
Denizi deresi ağacı taşı  
Hey gidi börtü böcek sürüngen takımı  
Denizlerde ırmaklarda yaşayan  
Timsah yılan su aygırı  
Balina köpek balığı mercanlar  
Nasıl buldunuz evinizi  
Rengarenk irili ufaklı  
Denizler altında yirmi bin fersah  
Gözle görülen görülmeyen  
Ey her şeye kadir yaradan  
Nasıl istersiniz yaşam alanlarınızı  
Büyük küçük mağaralar odacıklar  
Tuzlu tuzsuz soğuk sıcak su  
Üstü bu kaplı üstü bahar havası  
Mesela sen ormanlar kralı aslan  
Gün boyu bolu boyunca  
Uzan yat hareminin başında  
Gelsin önüne taptaze avlar  
Askırıp tiskırana kadar ye  
Artar bir lokmada nasılsa  
Yavruya anaya çakala kargaya karıncaya  
Birazdan eser sert rüzgarlar  
Tipi fırtına kar göz gözü görmez  
Bir narin serçe kelebek toz sinekleri  
Daha bilmediğimiz niceleri  
Kutupların dayanılmaz soğuklarında  
Afrika'nın ölümcül sıcaklarında  
Amazonda nilde fırtına diclede  
Hepinize bir sığınak  
Hepinize bir savunma vermiş tabiat ana  
Bir şey olmaz evel allah  
O saat o dakika gelmeyince  
Ah şu insan oğlu ilişmezse

Muharrem Akman

## İlk sınavını verdin çocuk

Buram buram yaydığın korkularla  
Bir ok hızıyla yayılan kara haberlerden biliriz  
Alışıktır, nesilden nesile  
Eklenir dededen oğula, oğuldan toruna  
Şaşırma, zunutmaz, yanılmaz  
Bir güdümlü füzedir sanki, madencinin yüreğine nişanlı  
Takmıştır işaretini çoktan  
Toz duman ile ciğerlerine  
Zor alıp verilen nefesle  
Kara kasına, kara gözüne sırma  
Kaç kez sönmüştür ocaklar  
Kaç yetim, kaç dul, boynu bükük ana baba  
Eklesek bırakılan ağıtları gökyüzüne  
Bir tespih tanesi gibi mesala  
Yirmibeşinde otuzunda kırkında  
Emekliliğine üç beş gün kala  
Göçük altlarında, gruzu facialarında  
Ah bu ekmek parası geçim derdi  
Nice Yeminler etmişizdir dikiş tutmayan  
Feryatlar duyan kulaklarımızdan  
İnmiştir kalplerimize  
İlmik ilmik yapışsanda kara kömür kara talihinle yakamıza  
İyi günlerde yaşatmışsındır yalan değil  
Ne sen bizi bırakırsın, ne biz sizi babadan oğula  
İlk kazanı atlattın çocuk ilk destanını yazdın  
Üzerine kaplayan kara kömürünle  
Yazıldın şimdiden madencilik tarihine

Zonguldak 17.05.2016

Muharrem Akman

Muharrem Akman



## İllede evin

İllede evin

Bitmi,şti ötelerin  
Apartman dairesinin üst katı kadardı menzilin  
El,ayak,eş.dost terketmiş  
Kalmış yanibaşında kimsesizliğin  
Elinde değneğin  
Zor taşınan bedenin  
Yanibaşında sandığın  
Oyasa hastane köşelerinde  
Can çekişen tek kollu eşin  
Vermemişti mevlam sana  
Kolun kanadın olacak bir can canan  
Neylersin kaderim dersin  
Pencereler kör kapılar kapalı  
Sana senden başka herkes yabancı  
Geçmişte kalmıştı bütün özlemin  
İllede evin illede evin  
Ne zor gelmişti sana huzur evinde ikametin  
Sebebtı sanki hem kızıp hem sevdiğin eşin  
Seni buralara getirime nedenin  
Uzanmış şükür ki şefkatli eli devletin  
İllede evin illede evin  
Oysa hazırıdı burada hemşerin  
Hekimin yemeğin giysin  
Tm bu nimetyleri görmez gözlerin  
Evimde olsa kuru ekmekde yerim  
Çmaşırılarımı kirliykende giyerim  
Kpırlarım açılır gelip gidenim olur  
Eşim dostumla hasbehal ederim

Muharrem Akman  
15 haziran 2015 zonguldak

Muharrem Akman

## İnsan yürekler

Uyanır sabahlara yalnızlık  
İner şehirlere dört koldan  
Her biri ayrı ayrı  
Doldurur kaldırımları  
Farklı bedenlerde  
Yan yana yürür oysa  
Binlerce yürek  
Çatışır omuz omuza  
Adına yalnızlık konulmuştur ya  
Onca kalabalık arasında  
Ne bir derde deva bulunur  
Ne bir kelamlık dost  
Dokunulmaz hiçbir yana  
Bakışır insan yürekler  
Sanki havaya sanki suya  
Kalırsın bir başına  
Nefesinle baş başa

9 temmuz 2009

Muharrem Akman

## İsterse düşmesin

İsterse düşmesin

İsterse düşmesin slüetim üzerine Zonguldak  
Devrek Akçasu köyünden gelirim bu defa  
Gökceobadaki fidanlama işçiliğini bırakıp  
EKİ nin açmış olduğu çırak kursu sınavına

İlk elliye girmiştım bın kişinin girdiği yazılıda  
Yerleştik insangücü eğitim müdürlüğünün kursuna  
Yapışır üzerimize işçi tulumu on onbeşinde böylece  
Bundan sonraki upuzun senelerde yaş elliye geçsede

İki yıl kalırız yatılı okulda zorluğu gurbetti  
Gündüzün atölyede meslek geceleyin mütaala  
Uyumak uyanmak yemek saati bağlanmış kurala  
Atıldı temelleri torna tesviye mesleğine burada

Mudalada çamları kıraysınız der sezai hocam  
Bakarım bahçedeki çamlara sapasağlam  
Pencere camına çam dermiş meğerse  
Tanışmış olduk böylece karadenizin şirin şivesiyle

Adını duyardım bilirdim seni ihsaniye  
Gelmişliğimde vardı babamla üç beş kere  
Şimdi yerleştik İhsaniye küçük tünel üstüne  
E.K.Inin işçisi olduk iki yıllık kurs bitiminde

Mahşeri kalabalık atölyemizin yakınındaki tertip yerleri  
Ocaktan çıkan tanınmaz görünür ancak gözleri dişleri  
Kömür tozu boyamış boydan boya madencileri  
Ellerinde boş matara yorgun ve mutlu bedenlerine.

Muharrem Akman

7.12.2016. Zonguldak

Muharrem Akman

## İş zamanı

Pat diye vardiyeye saati gelmişti  
Daha oyunun ikinci eliydi,  
Yine bildik yollardan  
Bakkalından manavından  
Sardırarak ekmeğini  
Giyip iş elbiselerini,  
Bekleyecek tertip saatini  
O daracık kafeslere doluşup  
İnecek yerin derinliklerine,  
Ne ışık kalmıştı ne hava  
Unutup tüm bu olumsuzlukları  
Vuracak kazmayı kömürün damarına  
Kendi dünyasında oynayacak,  
Arkadaşlarından fazla kopardığı  
Bir avuç kömür gururu olacak.  
İş bitimi tekrar  
Çıkıp yeryüzüne  
Gidecek bekleyenine  
Kopmaz ise film biryerlerden,  
Rastlamaz ise gruzalara göçük altlarına  
İsabet almaz ise ölümcül yaralara.

Muharrem Akman

## İşlenmiş yüzüne

İşlenmiş yüzüne  
kırıktan nakışlar  
Bakışların bir o kadar eski  
Götürür anam zamanına  
Yarım asırlık nasırlar  
Kalakalmış avuçlarında  
Omuzundaki onca yük  
Kaç kilogram ağırlığında  
Gözün gönlün hala  
Aş ocağın tarlalarında  
Çıkarsa seyr gönlün  
Mazideki yıllara  
Yakalarsa bir çocuğu  
Koşarken haylazlığa  
Uçar gider kızgınlığı  
Cezasını biçer o dakika  
Bir öpücük yanaklarına

1/4/2010

Muharrem Akman

## İzleriz hayretle

Ne başım göklerdeydi aynaya baktığımda  
Ne haındım eli kanlı teröristlerin safında  
Bir vatandaşım seksen milyon arasında  
Her gün izlerken kavganızı beyaz camda

Biz İki yakalıydık köyümüzdeki mahallede  
Ahmedoğlu kangaloğlu ötle aşağı dere  
Huzuruna dururduk her karne tatilinde  
Köy odasında rahle dibinde Recep hocaya

Öğrendik yaradanı kitabımızı peygamberimizi  
Başı boş sahipsiz değildik koca evrende  
Anamızın babamızın öğrettiklerini burada  
Yerleştirdik benliğimize mih gibi çıkmamasına

Sonra başlardı okulumuz uzak mahallede  
Bir saat ten fazla sürerdi mektebe varmamız  
Otururduk sıralara kitaplar bez çantada  
Öğretmenler ışığı bize bu harab mektep de

Türkçe matematik fen hayat bilgisi yanında  
Tarih dersiydi vatanının geçmişini öğreten  
İşgal edilmişken vatanımızın her bir karışı  
Kurtarmış vatanımızı Atatürk ve arkadaşları

Burada yerleşmiş kalbimize vatan sevgisi  
Bayrak iman illede ülkemin kurucusu atam  
Peygamberimiz kutsal kitap yaradan  
Hepside aynı değerde vazgeçilmez olan

Didişirken aranızda memleket arenasında  
Düşünmediniz boş sofraları soğuk odaları  
Binlerce heba olup geçip giden hayatları  
Kayıkçı kavgaları meşgul ederken milyonları

Ne bir kahramandım vatan kurtaran  
Ne ihanet eden vatana yüz yüzlü şarlatan  
Seksan milyondan biriydim geçim derdinde  
Dağılmasını kardeşçe yaşadığımız güzel vatan

Muharrem Akman

27/11/2017 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Kabre selamın**

Uzak uzak diyarlardan  
Selam söylediğin yerlerde  
İssızlık diz boyudur Şimdi,  
Amansız hasretlik pençesindedirler

Haber gönderdiğin yerlerde çocuk  
Yalnızlık taht kurmuştur bu zamanda,  
El değmemiş kiraz dallarından bilirim  
Serçe kuşlarınca umursanmadığımızdanda.

Oralarda tükenmişlik var,  
Yaşanmışlığın izleri kalmış sadece,  
Selam söylediğin yerlerde senin  
Çimenler var ağaçları bol birde.

Gidecek birgün selamın gidecek elbette,  
Usulca fısıldayacağım rahmetlilere,  
Bilecekler selamın kimden geldiğinide  
Oralarda bitmişlik var bunu bil sende.

Muharrem Akman

## Kadın

### KADIN

Saklar gözlerinde bin yıllık ışığı,merhameti kadın  
Hamur yoğurur, iş işler,çağlar öncesinden  
Mirası olacaktır doğurduğu her çocuk dünyaya  
Her derdi tasayı,kendine yar edinmesi ondan

Ondan sorulur toprağın her türlü bereketi, nimeti  
Sebzenin acısı,meyvenin tatlısı dalına düşmeden  
Beşiklere söylediği ninniler vardır hiç susmayan  
Kadın anadır, yâdır, baştacıdır her zaman

Derisindeki kırışıklık,saçına düşen aklar bile  
Alıp götüremez güzelliğini,gizemini bir yerlere  
Nakıştı, bıraktığı izdir,her biri dünya yüzüne  
Verdiği emekler girmiştir ölümsüzler listesine

Zaman zaman anılsa da hak etmediği yerlerde,  
Kadir kıymet bilmez ellere düşmüştür biline  
Anadır,sevgilidir,abladır yine de hep birilerine  
Küllerinden yeniden doğar,her seferinde kadın.

Muharrem Akman  
01/03/2019 ZONGULDAK

Muharrem Akman



## **Kaldığım yerde**

Baretim lambam elbisem  
Çıkar meydanlara  
Adım anılır methim olur yasım tutulur  
Atılan nutuklarda  
Bir kendime bakarım birde sözlere  
Bu yüceltme bu değer bizeyse  
Çekemez bu yükü cılız ayaklarım  
Düşer kalırım orta yerde  
Şaşarım hem kendime hem madenciye  
Bu kömür çıkaran eller hiç gülmediki  
göklere değmediki başımız  
Sizin attığınız nutuklar gibi öyle  
Kıt kanat verilen zamanlı zamansız  
Sendikası sigortasız baretsiz lambasız  
Çalıştığım iş yerlerinde  
Bir çocuktum daha  
Bir kömür kütlesinin üzerime düşüp  
Canımı aldığı kaldığım yerde

Muharrem Akman

## Kaldık boş sofralara

bilim ilim siyaset adamları elbirliği ile  
tutursun hesabı kitabı bitirsin yoksulluğu  
bir maaştan bir maaşa nasıl geçinilir rahatça  
bulup öğretsin ceplere cüzdanlara insanlara

faydası olmaz hesap kitap bilmelerin  
su gibi bilmen çarpım tablosunu  
dört işlemi parmak hesabı jet hızıyla  
kendini aşip plan proje yapmaların

kar etmez aldığın maaşlara tutmaz hesap  
dünyanın bütün kurtuluş yollarını düşünürsün  
görünmezlik ilacını içip filmlerdeki gibi  
korkusuzca gezinmek alacaklılarının yanında

verdiğiniz ücret kadar yaşayalım mesela  
ayın dörtte biri beşte biri kaç gün ederse.  
borçlu günlerde  
uyanalım bütçe denk geldiğinde huzurla

mumyalanıp uyuyalım

unuttuk acınacak hallerimizi sizleri gördükçe  
uyutulduk bitmeyen yanar söner kavgalarınızla  
o sendin bu sendin derken bilge edalarıyla  
kaldık yanmayan sobalara boş sofrala

Muharrem Akman

16.11.2017 zonguldak

Muharrem Akman

## Kaldık vahlara

Bende defter aldım kalem aldım  
Minnacık ellerle tutulan parmağımla  
İlk ders zili çalışının ilk andımızın  
Heyacanini yaşadım, yıllar sonra

Bir bir sayarken haftaları günleri  
Eğri büğrü çizgilerden geçmiştik ileri  
Harflerden sonra ilk heceyi  
Okurken sevincimizin neydi değeri

Atadan sonra öğretmendi hayranımız  
Ne olmak istersin dendiğinden biliriz  
Öğretmen doktor subaylıktı ezbere  
Değismeyen yegane cevabımız

Birini sectik gururla, şerefle hemde  
İlim ogretecekti yavrum herkeslere  
Atatürk büstlü, ayyıldzl bayrak altında  
Yurdumun herhangi bir diyarında

Sınıf sınıf okul okul atlarken  
Her engele her zorluğa katlanırken  
Yağmurda çamurda, zehmeri ayazında  
Aşarken tepeleri yorgun adımlarla  
Yetiştirdik umutla dersane kapılarında

Hedefti güzeldi sınav kayıtlar gerçekleşti  
Öğretmenlikti mezuniyetin değeri  
Katlanalındı bu kez uzaktaki eğitime  
Gurbet, hasret, eklendi birde zahmete

Bes koca yıl üst üste bittikten sonra  
Son günde geldi kepler uçustu havaya  
Dağıldık sonrada ülkemin her tarafına  
Hazır sanmıştık ekmeğide aşıda

Kapı kapı dolaştık eğitimizin dengine  
Teselli bulabildik ücretli öğretmenlikte  
Göz göze geledemedik suçumuz ne  
Severiz yinede eğitimide memleketide

Onca eğitim gönüllüsü ordusuyla bir anda  
Hak ettik saydıydık, saygıyıda, aşıda  
Bir türlü kapılar acılmadı, şakaydı sanki  
Girdiğimiz altı KPSS sınavından sonrada

Sertifika verilirmiş koş oradan oraya  
Defter kalem yapışmış ellere kollara  
Dağ gibi umutlarımız eridi, kaldık vahlara  
Okuyupda mahcup olmak varmış sonunda.

9 Ekim 2011

Muharrem Akman

## **Kaldıkmı baş başa**

Kaldıkmı baş başa bir ana bir baba  
En sevilen yemekler sofrada  
Çekilmiyor sağa sola  
Ne patırdı kütürdü  
Ne bir ses dolar kulaklara  
Bir yanım ıssız oda  
Bakarım boş koltuklara  
Akşam vakitleri  
Yavaş yavaş yaklaşmakta  
Ne gözler kapılara bakar  
Ne duvardaki zaman sayacına  
Çantalar önlükler  
Rengarek kalemler, silgiler  
Defterler, kitaplar  
Çeşit çeşit önlükler, formalar  
Bekleme yolumu okul önleri  
Gelip geçmem oralardan  
Zira meraklarım (çocuklarım)  
Çoktan uçup gitti buralardan  
Başka başka diyarlara  
Biri ana olmuş  
Çocuk emziriyor karşımda  
Birisi okullu olmuş gitmiş uzaklara  
Hayat denen bilmecenin  
Henüz daha başlarında.

4/10/2013

Muharrem Akman

## Kalın toprakta

Çıradan kandilden geçiş dönemiymi camlı lambalara  
Çit aç çit kapat ne rahat diye anlatılırdı tek gözlü Aygaz  
Pek az evde bulunurdu karyolalı yastık yatak  
Uyansalar derdi İsmail ağam, ye bostandakiler

Moskof çayıydı henüz bildiğimiz çaykurun adı  
Eksik olmazdı yanık'lardan ot çayları rengarenk  
Birkez demlemekle atılmazdı moskof çayları  
Kurutulup yeniden demlenirdi ağır misafirlere

Henüz bilinmiyordu elektriğin gücü,adı cereyandı  
Yüzlerce kw elektrik direğine çıkmıştı,onarım şefi  
Nöbetçi bırakmış,merhum amcamızı şaltere  
şalteri adam yerde

Ne olacak bundan der,kaldırır

Geçiş dönemiymi henüz karasabandan pulluğa  
Şaşırdık köylüce hep teknolojinin her adımında  
Eğer duysa mezardakiler derdi İsmail ağa amca  
Çıkarlar kabirdengirmezler,derdi bak bir daha

Kazık atılmazdı böyle eşe dosta  
Alaca karanlıkta mühimmatı gömüp toprağa  
Attık kazığı dosta diye uçar bir hain havaya  
Görse girin derdi goca İsmail yeniden kara toprağ

Muharrem AKMAN. 1.1.2018

Muharrem Akman

## **Kanatlar yalnız uçar**

Kanatlar yalnız uçar

Bir tatlı temmuz sabahı  
Yaşanacak onca zaman  
Yürüyecek o kadar çok yol varken  
Sevilecek çok gül bitecekti oysa  
Bakmaz gözyaşının derya olduğuna  
Güneş uğurlanır gibi sonsuzluğa  
Renk gider tat gider his gider  
Kurşunlanmış gibi beden kalır geriye  
Kanatlar yalnız uçar bazan gülüm  
Zaman hiç bir zaman  
Mekan neresi olursa olsun  
Yok hükmündedir bundan sonra  
Son bakış Cevapsız sorular  
Teseellisiz acılar  
Derman olacak ilaç bulunmadı daha  
Ne bir cümle kurulur ne anlamı bilinir  
Kanatlar yalnız uçar, sorulmaz  
Bakılacak eksik bir yer vardır artık  
Yarınsız sabahlar bırakır geriye  
Biter ancak  
Tüm zamanlarda herşeyin ilacı  
Zaman bu enkazıda kaldırınca

Muharrem Akman

Zonguldak /05/07/2018

Muharrem Akman

## Kapanınca

Kısacık bir menzil değildi baktığı  
Efkarı gözlerinden okunuyordu  
Gitmişti gerilere saydırdı yılları,  
Bir on yıl, bir onyıl daha, şimdi hafızasında

Yenik düğerken ağaç motorlu hızarın kudretine  
Uzanıverdi boydan boya rayların üzerine  
Yükleri karaelmas olan vagonlar her daim  
Geçerdi büyük bir gürültü ve dumanı sisi ile

Saydırdı yılları ucundan bucağından biraz daha  
Getirdi koca İsmaili köyünden at sırtında  
Ateşler yanarken barakaların önlerinde  
Ne bit pireler döküldü üzerlerine entariler dile gelse

Gün yüzü görmeden yatağa giren kömür işçileri  
Köylerini terkedip kurdular yakınlara evlerini  
Şimdi kapatırken ocaklar torunlara kapılarını  
Efkar basar insanı, kalmayınca ne köy ne kasabası

Muharrem Akman



## **Kapattım gözlerimi**

Kapattım gözlerimi bu şehre  
Yoksun diye sokaklarında.  
Esen rüzgarlarda yokmuş eserin  
Ben unutmam böylede beklerim.

Bir elvedanda yoktu çekip gittiğinde  
Alıp getirdin benden, benliğimide  
Daha çok düşleyeceğim demek gecelerimde  
Rüyalarımda seni göreceğim diye.

Seni böylesine yaşarken kendimce  
Gelirmiyim bilmem, aklının bir köşesine  
Bir umutki bende sensizlik içinde  
Bir gün bu garibe rastlarsın diye.

Muharrem Akman

## **Kar beyaz**

Kar beyaz

Tamda durulmak isttendiği gibi  
Duruysa duru, saflıkda saflık  
Kuru bir ağacın, dalın budağın  
Eğriyse eğri dikineyse dikine  
Sarkmış olsa bile yere.  
Nasıl bulduysa dünya üzerinde  
İnce bir yaprağın ilmiklerine bile  
Bir kelebek zerafetiyle işlenmişsin  
Bütün zanatkarlara ilham.

Kar beyaz

Kaplamışsın heryeri bir örtü gibisine  
Santimetrelerceleden metrelere  
Düzlüklerde,,dağların zirvelerinde  
Upuzun yollara, sağınada solunada  
Gözgördüğü her yerde, kar beyaz  
Hayranlığın başlar havada  
Lapa lapa yağışınla,  
Bazen tipi bazen durgun  
Yada çılgınca dolu, tane büyüklüğünde  
Tipisiyle, fırtınasıyla  
Bıçak gibi keskin soğuğuyla  
Bütün imkanlar hüsrana.  
Gelirsin bereketinle  
Müjdesin güzel günlere  
O yüzden karşılanır  
Tüm zorlukların tebessümle

Muharrem Akman

3/mart/2012

3/mart/2012

Muharrem Akman

## **Kara kader hep bana**

daha vurulmadan bir kazma bile  
gün yüzüne güldüğün o dere dibinde  
bulmuştu bahriyeli uzun memed  
almıştı kendi elleriyle ölüm fermanını

o gün bu gündür yakar sobaları lambaları  
yürütür vapurları çalıştırır fabrikaları  
başlar kara renginin kara kaderi dedemden  
kañ göçük olur gruzu olur çoğuda ölüm olur

ilk vilayet yapmış atam kömürün şanına  
kara elmasa rahatlık yok,yer artık altında  
almanı fransızı italyanı mekodayalısı  
kurmuştu kuyuları varagelleri ilk zamanlarda

cumhuriyet el koymuş milli servrte sonunda  
ikinci dünya harbi başlar kömüre ihtiyaç fazla  
mükellefiyet kanunu çıkar acilen o yıllarda  
kara kömür kara haber saldırır yöre köylerine

çocukluktan yeni çıkmış gençlere ve her erkeğe  
bilmez kara sabandan başka sanat ne çare  
emir büyük yerden gidilecek zoraki madene  
gelip kazacak kömürü jandarma eşliğinde

anam hasta babam hasta kendin hastasın  
korku sarar karanlıklar kimseye anlatamasın  
ciğerlerin kömür tozu kaplar soluyamazsın  
soğuk dereler tahta barakalar seni bekler

seni bekler bit pire içinde tahta yatağın yorganın  
güneşe hasret kalırsın göremezsın aylarca  
vardıyan biter güneş gider uyku bile bilmezsin  
kaçıp gitsen gurunla oynarlar namertler bilirsın

ne çok kaşık dalar karavanına sofrta başında  
kömüre kazma vuran vurmuyandan daha fazla  
kazmacı domuzdamcı lağımıcı taramacı bana  
amiri memuru yazması sayması hep sana

zarar ziyan deyince ben gelirim akıllarına  
bilmezlermi su katanı ekmeğine aşına  
bir bir çıkartsalar ah zarar ziyan çeteresini  
aklansa nasırlı eller kurtasa kendini

Muharrem Akman

10 kasım 2017 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Karaelmasın karası (zonguldak)**

Karaelmasın karası (Zonguldak)

KARA ELMASIN KARASI "ZONGULDAK"

Adınla özdeştiğinden mi nedir, karaelmasın karası?  
Sevmiyor kimse seni, açmışken herkese bağırını  
Diyar diyar dolaşıp, sende bulmuşken ekmeği  
Oysa yeşilin de, denizin de vardı kartpostal gibi.

Kime sorsan yakınır, deresi tepesi merdiveni  
Bir müddet dururum ben de terkederim seni  
Sahiplenmek varken, çekmişken bunca çileni  
Oysa yeşilin de, denizin de vardı kartpostal gibi.

Cumhuriyet takmışken sana ilk vilayet nişanını  
Neşesine neşe katmışken taşıdığın insanına  
Ne varsa alıp götürmüşler kömürünü, ormanını  
Oysa yeşilin de, denizin de vardı kartpostal gibi.

Uygarlık uğramadı bunca yıl taşına toprağına  
Kömürü kazarız hala, kazma dedemden kalma  
Uzaktan gelir kömür, kurulan santrallara  
Oysa yeşilin de, denizin de vardı kartpostal gibi

Sıra geldi almaya oksijenini, havana zehir katarak  
Verdiler zehiri, yedi termik santralı yaparak  
Çıkarken maden kömürün ,hem de elden yakıtlı  
Oysa yeşilin de, denizin de vardı kartpostal gibi.

Öbek öbek yaşarken köylerin masallarındaki gibi  
Canına can katardın sunarken maden kömürünü  
Kömür bitti, kent eridi, köylerin kandilleri söndü  
Oysa yeşilin de, denizin de vardı kartpostal gibi  
Muharrem Akman

3/Aralık/2017. Zonguldak Devrek

Muharrem Akman

## **Karlı havalar**

Bu karlı havalar kimse çağırmasın  
Lapa lapa kar yağıyordu hani  
Gidişinde son kez olmuştu evinden  
Bir daha dönmemiştin hayatın cilvesinden

Bir kış günüydü gecenin orta yeri  
Uyanıp apar topar fırlamıştık yatağımızdan  
Son kez yatırdığımız hastane odasından  
Kalkamadıydınyazda birazda fazla yaşamışlığından

Uzaktı çileliydi gideceğin son durak  
Mezarında açılmalı doldurmamalıydı yağın kar  
Bunun için böyle günler ürpertimdir  
Yağmasın kar çökmesin üzerimize kara bulutlar  
30/12/1991

Muharrem Akman

## Karşiki dağlar

Avlanın sandalında ayağı yapışıp kaldı  
Nasıl da görmemişti ardında bıraktığı yılları  
Uyuya kalacaktı neredeyse bakarken geçmişe  
İrilmeseydi birden yalnızlığın kasvetiyle

Karşiki dağlar ah karşiki dağlar  
Sapsarı olurdu buğday başakları bu zamanlar  
Yakaşamazdı yanına ağaç, çakırdiken şehmelik sarmaşık  
Evimin duvarına avlunun, kapısına tarlamın kıyısına

Bir büyük şehir gürültüsüyle yaşayıp girerdik  
Zil sesi saban kıyırtsı boyunduruk gıcırdaması  
Olmadı havuz başı ahmadoğlu kangaloğlu  
Bitmeyen açık oturumları

Bir yarısı yaşarken temiz hava bol oksijeni  
Diğer yarısı solurdu madenin kömür tozu dumanını  
Gurup grup sırasıyla boşalıp dolarken haneler  
Birinde bayram diğeriinde matem havası  
Yedi kat yerin altında kazanılırdı ekmek parası

Karşiki dağlar ah karşiki dağlar  
Her bir yaprağı tanırdı buranın insanını  
Babam anam çakarken tarlasına dikenli telleri  
Ne bilirdiki fidan büyüyüp, tel kalacak ağacın bağrında  
Unutacak koca ağacın gövdesinde ne aradığını da

Muharrem Akman. 12.10.2016

Zonguldak

Avla..bahçelerin bostanların etrafına ağaç dallarından yapılmış çit korunak

Muharrem Akman

## Kavrul kendi yağında

Kavrul kendi yağında kaldıysa hala vücudunda  
Kapat kendini odalara yaşa acılarını çılgınca  
Dolaşırsın iki katlı şehrini gün boyu yarında  
Kapı kapı sokak sokak aş uğruna iş uğruna

Yakışmıyor ak saçlar ile genceceik yüzün yaşamaya  
Baston yetişmiş vaktinden önce ellerinden tutmaya  
Hiç bir fabrika bacası tütmez şehrinin semalarında  
Köylerinin tarlaları çoktan teslim olmuş ormanlara

Her tarafın dolmuş avm, iddia bayi, lokanta kahvehane  
Ayrılık girer mecburen iki katlı şehrinle arana  
Güç bela iş bulursan kaçak kömür ocaklarında da  
Çoğu zaman gelir azrail ötelere, hayatının baharında.

Muharrem Akman

4 Haziran 2017  
Zongukdak

Muharrem Akman

## **Kavuştunmu anne**

Dünden vazgeçmiştin  
Dünya nimetlerinden  
Az biraz darlandın mı  
Birşey istemiyorum sizden,  
Bana iki metre yer lazım  
Bakla bostanından derken.  
Günlerin güne benzemeden  
Gözlerin dünya nimetlerine körken,  
Bilmeden külde pişen  
Mısır ekmeğinden başkasını,  
Ve en hızlı vasıtanın  
Aşağı dere mahallesinin  
Kır atını sayarken.  
Çocuklarının bazıları  
Daha aydınlık günler derken,  
Gün ışığından aydınını  
Lüküs ışığının fazlasını  
İmkansız sayıp, ne dediklerini  
Hayal bile edemezken  
Tarhana çorbasının yanına  
Bir tencere lahanaya  
Eyvallah bunada şükür derken.  
Belleğine yerleşen tek umudunun  
Madene giden eşinin sağsalım  
Dönüşünü beklerken.  
Ve yavrularını peş peşe  
Yetiştirip, sokaklara salarken,  
Dönüp nasıl yaşadığına  
Bakmaya bile fırsat olmadan  
Apar topar yatırıldığın  
O köhne hastane odasından  
Hüzünle alınırken.  
Çoktan hazır omuştur  
İki metrelik toprak evin.  
Ve hayatının son merasimini  
Sen göremezken  
Kavuştuğuna gerçekten sevindin mi  
Son yolculuğunda Annem.

26/03/2007 İhsaniye

Muharrem Akman



## Kendi kuralınca

Yürüdüm sadece  
Kah demir yolundan  
kah şose yoldan  
Bakındım sağa sola  
Sakindi sessizdi etraf  
İssızda sayılabilirdi  
Tek tük görünen  
Mahalle sakin olmasa  
Gördüklerimse o kadar çoktuki  
Sıgılmıyordu harala çuvala  
Omuzlarında kılavulanmış balta  
Yeni çeliklenmiş kazma koltuğunda  
Gidiyorlardı tertip salonlarına  
Değiyorlardı dümdüz gidemeden  
Bir önceki vardıyanın  
Yorgun omuzlarına  
Selamlaşırken göz ucuyla olsada  
Dökülüverir ağızlarından  
Geçmiş olsun, hayırlı işler  
Sanırsın işaret parola  
Kazasız belasız Kolay gelsin  
Sağ salim dışarıya çıkmanı onuruyla  
Dönerken moletler kendi kuralınca  
Çoktan doluşulmuştur kafes kapılarına  
Evvela emniyet uğurola tabelada  
Onlar inerken kafeslerle yeraltlarına  
Diğerleri yemekhanee tike kuyruğunda  
Yada otuz nolu koğuşun sundurmasında  
Akılları ikiye bölünüktür hep  
Birincisi köyünde yada uzak illerde  
Ailesinde bağında bahçesinde  
Damında samanlığında  
Öbür yanı zaten karaelmasla  
Her daim birlikte  
Ciğerlerine doldurduğu  
Kömür tozu, nefes darlığı rutbesi ile  
Ömründen ömür bıraktığı kaderiyle.

6 Ekim 2011

Muharrem Akman

## Kıran girmiştir köküne

kıran girmiştir köküne  
ardı kesilmiş pınarlar gibi  
dostluksa dostluk  
düşmanlıksa düşmanlık  
o köyden o evin kapısından  
bakılmaz kimsenin ardından  
ayaz gecelerin çekilmez soğuğu  
aç açık kalınan günler  
güzel günler tok günler  
orman tepelerinde ararken  
köyün yaramaz hayvanlarını  
uyurken yakalayıp dağ başında  
kukakkarımı dibinde patlayan  
kuru sıkı bile iflah etmez  
yarın akşama yine yapar yapacağını  
yorgunsun argınsın demez  
yine tutturur marmarlığın yolunu  
sıra sıra dizili okul ünifmalarına  
rengarek serilen defterler silgiler  
her birisi bir başka cicili bicili  
kimbilir hangi çocuğun hayallerinde  
kaç baba bakıp da geri döner  
bir cüzdana bir vicdana seslenip  
ne çareki hüküm geçmez hiçbirine  
yalanlara muhataç bu gün yine evinde  
ama sen bu yaşanan tramvayı  
bilmez duymaz bile  
almıştır zaman yavrularının küçüklüğünü  
saçlarının siyahlığını gürlüğünü  
beklemez kimse kömür işçilerinin yolunu  
o köy o köy değildir artık  
yoktur yollarında mektep çocukları  
bağı bostanı bahcesi tarlası

Muharrem Akman

## Kızılcakese (akçasuköyü)

Kızılcakese (Akçasu)

Sana gelmek kolay değildi öyle  
Fizan kadar uzaktaydın bize  
Gidilemezdi her aklına düştüğünde  
Bayram olması lazımdı önce

Sonra elinden tutacak ana baba  
Mahallenin tüm çocukları yoldaş  
Hepside bayramlık giyimli kuşaklı  
Evden çıkarken kaşığını unutma

Heyecanını yen birazda  
Bir bayramdır şunun şurasında  
Başlar merak toğuk tüneğini geçince  
İlk yokuş biter tepeye geldiğinde

Sağa sola sapamazsın istikamet patika  
Tarlalar sınırdır adımlarına  
Az sonra kösürecük dayım gil yaşar  
Anamın gelin geldiği yer

Anneannem buradaydı kırmızı fesiyle aklımda  
Adını taşıdığını dedemi hiç görmedim  
Beş teyzem bir dayım vardı burada  
Başlarkadı köyünden gelmiş ninem

Bağıra doğru sarkan yol ayan gölüne iner  
Tercih edilmezdi sırameşelik kırıntı yolu  
Zaman dar tahammül edilmezdi uzunca diye  
İnce bir köprü karşılardı bizi derede

Konulmuş ince bir ağaç karşıdan karşıya  
Az bir sendelesen düşersin suya  
Burada gökyüzü gözükmez  
Kendisi çukurda ağaçları ulu

Mehmet Arif amcanın açtığı yol var sırada  
Geçilmelidir buradan ilişilmesin tarlaya  
Kamyon yoluna çıkar Uzunçayır biraz  
Her zaman sırnaşık çamuru eksik olmaz

Koçak mahallesi görülür uzaktan  
Başlar bağ bahçe meyve görüntüleri  
Büyükçe bir çeşme karşılar meydanda  
Yanında küçük bir ev ebelek dayı yaşar

Kahvesi ve muhabbeti ile ünlüdür  
Kapisından girene mecbur eder sanki  
Geçmiş anılar yad edilecek birer birer  
Bir fincan kahve içmek kırk yıl hatırlı

Uzunca bir yol daha burası biraz bakımlı  
Çünkü köyün dört mahallesi buraya bağlı  
Yukarı köye getirir bu yol ve taş mektebimize  
Burada bir teyzem vardır öğle yemeği garantili

Mektep var dediysem kalmadı şimdi izi  
Bahçesindeki dut ağacı yanında çeşmesi  
Aklımda ak saçları ile eğitmen  
İlkokul üçe kadar okudurdu talebeleri

Gurnayanından başlar şıhlar tepesinin hedefi  
Vardık mı oraya kızılcakeşe de say kendini  
Yolları ince ve dar yine tarla sınırlı  
Şıhlar tepesi dediğin yer ağaçlı ve çalılı

Mevsimine göre düşer yerlere çalı çırpı yapraklar  
Ne bir tarla ne bir ev etrafı koca koca ağaçlar  
Yol iz kaybolmuştur yürürsün üşümüş  
Az sonra karşında kızılca kese der buradayım

Yine tarlalar karşılar köy sınırında  
Etrafı avla tutulmuş sıkı sıkıya  
Çevirmezsen eğer emeğin yok olup gider  
Yaban domuzları gelip bir gecede talan eder

Karşında kızılca kese benzemez mahallene  
Ahmedoğluna dere dibi derler etrafı kapalı  
Kızılca kese tam tersi dağ manzaralı  
Kurulmuştur yüksek bir yamacın üzerine

Büyükçe bir çeşme soluk alma zamanı  
Her bayramda kurulan yaygıcı esnafı  
Mantar tabancası helvası olmazsa olmazı  
Bir iki muhabbet ziyaretler başlar sonrası

Kaşıklar çıkar ceplerden sofralara hücum  
İlk evde karnını tika basa doyur  
Yoksulluk var demektir teknolojiden yana  
Ev sahibi yetiştiremez kaşıkları bayramcılara

Yol yorgunluğu bayram bereketi  
Çocukluk işte ilk ev de yemek sonrası  
Terkeden terk edene ana babayı  
Ne çok insan var Kapıcıoğlu lu hışıroğlulu

Gün bitiverir birden farkında olmadan bazen  
Yolculuk başlar aç karınlarla bayramdan  
Ay oğul neredeydiniz aradık sizi her yerde  
En güzel yerindeydik oyunun kendimizce

Alay konusu olurduk uzunca bir süre  
Bayramdan aç gelmişler ne dersin de

Ne güzelmiş o bayramlar aç kalsakts  
Tarihe karıştı o yol o coşku şu zamanda

Muharrem Akman Zonguldak

22 Kasım 2017Sana

Muharrem Akman

## **Kızıma**

Duygular saçıldı  
Yayıldı etrafa  
Hüzünle gurur  
Birbirini kovalamakta  
Bu ne biçim gözyaşı  
Herkes yadırgamakta  
Davul zurnamı tutulurmuş  
İçin için ağlamaya  
Uçuyorsun şimdi  
Beyaz gelinliğinle  
Ayrı dıyalara  
Resmin asılmış çoktan  
Başka duvarlara.

9 8 2008

Muharrem Akman

## Kim arıyor köyde

Yüzlerce kez çıktığın merdivenleri tanırım sanırsın  
Yüzgöz olmuşsunuzdur geçen zamanla birbirinize  
Bilir ayağın nereye basacağını görmeden üzerinde  
Onca gelip geçeni aklına getirmezsün bile

Alınteri yorgunluk uykusuz geceler yol yapmış  
Kömür damarı sağlam vuramadığı belleme  
İs tutmuş merdivenler gidenler gibi üzerinden  
Geçim derdi,Ocak derdi,köyün bağı bostanı

Kömürün tozu yapışmış ciğerine,kaşına gözüne  
Nefes darlığı eklendi son zamanlarda üstüne  
Mola yeriydi lağımca Rasimin,kahvehane dönüşü  
Otururdu iş çıkışında,saatlerce çay çay üstüne

Postabaşı amelesi,yedeği,şefi,eski yeni işçisi  
Kaynaşmış kahvanelerin açık kapalı bölümünde  
Kimi pişti,kimisi,domino taşı,altmış altı derdinde  
Böyle çekilirdi madenin çilesi,köy hasreti belkide

Oturmuş başçavuş kenarda,oyun seyretmekte  
Bu ayki istihsal tutturabileceklermi onun derdinde  
Hızla atarken iskambili egşi hasan yere,söylenir  
Ocağın kömürü bitmez bledera,dert etme kendine

Kim arıyor Hüseyin amcanın öksüzlerini köyünde  
Yıllardır kazarız kömürü de kim halimizi bilmekte  
Geleceğini görmedim,madeninde Zonguldağında  
Düşeceğiz çoluk çocuk hep beraber gurbet ellere

12/04/2018

Muharrem Akman ZONGULDAK

Muharrem Akman

## Kimbilir

Sen benimle öylesine yaşıyorsun,  
Ayrılmıyorsun hiç yanımdan inan.  
Mesela bir manavdan alışveriş yaparken,  
Bir kaldırımda yürürürken kendiceliyim.

Baktığım insanlar sen değilsin ama  
Ben yine her köşe başında bir sen bekliyorum.  
En çok otobüs duraklarından umutluyumdur,  
Çünkü oralarda en çok rastlaşmışlığımız var.

Göz göze gelip, el ele tutuşmuşluğumuz olmasa da  
Göz aralığından bakışmışlığımız var.  
Havadan sudan bahane bulup,  
Laf laflamışlığımız var öylesine.

Bu yüzden kalp atışlarımızın beklide  
Aynı şiddetle çırpınışı var  
Ve bir dahaki sefere kim bilir  
Aynı sıradaki koltukları paylaşmak var  
27.05.1997

Muharrem Akman



## **Kime ne**

Geçirdinmi dizginleri eline  
Kim ne düşünürse düşünsün kime ne  
Bu dünde öyleydi bu günde  
Görünen köydü vardığımız son durak  
Ağlayıp sızlanmıyalım  
Hepimiz bu gemiye su kattık biraz  
Görmedik diyarbakırda evine  
İftar açacak bir şey getiremeyen  
gururuna yediremeyip intihar eden  
Seyyar satıcıyı  
Konyada camsız gecekonduda  
Soğuktan bebeğini kaybeden anayı  
Akçasu da akli noksan adamı.  
Alkiş tuttuk katile dolandırıcıya

Soyguncuya fesatçıya hayalciye.

Muharrem Akman

## **Kimler haber salar**

Kimler haber salar kara haber yaymaya  
Sevmemeyi kim öğretti bu insanlara  
Kardeşce yaşamak varken fani dünyada  
Savrulup gidiyoruz, bir o yana bir bu yana

Sayılmaz bilinmez acım, dağılmış tüm yurda  
Dikiş tutmaz yaram, akar kara toprağa  
Gözyaşları bilinmez niçin süzülür yanaklara  
Vatanım yangın yeri yanar, her yerde başka başka

Kenetlenip birbirimize, kurmuşken vatanımızı  
Bir olmuş yüreklerle dize getirirken düşmanı  
Bizdik ezberleten dünyaya kurtuluş savaşını  
Şimdi unutturacakmıyız bu kahramanları

Sarıkamışta donarken bizdik on binlerce  
Metre kareye 750 kurşun sıkılırken çanakkaledede  
Yedi düvele karşı istiklal harbinde, yemende  
Karavanaya kaşık sallarkende şehit düşerkende

6/11/2015

Muharrem akman

ZONGULDAK

Muharrem Akman

## Koca tarla

Bir uvzu gibi duruyor sanki,koca ağacın  
Oysa ne dal ne budak ne yaprakdı orada  
Bir gereçti bir ihtikalmış koca ağacın  
Tamda ortasında  
Ne takvimler eskitmiş ne yıllar aylar  
Güneş doğup batarken tepelerinde hiç şaşmadan  
Gidenler geri bir daha dönmemiş  
Ne dikenlerinin hükmü kalmış  
Ne neden orada olduğunun anlamı  
Nede çitleri tutanların esamesi  
Her ay her hafta gezinilirdi etrafında  
Her zaman kontrolündeydi oysa  
Giremezdi dışarıdan bir zararlı hayvan  
Öylesine sağlam öylesine kale gibi  
Onuda alıp getirdi zaman  
Çekti doğa yeniden kendisine ilk günkü gibi  
Tarla oldu bakir ormsn  
Hiç işlenmemiş sanki bağı kara toprağın  
Kök sökülmemiş yerinden her yıl genişletmek için sahasını  
Kara saban ardında gidenler, boyunduruğa yön verenler  
Elinde öğrendire geç kalan yavaşlayan Tarafa nadulun destur verdiği  
Cocuklar baba olmus kızlar ana  
Açanlar açmalarını şimdi toprak olmuş  
işleyenler ya yatalak hasta ya toprak  
Yemyeşil duruyor yerinde koca tarla  
Ama uğranılmıyor artık şimdi yanına

Muharrem Akman

4.5 2016 zonguldak

Muharrem Akman

## Kolay gelsin

Güneşse güneş vardı pırıl pırıl  
Yolsa yol, patika şose,asfalt  
Ekmek kırıntıları, çöp yığınları  
Güvercinlerden kalan izler  
Boynu bükük durmadı hiçbir zaman  
Mahallenin yarım akıllısı  
Ilık bir yaz akşamı vardıya sonlarında  
Beşer onar işçile rgeçerdi  
Böyle bir günde yine öğle vakti  
Umutsuzluk buralara şöyle bir bakıp dönerdi  
Gelişin sıradanlaşmadıydı hiçbir zaman  
Ve yaşamak bu kadarmı zordu  
Karamsar bakarmıydı böyle  
Çalı çırpı, börtü böcek, çiçekler  
Baharı müjdeler oysa bu güzellikler  
Nasıl suskun kalır insan yüreklere,  
Feleğin sillesi bir bir üstüne.  
Ana baba haydi say, ilahi adalete  
Çoluk çocuk bir köşeden bir köşeye  
Dost bildiklerin zaten yokmuş  
Anlaşılmış iş işten geçtiğinde  
Saflıkmıydı bunca zaman  
İnanmak, iki kere ikinin dört ettiğine  
İşte el işte ayak, baktığında bir insan  
Nasıl değişir güzel söz, güler yüz  
Bir adım öteye gttiğinde  
Harcarsın tüm enerjini  
Yemek yemek, ısınmak, giyinmek  
Düşünmek, gülmek, gezmek, okumayı unut  
Takatın yettiği sürece, el ayak titresede  
Ellerin, gövden, gözlerin, beyninle  
Mücadelen bu üç kelimeye  
Kolay gelsin yaşamla mücadelen  
Tek kişilik muharebene

Muharrem Akman

## Koparamaz hiç bir şey

Bir kiraz ağacının dallarına  
Salınır meyve gibi gelir rüyana  
Kapatır gökyüzünü insan salkımı  
El sallar yüzlerce yıl kilometreden  
Uzaklık yakınlık dün bu gün  
Buluşmuş meydanda söyler türkülerini  
Gökyüzü karartmış lambalarını  
Uykuya dalar gibi sessiz serin ve sakin  
Bir rüya değil sanki yaşarsın doğduğun anı  
Ninenden dinlediğin o yılgınlık ağıtları  
Bulursun kendini yeniden uyandığında  
Onlarda oradadır artık yanı başında  
Neresi akçasu nere bulunduğun yer  
Ankara, İstanbul, Almanya, Endonezya  
Bir bir sıralanır karşına eskiköy güvercinlik  
Ahmetoğlu, öteköy, rahmanlar, şihlar  
Değirmen döner habire gacırtadaraktan çarkını  
Süzülürken havada Sıtığın fırlattığı çelik çubuk  
İhsaniye tepelerinden kozlu kömür ocaklarına  
Koparır kocaismilin fasülye sırığını ara sıra  
An gelir yapıştırır lafını Hüsnü çavuşa  
Sahip olsanız ah benzedi çocuklarınız  
Aynen sömerbölenlerin uşaklarına

Muharrem Akman

## Koşuyor uzaklara

### KOŞUYOR UZAKLARA

Uçup gitmez akar durur  
Sızım sızım yüreklere  
Nasıl unutulur anlatılan  
Bin yıl mı geçti zaman  
Kuru yaprağın savrulması gibi  
Kolay mıydı hayat  
Yoksa iğne ile kuyu kazmak gibi  
Zor muydu yaşamak  
Giderek gözünden yiterse  
Çocukluğunun pembe düşleri  
Kalakalırsa ruhun bir başına  
Anılarında git gide uzaklaşırsa aldırma  
Takvimler aynı yerde  
Aynı dakika aynı saat  
Çivilenmiş kor yüreklere  
Mevsimler yıllar  
Gelip geçse kime ne  
Olurdu ya bir tebessüm  
Olurdu ya bir kahkaha  
Kalakalmış ta arkalarda  
Hüzün açmış arayı  
Koşuyor uzaklara  
Erir durur yürekler  
Peşisıra aylarca, yıllarca

Muharrem AKMAN-Zonguldak  
16/08/2001

Muharrem Akman

## Kömür Mükellefiyeti

### Kömür Mükellefiyeti

Şicim gibi uzanan kollarındaki avuçlarına  
Üflesen yıkılacak bedenine  
Bir uvuzdu sanki kazma kürek balta  
Aklında maden kömürü gedikli başçavuş

Yağarsa yağmur kalır mı ekin yığının tarlada  
Ne içer ne yersiniz koca kışta  
Düşsem yatakkara mal melal açıkta kalsa  
Aklında Zonguldak gedikli başçavuş

Mükellefiyet diye hüküm vermişler adımıza  
Yazılacak köy köy bir kişi kalmayacasına  
Rüya gibi duyduğu yeraltı kömür ocaklarında  
Aklında gurbet,dedesinin dinmeyen öksürüğü

Sıra sıra dizilen kömür işçileri kuyu başında  
Bağırıp çağırımlar sindirme korku gözdağı  
Ne kadar çıkarsa o vardığı kömür dışarıya  
Yarın ondan daha fazla,yarın daha fazla

Bitmiştir çoktan her acıktığında ağzına lokma  
Yemek niyetine Malay bulgurdan çorba  
Karışır kumanyaya ara sıra hayvan yemliğı  
Aklında dodurulacak küfeler,katır sırtında

Tükenir takat sabır,güç kuvvet,sağlık hep birlikte  
Kaçıp gitmek gelir aklına şu koca dağlara  
Yakalanmadan ulaşsa,köyüne bağına Barkına  
Aklında ana ,bacı dokunurlarmış gururlarına.

Muharrem Akman 5/11/2018 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Köyün delisi**

Baktıkki elinde kan var  
Parmağından akıyor, zırıl zırıl  
Eline tel bağlamış  
Hatırasdır diye kimbilir nelerin  
Öylesine bakıyor sağına soluna  
Bakıyorki bir merhamet,  
Bakıyorki dost bildikleri  
Hepsi öbür yana dönmüşler,  
Çekip gidiyor  
Şesini duyuramayınca  
Köyün delisi.

26/5/2007

Muharrem Akman



## **Kurulur insan yanına**

Sanki canımdan kanımdan  
Akraba anamdan babamdan  
Kurulur insan yanına  
Öyle candan öyle esastan

Getirir tüm sevecenliğini  
Salıverir çekim alanına  
Bir evlat bir torun gibi  
Seç seçebildiğini en beğendiğini

Süzülür bir o yana bir bu yana  
Kel bebek ayıcık oyuncak yarışında  
Ha hi (eşek) bekler sırada  
Kuzu maketi var daha sırada

Çıkacağı bir iki hece ağzından  
Ö da kırışır gider çığlıklar arasında  
İpek gibi saçlar masmavi gözler  
Bunca güzellik sıgar dört karış boya

Beklenen mükafat gelir sonunda  
Tişi (teşekkür ederim) dedem sana  
Bu muhabbet dönüşür aile ortamına  
Tişiler sana çocuk, tişiler sana

1: ağustos2013  
Ankara Zonguldak

Muharrem Akman

## **Küçük çocuk**

Ak düştüya saçlarıma  
Dede diye haykırır  
Tüm içtenliği ile küçük çocuk,  
Zırlara bürünürken yanındaki genç kadın  
Gülücüklerini bitirmez hiç  
Küçük çocuk.  
Cebimdeki şekersizliği  
Şefkatimin frenini bilmeden  
Bir gülyüz bekledi benden  
Hadî tutup elinden  
Gezdireyim desem yürekten  
Annesi bırakırmıydı  
Çirkeflliğini bu dünyanın  
Kalbinden silemeden.

6/mayıs/2007

Muharrem Akman

## Kül oldular

Her biriside Ahmet, Mehmet, Mustafa  
Sicil nolu, baretli, sendikal, sigortalı  
Hergün indikleri maden ocaklarına  
Dedelerinden gelen gelenekle  
Evvela emniyet uğurola  
Tabelasının altından geçerek  
Bindikleri kafeslerle  
Kuyu diplerine indiler  
Paytonlara binip, birazda yaya  
İşyerlerine vardılar  
Sarıldılar kazma küreğe  
Bellemeye, sarmaya, mortüfükere  
Bildik işlerdi hepside  
Kömür denilen siyah altını  
O karanlık yerlerden  
Isıtıp aydınlatsın diye dünyayı  
Yeryüzüne gönderiyorlardı  
Tamda güçlerinin zirve yaptığı saatlerde  
3 mart 1992 saatler 19,03  
O korkunç gruzla faciasıyla  
Savrulup kavruldukları yerlerde  
Topraktan gelip toprak olamadan  
Kül oldular  
Ahmet Latif Mustafa  
Sendikalı sigortalı baretli  
Kimisi evinden helalliğini alarak  
Kimisi hayata boş vererek  
Ellerinde azıkları, evlerinden çıktılar  
Tertip yerinde kahvede yolda  
Manavda bakkalda  
Herkes gibi bireydiler  
Evvela emniyet uğurola  
Tabelasının altında işçi olarak geçtiler  
Sonra tanınmaz görünmez oldular  
Kapıldıkları korkunç uğultuyla  
Ruhlarını teslim ettiği yerlerden  
Bir kor alev olup  
Duman olarak göklere süzöldüler  
Belkide her 3 mart 1992 nin yıldönümünde  
22 yıl sonra bugün  
Kozlu 1 nolu ocak kuyu başında  
263 melek olarak  
Kendilerine aft edilen dulara  
Amin dediler

Zonguldak 3 mart 2014

Muharrem Akman

## **Maden ocağı**

Haydi madenci vakit tamamdır  
Bekledin bir ay köyde biten zamandır  
Gidiyorsun bir lokma ekmek uğruna  
İneceksin maden dedikleri ocağına

Senin tarlaların var yamaç yamaç  
Kestiğin odunlar taşınmadı yerine  
İz sürdüğün geyik beklermi seni  
Gideceksin nafile maden ocağına

Kapkara yerdir senin maden ocağın  
Güneşi bırakırsın bizlere yıldızları ay'ıda  
Bir daracık kafes alır seni ocağına  
Ağlamaklıdır hep anan uyku haramdır anacığına

Muharrem Akman

## **Mahcup teyze**

Yol uzak diyar yabancı  
Bilenden tarif gerek  
Gereksiz adımlar atılmasın diye  
Sorduk gideceğimiz yer nerede.

Yüreğini açar yol sorana bile  
Anlatır tüm içtenliği ile  
Şimcik orada yakın bir yerde  
Bir yol ayrımı vardır diye.

Tarifinin samimiyetini bir bilse  
O saf masumane bilgeliği ile  
Yol ayrımında birde oturak  
Şaşırıp uzaklara gitmeyin diye.

Kırk yıldır tanışık gibi o yere  
Ulaştık erkenden tarifle  
Anlatırken tüm sevecenliği ile  
Giriverdi kalplere mahcup teyze.

Zonguldak

20 Ağustos 08

Muharrem Akman

## Mayıs'ta doğmuşum

### MAYISTA DOĞMUŞUM

Hanidir ellerim iş güç içinde  
Bedenimi taşıyalıdan beri ayaklarım  
Kafam emek iş güç sesleri ile yüklü  
Ek olmuş babamın ellerine ellerim

Yüzüm toprağa bakar bire bin bereketli  
Yüzüm madene bakar elmas gibi değerli  
Sarmış dört yanımı yaşlanır benimle  
Kömürün karası buğdayın altın sarısı

Benden önce zimmetlemiş üzerime  
Doğmadan beşik kertisi olmuşuz sebebsiz  
Durdurmak bilmez gün altında her ferdimiz  
Balta sesi kazma sesi tarlada kara saban izi

Arı kovanı misali her Anadolu köylüsü gibi  
Madenci Zonguldak Devrek Akçasu köyü  
Kokulara bezenmişim yıllar sonraya, burada  
Mis gibi domates, taze süt, buzağı hakkı kokan

İz sürmesini öğrenmişim mal melal ardında  
Terli atın dama çekilmyeceğini soluklatmadan  
Kardeşlerime kardeş eklemişim okul yolunda  
Çokça ailem olmuş, bir olmuşuz sofrada yolda

Muharrem Akman  
1/Mayıs/2018 Zonguldak/İhsaniye

Muharrem Akman

## Medet umulur

Organların uzuvların taş kesilmiştir  
Orada beklenmez öylece durulur  
Bir bitki bir ağaç taş misali  
İçeriden gelen havadan medet umulur.

Kara haber duyulmuştur acı gerçek ortada  
Yalanlarla pembe umutlar uçuşur havada  
Ha çıktı ha çıkacak madenci yolda  
İşıltıdan bir çıt'tan medet umulur.

Hafızalar çalışır bir bir dökülür ortaya  
Ne şehitler vermişiz maden kömürü uğruna  
Bir gerçek daha varki göçüktekinin babasında  
"Buda olmaz" diyen yüreklerden medet umulur.

Geçtiği yollar oradadır açtığı kapılarda  
Geçmişini hatırlanır yetim'likle büyümüştür ha  
Çocukken yaramazmış vefalıymış aslında  
Yaptığı iyiliklerden medet umulur.

Yeşillere bürünmüş süslenmiş şanlı bayrakla  
Tabutuna sarılmış çocuk soruyor defalarca  
"Babam seni nasıl bulurum ben bir daha"  
Acıyla yoğrulmuş yüreklerden medet umulur.

Duygular kabarır, coşar fırlar havalara  
Eğer yedi ceddimi birdaha maden ocağına,  
Kazma kürek kapatırken bir fidanı daha  
Kaderdir ne yapalım diyenlerden medet umulur.

12/01/2008  
Zonguldak

Muharrem Akman

## **Milim milim çıkarken**

başladı sıralamaya siyatiğim kalbim ayağım  
bırakmadı geriye hastalıktan yana bir şey  
bulaşığını sobasını yemeğini yalnızlığını  
sıralayıverdi bir çırpıda çaresizlik haritasını

aklına düştü gençliğindeki mehareti çabukluğu  
illede çektiği yoksulluğu dokuz çocuklu  
milim milim çıkarken hayat merdivenlerini  
vagonlardan düşen kömür kırıntılarına muhtaç

geceleri uyuyamazken isten dertrn düşünceden  
nasılda gemiştı bir asra yakın yıllar birden  
acıırken kendi haline haliyle ezelden  
bakındı varmıydı kendine yanan yürek çevreden

yapmalıydı kendi yaptıklarını torunuda kızıda  
dikiş dikerdi gümdüzden kalan yorgunluğuyla  
kazdığı bağ bahce dün gibi hafızadıda  
bağ bahce mera olmuş elbiseler konfeksiyonlarda

ZONGULDAK

Muharrem Akman 8.10.2017

Muharrem Akman



## Mor menekşeler

Ümitler biterdi hep  
Döşenirdi yollara  
Mor menekşeler açtımı  
Yeşeren umutları  
Kim tutardı bir daha.  
Önünde ilk mektebi vardı  
Koca beş yıl geçecek sınıflarda.  
Akşama koca öküz kapıdaysa  
Aramaya gitmeyecekti dağlara.  
Tavuk yumurta verecekti mesela  
Annesi öğleye pişirecek,  
Oynadığı çelik çomak oyununda  
Belki de galip gelecek.  
Şansı yaver giderse  
Bugünde tarlaya gitmeyecek.  
Bildiği mantar yerini  
Talan etmemişse kurtlar kuşlar  
Atacağı narayla  
Dağ taş inleyecek.  
Bahar bir gelse eğer  
Bulduğu dağ çiçeklerini  
İnci gibi dizecek.  
Şunun şurasında bir hafta daha  
Babası kömürden gelecek  
Peşi sıra dağları taşları  
Belki de kasabaya getirecek  
Gördüğü her arkadaşına  
Panayırı ezberletecek  
İnsanlarla gülecek  
Onlarla sevinecek  
Ne bilsin ki umut tarlaları  
Günden güne eriyecek  
Gelebilmek için bile bir daha  
Bir sebep görmeyecek.

2/4/2009

Muharrem Akman

## Nasılsa

Öteden beri dinlediğimiz  
Miting meydanlarında  
Attığınız nutuklarda  
Aşımıza aş katacaktınız dahada  
Ne çok heyecanlanmıştık  
Vaat ettiğiniz umutlara  
Yaptıklarınız anlattıklarınızla  
Örtüşmedi asla  
Tüm haklarımızı koruyacaktınız oysa  
Namerde muhtaç olmadan  
Yaşayacaktık gururla  
Uçurdunuz bizleri  
Bir davadan diğer davaya  
Kimin haklı kimin haksız olduğunu  
Karıştırırız nasıl olsa  
Tüyü bitmemiş yetimin  
Zarar gelemezdi malına  
Kurda kuşa yem olmayacaktı  
Hiçbir can daha  
Gidilecek çok yol varken daha  
Düşmüştünüz kendi davanıza  
"Ben senin zamanını bilirim  
Yaptıklarınızı açıklarım ha  
Asıl ben sizin yaptıklarınızı  
Açıklarsam vatandaşa  
Yer yerinden oynar  
Oturamazsınız o koltuklarda"  
Duyduklarımıza inanamadık  
Yakıştıramadık  
Koca koca adamlara  
Nitelikli dolandırıcılık girmiş  
Çoktan lugatlara  
Bir yerlerden alınan haksız kazançlarla.  
Kader kurbanı dediğimiz mahkûmlara  
İtibarlı mahkûmda katılmış nasılsa  
Bildiğimiz sokak kavgasına  
Organize suç eklenmiş  
Kökleri bir uçtan bir uca  
Güya çökertildiler  
Yapılan onca operasyonla  
Didişirken kendi aranızda  
Vatandaş nasıl olsa yaşar  
Kuru ekmekle bile olsa  
Evsiz, barksız, okulsuz  
Susuz yolsuz doktorsuz da kalsa  
En yakın seçimlerde yine  
Koşacağız miting meydanalarına  
Avuç avuç umut toplamaya  
Yine oylarımız sandıklarda  
Hayallerimiz başka bahara.

17/09/2008

Zonguldak

Muharrem Akman

## **Nereden bakar**

Gece amansız gelir  
Göz kırpar ayaza  
Soğuk klometrelerce uzar  
Ulaşır insan yüreklere.  
Circır böcekleri  
Börtü böcek sesleri  
Yarım kalan ruhuma yarar.  
Bir o yana bir bu yana  
Adımlar şaşar  
Uzanmış insanlık seyre dalar.  
Çarşambalar perşempeler  
Adı her neyse  
Doğan hergün  
Aynı nakaratı tekrarlar  
Pusuya yatmış yufka yürekler  
Hangi bilinmeyenden bakar.

Muharrem Akman

## **Neredesin**

Sevdan yüreğime indi neredesin.  
Bir selam bir merhaba edemezmissin,  
Hasretini çekerken kendi kendime,  
Bir kez olsun gelip gremezmissin.

Yolumuz ayrı, kalplerimiz ayrıysada,  
Bu yüreğe bir hayat veremezmissin.  
Grmşlğm yeterde, artardı bana  
Oturup karşımda hasretimi eritemezmissin.

Muharrem Akman

## **Neredeydin ey vicdan**

Bize şakaymış gibi gelen  
Senin yaşamışlığını  
Berbatlığı bilinenen.  
Bizim gülerek baktığımız sen,  
Vicdanlara haykırıyormuşsunda  
Neredeydin ey vicdan  
Yokmuydun sen.  
Kopya çekmek serbestti aslında  
Emsalleri göz önündeydi meydanda  
Ne kara kalplerimiz varmış mühürlü  
Bakan gözlerimiz varmış kapalı  
Bizi böyle yazmamalıydı tarihler  
Param parça olmalıydı  
Senin yaşantına bu yürekler  
Kimseye el avuç açmadan sen  
Gidiverdin Sessizce  
Bunca insafsız bırakarak geride.

Muharrem Akman

## Nereye gider

Taş mıdır demir midir  
Duvarları neden yıkılmaz  
Tereyağından kıl çekercesine  
Söyleyenin diline engel takılmaz.

Dağlar kayalar dururken yerinde  
Ve dümdüz giden tren rayları  
Bir o yana bir buyana savrulur mu?  
Söylenen yalanlarla bir yerlere.

Neyle örtülüdür o öyle  
Bir görünür bir görünmez  
Lapa lapa yağın karlarla mı?  
Yoksa toprakla suyla mı kaplı.

Biran gülücükler saçarken  
Aynı dil aynı dudak göz burun  
Birkaç metre zaman sonrası  
Değişirken diğeri nereye gider?

İnanmak lazımken kulun her sözüne  
Rastladığını bilmez ise ikiyüzlüye  
Yalanlarla gizlenmiş çıkar sözlerle  
Söyle böyle bir dünya nereye gider?

17/02/08

Zonguldak

Muharrem Akman

## Niçin geldiler

Uçan demirler niye geldiler bilirmisin?  
O ulu sesleriyle kulakları vınlatan  
Her kükreyişte canlar yakan  
Usulca bitiveren yanibaşınızda hani.

Koyunlarını salıvermeni istemediler çayırlara  
Bir lokmalık azığını çok gördüler  
Zaten per perişan yaşadığın dünyada  
Güneşin altında bedenini istemediler

Oturduğun tabureye geldiler, bahçedeki ağaca  
Ayağındaki potine, omzuna ilıştırilen muskaya  
Nefes nefes solumasınlar diye  
Göğsündeki ciğerlere, patırdayan kalbine

Onlar ellerini uzattılar dünyana  
Gözlerini diktiler sofralarınıza  
Bunları yaparken canlarınıza  
Banaysa bakmak kaldı sayfalara.

(İrak) 08/04/2003

Muharrem Akman



## **Ninnilerinize kurban**

Elinden düşmeyen kazmanla,urğanınla anarım  
Sıra sıra dizilişini fidelerin bostan kenarlarında  
Söküğünü yırtığını tamir ettiğin madeci elbiseleri  
Uzmanlık alanındı anam senin,çiftçilikten sonra

Kanatkar duruşlarınız her daim köy yaşamında  
Derde sevince ortak gönül kardaşlığında  
Ağrıtlarınız yürek yakar çınlar hala kuakkarımda  
Düşünce acıları unuturan ninillerinize kurban

Bir anaydın her ana gibi madenci yolu gözleyen  
Sokakları tarlaları evlatlar ile süsleyen  
Bir karış genişliğinde geçerken tahta köprüden  
Dereler çağlardı ,suyunu kurda kuşa verirken

Kapandı o defter,anılarda kaldı dönülmez geri  
Açtığınız tarlalar emanetti,sahibi ormana kaldı  
Önce özen emek ile sulanırken alın terinizle toprak  
Şöyle bir doğrul,dabakla bostanından bir bak

Bakla bostanı..bizim köy kabristanımız

Muharrem Akman  
9.9 2017 ihsaniye

Muharrem Akman

## Noel amca

İki katlı şehrim var benim  
Yerin üstü kadar altıda meskenim  
Kömürü kazarım durmaksızın  
İki asra yakın dır haşırneşirliğim  
Kimi kendi irademle  
Kimi silah zoruyla mükellefiyet yıllarında  
Dik yamaçlar kalmış payımıza gün altında  
Ya deniz kenarlarına ya dağ manzarasına  
Etle tırnak gibi kopamamışız birbirimizden  
Kimi yerde uçurumdadır sanki yuvam  
Ne vinç ne mikser ne kamyon traktör  
Yoktur teknolojinin eseri o zamanlar  
Biriket çakıl çimento kumu kerestesi  
Hepside el gücü katır at taşımacılığı  
Ustalığı kendimizden eş dost imece usulü  
İnişleri çıkışları daracık merdivenler  
Patika yollar tamamlamıştır büyümüzü  
İki gözlü üstü hasırsız beşik örtüsü  
Önünde odunluk kömürlük kümes  
Olmazsa olmazları  
Sıkıştırırız araya bir iki meyve fidanı  
Kedi köpek civcic cabası  
Geldiğimiz yerlere göre resmedilmiş  
Gıdım yer kalmaz çevreside  
Sığmışız elli beşbin maden emekcisi  
Ailesi çocuğu ana baba ninesi  
Yurdumun her bir yerinden  
Barış kardeşlik içinde  
Yaşayıp gitmişizdir yıllar boyu  
Şaşırır karınca kolonileri bile  
Gördükçe dar alanda onca emekçiyi  
İnci gibi kondurulmuş evleri  
Köylüsü kentlisi okumuşu cahili birarada  
Bırakırız uvuzlarımızın yarısını madende  
Göçüklerde gruzalarda kalmasak bile  
Aklımızı böleriz ikiye  
Birisini köye birisin galeriye  
Bunca emek zahmet karşılığında bizde  
Dağıttığın ödülünden isteriz noel amca

25/10/2016

Muharrem Akman.. ZONGULDAKlı

Muharrem Akman

## **O hep orada duruyor**

O orada öylece duruyor  
Kimdir, nedir sormazsan eğer,  
Eski püskü elbisesi ile  
Ağır ağır gelişi duruyor..

Ağaç ağaç açtığı tarlasıyla  
Bağıyla, bostanıyla  
Bal topladığı kovanlarıyla  
Kapanmış kapısıyla, hanesinde duruyor.

Ezberlediği ormanlarıyla  
Nazlı nazlı gezinen ceylanıyla  
Evlek evlek sürdüğü tarlasında  
Paydos etmiş saban'ı ile duruyor.

Öbek öbek yürümüş kökleri ile  
Herbirinden açtığı gülleriyle  
Bir bir peşin yetişen yarenleriyle  
Kor olmuş yüreklerde duruyor.

Grup grup gittiği aşocağıyla  
Hasretini bıraktığı baba ocağıyla  
Kazma kazma kazdığı karaelmasında  
Hasta olmuş bedeni ile revirde duruyor.

Her bir nefeste yaşadığı dertleriyle  
Bir an bile isyan etmediği kaderiyle  
Omuzlarda gittiği, ebedi durağında  
Belli belirsiz işareti ile duruyor..

2.2.2007

Muharrem Akman

## **O rüya imiş**

Çocukça yüreklerimizi  
Taşadığımız yerlerde gezdim  
Oynadığımız oyunda  
Sen beni seçtin

Uzunca koridorun sonunda  
Gelmemimi beklerdin  
Yanımdan tanımadan geçişimi  
Bilmem nelere benzettin

Koşarken ardımdan uçarcasına  
Birden bende sana dönüverdim  
Tam tutabailecekken ellerimden  
Bu rüyayıda bitiriverdim

Muharrem Akman

## O yollarda

Ta ezelden başlamış benim tutsaklığım,  
Çamurlu sokaklarda.  
İssiz yollara dökülmüş geceleyin,  
Bizim köyün, yamaç yamaç tarlalarında.

Akşamları saklambaç oynadığımız o sokaklar,  
Kim bilir kaçınıcı insanı attı başından.  
Ve kaybolup bir hiççe yaşadığımız bu dünyada,  
Bu kaçınıcı bahardı, kaçınıcıydım ben?

Büyümüşüz ıssız bir mahallenin köhne bir evinde.  
Okulumuz vardı kırık dökük sıralarıyla,  
Ak saçlı eğitimimiz vardı eli sopalı,  
Şimdi rahmetli, oda göçtü sonsuzluğa.

Biz giderken cıvılcıvılcı birkaç arkadaş,  
Mahallemizin ta uzağındaki o okula.  
O zaman mı vuruldu kelepçe bu bedenlere?  
Güldüğümüz hep, bazen de ağladığımız o yollarda.

Muharrem Akman

## **Olmadı**

Randevumuz vardı aklımca seninle,  
Kırları, bayırları dolaşacaktık.  
Ben, ağaçların neden böyle olduğunu değil de,  
Yapraklarının dallarda,  
Ayrı ayrı dizilişini soracaktım.  
Veyahut ta bu kadar kır çiçeğinin  
Hatta papatyaların,  
Bir bir ibibiklerini saymak isteyecektim.  
Oturup kum tepeliklerinin başında,  
Kaç tane kum tanesi var sayalım diyecektim.  
Kim bilir, sen bana göz ucuyla bakıp,  
Ne oldu bu adama diyecektin.  
Oysa ben tüm bunları kurnaz aklımla  
Seninle bir nefes daha fazla alabilmek için yapacaktım.  
23.3.1998

Muharrem Akman

## **Olmak istediği yere**

Olmak istediği yere

Yaklaşsın birbirine zaman  
Getirin şahmerdanların önlerine  
Isıtsın kor alevler körükler tam yol  
Kavrayamaz ise maşalar üzölme  
Bilirim usta eller tutar takvimleri  
Getirir arzu edilen yere  
Otursun karşılıklı dede torun  
Baba,kız,abi kardeş,eş dost  
Gözyaşsız, kedersiz riyasız  
Olmak istediği yerlerde  
Ya mevsimler neden uzak birbirine  
Küsmü olmuş bayram günlerine  
Onlarıda getirin zanaatkar ellere  
Markaların noktalsın.  
Getirsin onlarında şekil verip  
Herkesin mutlu olduğu yere

Muharrem Akman  
Zonguldak 14/2/2018

Muharrem Akman

## **Olmalı**

Bu yamacın, Şu incecik patikanın  
Yazılmayan çizilmeyen  
Filmlerde gözükmeyen  
Mesala bir bedeni olmalı.  
Yaşanmışları saklayan  
Sevdalı kalpleri olmalı  
Bulutlarda uçuşan  
Ürkek yürekleri  
Bu dağlarda başlayıp  
Bu dağlarda sönen.  
Kimide uzak ülkelerde  
Rızkına mahkum edilen  
Bir tesadüf yine  
Silasında sonsuzluğa göçen  
Anlı şanlı merasimle  
Kara toprağa verilen.

Muharrem Akman



## **Olmasın kabus diye**

Giriş kartsız, maskesiz,vardıyasız  
Madenciye benzer biri var madende  
Kazmayla kömürün bulunduğu yerlerde  
Başında bere sanki baret gibisine

Önümüz kış, soğuk kabus olmasın diye  
Üç kuruşluk bütçeye katkı olur niyetine  
Vuruyor kazmayı kömürün çıktığı yerlere  
Belki kömüre belkide kem talihine.

Çocukluk çağından yeni çıkmış, madende  
Sendika sigorta gelmemiştir aklına bile  
Elinde Fener önü hep aydınlık olur diye  
Bilemezdeki gidiyor, ecelinin beklediği yere

Bir ağız açılmış, ocağa benzer belkide  
Sinyalcinin kafesin yok hayali bile  
Açabildiği kadar açmış bilek kuveti ile  
Yitiyor canlar bir avuç kömür bedeline

Sandal kalınlığında ağaç, sarma yerinde  
Yıllanmış ağaçlar domuzdamı niyetine  
Ne güvenlik var.gruzu ölçen alet bile  
Nice canlar gidiyor göz göre göre

Muharrem Akman

## **On Kasım**

On Kasım

Gözlerini kapatmakla her fani gibi  
Bu millet unutmuydu seni  
Sebebi değil miydi gönüllere kazınman  
Esaretin sancısı hafızalarda,sanki dün gibi

Ya istiklal ya ölüm,emrini verdiğinden beri  
Titremisti yedi düvelin,düşman askerleri  
Güneş gibi ışık oldun aziz milletimize  
Yaşayacaksın ilelebet kurduğun Cumhuriyet ile

Yaşattığın her tebessüm on kasımlarda  
Teminatıdır cumhuriyetimizin bu topraklarda  
Ey Atam rahat uyu toprağında  
Unutmaz seni milletin aradan asırlar aksada

Bu gün gün gibi aşıkarsa medeniyet laiklik  
Fabrikalar üniversiteler bilim felsefe  
Uyanıyorsak her gün Aydınlık yarınlara  
Sevincimiz üzüntümüz birdir on kasımlarda

Muharrem Akman

7/11/2018. Zonguldak

Muharrem Akman

## Onlar orda kaldı

Çamurlu yollarda bata çıka okul yolunda  
Coşkuları vardı yeni doğmuşlardı daha  
Avukat öğretmen doktor olunacaktı ya  
Söylemeselerde dilekleri vardı umutsuzca

Kara saban ardında gün boyu tarlalarda  
Günler böyle geçer sığmaz haftalarda  
Bitemezimiydi makinelerle az zamanda  
Yapılabilirdi beklide her şey imkân olsa

Karakiş yaklaştı eser dışarıda fırtına  
Engel değil duvarlar doluşur odalara  
Sabahlar olmaz uyunmaz soğukta  
Kaç kez küllenir ateş yanan ocakta

Ajans saati gelmiş herkes sokakta  
Tek kanallı radyo toplatır etrafına  
Saatler kontrol edilir iddia var ya  
Memleket haberleri dolar kulaklara

Haberler biter dönülür gerçek yaşama  
Yakınılacak bin bir dert var sırada  
Kimi attığı buğdaya yanar tarlada  
Yâda kömürün işleyişini maden ocağında

Sohbetler biter geçilir yuvalara  
Alışılarmıştı gün doğmadan uyanmaya  
Herkes dağılacak bir oyana bir bu yana  
Başlanmıştı yaşanmaya bir gün daha

Zaman savurmuş her birimizi dört bir yana  
Ne bağ kalmış ne tarla, soğuk duvarlarda  
Yaşananlar kalmış yalnız canlı hafızalarda  
Görünmüyor hiç bir şey yok ortalarda

Muharrem Akman

19/10/08 Zonguldak

Muharrem Akman

## Orada bile

Kuş uçmaz kervan geçmez yerlede bile  
Güneş doğarmış  
Elverirmiş etekleri zirveleri  
Fıratın sularına kanat vururken bir martı  
Yüklüğünde onca tasa dert  
Karanlık birden çökmez yine  
Usul usul sığışırken güneş  
Sen yine sensindir  
O kadar güzel eserki rüzgar  
Bir çocuğu severcesine  
Ne fırtınadır ne bir durgunluk  
Bu orman bu su bu rüzgar  
Ağlamak kadar güzel  
SİLÜETİN GEÇER KARŞINA  
Görünmez hissedilmez işitilmez  
Bir boynu büküğü seyredermi  
O yine sensindir.  
Nemrutun aman vermez rüzgarı  
İliklerine kadar işleyen soğuk  
Kendini bir korunağa  
Bir o taşın arkasına artsın  
O sabah doğmayan güneşemi  
Çektiğin onca emeğemi yanarsın  
Ölmadı değil mi işte  
Buraların en eski sakini insan  
Perre de yaptığıın çeşme hala akar  
Güya saklanmışsın ebediyete kadar  
Düşünmemeişsinki  
Çıkartırlar gün yüzüne seni  
Bu hoyrat zaman bu hoyrat eller  
Üzerinde titrediğin  
Çoluk çocuğun varya  
Ya onlardan sonra  
Girmişler en kutsalına  
En mahrem mabedine  
Mışıl mışıl uyuduğun  
Eşin çocuğun atan kardaşın  
Oda oda aştiğin taştan kabrinde  
Ne sizden eser kalmış  
Ne kapı ne kağpağı  
Ayaklar basar orana burana  
Hangi gözler dikmişse gözünü  
Etine kemiğine  
Dedesinin dedesinin ta dedesine  
Çıkartmışlar gün yüzüne  
Hayretle bakarlar şimdi  
Binlerce yıl önce yaptığıın eserlere  
Heykellerin mozaiklerin  
Kırılmış dökülmüş birkaç kuruş hevesine  
Neyseki anlamışlar yeni yeni  
Verdiğin emeğin kıymetini

11.9 2011  
Besni

Muharrem Akman

## **Oysa ben**

Oysa ben yüreğimi açmıştım  
Tüm benliğimle sende kalmıştım.  
Sebebliğinden beri bendeki yarana  
are olursun diye boşa yanmışım.

Kelimeler bulamazken seni anlatmaya  
Geceler yetmiyor hayalini yaşamaya  
Bir umut bir ışık senden aslamda  
Dşnemedim daha o hayat nasılsa.

Kendime sorarım ne oldun diye  
Yapraklara ağaçlara, benzettim diye  
Bir seferinde olmadık bir nesneye  
El uzattım vefasız o sensin diye.

Muharrem Akman

## **Oyun biter**

Oyun biter

Ve yağmur gökneyken  
Dona kalır  
Şaşıp kalır  
Yüreklerdeki ıslaklığa  
Birden bırakır kendini  
Gider gelir kara bulutlar  
Bırakır damlalarını  
Sel olur coşar sonra  
Uzak vakitler gelip çatmıştır  
Tam içindedir gidenlerin  
Bitsin derken bu dertler çileler  
Savrulurken kara toprak hedefe  
Oyun biter  
Uzanır güneş sonra  
Yaşlı topraklar üstüne  
Börtü böcek canlanır  
Bu patika bu yol  
Kapanmıştır birkez daha  
Birilerincede.

Muharrem Akman

## Öğretmenim

Kara tahta beyaz önlük tebeşir yaka  
Köy sehir kasaba mezra kurt kuş sesleri  
Evinden yurdundan çok uzaklarda  
Bir eğitim neferi aydınlık nöbetçisi

Uçuşurken önünde küçücük melekler  
Her biri pür dikkat öğretmenini izler  
Öğrettiğin her bir harf kaldırr bir engel  
Hayatın dönüm noktası sensin öğretmen

O bir ana o bir agebey kardes baba  
Hergün karşımızda yanı başımızda  
Verdiğin bilgiler girer hafızamıza  
Adında şemalinde kazınır aklımıza

Baş öğretmen ATATÜRK den aldığın ilk dersle  
Aktarılacak nesillere öğretmenlerimizle  
Yürüyecek cumhuriyet ilelebet sizinle  
Vereceğin ahlakla ilimle vatan sevgisiyle

Muharrem Akman

14/11/2016. Zonguldak

Muharrem Akman



## Öksüz şehir

Yorgun uyanılan sabahlarda  
kalpler bir onun için atardı,  
Barajlarda kükreyen sular gibi  
yürekler bir onda buluşuyordu.

Canlıydı, diriymi  
Köklerine bin yerden güç gelirdi  
Silkinse duyarlardı  
Yakında,uzakta oturan bile.

Yılların ihmali vardı belki  
Alıp getirdiler elindekilerini,  
Kat kat şehirinle karaelmasım  
Şahlanırdın dün gibi.

Çektirdiler elini maden ocağından  
Bıraktılar kaderine herşey yeni baştan  
O günlerdi seni gurbetliğe alıştıran  
Sen giderken, öksüz şehrin ölüyordu.

Bakma şimdilerde  
Hayaletleri andıran yüzüne,  
Bir uçtan bir uca harabeliğine  
Yüreklerde yaşıyor eski muhteşemliğine.

Muharrem Akman  
16 ağustos 2007

Muharrem Akman

## Öyle uzak uzak

Öyle uzak uzak bu yaşamın  
Kenarından köşesinden  
Bir oldu bitti doğmuşuzda  
Oynuyoruz şöyle böyle hayatı  
Oda hayatın doğasından  
Dağların zirvelerini değilde  
Etekleri mesken edinmişiz  
Biçare dünya nimetlerinden  
Azıcık seçebilmişiz kendimize  
Ve emeklerimizi tüketip hepten  
Kıt kanat vermişler bolca hak ettiğimizden  
Sevdalarımızda olmamıştır çoğu  
Terk etmemişizdir evimizi barkımızı  
Sevda uğruna  
Hani kulaktan kulağa eskilerden miras kalan  
Kerem ile aslı gibi  
Leyla ile mecnun misali  
Aşkı yaşayan

Muharrem Akman

## Peşi sıra

Bir sen gelirsın aklıma,  
Çaresizlik peşi sıra  
Elde olmayışlık ezer adamı.  
Hayallerinle avunmak kalır bana.

Bir umutlarım gelir aklıma  
Kaf dağının ardı gelir ardında.  
Geceler boyu düşlemek çare değil  
Kahırları tüketmek zor gelir bana.

Yeniden yazılmak elde değilki  
İçimde bu uhde mirastır bana.  
Gecelerle barışmak kolay değil  
Sensizlik yapışmış kara bahtıma.

Muharrem Akman

## Resimler

Resimler kahır dolu  
Baktıkça artıyor ızdıraplar  
Resimlere bakmayın yalandır onlar  
Bu yüzden yırtıp attım tutturduğum duvardan

Bir bakarsın yakın hemde çok yakın anılar.  
Baktıkça bir ah dolar yüreğine ta derinden  
Tutsaklıkta varsa birde kaderden.  
Bu yüzden resimlere bakmayın yalandır onlar.

Acıdır çünkü mutluluk vardır belli  
Mutlulukki bize yıllar oldu gelmeyeli  
Hep ağladım ben kendimi bildim bileli  
Resimlere bakmayın baştan başa hileli.

Bu uzak diyarlara ben bile bile  
Hep ağlamışım sıla hasreti ile.  
Bir resimlerim vardı hep güle güle  
Onlarıda attım artık resimlere düşmanım diye.

Muharrem Akman

## Resimlere kaldın

İşçi kokan mahallerden  
kokun silinirken  
Kahırlarla yazdırdığın eserler  
Tek tek sökülürken  
Alışık olduğun  
Çamurlu yollarda  
Çilen dolarken  
Bakma geriye  
İçin yanar  
Köz olur yüreğine  
Oturur şimdi  
Patika gittiğin o yollar  
Çoktan asfalt şimdi  
Akıttığın alın terin  
Yele karışıp gitti  
Sepetlerle taşıdığın  
Maden kömürün  
Üşür şimdi  
Bakma geriye  
İnme iner yüreğine  
Resimlerde kaldın  
Yapılan heykellerde  
Verdiğin onca emek  
Kapıldığın grizu faciaları  
Göçüklerde ölümlerin  
Ve yarım kalan  
Ciğerlerinin bedeli  
Tastan kağıttan  
Heykellerde şimdi

3 Kasım 07 İHSANIYE

Muharrem Akman

ÇOK DEĞERLİ ASLI GÜNAYDIN ARKADAŞIMIZ TARAFINDAN FRANSIZCAYA ÇEVİRİLEN  
RESİMLERDE KALDIN ŞİİRİ

Tu as resté sur des images

Ton odeur s'effaçant des rues qui sentent ouvrier.  
Les oeuvres que tu as écrits avec la douleur s'élevant un par un.  
Dans les rues boueuses habituelles ta peine se complétant.  
Regarde pas en arrière  
Ton intérieur bruleras  
Sera une flamme à ton coeur  
restera maintenant  
Les chemins en terre  
sont en asphalte maintenant  
Ton sueur coulé  
est parti en mélangeant au vent

Le charbon que tu as emporté  
a froid maintenant  
Ne regarde pas en arrière  
Ça va descendre à ton cœur  
Tu as resté sur des images  
Des statuts de faitent  
Tout l effort donné  
Tout les scandales des grisou  
Tes morts sont dans des éclos  
Et resté à moitié  
les rançons de tes poumons  
sont en papiers  
Maintenant sur les statuts...

3 Novembre 2007  
Ihsaniye  
Muharrem Akman.

Traduit par Asli Gunaydin.

Muharrem Akman

## Rüyalarda kaldı (zonguldak)

Akardı grup sonları, bir ırmak misali kömür iscileri  
Köylerden şehirlere, şehirlerden köylere doğru  
Boş kalmazdı patikalar, ceepler, maguruslar trenler  
Yaşanırdı her seferinde hüzün sevinç bir arada

Ağıt ağıt birikirken madenlerde yaşanan acılar  
Tuz biber olurdu üzerine mesleki hastalıklar  
Sinsileydi madencilik bu yörede değişmez kader  
Ya geçim derdi uğruna, yada jandarma zoruyla

Ağıtlar yakılırken her köyden, gidipde dönmeyelere  
Masalımsı bir yaşamdı maden ocağı bilmeyene  
Anlatılırken galerilerin, bacaların acımasız yüzünü  
Tanıyamazdı kimse madencinin karanlık yüzünü

Seneler kovalarken birbirini baba oğul takvimli  
Birikirdi, kömürle haşırneşirliğin, akıllardaki yeri  
Kader sayılırdı ölümler, göçüklerde gruzularda  
Karbonmonoksit gazı iş emniyeti gelmezdi akla

Dururdu köyümün, şehrimin nüfusu yerli yerinde  
Onca işçi giderken her ay bir yerden bir yere  
Demediler ya kömürü seç ya tarlanın keseğini  
Bölündü kartiyeye, evleğe, dünyada görülmedi böyle

Ellibeş bin işçisiyle bu devasa şehir mazide kaldı  
Yaşananlar sanki gerçek değil uzunca bir rüyaydı  
Yüklenmiş emekler, kefilsiz, senetsiz bir derbedere  
Boş sokaklar, ocaklar, tarlalar kalakaldı geriye

Muharrem Akman

Zonguldak. 6/02/2018

Muharrem Akman

## Sana inat

Gelmediğin yerlerde senin  
Bende olmayacağım  
Bu yüzden yas tutmayacak  
Duygularım hüzünden  
Umursanmadığım bu günümde  
Uzaklarda olacağım  
Bir çift göz çakılı kalmayacak  
O yamacın eteklerine  
Gelebilmeye ihtimalini  
Hiç var saymayacağım  
Çünkü bu sıralar vefasız  
Ö diyarda olmayacağım  
Pencerelere çıkmayıp  
Kapıların açılmadığını ilk kez  
Böylesine önemsemeyeceğim  
Kaçarcasına o yerlerden  
Neden gittiğimi  
Gelmeyeceğine  
Katlanamayacağımdan değilde  
Uyduruk bir bahane bulup  
Kendime yalanlayacağım  
01.03.2003

Muharrem Akman



## Sarıl mısralara

Al kağıdı kalemi sarıl mısralara  
Börtü böcekten bahset  
Gelsin göz önüne kırlar bayırlar  
Mavi deniz yeşilin onlarca tonu  
Başlat satır başlarını ey sevgili diye  
Depressin yüreğin sol yanın huzur  
Çıksın yukseklere yaşam sevincin  
Ve birden ajanslar sizi duyursun  
Yorgun argın evine dönerken  
Sıradan bir mesai sonrası  
Bir kargaşa sırasında  
Kürek kemiğinin tam ortasından  
Yada arkandan yaklaşan hain ellerce  
Ve bir direğe bağlanıp öylece  
Bir maden ocağında tam vurmuşken  
Kömüre var gücünle kazmanı  
Öğünlerden öğle vakti azığın açmışken  
Tahkimatlar arasında,sular yakalasın  
Galeride kaçamadılar diye haber ol  
Dağlansın onca yürek  
Düşdünüz kara toprağa nedensiz  
Tuttu diyelim mısraların  
Benzetmeye çalış necip fazıla  
Nazıma Rüştü Onura Ahmet Arife  
Hayretler dipsiz kuyularda  
Memleketim yangın yeri olmuş  
Bir uctan bir uca  
Kenetlenmişik bir asır olmadan oysa  
Haydi sarıl mısralara bunca tasa  
Sevinci coşkuyu ara

Muharrem Akman

Muharrem Akman

## Savrulmasaydı belki

Çalıştığın akşamlara dek  
Havai Dubai için değil  
Devamını erdirebilmekti gayen  
Hayati fonksiyonlarını birden.

Katı sıvı yakıt klimalar değil  
Bir çuval odun kömürdü derdin  
Güneşsiz başladığın güne  
Güneşsiz vakte kadar didindiğin.

Havyarlara şaraplara değil  
Bir kuru ekmek tahindi erişebildiğin  
Beklenecek çok otobüs vardı  
Şafaklarda yorgun bedenlere.

Duygu yok umut yok hayal bile  
Gelecek planların çoktan tükenmiş  
Üşümek acıkmak ağlamak  
Bunlarla kaderin ne zaman örülmüş.

Yün ayıracak entari biçecek kömür kazacak  
Yemek yetişecek çalışanlara vardiyalarda  
Maytaplı fabrikalarda yeraltlarında  
Derme çatma atölyelerde fabrikalarda.

Biricik yavrularına yetiştirecekti emeğini  
Kaç kez mahcupluğa bürünen bu yüzüyle  
Ağız dolusunda gülecekti belki  
Savrulmasaydı fabrikasıyla bedeni.

Muharrem Akman

## **Savrulur**

Dalında duramaz yaprak  
Savrulur saga sola  
Istenirki dussun  
Sararmadan topraga  
Ruzgarlar titretir yerinden  
Firtina ayaz sicak yagmurlarda  
Direnilir durur heyhat  
Ya bir karagozlu yar ugruna  
Yada dik durmak adina

Muharrem Akman

## **Sayki Şimdi ben**

Sayki Şimdi ben kendiciğim  
O olmak istediğim viranedeyim  
Lüküs lambasının altında geceleyin  
Zar zor hayalimi seçebilmekteyim.

Altımda yok İpeğimsi halılar  
Yer sofrasının kurulduğu yerdeyim,  
Vın diye geçmiyor gözlerimden araçlar  
Dalgaların hışirtısından çok uzaktayım.

Meselası hiç kimse terk etmemiş  
O soğuk, soluksuz yerleri  
Kimsenin yolunu gözlemiyor bile  
Köyün yamaç, ekimsiz tarlaları

Ben Şimdi olmak istediğim yerlerdeyim  
Hatta dahada çöştürüp kendimi,  
Arife sayacağım bu alakasız geceyi  
Bayramıda gezeceğim çocuklar gibi.

01/11/2006

Kozlu/Zonguldak

Muharrem Akman

## **Se onu ölmüş sanırsın**

Tamda saplanmışken hançer şurana  
Durabilirmiş insan dimdik ayakta  
Onca çiçek çelenk kalabalıklar arasında  
Sen onu öylece yaşar sanırsın

Hayal mi şakamı gördüğümüz gerçek  
Bir yiğit daha düşmüş kara toprağa  
Vazife diye gittiği görev yolunda  
Sen onu pusu değil görev sanırsın

Tabutuna sarılmış ay yıldızlı bayrakla  
Çelenkler çiçekler kalabalıklar arasında  
Boylu boyunca yatarken musalla taşında  
Sen onu bildiğin ölmüş sanırsın

Bir şehir daha verirken helalliğini  
Boğazlarda düğümlenen hıçkırıklar arasında  
Sel olmuş akıyor şehidinin ardında  
Sanki mahşer yeri burada kurulmuş sanırsın

Ağla bacım ağla ateş sizindir  
Karnındaki bebe öksüz yetimdir  
Söz konusu vatansa tek tesellimizdir  
Sen o göz yaşlarını bitmez sanırsın

Muharrem Akman

## Sebebi neki

Kuş sesleri uyandırır her sabah  
Olmadı telefonun sesi,  
Televizyonda sabah haberleri  
Ayaklarım beni dışarı taşıdığında  
Ağaçları görürüm,caddeleri  
Arabaları,bağı bahçeyi  
Kaldırımlarla haşırneşirimdir  
Hergün konuşmak için  
Bastonuyla önüme çıkan komşum  
Günlük ekmeğini bitirme telaşındaki  
Bakkal kadın  
Ve caddelerdeki binbir çeşit insanlar.  
Hiçbirisi,ve hiçbirşey meşgul etmez beni  
Bir sen gelirsin aklıma bir sen  
Sebebi neki.

10/04/2007 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Sebebsizce**

Sen uzaksız yerlerde  
Ukaşılmaz köşelerde  
Öylecene durup  
Kahrımı yenileme  
Elimden tutup  
Gülmesende yüzüme  
Sebebsiz sevinirim  
Gelişine nedense  
Bu yürek çarpar bilmesende  
Zaman buhar olur gider  
Aynı yerlerde seninle

Muharrem Akman

## Seçim Zamanı

Yer küre silkinir uzanır gökyüzüne,içinde sen  
Basın göğre erişir sanırsın seçim arifesinde  
Bin bir türlü vaadler sunarlar dört bir koldan  
Ulaşılmaz dediğin hayaller sanki yani başında

Hal hatır sormalar gülümseyen yüzler  
Kadim dostun arkadaşın can yoldaşın gibi  
Hayretler kendi kendine,nede mühim insanım  
Memleket güllük gülistan olacak,insanlar mutlu

Kadınlar görmeyecek boş tencereler birdaha  
Gençlerimiz bakmayacak endişe ile yarınlara  
Uçarken ak geçmişi ile kızlarımız yuvadan  
Geçim derdi iş derdi olmayacaktır akıllarında

Beni seçerseniz eğer sofralara bereket gelecek  
Herkesi aş,iş,konut,araba,bahçeler parklar  
Yollara asfalt,evlere su,doğal gaz,çocuklara kreş  
Gençlere üniversitese,yaşlıya huzur,evde bakım

Bir gönlü inansa da,ayağındaki çarığa bakar  
Üzerindeki esvap gençliğinden kalma  
Çoluk çocuk her gün iş aramaktan bıkmakta  
Mücadeleye devam,inanma kapılma rüyaya

Kaçıncı aldanısıdır kendide unutmuştur  
Yüreğindeki yara çoktan kabuk bağlamış  
Bu masallar çok anlatıldı garip gönüllere  
Göremezsün yanın da kimse seçim bittiğinde

11/Mart/2019

Muharrem Akman. Zonguldak

Muharrem Akman



## Seksen dört yıllık ayaklarıma

Yanardı vücudumuz çalışırken ocaklarda  
Ağzımız burnumuz boğazımıza kadar Dolardı kömür tozuyla  
Ayağın başına bir hortum atmışlar  
Yere düşmez dolaşır elden ele  
Gideririz hararetimizi bir nebze  
Şimdiki madenciler cennette  
Herşey ayaklarına gelir makinelerle  
Ayak yeri açarsın direğin olmaz  
Direğin olur kaman olmaz misali  
Lamba dersen en az gelir on kilo  
Takımlarınımı taşırsın yanında  
Çalışırken nereye bırakırsın ocaklarda  
Şimdiki lambalar barette aydınlatır ocağı Gündüz gibi  
Süner gider ışığı en az yirmibeş metre  
Vardiya dediğinse,ne zaman verilen iş biterse  
Nerede sekiz saatte gün yüzü görüşün  
Uyuyamadan bazı zamanlar gidersin yeniden işine  
Sonra baktım hortumun geldiği yere  
Kanala atmışlar hortumun ucunu  
Git gel tulumba çalışır habire  
Yanında fare ölüsü yatar boydan boya  
Midem kalkar hala hatırladıkça  
Neden zehirlenmedik şaşarım hala  
Yarım saat sonra o sudan su ictim yine  
Gaz lambası ile de çalıştık madende  
Gruzuda neymiş kimin neyine  
Zaten anlardın ışığından yanıp sönünce  
Başımızın ağrıdığını hissedince birde  
Geçen gün sentireyip düştüm yolda  
Zar zor ulaştım sağlık ocağına  
Acile git amca dedi hekim,kendi imkanlarıyla  
Nasıl giderim seksen dört yıllık bu ayaklarla  
Yüzonikiyi çağırıp gönderebilirdi aslında  
Herkes bir yol tutturmuş gidiyor dünyada

Muharrem Akman

23.05.2026 İçerenköy/İstanbul

Bir madenci büyüğümüzün anlattıklarından aklımda kalanları yazmaya  
çalıştım saygılar

Muharrem Akman

## Sen bu dağlarda

Sen bu dağlarda yaşamamışsın ki gülüm  
Tarih yazmışsın kendi dalında bilmeden  
Ekip biçerken mahsulünü tarlada. zamanında  
Yada bir tomruk dağında, manda arkasında

Bir buzağının doğumuyla şenlenen yuvan  
Yeniden yeşerir demek yaşam sevinci  
Savrulan yaba ucunda mahsulün rüzgara doğru  
Buğday tanelerini ayırırken samandan yabandan

Bir yaz akşamı arınmış iken günlük işlerden  
Sofrada yemek sedirde uzanıp dinlenme zamanı  
Gelmemişse cüğmenin anası öküzünün dalı  
Arama zamanı dağlarda ah o yorgunluk

Beklerken tarlada mısırını beşikteki bebeğini  
Bir yandan maden ocağındaki işçinin elbiseleri  
Söküğünü iliğini dikip hazır etmen ay başına  
Beklerken sıranın sana gelmesini değirmende

Tarlandan taşıdığı mısırın çalı sırtlarında  
Bir akşamda ayrılışı kaşalağından imece usulüyle  
Sırıklara dizdiği inci gibi tavan direkleri arasına  
Suyunu getirişi dağlardan ark ile çörte ile yazılara

Sen bu dağlarda yaşamamışsın ki gülüm  
Birkaç hektarlık yaşam alanından taşmadan dışarıya  
Ekmeğini pişirirken fırınında nişastasını ezerken havuzda  
Tiz sesiyle okuyan hatip in amin derken dualarına

Mancarsa mancar çorbaysa çorba sofralarda  
Kurulsa da farksızdı ayrı ayrı evlerin odalarında  
Övünmelerimiz söyleydi onun yemekleri yavandır  
Bizse kaşık vurmamız yağsız çorbalara vallaha

12/ocak/2016 Zonguldak

Muharrem Akman

## **Sen hep böylemiydin dünya**

Sen hep böylemiydin dünya  
Her daim dimdik ayakta  
Öğüttüğün asırlar boyu  
Onca insan girmezmi rüyana

Sen hep böylemiydin dünya  
Yeşili mavisini hep bir arada  
Kahır üstüne kahır yüklü  
Onca insan girmezmi rüyana

Sen hep böylemiydin dünya  
Oluk oluk akan kanlar  
Tarihinin her sahvasında  
Çok gelmezmi karnına

Sen hep böylemiydin dünya  
Heybetli dağları ovalarıyla  
Kimsesiz kalmış yetim çocuklar  
Barınamaz mı bağrında

Sen hep böylemiydin dünya  
Dağıtırken dünya nimetlerinden  
Bir çok insanlara bolca  
Açlıktan ölenler dokunmaz mı kanına

Sen hep böylemiydin dünya  
Ağalarıyla paşalarıyla  
Barbarları türetip, peşi sıra  
Mazlumları ezdirirmisin sonrada

Sen hep böylemiydin dünya  
Birleştirip kalpleri  
Ayrı düşürüp sonrada  
Koyamaz mısın yan yana

3/5/2007 Zonguldak

Muharrem Akman

## Sen hep vardın

Düşeliden beri  
Boş kundağa tenin  
Sen hep vardın.  
İz'in kalmadıysa yerlerde  
Ses'in ses getirmediyse de  
Sen hep vardın.  
Meşaket'le başladığın hayatın  
Meşaket'le sürdüysede  
O ilk anne sütüne  
Erdiğinden beri dudakların  
Sen hep vardın.  
Ele güne muhtaçlığın  
Sürdüysede yıllar boyu  
Elin ayağın cüce kalışındandır  
Bu yüzden hayata boşvermişliğin  
Kendini derbederliğe vuruşun  
Önüdeki dağ gibi sorunlardan  
Yılgınlığındandır.  
Değiştirmek istesende  
Dünyanın bozuk düzenini  
Bu yüzden  
Fırtınalar kopsada yüreğinde  
Ve olan  
Hala olduğu gibi duruyorsa da yerinde  
Sen hep vardın.  
Doğru dedikleri alemin  
Tekrar tekrar yanlış yapıyorsa  
Boşa zeka noksanlığı arıyorsan  
O senin kıt kanat  
Aklın kadarda olsa hani  
Oysa menfaatlerine yenik düşüp  
Bunları yaptıklarını anlamasanda  
Sen hep vardın,  
Sen hep varsın.

12/06/07

Muharrem Akman

## Sen Şimdi kendini

Sen Şimdi kendini  
Bir ilbir yolmu sandın;  
MenekŐelerin kekiklerin  
Rengarek ieklerin  
iŐnenmedi diye  
Gelip geçenin yokmu sandın.  
Az sigara tttrlmedi  
Tahta köprünün menzili alanında  
Boşa koysan az  
Doluya koysan taŐar misali  
Derinden of'lar ekilmedimi  
Kahırlara kahır katan  
Eksiltmeyen hani.  
Sen Şimdi kendini  
Bir ilbir yolmu sandın  
Sıra sıra potinler  
Gemedimiydi zerinden  
Varmak için aş ocağına  
Çoğu dönüşleri bir bayram havasında  
Yada maden göçükleri, gruzularda  
Matemlerin en ağır rotasında  
nmeliydin oysa  
Onca yıl taşıdığın  
Allı gelinlerle rahvan atlarla  
Demet demet balyaların  
Ekininle mısırınla  
Hele iŐerlerimimizden bir parça  
Sebebsiz Ğlıklarıyla  
Kahkahalar savuran havaya  
Beyaz yakalı mektep çocuklarıyla

29/5/2008

Zonguldak

Muharrem Akman

## **Sen varsın**

Şimdi karaya bulanmanın zamanıdır  
Elin, ayağın, elbisen, çizmen  
Önce öğretecekler hemen  
Aldığın tertibi yeniden.

Aldırma kara bahtına aldırma  
Kara yerlerde çalışmanada  
Hayat dahada güzel olacak belkide  
Verilen tertibin hemen tamam olsa

Kazmanın ucudur derdin baltanında  
Çavuşa vereceğin hesap doğru tutarsa  
İş bitimi kafesler birde hazır olsa  
Banyon çayın çorban gerisine aldırma

Elin yüzün bahtın olsada kara  
Etrafında binbir olumsuzluklar olsada  
Sen oturdun gönüllerin tahtına  
Madenci bunu sakın unutma

Muharrem Akman

## Seneler önce

Toprak olabildiğince karaydı  
Boyun eğmişti tarlalar  
Sabanın kudretine  
Hazırlanırken tohumlar  
Filiz vermeye.  
Nasır tutan eller  
keyifle uğuşturulurdu birbirine  
Yağmur şemsiye demek değildi  
Can demekti tarladaki mahsüle  
Haftalarca toprağa oturan beyaz örtüye  
Çıksa bile insan böğrüne.  
kapansa yollar geçit vermesede  
Verdiği meşaket anılmazdı bile.  
Gün az gelirdi çalışma azmine  
Çok az tanık olmuştu güneşin  
Penceden süzülüşüne.  
Ekmeğini topraktan çıkarma gayretiyle  
Unutulmuştu çoktan sabah uykuları  
Evindeki sandalyenin rengi bile.  
Büyürdü minnacıklar  
Kuzu melemesi, civciv sesleriyle.  
Verdiği onca emek sayesinde  
Muhtaç olmazdı kimse birbirine  
Gerekte yoktu böylece, hiç bir hileye  
Dost eller birleşirdi gülen yüzlerle  
Bundan seneler önce, seneler önce.

20 03 2009

Muharrem Akman

## **Seni düşünürüm**

Ben bir başıma seni düşünürüm  
Yokluğunun gölgesinde  
Yıllar atladı kahırlarla  
Tanışmadım senli yaşamlığa

Hiç böyle bıçak gibi  
Vazgeçmediydin benden.  
Arasıra gelişlerin aylar olsada,  
Geliyordun işte bu rastlantıysada.

Geçmi kaldınm vefasız, seni tanımaya  
Özlemimi çekip yollarına bakmaya.  
Geriye hayalin kalmış rüyalarınla  
Alıştırdım kendimi bu avuntularla.

Muharrem Akman



## Senin derdin dertmidir

Öyle zorduki sorduğunuz soru  
Ne yaparız bundan sonra  
Üç yaşındaki çocuk kadar saf ve temiz  
Kaynağından çıkan ilk su gibi  
Duru ve berrak  
Bu yüzden sorarsın anacığım  
Tonlarca suyun altında  
Oğlum ne yapar yüzmede bilmez  
Yada çizmeleri çıkarayımı  
Gelmesin devlete zarar  
Üçyüz bir arkadaşın can verirken Somada  
Hemde azraile çalım atmışken güç bela  
Baba gder oğul gelir  
Bekler çaresiz loğusa ana  
Bir bildikleri vardır koca koca adamların  
Yalan dolanı yaskıştıramaz onlara  
Baba haykırır oradan  
İsmi oğlum koyacak torununa  
Beklenen on sekiz madenciden biridir  
Su dolu ocakta Ermenek Karamanda  
Gözün yaşarır boğazın düğümlenir  
Sözcükler düşer  
Bulunmaz üç beş kelam teselli diye  
Bu yüzden taifsiz acılar deriz  
Çıkarız işin içinden  
Senin derdin dertmidir onlarınkinin yanında  
Tek derdin helalinden kazanacağınız bir lokma  
Esine çocuğuna anaya babaya  
Yer altlarında yerüstlerinde denizlerde  
Oysa karaları bağlamışlar  
Üç kuruşluk artırılan maaş zammına  
Nasıl geri alabilirim bunları  
Yıllar önce söylemiş şair  
Onlar aşımıza göz koyanlardır  
Rivayet gerçek olmuş  
Düşmüşler bir öğün verdikleri yemeğin derdine  
Servis ücretine  
Unuttuğun sosyal hakları bedeline  
Güvenlik önlemlerine  
Nasıl tırtıklarım dahada canları pahasına  
Senin derdin dertmidir onlarınkinin yanında  
Sen böyle temiz böyle iyi niyetli  
Emeğinin üzerinden dönen dolaplardsn  
Haberda olmadıkça  
Duysanda inanmadıkça

31 10 2014

Muharrem Akman

Muharrem Akman

## Seninle birlikte

kolaysa kaldır  
Masayı ranzayı,  
Açabilirsen aç  
Boş odalara kapıları  
Kaldırdığın her eşyada  
Anılarında silinecek,  
Yaşamışlığının izleride.  
O kanepede, koltukta  
Oturan yok artık  
İlaçlarını yetiştirdiğin  
Anan baban yok yerinde.  
Dolaştığın yollar  
Uzaklarda artık  
Hüzünlenip aniden  
Göz göze gelemediğin  
Komşuların,  
Tam dizginlemişken duygularını  
Nereye gidiyorsunuz diyen  
Israrcı çocuk.  
Bakkal,manav,kahvehanen  
Her vardıya başını bildiren  
Alarmıyla irkilen,  
İşçi mahallen geride  
Akıttığın bir iki damla gözyaşı  
Oda kaybolup gider  
Seninle birlikte.

11/01/2008  
İhsaniye/Rüzgarlımeşe

Muharrem Akman

## **Sensin sen**

Sen benim  
Şarkım oldun,  
Tesadüflerle de olsa  
Yoluma çıkanım,  
İz bırakanım,  
Rüyalarımı yoklayanım  
Bitmeyen hasretliğim  
Çağdaşım, yaşıtlım  
Sensin sen  
Uzaklara gitsem bile  
Yanımda taşıdığım,  
kalbimin sesini  
Duyuramadığım  
Bir an bile yanımdan  
Ayıramadığım  
Senin bilmediğin,  
O sensin sen.

.

Muharrem Akman

## Sevinçler Çıglık oldu

Sevinçler çıglık oldu  
Uçtu bugün,  
Analar gözyaşlarını  
Gururla akıttı.  
Yerinde duramıyordu  
Eller, ayaklar  
Bebegide vardı  
Yaşlısıda, gencide  
Harman oldu  
Sevinçler bu gece.  
Düğünlerden düğün oldu  
Coşkunun bu kadar  
Yükseklere çıktığına  
Meytarcıbaşı bile şaşırıldı.  
Bu altı gence  
Kınaları yakıldı  
Davul zurna eşliğinde  
İstiklal marşı okundu  
Bandosuz notasız  
Mahalleli bilebildiğince.  
Herbiri zıplatılırken  
Arkadaşlarınca havaya  
Alkışlar çıkıyordu arşa.  
Ne hıyanet ne iftira ne para  
Hiçbirşey engel olamadı  
Bugece yaşananlara.  
Mahallenin gurur gözyaşlarıyla  
Gidipde dönenlerden olun dualarıyla  
Yarın koşacaklardı,  
Büyük bir onurla  
yurdumunun bir uçtan bir ucuna  
Kutsal vatan borcu uğruna.

20/08/2007

Kozlu/ihsaniye

Muharrem Akman

## Sevinirim hala

Bakma çocuk ak düşmüş saçlarıma Çökmüş omuzlarıma  
Senin kadar gencim daha  
Şu aramızdaki yaşanmış yaşanmamış yıllar farkı olmasa  
Bende sevinirim mesela en sevdiklerim yanımda olursa  
Sadece gösteremem sevincimi  
Açılmaz ellerim sağa sola  
Gülücükler gösteremem senin gibi atılamam kollarına  
Birde giremem öyle yeni alınan kunduralarla yatağa  
Harçlık verilmez bayramlarda  
Çünkü harçlık verme sırası geldi bana  
Sevinirim her bir küçüğün eline sıkıştırdığım bir liralara  
Bayramlar ipe cekeirim çocuklar gibi  
Ah birde şu ceplerimiz dolu olsa

Muharrem Akman

1 temmuz 2016

Zonguldak

Muharrem Akman

## Sığarmıydı anılara

Doldurmuş üstünü mevsimler yıllar  
Kopar koparabilirsen bir kırıntı  
Çiseleyen yağmur lapa lapa yağan karlar altında  
Neleri öğütmediki sabah ile akşamlar  
Kaybolup giderken sahip olduklarımız  
Örttü üzerlerini kayıp giden zaman  
Tanık oldu minnacık adımlar yumuk eller  
Her vedalaşmasında kendilerinde emeği olanlarla  
Toplasan akan acıları bir su gibi  
Birirkseydi yanan yüreklerdeki alev Sığarmıydı kuzinelere fırınlara  
Evlat eş kardeş ana baba dost akraba

Muharrem Akman

## Sitemlerimiz vardı

Gidilip görülmesi uuzak bir yerdi bu şehir  
Babalarla ağabeyler gidebilirdi ancak  
Maden ocaklarına inip kömür çıkarmak için  
Gidenlerin gelenlerin yolunu gözlerdik  
Ondan ötesi hayaldi bizim için  
Dağların ardından gelen uğultuyu  
Kara tirenin geçiyor derdi büyüklerimiz  
Bizim hiç görmediğimiz  
Upuzun yolları aşip E.K.İ kamyonlarıyla  
Denizi görmek demekdi bu şehir  
Dümdüzmüşmüş uzaktan bakıldığında  
Gözün alabildiğin kadar onca su  
Ve üzerinde yüzen vapurlar sandallar  
Sitemlerimiz vardı hep babalarımıza  
Bizi neden alıp getirmezlerdi yanları sıra  
Bilemezdik bu şehirde onları  
Şirket kahvesi yemekhane işçi yurtları  
İhsaniye den onyediye ve kuyularla  
Dört yüz yirmibeş metre aşağıya  
Kendi dünyalarına  
Başlarken mesailerini yer altlarında  
On araba yirmi araba otuz araba kömür  
Adları yazılacakya müdürlük duvarına  
En fazla üretim en fazla en fazla..  
Falanca kartiye falanca ay falan vardıya  
Bir koşuşturma başlar dönüş yoluna  
Kafeslerle kavuşmaya aydınlığa  
Soluk soluğa banyolara soğuk sıcak havalarda  
Yüzüne vurur kar tipi yağmur sıcak  
Onyedi ihsanie arası yo güzergahında  
Geçerken ömürler böyle koşuşturmalarla  
Bilemezdik bu iki katlı şehirde  
Boşa haracanacak vakitleri olmadığına  
Kendilerine ait olan yeraltlarındaki dünyalarında.

Muharrem Akman

## Size dūŝen

Dağlık yamaç köylüklerden kopup  
Birer birer geldiniz  
Kimi jandarma zoru ile  
Bazen de kendiniz geldiniz seve seve  
Yıllarca kazma ile kürek ile dans ettiniz  
Yerin derinliklerinde  
Güneşsiz aysız yerlerde  
Yıldızlardanda yoksundunuz  
Bu yüzden  
Güneşin batışını  
Ayın hilalini görmediniz  
Yönünüzü belirleyecek  
Bir kutup yıldızındanda yoksundunuz  
Gerekte yoktu belki  
Koskoca dedikleri şu dünyada  
Zaten kaybolmuştunuz  
Size dūŝen  
Ağaçları bol bir orman köyü  
Birde zonguldağın altında  
MADEN KÖMÜRÜ

Muharrem Akman



## Size inat

Bu kahbe feleğe  
Bu bilinmeyen insanlara inat  
Bu gün üzölmeyeceğim.  
Her ne kadar ardımdan,  
Yağan kar taneleri kadar  
Atsanızda yalan  
Aldırmayacağım  
Seni düşleyeceğim bu gün  
Aramızda hiçbir zaman yaşanmamış  
Güzel şeyler düşleyeceğim  
Otomobillerle seyahat edip  
Kıtaları kucaklayacağım  
Donmuş buz kütlelerini okyonusların  
Vapurlarla kırıp dolaşacağım  
Kendi dünyamda sensizce  
Seninle bir gün daha  
Sessizce yaşayacağım  
Bu değişken insanlara  
Bu kahbe feleğe inat  
Kötülerin dünyasını  
Bir tarafa itip  
Sensizce seni yaşayacağım.

Muharrem Akman

## Sizin gibi

Bir yıl biryılı sayılır gittiğiniz diyarlarda  
Güneş doğarmı hergün ıssız kırlara  
Toprağın yağmuru özlediği gibi  
Özlermi bizim sizi özlediğimiz gibi

Vakitli vakitsiz düşer dalından yaprak  
Ya zamansız düşer ya gelince sonbahar  
Ne düşen yaprak kalkar birdaha yerine  
Ne geri gelir gidenler sizin gibi

Bu gün yine buralarda bu yaz ayında  
Sabahlarda aynıdır akşamlarda  
Büyüyen dağ gibi hasretiniz vardır  
Oda görünmez ağaç gibi kiremit su gibi

Maden ocakların, tarlaların geriye saymakta  
Eskimiş baretin, harmandaki düvenin  
Bıraktığın yerde, kıpırdamadan durmakta  
Bilsen üzülsün yavrusunu kaybetmiş ana gibi

Gündüz geceyi bekler geceyse gündüzü  
Kuraldır bekletmez ne yaz kışı, kış sonbaharı  
Oysa kalmaz bir zaman sonra gidenlerde umut  
Rüyalarda bekleriz aşağı dereden gelişin gibi

Muharrem Akman

19/09/2014 Zonguldak/Ankara

Muharrem Akman

## Soğanların filizlenmesi (DÜZ YAZI)

### SOĞANLARIN FİLİZLENMESİ

Kuyu dibinde atölyede yaptırıp unuttuğumuz elektrik motorunun kaplinin arkasına takmamız gereken rondelayı atölyeden arkadaşların kafese vermesini beklerken aynı köyden Kazım ile sohbet ediyorduk. Evden yüz yüz elli metre uzaklaşmadan mezarlık yokuşunda çocukluk arkadaşım Bayram hem ismimi çağırıyor hem koşar adım yanıma geliyordu. Önce bir şey olduğunu zannettim gülerak yaklaşmış görünce sigara istemek için bana doğru geldiğini anladım ya ne bu telaş bayram dememe kalmadan telaşım yok bana sigara veririmsin dedi. Cebimdeki sigara paketinden bir tane çıkarmaya yeltenirken bayram itiraz edip hayır onu sen iç paketin tamamını bana ver deyince gülerak dediğini yapıp sigara paketini Bayram'a uzattım. Yokuşun yaralarına kadar varmadan anlaştığımız gibi taksi önüne geldi temiz iş elbiselerini işyerindeki dolap haneye bıraktığımızda akşam ezanı okunuyordu. Ne yapalım arkadaş dedi Kazım bizim elimizde bir şey gelmezki. Bak biz köyden iş için kırk kırk beş kişi müracaat ettik ocağa domuzdamcı yedeği olarak sekiz kişi işbaşı yapabildik işe giriş mülakatında bizi sırayla komisyonun önünde geçerken ellerimizdeki nasıra kadar baktılar. O rahmetli babasından kalan maaşla geçinen annesinin kıyımsızlığı yüzünden hiç bir yerde çalışmadı halada çalışmıyor sonu ne olur bilmemeki. Sende çırak kurssundan atölyeye işbaşı yapabildin. Rahmetli babam beni çırak kursuna yazdırdığında ortaokulu yeni bitirmiştim ve liseyi okumak için yada başka sebeplerle çırak kursuna gitmek istememişim çocukluk akli işte ama bak çırak kursu sayesinde buraya işbaşı yapabildim. Allah babamdan razı olsun sınavla girdiğimiz okulu kazandığımız radyodan ismimin okunduğunu gören Hasan dayının çocukları babama müjdelemiş, sınava giren yaklaşık 1200 kişiden ancak 50 kişi aldılar iki yıl orada yatılı okuduk oradaki disiplin askerdeki ile aynıydı belirli saatlerde kalk kahvaltı yemek saatleri dinlenme paydosu akşamları ders çalışmak için etüt saati hep düzenli şekildeydi, birinci sınıfta hiç tesviyecilik bölümü okuduk ikinci sınıfa geçtiğimizde Elektrikçilik Torna-Tesviye ve kaynakçılık sanatına ayrıldık okulumuz bitirince hepimizi ayrı ayrı bölgelere dağıttılar okulda hem teorik ders görüyorduk atölyesinde de pratik uygulama yaptırıyorlardı. Bölgelere ve merkez atölyelerinin ihtiyacı olan teknik elemanlar burada yetişirdi o zamanlar Merkez Atölyesi dersimize gelen Atölye meslek teknolojileri ve diğer derslerimize giren öğretmenlerimiz anlattığına göre Balkanların ve Orta doğunun en büyük fabrikasıymış çırak kursu kapandıktan sonra buralara yeni işçi de alınmadı giderek teknik eleman işçi açığı büyüdü gitti. İnsan gücü eğitim müdürlüğü adıyla da biline çırak kurssundan mezun olduğumuz zaman bizi atölyedeki meslek guruplarımız göre dağıtım yapıldı herkesi sanatına göre bir ustanın yanına verip bir iki yıl ustanın yanında çıraklık yaptıktan sonra tezgâh başına usta olarak verdiler. Kuyu dibinde oturdukları yerden malzeme taşımada görevli nakliyatçı Sinan ın uyarısıyla yukarıdan gönderilen parçayı alıp anayoldan sohbet ederek yürümeye başladılar. Az ilerideki hava kapısındaki görevli İsmail'i görüp selam verdiler hayırlı işler dedikten sonra yanından ayrıldılar bundan sonra kırk kırkbeş dakikalık yolları daha vardı ana yol bitmiş yolun üst kenarında açılan bir buçuk metrelik bir yerden kartiyenin yoluna girdiler şimdi gidecekleri yere varana kadar dar ve karanlık yerlerden bazen eğilerek ve sürünerek geçmek zorundaydılar. Kazım bir yerlere bir tarafını her çarptığında homurdanıyor madene girdiğine stem ediyor hemde bir anısını anlattı. Yine böyle gündüz vardiyasıydı öğleye doğru Hüsnü çavuş ile ayağı kontrol ediyoruz. Ayak başladı takırdamaya Hüsnü çavuşa geri dön dedim umursamaz geri dönmedi ayak göçecek biliyorum geçtim arkasına adeta onu sürükleyerek göçük yerinden uzaklaştırmaya uğraşıyorum derken ikinci sarmada bizi göçük yakaladı. beni ayaklarımdan oluk ile direk arasına sıkıştırdı her tarafım kilitlendi başım hariç bir yerimi kımıldatamıyorum hüsnü çavuş yukarı çıkıp feryad ediyor göz göre göre adamı göçükte bıraktık diye neyse bir yerimde kırık çıkık olmadan beni oradan çıkarttılar. Daha birkaç dakika önce

maden ocaklarında sahip olduğu işin önemini kendisinin ve bölge halkının için bu ocakların ne kadar önemli bir geçim kaynağı olduğunu üretilen her ton maden kömürünün ülke ekonomisine olan büyük katkısını bildikleri halde canı yandığı zaman tüm bu değerleri unutup hayıflanıyordu.kartiyenin başlangıç yerine varıldığında arızalı olan elektririk motorun kartiye işçileri çokta etrafını güzelce kömür ve diğer yabancı maddelerden temizlemiş ona sadece çekirtme yardımıyla motordan kaplıni çıkarıp arkasına takacağı rondelyi takıp yerine tekrar çakmak kalmıştı.Eğer işinin erken bitirebilirse arkadaşının yanına asıl kömürün kazıldığı yere gelmeye söz vermişti.İşini bitirip kartiyede Kazım'ın çalıştığı yere doğru ilerlemeye başlamıştı buradaki sessizlik ve ortamın karanlık oluşundan korkuya kapıldıysa da burada çalışan insanların aynen kendilerinin gibi bir insan olduğunu düşünerek korkmanın yersiz olduğunu düşündü ara sıra yanından direklerle geçen amelelerin ne o kim olduğunu anlayabilirdi nede gelen geçen onu tanıyabilirdi onunda orada ne yaptığını kimse bilmiyor sormuyordu herkes büyük bir ciddiyetle verilen tertibi biran önce bitirmeye çalışıyor dolayısıyla bu havasız güneşsiz çalışma ortamından kendilerini bir an önce gün yüzüne çıkarmaya uğraşıyorlardı.Lambasının aydınlattığı kadar lambasını sağa sola yönlendirerek etrafını kontrol ediyordu her tarafta bolca gördüğü şey ağaçtı köyünde de bol bol yetişen çam direkleri meşe ağacık kayın ağacı ama bu ağaçların hiç birisi kendi köyünden kesilip gelmediğini biliyordu. Onların daha uzak illerden yada ülkelerden geldiğini haberi olmuştu ama ağaçtı işte. Tıpkı kendi köyündeki hayatlarının büyük bölümünü içlerinde geçirdikleri kışlık yakacaklarını temin ettikleri ağaç, bazı köylülerinin orman işletmesine bağlı olarak belirlenen ağaçları kesip orman işletmesine nakil olana kadar yapılan işlemlerde işçiliğini yaptıkları ağaçlardı.Kazım ın çalıştığı yeri sorduğunda onun 20 metre kadar yakınında olduğunu fark etti oda domuzdamı arkasındaki kalan direk ucunu kesmekle meşguldü Çalıştığı yer o kadar dardı ki değil balta sallamak burada ayakta bile durmak imkansızdı. Az öteden kaba kaba seslerle bir nezaretçinin sesi duyuldu bu eski çalışanlardan adı hala buralarda anılan baş madencinin köylüsüydü o da işlerin aksamadan yürümesi ve herkesin işinin başında kazasız belasız çalışmasını isteyen daha doğrusu işini seven bir nezaretçiydi tabi onunda seveni kadar sevmeyenide vardı o eski madencinin gazabına uğramaktan korkan bir işçinin şöyle dediği dillerden dillere dolaşır Allah ım sen hadi bu kömürü yaratında bu çavuşu neden yaratıp bizim başımız getirdin. Kazım arkadaşının geldiğini duyup ona beklemesini söyledi yanına gelir gelmez ona ilk sorusu yaptığımız iş ne kadar zor ve tehlikeli görüyorsun sizin gibi elimizde bir çanta dolaşmıyoruz dedi. Tabi herkes işini kendine göre yorumladığından ona kendi yaptıkları işinde önemli olduğunu atölyelerdeki yapılan işlerle burada yaptığınız işlerin birbirini tamamladığını anlatmak istedi, sonra vazgeçti. Nasılsa ne istediğini tam olarak anlatabilecek nede o anlayacaktı havzada çalışan 40 00 den fazla işçi her birisinin kurum için gerekli ayrı ayrı vazifeleri vardı. Tabi en başta sizlerin yaptığı iş yani üretim işçisi kömürü kazdığınız yerden alarak ülke ekonomisi için başka sektörlerle göndermek için tren vagonlarıyla istasyondan ayrılana kadar birbirine bağımlı onlarca meslek grubu ve diğer sosyal bakım üniteleri barınma yemek temizlik gibi işler. bunların hiç birini anlatamadı zaten ortamda fazla müsait değildi o şimdi ocaklarda çalışan büyüklerini babasını amcalarını dedesini düşünüyordu demek ki hepsi çalıştıkları sürece her gün bu havayı teneffüs etmişlerdi. Yanındaki domuzdamına tertip olan Hüseyin de gelip hemen atölyede çalıştığım için Kazım bu adama bir direk verde şu atağın başına çıkarıp gelsin bakalım atölyede çalışmak mı iyi burada çalışmak mı diye takılmadan edemedi birazda matrak birisi olduğundan onun sözleri kimseye pek dokunmaz zaten oda kötü niyetli olmadığından kimsede ona alınmazdı. İşe ilk girdiginde göçük olma ihtimali olan biryeri sağlamlaştırmak için vurduğu direk yıkılmak üzereyken yıkılmasın diye direği yerinde kucaklayıp, sesinide kimseye duyuramadığından, postabaşı yanına gelen kadar direklerle beraber yarım saatten fazla öyle kalmış. Postabaşı onunla bu olay için her zaman dalga geçer

dururmuş ne zaman yanyana gelseler yeğenim bak şu ağacda yerinde sağlam durmuyor bir zahmet onuda tutuver diye. Bir haftasonu tatilinde köyden gelen bir haberi postabaşına iletmek için postabaşının evine kadar gitmiş.Kısa bir hoşgeldinden sonar ona postabaşısı çocuklarının hazırladığı çayı ikream etmiş Postabaşıları aynı zamanda uzaktan akrabası olan Hasan çavuş ya yeğenim sen köy işlerinden anlarsın ben hiç böyle işlerle uğraşmadım bizim hanım bahçeye soğan ekecekti ama hastahannede yatan annesini beklemek için hastanede kalmak zorunda yeri falan kazıldı hazır, sadece toprağa soğanları ekeceğiz.yardım edermisin demiş oda seve seve diyerek güya ocaktaki dalga geçmenin hesabını postabaşısından almak için soğanları toprağa ters diktirip beraberce soğanların üzerini kapatmışlar.ve Hasan çavuş soğanları ektiği yerde topraktan çıkıp yeşermesini bekleyip durmuş.

Muharrem Akman

## Sormamış kimseler

Gülüyor akli sıra  
Unutmuş mimikleri şeklini bile  
Belli belirsiz görünen dişleri  
Sararmış beyazlığını  
Göstermiyor kimselere  
Yüklenmiş üstüne gamı kederi  
Bin yıldır tanıdık belki  
Hüzünle kardeşliği  
Yetmemiş hiçbir zaman  
Dünya nimetinden kendine düşeni  
Katlanarak çökmüş yıllar  
Yorgun bedenine  
Bir ay, güneş, birde gökyüzü  
Altında ağaçlar Uzak bir diyar  
Bir çapa bir kazma  
İşlevini yitirmiş düven  
Karasaban  
Duruyor boş bir damda  
Kalmamış anlaşılan  
Ne elde ne avuçta  
Unutmuş unutulduğunu  
Hakkını hukukunu  
Uzvundan biri saymış  
Çektiği yoksulluğu  
El gibi ayak gibi  
Sormamış bu yüzden kimseler  
Genç yaşında neden böyle  
Sararıp solduğunu.

Muharrem Akman

## Sorsalar söyledim

Anlatırım şeklini cemalini  
Aklımda kalan kadarı ile  
Zayıf uzun boylu esmer tenli derim  
Yaz kış üzerinden çıkarmadığın ceketini  
Pantolonun rengini bilmediğimi  
Siyah mıydı gri miydi beyaz mı?  
Yamalarla kaybolduğunu  
Dirseklerinden yakasından her yerinden  
Her tarafı eski püskü entarini anlatırım  
Ve her zaman kaygısı yüzüne vuran  
Düşünceli halini  
Madenden ihraç edildiğinde  
Aldığın yıpranma parasıyla  
Köyümüzün ilk kiremitli evlerinden  
Birini yaptırdığını söylerim  
sorsalar nasıl yaşadığını  
oda gözümün önünde az çok  
Yaz kış bitmeyen çalışmalarını  
Yevmiyeli çalışırken el yanında  
Yorgun argın yer yatağından  
Gözlerini kapamadan daha  
Dağ hayvanlarının hissettirisi  
Patronun geldiğini zannedip  
Hayvanların yanına koşarken  
Neler hissettiğini anlatamam  
Ve evine gelen her misafire  
Cömertliği ile bilinen o güzel yüzü ile  
Bir dilim kuru ekmek, yoğurt yumurta  
Yanında domates salata yer sofrasında  
Ey oğul anam bacım gardaşım  
Diye sofraya buyur edişine  
Evinin en başköşesine misafirini oturtan  
Kadın gibi kadın hanımını sorsalar  
Az çok onunda anlatırım şeklini şemalini  
Ama sorsalar o kıt kanat bütçeyle  
Nasıl da böyle güler yüzlü kalabildiğini  
Anlayamadığımdan anlatamam  
Oysa ondada üstte yok başta yok  
Fistanlarda yama yama üstüne  
Hazırda yok komşuda yok  
Didinip çalışmadan akşamlara dek  
Bir lokma ekmek yok  
Şimdi bir elimiz yağda bir elimiz balda  
Sizin hatıralarınızla baş başa  
Nasıl unutulduunuz anlatamam  
Köyünden başka hiçbir yere çıkmadığını  
Bir ömür boyu rençber yaşayıp  
Buğdayın mısırın arpan yulafınla  
Fırınlara ekmek atışını  
Tavuğun ineğin öküzün kedin köpeğinle  
Birlikte hayat mücadelenizi bilirimde  
Üç ayda üç aya on sekiz kilo zeytinyağı

Alacak kadar bağlanan fakirlik maaşına  
Allah'ım şükürler aldığım paraya  
Dediğini anlatsam kimseye anlatamam

Muharrem Akman

1/EKİİM/2015

Zonguldak

Muharrem Akman



## Sorulmaz

Birbirlerinin kopyası doğduğum günden beri  
Buluşmuşlar dengi dengine milletin huzurunda  
Biri düşer biri çıkar, ardı ardına yıllardan beri  
Sorulmaz açlığın tokluğun gelmez akıllarına.

Durmadan laf yarışı görürüm ekranlarda  
Namerttir dediklerini ispatlamazsa mesela  
Bende bu lafları yedirmez sem der o anda  
Sorulmaz açlığım tokluğun gelmez akıllarına

Bilmem kaçınıcı madde kaçınıcı fıkra anayasamızda  
Değiştiririm değiştiremezsin kavga gürültü onlarda  
Aylar geçer aynı madde aynı gündem oturumlarda  
Sorulmaz açlığım tokluğun gelmez akıllarına

Sanayi tarım hayvancılık eğitim sağlık turizm  
Lafta kalır reformlar gömülür tarih sayfalarına  
İşsiz yoksulun evsiz barksızın hali  
Değişmez eleman zimmetlenmiş soy ağaçlarına

Zonguldak  
21/ocak/2016

Muharrem Akman

## Susmak Anlatır bazan

Susmak anlatır bazan

Susmak anlatır zaten  
Bir eli şöyle havaya süzmek  
Ömürleri sığdırır en kısa zamana  
Ağrıların çekilmez olduğunda  
İki büklüm hekim karşısında  
Yarışı tükenmiş Zekiye ana  
Yeme yeme dediği yemekler  
Olmazdı sofrasında  
Onlardan başka  
Verilen perhiz listesine  
Bütçe yetmez uymaya kalksa  
Hele birde can alıcı uyarı  
Kaldırma beş kilodan fazla  
Oysa küfe küfe saman bekler  
Damdaki mal melal  
Ve sürülmesi lazım koca açma  
Dipten doruğa  
Giderken yanında ekmek sepeti  
Hayvan yemi, çocuk sırtında  
Gelirken boş gelinmez  
Kışlık odun bir iki parça omuzunda  
Bitmiştir ekmek  
Hamur yoğrularak akşama  
Mayalanır hazır olur ikindi zamanına  
Çıkar omuzlarına yerinden  
Hamur dönüşürken somuna  
Kalmış bostanda azıcık kısır yer  
Onunda çapalamalı  
Fırından ekmek pişme zamanında

Muharrem Akman.  
24/12/2018 ZONGULDAK

Muharrem Akman

## **Şimdi ben**

Şimdi ben dara düşsem,  
Hayata küsüp, boynumu büksem  
Ve yaprakların ne de çimenlerin  
Yeşil olduğuna aldırmasam.  
Güneşin doğuşuna  
Gecenin ay'sız olduğuna aldırmasam.  
Yaşamakla, yaşamama  
Arasında fark kalmasa,  
Nefes alma sebebim varsaydığım seni  
Bulamayacakmıyım.  
1/4/2003

Muharrem Akman

## Şimdiki çocuklar

Tanımaz toprağı büyür şehrin betonlarında  
Çocukluk oyunları başlar biter avm lerde  
Çansız, hissiz, mikadan, deriden, demirden  
Bilemez börtü böceğı, kedi köpeğı, arı çimeni

Etrafindan geçer onca insan durmadan  
Akar dere misali, yağmur gibi yanından  
Bakmaz kimsecikler yüzüne bir kez bile  
Giynse de en güzel gülücükleri yüzüne

Yaralı bir hayvan görmemiştir mesela..  
Yavrusunu arayan kuzuyu, ayağı kopuk serçeyi  
Acıktığında nasıl miyavlar kediler, bilemez  
Yürür durur durmadan cilalı taşların üzerinde

Üç yaşına girmeden başlar hayatla mücadelesi  
Mişil mişil uyumak varken ana koynunda  
Nazlı nazlı yapacakken kahvaltısını baba ocağında  
Gider kireşlere, girer kayda kuyda, kurala

Muharrem Akman

Muharrem Akman ZONGULDAK  
11.10.2016g

Muharrem Akman

## Şimdi Anlar insan

Şimdi anlar insan

Nice okullar defterler kitaplar sözlüler,yazılılar  
Sizin verdiğiniz verememiş,hayat yolunda  
Kara tahtaya kaldırmadan yazı yazdırmadan  
Bu yaşa gelince mi anlar insan anam babam

Yan gelip yatamazken ana,baba,büyük yanında  
Gözünüz olmazken kimsenin bostanında bağında  
Eksik olmadınız cami yolundan,asker ocağında  
Allaha inanan,ahlaklı vatana bağlı,Atatürk'e saygı

Toprak,hayvan,börtü böcek,tarlalar bahçeler  
Uğraşp didinirken sabahtan akşamlara  
Meğerki yenemezmiş ekmek çabalamadan  
Didinmeden tarlada,bahçede,evde,medende

Koparıp alırken topraktan,sebzeyi,meyveyi tahılı  
toprak,emeğinin karşılığını  
İki harfi birbirine katamayıp,cahil saydığımız da  
Meğerse filozofmuş ,kendi yaşam alanında

Boş çevirmez verirdi

Yapışırken zamanında sabana baltaya ortağa  
Ekim zamanı,hasat zamanı,külük bastırma  
Beklenirdi değirmen başında sular çoğalınca  
Kış hazırlıkları aksamazdı hiç bir zaman

Yas tutulurken gidenlerin ardından Çaresizce  
Su serpentiniz yüreklere,geçirdiğiniz tecrübelerle  
Ağlayıp sizlamak geri getirmez gidenleri bilesiz  
Topraktan geldik toprağa gideceğiz derken ecelle.

30/11/2018

Muharrem Akman/Zonguldak

Muharrem Akman

## Tanırmış beni

Şöyle doğruldu hasta yatağından  
Geçince karşısına sorduğum soruya  
Cemile kızın oğlumuydun sen  
Biliyormuş bizim oraları  
Gidermiş eskiden  
Amelesiydi durmuş ağamın  
İlk madene girdiğinde bizim adam  
Çoktan toprak olmuştu oysa  
Anam babam telat ağam  
Sanki dünü anlatıyordu  
Oysa yarım yüzyıl geçmiş aradan  
Unutmamış yağmur dualarımızı  
Unutmamış bayramlarımızı  
Gelin almalarımızı at sırtında  
Üç gün üç gece süren düğünlerimizi  
Kınalarda teneke çalan kadınların  
Tenekelerine gizliden çivi atan çocukları  
Tavanda gizlenip gözlerken oynayan kızları  
Horatada içki masalarında çıkan kavgaları  
Bıraksam anlatacak.  
Erik kiraz ağaçlarını  
Sevinçlerimizi gözyaşlarını  
Kız kaçırmalarını önlemek için  
Tutulan nöbetleri yol kenarlarında  
Akur yoluda sormuştu evimize çıkan  
Oysa o şose asfalt olmuştu çoktan

Muharrem Akman

evimizin penceresinden bakan

## Tarihler yanlıştı

Tarihler yanlıştı

Oysa değebilirdi son bir kez  
Parmakları parmaklarına  
Gayret etseleredi biraz  
Aynı yerde aynı mekan  
Sabah akşam beklemeleri  
Benzer birbirine tasa aynı tasa  
Tarihler şaşırılmıştı biraz  
Görmediler duymadılar  
Oysa yakındı iki elin açıldığı kadar  
Birbirine adanmış İki kalp iki yürek  
Tek pencereden bakmışlardı hayata  
Birlikte yeşertiler ümitlerini  
Karışmıştı katıkları aynı tabak içinde  
Birlikte yeşertiler ümitlerini  
Ne gördüler ne duydular acılarını  
Aynı duvarlara baktılarda  
Gelemediler göz göze  
Oysa Bir kulaç kadar yakındılar  
Dedikyaa takvimler şaşırılmıştı biraz  
Acıları acılarına karıştı yalnızca  
Tarihler ayırıydı ondada  
Arada zaman vardı kısacık  
Acılarını ektiler dünyaya  
Bir asırlık

Zonguldak

Muharrem Akman

22/06/2018

Muharrem Akman

## Tarlalar

Göz bebekleriydiniz köyümün yaban tarlaları  
Öyle her gelen geçemezdi üzerinizden  
Benim böyle sere serpe uzandığım gibi üzerlerinize  
Bir bakmak vardı sadece oda verdiğin mahsule

Ne kahkahalar atıldı üzerinizde ne acılar yaşandı  
Şafak vakti uyanırdın köyümüzün insanlarıyla  
Bırakmazdı seni nasırlı eller  
Terk edene kadar göklerin hakimi güneş

Ayırmıştık seni tarlalar evlek evlek  
Bir geçebilseydi ya birinden öbürüne birazcık emek  
Bilmedik nadas bir sene dinlenmekmiş  
Didinirdi ihtiyar çocuk kadın akşama dek

Muharrem Akman



## **Törenlerle anılan**

Saman alevi değildi bacalardan çıkan  
Alev alev yürekler yanıyordu.  
Yıllarca sürececek matem havasının  
Başlangıç tarihi yazılıyordu.

Gün be gün indiği aş ocağına  
İlmik ilmik bedenini bırakıyordu  
Kömürün bir parçasıyım dercesine  
Baretiyle potiniyle birlikte kavruluyordu.

Sizin vardığınızdı 3/mart/1992 yi yaşatan  
270 canı bir kalemde yazdıran  
Onca yetimi bir bir sahipsiz bırakan  
Acılar gemisine sonsuzluk biletini aldıran.

GRUZU felaketiymi üzerimize çullanan  
Yıldönümlerinde törenleri yaptıran,  
Zaman alıp getirdiyse de acınızı  
Her 3/mart gelişinde yürekleri sızlatan.

16/02/2007

Muharrem Akman

## **Tükenmez acılar**

Dağıttılar dört bir yana yine  
Bağrımıza tükenmez acıları  
Sonsuza dek yaşıyacak hemde  
Olurmuydu bu kardeşçe yaşarız birde.

Bu acılara değildiki bu yürekler  
Bir fincana deniz boşalırımıki  
Hain pusulara düşeliden beri  
Durulmadı bu beden titremekten

Allı gelinlere beklerken gözümüzü  
Vatan borcunu ödememek neki  
Tek amacın senin vatanına hizmet  
Beklediğin kurşun değildiki namertten.

Vediğiniz onca vaatler havada kaldı  
Yolladığınız mektuplar kalplere kazındı  
Şahadetiniz anaları, birde yurdu ağlattı  
Vatan size ilelebet borçlu kaldı.

8/6/2007

Muharrem Akman

## Türkiyenin Almanyası zonguldak

Dik yamaçları inci gibi dizilmiş merdivenleri gör  
Bir dağın zirvesinden uçuyorum sanırsın  
İnmek ayrı bir dert çıkmak hüner ister  
Gençlik ister irade ister hüner ister umut ister

Buldukları her araziye gelişi güzel oraya buraya  
Serpilmiş bir orman gibi tek katlı evler sıra sıra  
Taştan priketten harçsız sıvasız boyasız  
Her birinden kömür umudu,ağıdı fısıldanan

Tek odalı iki odalı evler birbirlerine benzer  
Başka başka hayatları,umutları barındıran  
Göç almış yurdumun her bir köşesinden  
Yer altının Kara elması için sana gelmişler

Karadeniz'in hırçın insanları onlar kadar dik başlı  
Dağların Yücelerinde bir ev bahçesi fındık tarlası  
Doğanın cömert bereketi ormanın imkanları  
Yanında illede ahır otu samanı yayığı ayranı

Üç mezar varmış yanbaşımda kardeş ana baba  
Bir sen kalmıştın geçmişlerine tanık hayatta  
Kader senide bu gün yanlarına aldı zamansız  
Yapayalnız kaldınız o dağ başında yine beraber

Ve köylerimiz neşeli huzurlu bereketli mektepli  
Dolu dolu tarlaları damı sayadı tahıl ambarları  
Kömür bitti tarla saban gitti ocaklar söndü  
Türkiye'nin Almanyası Ülkemin geçim kaynağıydı

Dik yamaçları inci gibi merdivenleri gör  
Bir uçurumun tepesindeyim sanırsın  
İnmek ayrı dertçıkmaq hüner ister  
Gençlik ister irade ister umut ister  
Bulunan her boşluğa oraya buraya  
Serpilmiş inci gibi tek katlı evler  
Taştan biriketten harçsız sıvasız  
Tavanları kontraplak kaplı

Çatısı teneke kiremit karışık yapılı  
Her biri başka hayatlar

Tek odalı iki odalı evler biririne benzer  
barındıran  
Başka umutlara bakan  
Göç almış yurdumun her köşesinden  
Karadenizin tüm vilayetleri  
Kasabaları köyleri  
Erzurum erzincan dan gümüşhane den Pasof tan  
Yeraltında taş kömürün var diye gelmişler Zonguldak  
Karadenizin hırçın insanları  
En az onlar kadar asi ve dik başlı  
Yücelerin derinliklerinde bir ev  
Fındık kestane erik kiraz ağacı  
Doğanın tüm bereketi ormanın imkanı

Yanında illede olmalı ahır otu samanı  
Uç mezar varmış yan yana bu tek katlı evin yakınında  
Bir sen kalmıştın geçmişe tanık  
Kader senide yanlarına dördüncü olarak aldı  
Kömür bitti vardiya bitti trenler durdu  
Yapayalnızsınız o dağ başında kendi başınıza  
Ve köylerimiz neşeli huzurlu bereketli  
Dolu anbarları damları sayatları buğdayı tahılı çardağı  
Gecesini gündüzüne katıp tarlalarında çalışırken arı gibi  
Aşlarına aş katardı maden ocağı  
Kömür bitti tarla bitti saban gitti  
Sen varken güzeldi hayat maden ocağı  
Türkiyenin ikinci almanyası Zonguldak ülkemin ekmek kapısıydı

Muharrem Akman

28/07/2016 Zonguldak

Muharrem Akman

## Uçurmak göklere

Çocuk olunur mu veyiymisin demekle verir misin yerine  
Bu kadar mutlu olurmu insan eli,cebi boş dedenin gelişine  
Oyuncaklar arasında akla hayale gelmedik buluş eğlence  
Uçak yapıp eline geçen rastgele nesneden,uçurmak göklere  
İki tane plastik oyuncak modelinden hazır tost ekmek servise  
Yada olmayan ot yaprağı yedirmek,maket zürafaya yalandan yere  
Sığdırabilmek sonsuz sevgiyi o küçücük yüreğe sebepsizce  
Çocuk olunur mu siyindir demekle silindire dilinin döndüğünce  
Mızıkçılık çıkarılıp durduk yere ağlamak hemde gereksizce  
Bisiyahmayim diyerek önlüğü takıp başlamak yemeğe  
Çocuk olmak koşulsuz sevmek dünyayı öylece  
Bizde sevebilirsek dünyaları çocuk olabilir miyiz sizce  
Muharrem Akman

Muharrem Akman

## Uğramaz mekanına

Bu çalgı çengi  
Düğün bayram havasında  
Bayraklar flamalar  
Haykirmalar semaya  
Sen devirdiğin çam ağacına bak  
Yont dalını budağını  
Zahmet vermesin sana  
Sana değil hak hukuk  
Yürüyüşler marşlar  
Uğramaz mekanına

Sen temizlikçi kadın  
Her sabah vardiya başlangıcınla  
Gece yaralarına  
Eşyaları çek çekiştir  
Bir o yana bir bu yana  
Çizilmesin altlarında  
Maaşını sorduklarında  
Utanıp sıkılma,söyle bir çırpıda  
Telafuzuda kolay, tam dört yüz lira  
Ardından yok demeyi unutma  
Sendika sigorta.

Bebek bak temizliğe git  
Yemek yap çalışanlara  
Kat kat işyeri  
Senin sorumluluğunda  
Bayram seyran yıllık izin  
Kimin umurunda  
Ele geçen üç beş kuruş  
Gider çocuklar torunlara

Sen kaynakçı çocuk  
Vur elektrodu parçalara  
Demirleri taşı sağa sola  
Şigortan başlar belki  
Üçbeş ay sonra  
Şunun şurasında ne kaldı  
Düzelir patronun işleri  
Artar harçlığın, başlar sigortan  
Kalmaz bir yıla

Sen çalış tezgahtar kız  
Büyük sabırlarla uyuyup kalma  
Otobüs koltuklarında  
düşersin sonra  
Sabah başlar mesain  
Biter gece ortalarında  
Aldığın ücret sorulduğunda  
Sallama başını sağa sola  
Belli belirsiz mırıldanma  
Bir dolmuş bileti,bir çay,tost

Arasira harçlık verilir  
Üç beş lira, söylemeyi unutma

Ellerde nasır kurulmuştur  
Daha gençlik çağında  
Kah inşaat ustalığında  
Kah kaçak kömür ocaklarında  
Boya badana yolunda  
Kah tomruklar arasında  
Kaç gündeliğin gitmiştir  
Çalıştığın onca patron yanında  
Uğraşıp didin sen  
Biter belki mücadelen mezarda  
Hele yoksa işin, bir devlet kapısında  
Anılmadıysa adın, sendikayla sigortayla

12/05/20013

Muharrem Akman

## Umut yolcularına

Bir ekmek ah bir ekmek,  
Yanında birazcık azık sofralarda  
Dertsiz tasasız parklarda caddelerde  
Akşamları aile toplantılarında.  
Minnacık bir ev  
Girişleri koridordan odalara  
Uygarlığın bahşettiği  
Parlak lambalar altında  
Tv karşısında yada gazete başında.  
Geleceğini aramak  
Yanında, yakınlarıyla, yarınlarda  
Bir şanlı bayrak altında.  
Tüm bunlar olacaktı belkide  
Hayal ettiğin o uzaklarda  
Adına yakıştırıldığı  
O umut yolculuğunda  
Kof bir tekne ile  
Kimbilir hangi denizin ortasında,  
Aman bile dileyemeden azgın dalgalara  
Çoluk çocuk kadın demeden  
Ayırmasaydı sizi bu dünyadan,  
Cesediniz bir kıyıya  
Ruhunuz başka dünyalara.  
Kaf dağınının ardındaki umut  
Kaldı başka garibanlara

Muharrem Akman

11.12.07 Zonguldak.

Muharrem Akman



## Unuttuğun bir Şeyler var

Unuttuğun bir Şeyler var  
Gittiysen hepten gidemedinya  
GülüŐünü resmettim astım duvarıma  
Bakıp avunurum arasırsa  
Dedem diye çağırdığın sesin  
Kafanı bir oyana bir buyana eđiŐin  
Dudaklarını kondurup yanağıma  
Yenii ismini öğrendiğin uvuzlarınla  
Her sorulduğunda cevabın tıkır tıkır  
Saçların hani, gözün hani, çenen nerede  
Burnun nerede muŐ muŐ  
GülüŐlerin vardıya tüm uvuzlarınla  
Kapattıydım gözümü kulağımı  
Uçup gitmedi dışarıya  
Hatırlar sevinçten uçarım havalara  
Belli belirsiz görünen defterimi  
Yaka cebimden İstemiŐtinya  
Bende kızıp ne var orda diye söylenip  
KarŐılıđıda iki elini açıp haykırman  
Heyt narası emsalinde sesleniŐinide  
Bana benden fazla sinir olmuŐtunya  
Aynısını yakalamış koymuŐtum  
Duruyor Őuramda valala  
Tebessüm edeip gülerim hala  
Annesinin kaç tane oğlu var bir  
Yemek nasıl mis diyorsun ellerinle  
Odalarda dolaŐıyorsun düŐe kalka  
Biz koŐuŐuyoruz panikle ara sıra  
Sonra çocuk düŐe kalka büyür  
Lafının ardına saklanıp he birden  
Suçu üstümüzden atıyoruz güya  
Ne çok acıtmıŐtın onca yerini  
Acırmı yüreğinde bizim gibi (aniyyy huv huv)

(valala aniyy huv huv Ediz kaan terimi  
torunum Bir hafta yanımızda misafir olup gittikten sonra)

Muharrem Akman  
15/12/2014

Muharrem Akman

## Unuttum

Ben bacalardan çıkan dumanlarıda  
Haykırışlar nasıldı onlarıda unuttum  
Unuttum kavrulup köz olduğunuzu  
O facia GRUZU muydu adını bile unuttum

Birden dumanlar yükselmişti  
Galeriden ayaktan kör bacadan  
Toplanan binbir yürek vardı acıdan  
O bekleyiş ne zordu tarihinide unuttum

Unuttum minnacıkların sorularını  
Ne zaman geleceklerdi biricik babaları  
Kurumuş göz pınarlarınıza neler anlatıldıydı  
Gelemeyeceğinizi bir daha nasıl dedim unuttum

Tarihler ne söylerlerdi acep o zaman  
Kaç bir yürektiniz facia geldiği zaman  
Çok yetimler bıraktınız yitip gittiğinizde  
Neydi o felaket ALLAH'ım sebebini unuttum

Unuttum bir bir çıkışınızı ocaktan  
Bir kavrulmuş beden olduğunuzu sıcağtan  
Kaçar kaçar topladılar kaldığınız çukurdan  
Buna nasıl dayandı yürekler acısını unuttum

Dualar okundu peşi sıra ardınızdan  
İsim cisim kaybolmuştu çıktığınızda ocaktan  
Anladık kimliğinizi taşıdıkları tabuttan  
Kaçar kaçar defin oldunuz sayısını unuttum

Yaşattığınız onca acıya rağmen  
Bıraktığınız aş ocağını unuttum  
Unuttum gidişin bir ders olacağına bize  
Bir hiç uğruna gittiniz anlamını unuttum

3 mart 1992

Muharrem Akman

## Unutulur

Bu arabayla cümbür-cemaat  
Dünyada kalan senini  
Kara topraklara saklayıp  
Silmeye gidiyoruz izini.

Ağlayanlarına aldırmayıp  
Yaşamışlığını sorgulamayıp  
Nasılmış, neymiş umursamayıp  
Saklamaya gidiyoruz bedenini.

Hatırlattıysan bize ölümü  
Unuturuz çabuk hüznünü  
Görmek istemeyiz önümüzü  
Kapatmadan böyle gözümüzü.

Avuturuz ünümüzle gönlümüzü  
Uzak sayarız kendimize ölümü  
Hatip'in dedikleri ne öyle şimdi  
Anlayamayız yummadan gözümüzü

Muharrem Akman

## Unutulurmu

Seni karanlıklara bir başına  
Herkeslerle başbaşa  
Bırakmışlığımız unutulurmu?  
Senin başın göklere  
Biz ise yerlere bakacağız herkeslerle  
Virane yaşamışlığını görmeyip,  
Boş verdik el birliği ile  
Titreyen vücudunu ısıtmadık  
Ataşlar varken.  
Bir yastığa baş koydurmadık  
Yataklar boşken  
Bir merhamet edemedik  
Henüz fırsat varken  
İnsan olduğumuzu unutmuştuk  
Bizde zaten kalmamışken.

Muharrem Akman

## Unuturum hiç unutmayacasına

Ben seni unuturum kadın hiç görmemiş gibi  
Kumral saçını kumral kaşını kahverengi gözünü  
Herkes gibi kalır bedenini,gözümde hayal meyal  
Bıraktığın insanlığı unutmam bak cemalin gibi

Yarım yüzyılı aşkın yaşanan acı tatlı onca yılda  
Örtercesine üstünü namertliğin şerrin gıybetin  
Bin yüzü ile değil tek yüzü ile yaşayan olduğun gibi  
Biri vardı dersiniz buralarda yaşayan unutmam

Dört duvar arasında kavgaların vardı herkes gibi  
Yaşadıysanda dramatik halleri zaman Zaman  
Derdini tasanı kapatıp kapkaranlık delhizlere  
Hiç bir şey olmamış gibi yaşadığını unutmam

Çoluk çocuğa karışıp sende herkesler gibi  
Aynı mahallede yaşadığımız yıllar dün gibi  
Aramızda kan bağı olmasada amca dayı gibi  
Kardeşçe yaşadığımız yılları unutmam gibi

Savurma korkunu üzerinize bu kışta kıyamette  
Saklanamayız korkun büyük olur vurur bizide  
Her gülüşün yaşam sevincini müjdelerken bize  
Bakma kadın bakma mahzun duruşun yetiyor bize  
Ben seni unuturum kadın hemde hiç unutmayacasına

. 16 12 2017

Muharrem Akman Zonguldak

Muharrem Akman

## Üç mart 1992(DÜZ YAZI)

UC MART 1992

### KOZLU OCAKLARINDA GRUZU FACIASI

Henüz 10-yıllık falan madenci olan Fahrettin çavuş iş çıkışı erkenden evine gelmez büyük oğlu durmuşun okuldan gelip gelmediğini sormuş geçen hafta gittiği okul toplantısında ilkokul öğretmeninden bayağı sitem işitmiş çocuğun okul gidişatındaki durumun hiç beğenmeyen öğretmeni çocukla ilginelimesi gerektiğini diğer çocuklarında bundan pek farklı olmadıklarını söyleyerek sınıfça velilere bundan sonra daha dikkatli olunmasını söylemiş buda diğer veliler gibi onun biraz gücüne gitmişti.Bu yüzden akşamları gündüz vardiyasına gittiği zamanlar çocuğun dersini bizzat kendisi ilgileneceğine kendisine söz vermişti.akşam namazı vaktinden sonra hanımına çocuğun bir yere ayrılmaması için sık sıkıya tembih etti namazını kılıp çocuğun öğretmeni ne ders veriyse onu beraber yapacaklardı.Namazını kılıp oturma odasına geçer geçmez kapı tıklaması ile çocuk fırlayıp kapıyı açtı gelen komşuları eski bir baş madenci olan Abdullah çavuş ve kardeşi puantör Recep ti.puantör Recep küçükken hayvanların peşinde çobanlık yaparken yanlışlıkla arkadaşı tarafından silahla vurulmuş bu yüzden sakat kalmıştı.Fahrettin çavuş onlara hoş geldin dedikten sonra oturma odasına buyur etti oturup birbirlerine hal hatır sorduktan sonra emekli olalı birkaç yılı geçmiş olan Abdullah çavuş ocaklardan haber almak için arasına Fahrettin çavuş gibi madencilerin yanına gider 30 yılını verdiği maden ocaklarından bir haber edinmeye çalışır hemde akşamları vakit geçirirlerdi azsonra Fahrettin'in kendinden 1 yaş küçük kardeşi hüsnü ve dayıoğlu satılmışta yanlarına gelmişti onlar henüz yeni madenci olduklarından ve birazda akrabalarının yanlarında yaşça küçük olduklarından pek söze karışmıyorlar söylenenleri dinlemekle yetiniyorlardı.

Abdullah çavuş domuzdamcı yedeği Satılmış a işlerinin nasıl olduğunu sordu Satılmış iyi amca falan diye klasik bir cevap verdikten sonra ona şimdiki madenciliğin eskiye nazaran çok kolay olduğunu söyleyerek her ikisine de güzel çalışmalarını madende yapılan en ufak bir hatanın ölümle sonuçlanabileceğini sıkı sıkıya tembihledi. Onlarda amca zaten biz madenin zorluğunu biliyoruz sağ ol falan deyip lafı geçiştirdiler puavantör Recep bir işçinin tertibinin yapıldığı yerde işinin başında olup olmadığını kontrol ettikten sonra iş çıkışı bir yere uğramayıp ailesini köyden getirip ocaklara yakın bir yerlerden ev kiraladığı için evine gelip yatmıştı. İşçi yurtlarında kalan işçinin arkadaşları Durmuş ustanın yatağında olmadığını gördükten sonra Durmuş ustanın herhangi bir yere gitme olasılığı olmadığından gitse bile illa birilerine haber vereceğinden kendisinin akıbetinden endişelendikleri için sağa sola haber vermişler gündüz vardiyasına giden Durmuş ustanın amesi ile birlikte 16 vardiyasının işçileri ile birlikte kuyu dibinde kafes beklediğinin haberi alınmış herkes derin bir nefes almıştı.Durmuş ustaya bu geç kalmasının sebebi sorulduğunda bacadaki kilide tam son direği yerine yerleştirirken bitmek üzere olan bacanın direklerinin birden göçtüğünü yeniden işi yapana kadar zamanın nasıl geçtiğini anlamadığını bu yüzden geç kaldığını söylemişti işyeri birazda gözden uzak bir yerde olduğundan yanlarına da pek kimse uğramamış gecenin bu vaktine kadar kaldıklarını anlatmıştı puavantör Recep akıllı bir insandı beklide hafızasında 500 den fazla kişinin isimlerini sicil nolarını nerede çalıştıklarını A grubu işçisimi B grubu işçisimi yada hangi bolumde hangi kartiyede çalıştığını bilirdi bu onun yıllardan beri tuttuğu işçi puantaj defterinden hafızasına aldığı bir eylemdi.Abdullah çavuş işe ilk girdiği yıllardaki zorlukları anlatırken yeni.madencilere hem eskilerin bu ocaklarda neler çektiğini anlatıyor hemde işçilerin

işyerlerine sahip çıkması için arasıra aklına gelen anılarını anlatırdı bir keresinde tabanda çalışıyoruz tozdan göz gözü görmüyor lambanın ışığı ancak bir iki karış önümüzü gösteriyor toz ağzımız burnumuz tıkayıp nefes almakta güçlük çekiyoruz nereden çekmişlerse çekmişler bir pus hortum arkadaşların elinde elden ele dolaşüyor hortumdan az bir su geliyor bir yudum su içip boğazımıza biriken tozu ağzımızı çalkalayarak temizliyoruz bu işlemde 20- 25 dakikada tekrarlamak zorundayız yoksa nefes almanın imkanı yok hortumu alıp ağzımı temizledikten sonra merak edip hortumu nereye bağladıklarını görünce midem alt üst oldu ama ne yaparsın o günün şartları öyleydi yinede o sudan agzimi calkaladim Allah taşı toprağı altın olsun bak madende emekli olalı kaç yıl oldu kimseye muhtaç etmeden emekli maaşımızla geçinip duruyoruz ölene kadar buralara yaptığımız hizmetin karşılığı olarak karnımızı buradan doyuracağız Allah yeterki devletimize zeval vermesin devletimize güç versin

Abdullah çavuş ya Fahrettin `ste boyle senin daha fazla başını ağrıtmayalım bu kadar gevezelik yeter galiba deyip kalkmaya hazırlanırken Fahrettin çavuşun hanımı çay içilmeden kalkıp giderseniz yüzünüze bakmam diye yemin billah ettikten sonra çay içilmek için tekrar herkes yerine oturdu domuzdamcı yedeği hüsnü ya sizin anlattıklarınız gibi şimdi ne öyle işçi ne o işleri takip edebilecek insanlar var amca deyip ilk defa söze karışmış oldu bu arada çaydanlık bardaklarla birlikte hazır olup geldi çayın demini alması için bir müddet daha beklemek gerekiyordu Bu arada babasının gözetiminde bir kosede Durmuş okuldan verilen ödevlerini yapmak için uğraşiyor bilemediği yerleri ya amcasına ya babasına soruyordu. Fahrettin çavuşun hanımı kulağına bomba sesi gibi bir ses geldiğini söylediğinde aynı sesi duyan diğerleride pencereyi açıp olan biteni anlamaya çalışıyorlardı eski bir Madenci olan Abdullah çavuş bu sesin ocaklarda meydana gelen bir patlama sesi olduğunu anlamakta gecikmedi ama hayırdır inşallah deyip pekte kimseye bir şey söylemedi hemen dışarıya çıkıp sesin geldiği yöne yani maden ocaklarının olduğu yere doğru yürümeye başladılar bu sesi duyan herkes sözbirliği etmişçesine bir yerlerden komut almış gibi ocakların olduğu yöne doğru ilerliyordu cunki bu çevrede hemen hemen herkes ya madende çalışıyor yada maden ile ilgili bir sektörden ekmek yiyordu Madende çalışan çalışmayan kadınlar çocuklar yaşlısı genci herkes ne olup bittiğini anlamak için kuyuların olduğu yere doğru koşar adım sessizce ilerliyordu aralarında bu bir grizu patlaması diyende oluyordu yada sıcak su kazanı patlamasıdır diyende bir keresinde sıcak su kazanı patladığında iki görevli şehit olmuş kazanın parçaları metrelerce uzağa fırlamıştı bu olayı bilenler yada birilerinden duyanlar fazla bir zarar ziyan olmaması için inşallah fazla bir zayıat yoktur diye dualar ediyorlardı,daha kuyuların olduğu yere varılmadan bunun bir grizu patlaması olduğuna inanmak isteyende istemeyende karar verdi gelen haberler ocaklarda grizu patladığını doğruladı şimdi herkes grizunun nerede hangi katta yada hangi kartiyede hangi bölümde meydana geldiğini öğrenmeye çalışıyordu kuyu başlarına geldiklerinde herkes birbirinden ayrı yerlerde kalmış kuyuların etrafı kalabalıktan geçilmez olmuştu kurumun güvenlik ile ilgili elemanları milleti kuyuların yanına yaklastirmamak için büyük caba sarf ediyordu az sonra gelen takviye güçlerle kuyuların etrafında güvenlik seridi olusturdular bu bundan sonra yapılacak kurtarma calismalari için gerekli bir islemdi etraf dahada kalabalıklaşıyor ocakta yakini olan aileler işçisinden haber alabilmek için var gücüyle sağa sola bir haber alabilecek yer makam yada birilerini arıyor önüne gelene yada herkes birbirine bir şeyler soruyordu,Kimsenin henüz bir şey bildiğide yoktu yönetim anında kriz masasını oluşturmuş henüz neyin ne olduğunu anlamaya çalışıyordu patlama nerede nasıl olmuştu aşağıdan doğru dürüst bir haber gelmiyordu haberleşme kesilmiş bir yolunu bulup haberleşme imkanı bulunanlarda ocaklardan doğru dürüst bilgi veremiyordu.ocakların eski müdürü hışımla toplantı odasına girip şimdiki yöneticilere benim evlatlarımı yediniz hepsini ocaklara gömdünüz diye bir güzel azarladığı söyleniyordu,İnsanlar sağda solda telaş içinde neyin ne olduğunu anlamaya çalışırken

daha uzak yerlerden de buraya akın akın işçi yakınları geliyordu köylerden kasabalardan hatta yakın illerden bile gelenler vardı Grizunun henüz verdiği zararlar bilinmiyordu ama herkesin içine bir ateş düşmüş grizu patlamasının verdiği zayıat hakkında akli erdiğince yorum yapıyordu patlama tek bir kartiyede olmuşsa kartiyede kaç kişi varsa yani o çalışılan yerde 10 kişi yada daha az kişi yakalanmıştır yok daha fazla kişi ölmüştür yada birkaç kişi ile grizu patlaması atlatılmıştı yada herkes en az zayıat la bu olaydan kurtulmayı istediği için öyle yorum yapıyorlardı.patlama olur olmaz hemen kurtarma ekipleri hazırlanmış ocaklara girilebilecek zamanı ve gelecek emri bekliyorlardı.kimsede olan biteni bilmediği için kurtarma ekiplerini de tehlikeye atmak istemediğinden mühendis müdür düzeyinde kişilerin ekip başkanlığında 3 -5 kişilik gruplar halinde hazır bekliyorlardı ilk ekip kuyulardan aşağı indiğinde facianın büyüklüğü ortaya çıkmıştı yapılan durum değerlendirmesinden sonra ocaklardan kimsenin sağ çıkamayacağı hükmüne varıldı tonluk arabalar için döşenen rayların bile yılan gibi kıvrıldığını tonlarca ağırlığındaki pres makinesinin ve diğer ocak içinde kullanılan malzemelerin sağa sola savrulduğunu gördüler kısaca o gece gruzu önüne gelen her şeyi yakıp yıkmıştı. Gece yarısına doğru.çığlıklar her tarafta yükselmeye başlamış kimisi hastanelere yaralılar içinde yakınıni arıyor kimi morglarda tanıdıklarına yakınlarına bakıyor herkes ne yaptığını Bilmeden sağa sola koşuşturuyor herkes her gördüğüne yakını olduğu işçinin akıbetini öğrenmek için bir şeyler soruyordu.Dualarla ağlama sesleri birbirine karışıyordu.büyük bir uğultu kadere boyun eğiş hakimdi Emniyetçi Osman çavuşun yakınları her yerde Osman çavuşu sorarken bir arkadaşı yemin billâh ediyor biz onunla birlikte kuyu başına kadar geldik ölmüş olamaz buralarda bir yerlerdedir dediyse de Osman çavuştan bir haber alınamadı. daha sonra kendisi ocağın güvenliğinden sorumlu kişi olduğu için ocaktan ben çıkarsam burada emniyetinden sorumlu olduğum insanlar ne olacak diye geriye kömür üretilen ocaklara doğru gittiğini ve orada gazdan zehirlenip öldüğü söylendi Zaman geçtikçe ölen maden şehitlerinin sayısı da yavaş yavaş netleşmeye yada tahmin edilmeye başlandı 263 madenci bu gece ocaklarda şehit olmuştu.Gün doğduğunda ocaklardaki patlamanın etkisi ile kuyulardan duman hatta alev çıkmaya başladı demek ki ocaklardaki her şey her yer yanıyordu ocaklarda meydana gelen yangını söndürebilmek için ocak girişlerini ocakla hava temas edebilecek her yeri, işçi ve kömür nakliyatında kullanılan kafeslerin olduğu bölümü dahi kafesi yukarıya asıp kuyunun her tarafını hava almayacak şekilde kapattılar kalan boşluklarada sari topraktan camur yapılarak iyice sivayıp kapadılar Yangın yine sönmedi bu sefer ocaklara yukarıdan su basıp yangını söndürmeye çalıştılar metrelerce kup su ocakları doldurdu alevleri söndürmek haftalar sürdü. Şehrin içindeki kullanılmayan bir havalandırma kuyusundan alevler yeryüzüne yükseldikçe bu kuyunun yanından geçen herkesin yürekleri o gece gruzu faciasında ocaklarda kalıpta henüz dışarıya çıkarılmayan maden işçileri için yanıyordu Bazı maden işçilerinin cesetleri yanmış bir şekilde beklide sadece kemikleri, beklide sadece elbiseleri toprağa verildi Cenazeler ya lamba numaralarından ya yakınlarının elbise veya kişisel eşyalarından tanınarak ailelerine teslim edilip önce isyerlerinde tabutlanıp yapılan torenlerin ardından kuran kerim okunup köylerine gönderildiler.Bir mahalleden 10 kişi 15 kişi hatta daha fazla madenci şehit olmuştu. 3 mart 1992 tarihinde 16 vardiyasına giden 263 madenci bir daha evlerine dönemedi acıları tüm ülkenin yüreklerine kazındı en çokda bir daha baba diyemeyecek çocuklara ve babasız kalan yetimlerine bundan sonra hem analık hemde babalık yapacak eşlerinin yüreklerine ömür boyu yaşayacak bir acı bir anı olarak oturup kaldı ruhları şad olsun

NOT Oykude adı gecen isimler hayalidir

24. 10.2007

Muharrem Akman



## Üç/mart/1992

3/Mart/1992

Kara haber gelmeden anlamıştık ya sesinden  
Güm diye vurmıştu kuşku dört duvar aralarına  
Kimimizi sofrada,kimimizi elinde çay bardağı  
Düşmüştü saydık gönüllülere ateş bilmeden

Kendiliğimizden koştuk,matemin yanındaydık  
Acı haber mutlaktı bir hayli yaklaşamadık  
Dumanlar süzülürken baca ağızlarından göklere  
Bir bir yandığınıza bir hayli inanmak istemedik

Gece yarıları oldu beklerken hepimiz hepinizi  
Dermanda tükendi,takatta,umutları da bitirdik  
Ara sırada olsa sağ çıkarken tek tük ocaklardan  
Birimiz hepimiz içindi burada,hepimiz sevindik

Yirmi yedi yıl sonra yine yanınızdaydık kederle  
263 ünüz birden kurban olmuştu 3Mart 1992 de  
Ağıtlar hep gruzu faciasında kül olan bedenlere  
Anılarınız yad edildi dualar bağışlandı geçmişlere

3/Mart/2019  
Muharrem Akman/ Zonguldak

Muharrem Akman

## Üçüncü sınıfta

Kara sabanın ardına takılma vaktidir  
Boyunduruk öğrendire saban demiri  
Zevla teker kayış çemberi oku yivi  
Doğduğumuzda bilirdik mısırı buğdayı  
Babamızın ağabeyimizin amcamızın  
Bir ay maden ocaklarında bir ay köyde kaldığını  
İş bölümü kendiliğinden ayrılmıştır köyde  
Nineler bebek bakacak yemek yapacak  
Çocuklar yardımcı kaçırmazlarsa sokağa  
Ağlayan bebeğe sormuk uzatacak  
Uyusun diye beşiği sallayıp  
Ninenin ninnisine ayak uyduracak  
Öğlen olmuş diye dertleşirken ana baba  
Güneş doğmamıştır henüz tan yeri ağarmakta  
Mandalar az bir sıcakta mayışmakta  
Güneş bir öğrendire boyu yükselmeden ufukta,  
İlk evlek sürülmeli başlamalı ikinciye  
Kısırı var yamacı var tarlanın  
Paydosta ana baba sarılır kazmaya baltaya  
Bir karış yer kalması aktarılmayan tarlada  
Genişlemeli heryıl ormandan yer açılmalı  
Çift sürüp tohum ekmek bitmedi tarlanın işi  
Etrafına dikenli tel çalısı germeci sandalı  
Gider emekler bir gecede yaban domuzlarına  
Öküzü ineği, davarı eşeği atı cabası  
Gözetlenemez hiçbir zaman zaiyat şart  
Tarlayı kurtarsan bostadaki salatası biberi  
Domatesi patlıcanı dağ kekiği kabağı  
Oda onların nasibiymiş denilip  
Kapatırız verdikleri zararın hesabını  
Fırın yakılacak kalmamış akşama somun  
Bekleyemez teknede mayalanmış hamur  
Fırın temizlenir şhmelikten süpürgeyle  
Mancar yaprakları serilir pidelere somunların altına  
Fırının her bir tarafı kapanır hava almamasıya  
Pişer pişmez dağıtılır pideler çoluk çocuğa  
Zeytin yağı bulursak tereyağı değişmeyen katık  
Akşamları sinilerle sepetlerle  
Yemekler taşınır köy odasına  
Oruç açması olmayan zamanlarda  
Verilirdi iftaralar ev ev sırayla  
Hatip Nazifde yasini şerifi okur iftardan sonra  
Allah kabul etsin gitsin tüm ölmüşlerimizin ruhuna  
Yemek sonrası çay terafi namazına kadar  
Bazıları ak çay yada paşa çayı deriz demsiz  
İnadına öteki bağırir benimki nemli olsun  
Gazlambaları duvarlarda ışıldatır ortamı  
Kandiller yedek beklemede  
Gürül gürül yanan soba kış aylarında  
Tam sohbetler koyulur ordan burdan madenden  
Terafi namaz başlar başlamasınada  
Bitiremez hiçbir zaman arkadan iki sıra

Çoluk çocuk başlar gülmeye daha ikinci rekatta  
Kaçan kaçana odadan dışarıya haylazlığa  
Ve illa bir kavga gürültü çıkar oruç ayının sonlarında  
Vakitli vakitsiz ezan okutur koca İsmail  
Okunduysa ezan bir daha okutur zoraki hocaya  
Durur kavga gürültü ezanın başlamasıyla  
Karne tatillerinde yeni bir eğitim başlar  
Din eğitimi adına oluşur halka başlanır dualardan  
Yüksek sesle hep bir ağızdan  
Rabbiyessir veletuassi rabbitemmim bilhayır  
Allahım zorlaştırmaya kolaylaştır  
Hocanın elide uzun bir sopa haylaza yaramaza  
Ufak ufak iner ele ayağa  
Yine bir öğle vakti ders başlamak üzere  
Yıkıldı yıkılacak asırlık oda  
Gacırdar kendiliğinden ahşap direkler  
Oda ne tabutun içinden gelir garip sesler  
Titrer eller ayaklar tabuttki sestem  
Kaçışmalar sağa sola iki yakalıklı kendi tarafına  
Genç hocada şaşırır ata ne yapıp ne etmeli  
Anlaşılırki bir haylaz tabutun içinde  
Cezası biçilir o dakika abisi olan imam ile  
Böylece ders başlar kurulur halkalar yine  
Süreler bir ağızdan yükses sesle inletir odayı yine  
Sünnetçi gelir vakitlerden yaz  
Kaçacak yer çok olsada  
Birisii yakalar getirir sünnetçinin yanına  
Olduda bitti maşallah bunuda hallettik  
Odun kufu ekilir ilaç niyetine  
Birkaç gün etek giyilir değmesin bir yere  
Hazırdır yeni bir eğitim yılına  
Erkekliğe adımını attığı üçüncü sınıfta

Muharrem Akman

## Üşür biraz

Getirin şu dağları aşağılara  
Beyaza boyayacağım  
Ne kadar ayrı renk varsa üzerinde  
Taşı toprağı ağacı odunu yongası  
Gölgelerine kadar bir uçtan bir uca  
Önce ağaçların en yücelerinden  
Kuş uçmaz kervan geçmez yerlerden  
Birer birer beyaza boyayacağım  
Bakmaya doyum olmayacak güzelliğine  
Görenlere hayret dedirteceğim  
Biraz rahatı kaçacak börtü böceğin  
Ayının kurdunun tilkin çakalın  
Çalı çırpı ot yaprak üşüyecek  
Bir karakış hayal edeceğim  
Tamda düşünürken bunları  
Bir otobüs yolculuğunda  
Vakitler aktarılmadan birinden birine  
Yaradanımın sual olmaz hikmetine  
Tüm bu güzellikleri karşımda bulacağım  
Şimdi sobalar tam kapasite vira  
Üşürken yorgan altlarında  
Evsiz barsızlar düştükçe aklıma  
Bir dua yollayacağım onlara da

3/ocak/2016  
Ankara -Zonguldak

Muharrem Akman

## Üzerime düşen neydi

Altı üstü toz top topraktı  
karıştırdığım  
koparmaya çalıştığım  
Her yabancı ot karşılığı  
Üzerime göçen neydi  
Farkında bile olmadan  
Süzülen göz yaşlarım  
Anam yatardı orada  
Yaşarken dört elle sarıldığı  
Toprağının bir parçası  
İki metrelik mermerler arasında  
Zaman anlamını yitirdi  
Bir bakışla sağa sola  
Her birisiyle onca hatıra  
İsine gücüne koşuştu herkes  
Kimi tarlasına  
Kimi avlusundaki bostanına  
Kimisi maden ocaklarına  
Mezar taşları yazılıydı oysa  
Ya maden kazalarında  
Yada meslek hastalığı sonucu  
Hayatlarının baharı denecek yaşlarda  
Dedem yatıyordu biraz daha aşağıda  
Kestiği tomruklar yok olmuş  
Mantarlar bitiyor mahtasında  
Bir deli yatar az ötede  
Cektiği esaret hala yüreklerde  
Her bir karış toprak avlular arasında  
Yabanisi evcili (hayvan) girmesin manasında  
Olgunlaşmadan misiri buğdayı  
Karasabanla aktardığı tarlasında  
Gorememişti belkide hasadını daha  
Uyaniverdi birden silkindi zaman  
Uydu takvimlerin zamanına  
Yıkıldı birkez daha yürekler  
Ayırdı usulca yürüdü kendi dünyasına

Muharrem Akman

15/05/2011

Muharrem Akman

## **Varsayıyorsunuz**

Yokluğunun bana ızdırap olduğunu biliyor musun?  
Gelişlerininse o kadar sevinç olduğunu  
Yüreğimdeki yerinin yandığını sinsi sinsi,  
Günler boyu düşlediğimi umuyor musun.

Bu kadar zaman kayboluşunu aniden  
Sebeplerini aradığımı sanmıyor musun.  
Düşünüp düşünüşte sensizlik boyu  
Bir çıkar yol bulamadığıma inanıyor musun

Ateş yumağı olupta yüreğime oturduğunu  
Hep hayalimde yaşadığını biliyor musun.  
Laf laflamışlığımızın bendeki hatırasını  
Tekrar tekrar hayali ile yaşıyor musun.

Uykusuz gecelerimi meşgul edipte  
Her zaman benimle olduğunu umuyor musun  
Adının geçtiği yerde bile bendeki vurgunun  
Yanmışlığımın çaresizliğini anlıyor musun.

Yada adını haykıramamanı ezikliği içinde  
Satır aralarına gizlendiğini görüyor musun  
Bu yüzden kahredip kendimi günler boyu  
Çıldırıp dağlara çıkacağımı var sayıyor musun

Muharrem Akman

## Vurmadın derken

Çiçekli kelimeler bulamayacağım yine  
Vitrinlere asılmıyacak sözlerimde,  
Veda ederken sana öyle bir günde  
Haykırışlar var yangınların birde.

Böyle bir insan seli henüz görülmemişken  
Yağmurlarla gelir gibi her yanın sarılmışken  
Bu telaş neden daha zaman durmamışken,  
Sakladık bir faniyi bizce vakti erkenken.

Sevinçmiydi, üzüntümüydü yaşadığın  
Bir fiske bile vurmadıydın derken.  
Kalbinimi kırmalıydı senin yar  
Üzüntünü eksilteyim derken.

Dönüpte arkana bir bakabilseydin eğer  
Pişmanmı olurdun bir bilsek,  
Öksüz yürekleri birde buruk kalpleri  
Birer birer terkedip giderken.

20.3.2007 İhsaniye

Muharrem Akman

## **Yakışır sana**

Haykır çocuk haykır; yakışır sana  
Gülmek, ağlamak, nara atmakta  
Henüz kirlenmemiş yüreğinle  
Çok şey hatırlatırsın insanlara.

Masumiyetin en esaslısını mesela  
Gülmekse gülmek, ağlamaksa ağlamak  
Bir şey var sende bilirim çocuk  
O da mertlik, dürüstlük, doğruluk.

Bir yerin sızlamazsa ağlamazsın mesela  
El etek öpüp eğilmezsin çıkar uğruna  
Neyin varsa senin çocuk neyin varsa  
Dosdoğru sunarsın insanlığa.

Riyakârlığı tanımazsın bile daha  
Yeltenmez kalbin hileye hurdaya  
Büyüme çocuk büyüme boşuna  
Sen tanıyacağın bu dünyaya ağla.

12/10/2008

Zonguldak

Muharrem Akman



## Yamaçlara

Orada değilmişsin ve muhtemelen  
Elinde kömür kovası  
Dışarıda çıkmazsın.  
Böylece de asılı kalmaz  
Gözlerim yamaçlara  
Birde istediğim zaman giderim  
Beklendiğin duraklara.  
Ve ben yine sen varmış gibi  
O köşeyi sana ayırtacağım  
Sensizliğine inat kaderime.  
Senide yanımda taşıyacağım.

Muharrem Akman

## Yan yüreğim

Yan yüreğim günlerle birlikte  
Korlanan alev inmesin dibe  
Başına kaynar suların,  
Kaç kez döküldüğünü unuttun bile.

Bulutlarda dolaşmak sana değil,  
Ağız dolusu gülmek senin neyine.  
Kaç kereler gitmek istesende  
Bırakmaz kadrerin kendi isteğine

Tasa dert dediğin sadece bugünlükse  
Yarına biter derken, başlangıçsa yinede  
Yaşıyor gibi rollerin ne kadar sürecekse  
İnsan dediklerin böyle neye benzerse.

Yaşamak sadece, nefes alıp vermekse  
Giden günler bir bir acıyla yüklüyse,  
Yakılan ağıtlar, kimseyi getirmiyecekse  
Özlenen son nefesmi, çare değilse.

24/3/2007

Dost yüreklerden

Ümidun,ondan bir ses beklemekse  
Ümidin,onunla soluk alabilmekse  
Susuşun,onu sana getirebilmekse  
Kaç kez yanıldığını hatırla ve yan yüreğim.....Emine Şafak

Muharrem Akman

## Yarına belki

Bildiğim bugünde senin, bendeki şu hasret hanene  
Bir kertik daha attıracağındı.  
Elime kalem kağıt aldırıp,  
Yine hasret satırları yazdıracağındı.

Gelmeyeceğin gün gibi aşınayken ortada  
Gözlerimin yollarda çakılı kalacağıydı.  
Hasret duyguları taşsada içimde.  
Bittiyse bu gün, yarına bir umut olacağındı.

Ben böylesine kahrederken kendi kendimi  
Senin beni ciddiye almayacağındı  
Bir sabır taşı olup kesişmez yollarda  
Seni görebileceğimi, boşuna bekleyeceğimdi

Muharrem Akman

## Yarınlarda

Bu son olsun du bu son  
Yıllara bölünmedi acımız  
Mevsimplere, aylara, haftalara da  
Günler bile geçmez aradan  
Saatler vakitler le anılır oldu  
Bugün de yok değil dün de vardı  
Alkanlar akar kara toprağa  
Vatan sana nice canlar feda  
Dost desen dost değil  
Düşman desen düşman değil  
Kardeş değil ahbab değil  
Bulmuşuz birbirimizi  
Yediğimiz içtiğimiz ayrı değil  
Birimizin acısı hepimizin değil  
Neydi böyle bir arada tutan bizi  
Bu bayrak bu aziz vatan değil miydi  
Çok değil bir asır önce  
Yine böyle bir kargaşadan sonra  
Çullanmıştı yedi düvel üzerimize  
Birdik al bayrak için birdik vatan için  
Kim tutar yasını şehidim  
Hanginiz kalır benim aklımda  
Bir bebek ağlar onca kalabalıkta  
Bir çocuk sarılır fotoğrafa  
Gözyaşı akmaz kurumuş göz pınarlarında  
Salınır can yürekler bir tabutun ardında  
Al bayrak ıslanır ana baba eş dost  
Konu komşu göz yaşlarıyla  
Bir ana sığdıramaz yüreğine acıyı  
Kalbi yokum der bundan sonra  
Alıp getirirler baba kucağını  
Nişanlıyı, kocayı, evladı, amca, dayıyı  
Alıp getirirken o güzel bakışları  
Umutları kavgaları  
Bulunmaz bundan sonra  
Kimler itmiş bizi kör kuyulara  
Boğulursak aynı gemideyiz bilyoruzda  
Kim oynar üzerimize bu oyunları  
Oyunu biz mi biliyoruz yoksa  
Tüm dünyaya umut olan güzel vatanım  
Asya da Balkanlarda  
Pakistan da Çin de Afganistan da  
Görmeseler bilmeseler de  
Güvendikleri dayanaktır akıllarında  
Bir anavatan merhametli vatan  
Silkinip kendimize gelsek  
Bir olsak yarınlarda kim tutar bu vatani  
Yarınlarda ah yarınlarda

Zonguldak/6/Nisan/2016

Muharrem Akman

Muharrem Akman

## Yarınlarda u huzurlu

Bu son olsundu bu son  
Yillara bölünmedi acımız  
Mevsimlere, aylara haftalarada  
Günler bile geçmez aradan  
Saatler vakitlerle anilir oldu  
Bugün de yok değil dün de vardı  
Alkanlar akar kara topraga  
Vatan sana nice canlar feda  
Dost desen dost değil  
Düşman desen düşman değil  
Kardes değil ahbab değil  
Bulmuşuz birbirimizi  
Yedigimiz ictigimiz ayri değil  
Birimizin acısı hepimizin değil  
neydi böyle bir arada tutan bizi  
Bu bayrak bu aziz vatan değilmiydi  
Çok değil bir asir önce  
Yine böyle bir kargaşadan sonra  
Çullanmıştı yedi düvel üzerimize  
Birdik albayrak için birdik vatan için  
Kim tutar yasını şehidim  
Hanginiz kalır benim aklında  
Bir bebek ağlar onca kalabalıkta  
Bir çocuk sarılır fotoğrafa  
Gözyaşı akmaz kurumuş göz pınarlarında  
salınır can yürekler bir tabutun ardında  
Albayrak ıslanır ana baba eş dost  
Konu komşu göz yaşlarıyla  
Bir ana sığdıramaz yüreğine acıyı  
Kalbi yokum der bundan sonra  
Alıp getirirler baba kucağını  
Nişanlıyı kocayı evladı amcaı dayıyı  
Alıp getirirker o güzel bakışları  
Umutları kavgaları  
Bulunmaz bundan sonra  
Kimler itmiş bizi kör kuyulara  
Boğulursak aynı gemideyiz bilyoruzda  
Kim oynar üzerime bu oyunları  
Oyunu bizmi biliyoruz yoksa  
Tüm dünyaya umut olan güzel vatanım  
Asyada avrupada balkanlarda  
Pakistanda çinde afganistanda  
Görmeseler bilmeselerde  
Güvedikleri dayanaktır akıllarında  
Bir anavatan bir misafir merhametli vatan  
Silkinip kendimize gelsek  
Birolsak yarınlarda kim tutar bu vatani  
Yarınlarda ah yarınlarda

Muharrem Akman

## Yaşlı nine

Yıllar senden neler alıp götürmüş.  
Yollarda rastladığım yaşlı nine  
Elinde değneğinle yerleri süpürür gibisin  
Ne çok yaşlanmışsın dönmüşsün viraneye.

Öğle vakitlerini merak edersin en çok  
Birde ezanların nedir zamanı.  
Saatinde var bileğinde ama  
Oda harabe tamir zamanı.

Kimbilir gençliğin seninde  
Bir gül fidanı yar'sındır herkeslere.  
Senide bitirmiş dünya denen virane  
Kendiside yaşlı ama belli etmez bizlere.

Şeninde çok hayallerin olmuştur  
İsyanınla doludur şu dağ etekleri.  
Haykırışlarının izlerini görür gibiyim  
Kaybolmuş tüm umutların kaybolmuş gençliğinle birlikte.

Muharrem Akman

## Yazık oldu emeklere

Yazık oldu emeklere

Daha emekleme çağındayken bile  
Okuyup faydalı olacak herkeslerle  
Gururumuz gözbebeğimiz varlık nedeni  
Bebelerimizdi herkesle birlikte değilmi

Sonra okul başlar siyah önlüklerle  
Tek gaye vardır önünde okumak  
Ve faydası kendine vatana millete  
Bir yarış başlar defterlere kitaplara

Sen yutarken defterleri kitapları  
Gözlerin çalışmaktan kan çanağı  
Konulurken cebine harçlığın kıt kanat  
Dersin ödevin her zaman tamam

Ve yarış başlar milyonlar rakibin  
Burada denkleşecekti emeğin bilgin  
O da ne olmuyor bir türlü hedefin  
Bir tuhafılık vardı ihtimal vermediğin

Sanki sıradan bir vaka tutulmuş kapılar  
Sınavlarınız olmadan dağıtılmış cevaplar  
Ne demeli bilmem ki onca emeğe  
Haksızlığa uğramış binlerce gence

İşgal edilirken makamlar hak edilmeyenlerce  
Gözyaşları mükâfat oldu hakkı yenenlere  
Giderken ülkem git gide kötü günlere  
Hak hukuk hafızalarda hatırlanmaz bile

21 .02.2018

Muharrem Akman Zonguldak

Muharrem Akman



## **Yazmadım**

Adını bir yerlere yazmadım anarım diye.  
Duvarlara resmini koymadım unutturum diye,  
Bir gün kaybolup gidişini bir kabus gibi  
Hatırlatır kahreder üzülrüm diye.

Muharrem Akman

## Yeminmi ettin

Kopardınmı komşunun  
Dalından meyvayı  
Bahçesinden salatayı  
Adam ol derlerdi  
Adam olmıyasıya  
Yeminmi ettin sen  
Girdinmi en alakalı yerde  
Haklı bir söz ile meclise  
Sen sus denirdi hep  
Teskereni alda öyle gel  
Çocuktuk hep özledik  
Büyüyüp adam olmayı  
Sözünün eri olanlarla  
Kolkola dolaşmayı  
Merhameti sevgiyi  
Birlikte yaşamayı  
Gördüklerimiz şimdiyse  
Koca koca adamların  
İncir kabugu doldurmayan  
Sebeplerden hemde  
Birbirlerini bogazladığını  
Her fırsatta yalan dolanla  
Sozlerinin tutarsizliğini  
Her şeyi unutup bir cirpida  
Menfaatine kurban olduğunu  
Kısaca o anlatılanların sadece  
Masaldan ibaret olduğunu

19 10 2007 ihsaniye

Muharrem Akman

## Yeniden başlar

Tadının tuzunun ne önemi var  
Yeni kurtarılmış ocaktan koca tencere  
Tabak kaşık kiminse kimin  
Bir koşturma yer kapmaca  
Yer sofrası kurulur kurulmaz ocak başına  
Fire verecek illa sofraya  
Uyanamaz bir türlü büyük torun  
Küçüğü afacan gibi,dolanır henüz üç yaşında  
Somurtur evin kızları ayrı ayrı köşelerde  
Bizmi hazırlayacağız sofrayı  
Yeni gelin varken bu evde yine  
Gelin ağırdan alır erim madende  
Boş grubunda hele bir gelsin köye  
Hazırlarım sofrayı yıkarım bulaşıkları  
Yerleride süpürürüm güzelce  
Çıkmaz odasından evin delikanlısı  
Saçlarını tararda tarar,üzerine birgantil yağı  
Nine tutmaz eli ayağı görmez gözü  
Dede sigara sarma derdinde  
Henüz bir lokma inmeden midesine  
Öksürürde öksürür bırakamaz tütünü  
Ah babam nasıl yetiştirmişsin maaşını  
Bunca kalabalığa  
Maden ocaklarından iki aydan iki aya aldığı  
Madendeki domuzdamı ustalığı maaşınla  
Bir kapıdan çıkar on,onbir kişi  
Tarla dersen bakarsan güler yüzüne  
Bekler mal melal tarlanın mahsülünü  
Değirmen buğday bekler un öğütmeye  
Tavuğa yem,hayvana arpa saman,köpeğe yal  
Kedisi,atı,buzağısı ister ayrı bir hizmet  
Ocak odun bekler kış yaklaşmakta  
Dolmalı odunluk aşağıdan yukarıya  
İlla lazım olacak fasülyelere çubuk  
Ne demeli su yoluna gidilecek bir hafta  
Köy odasında karlaştırıldı verildi emir  
Koca ismail çavuşun talimatıyla  
A grubu gider B grubu gelir ocaklardan  
Aklı nerede kalır bilinmez sadettin ağamın  
Tarlada çiftçi ocakta domuzdamcı yedeği  
Her yeni bir ay değişir hayat mücadelesi

Muharrem Akman  
28/şubat/2016 Zonguldak

Not:Ocaktan yemek kurtarmak:ocakta veya kuzine de sobada pişen yemeği ateşten almak

Muharrem Akman

## Yetmedi

Bir sesleniş kadardı mesafemiz bizim  
Çilbir yol, ocakta çıra, taş değirmende un  
çörte ile su getirilen oluk, çardakda elma  
Tarlaların etrafına çektiğin dikenli teller zamanı

Yetmedi nasırlı ellerinizle açtığınız yamaçlara  
Buğday, mısır tarlaları, yaptığınız ahşab evler  
Pança pança söktüğün ağaç kökleri, çakır dikenler  
Yeniden yeşerdi inadına, ilk başladığınız gibi

Onca meyve ağaçları, bostanlar bahçeler  
Damdaki at kişnemeleri inek, öküz sesleri  
Kapının önündeki karabaşlar çifter çifter  
Ve önünden yemek aşırmaı bekleyen kediler

Rengerek civcivler, külüğün ardında askeri hizada  
Hindiler olabildiğince gerilip, gulu gulu yapmakta  
Onca zil sesi, çan sesi kulakları vınlandırmakta  
Mandalar yazın çalışıp, kışın dağlarda bir başına

Kendiliğinden toplanırdı düğünde, dernekte, imecede  
Aşağı mahalle, yukarı mahalle, ahmetoğlu, kızılcakeşe  
Yağmur duaları, aşure günleri, Cuma bayram namazları  
Eksik olmazdı kalabalğın, akçasu merkez camisinde

Mateminide yaşrdık ey şehrim bolca, o zamanda  
Maden kömürüne verdiğimiz vakitsiz kurbanlara  
Grup grup vardıya vardıya giden işçilerimiz  
On gider dokuz gelirdi, yürekleri dağlardı ara sıra

Haşır neşirliğimiz vardı bizim maden kömürü seninle  
Ya mükellefiyet sebebiyle yada geçim derdine  
Kömür seni Yakmamıştıki hiçbir zaman ocağımızda  
Isırdık ağaç dallarıyla, kömürü görmemiştik daha sobada

Toprak sizi, maden sizi siz onları bilirdiniz  
Alın teriniz karışırdı her daim iki karaya  
Yer altlarında kara elmasa ve karasaban ardında  
Nasırsız el çamursuz ayak tanımazdı bu yerler

Yetmedi onca nimetin, bizi buralarda tutmaya  
Ayrılırdık senden ancak panayıra pazara  
Şimdi dağıldı dünyanın yurdun her bir tarafına  
Kötü günlerinde duyulmaz, sevinçlerinde buralarda

Muharrem Akman

3/6/2015 Zonguldak

Muharrem Akman

## Yıllar sonra bura

Bağlanmışdır kendiliğinden  
Bir siren sesine bir vardiya seline  
İşçi taşıyan 15 30 treninin tahta vagonarı  
Hergün İhsaniye zonguldak arası  
Onaltı yaşın hayata boşvermişlik bakışı  
Daha varmadan ihsaniye yurtlarına  
Kahvehane yakınlarından duyulan  
Okey takırtısı domina taşı dizilişi  
Elli bir oyununda pişti kapışmasında  
Kağıt sayısını sırasını takip eden  
Kömüre kazma vurmaktan başka  
Hiç bir şeyden anlamaz sandığın  
Cin gibi maden işçileri şapkalı sefer ağam İbiş dayı  
Bir türlü çözemediğim guguk memedin skor tabelası yazısı  
Hilesiz hurdasız oyunları çayına muhabbetine  
Bir mahşer kalabalığını hatırlarsın  
Sendika amele birliği seçimleri sonrası zafer kutlanakarında  
Bakkaldan yarınki öğle yameğine azık almak  
Domates peynir zeytin helva kavurma  
Ezbere bilinir korucu nun kurnalı nın bağbaşı nın dükkanların da  
Gramı gramına  
Ne alınıyor ne yenilir ne kadar ekmek  
Gazete kağıdına sarılmış hazır edilir yarına  
Kasar peynir kavurma üzüm salata  
Yanında beş kilogram su bidonu yapışık ikizlerdir ayrılmaz asılır ihsaniye bölümü tertip  
yerinin duvarlarına ağaca çeşmenin yanına silo bandının kıyına bucağına  
Sonra bir nolu kuyu kafesi ile yerin derinliklerine kömürün olduğu yere  
Bitirdiğinde verilen tertibi çavuşun postabaşın nezaretinde  
Altı domuzdamı tamir tarama yada bant başında  
Aynı kafesle dışarı çıkıp doğru banyolara  
Ve ihsaniye yeniden merhba  
boş vakitlerinde kahvehanelerde  
Dayın amcan enişten amcan kardeşin  
Nereye baksan tanıdık kimi görsen aşına  
Eğer kazınırsa miden yada mırın kırın edersen yemekhane karavanına  
Bekler şaban yanık'ın özl'erin muhtar'ların lokantası  
ikibin sayfalı veresiye defteri  
Bir numara verilmiştir  
Yanında bir not defteri sana  
Her harcadığın yazılır kuruşu kuruşuna  
Bir sendeki kontrol defterine bir bakkalın kara kaplı veresiye hesabına  
Bir çeyrek ekmekte yazılır  
Radyo alındığındada buzdolabı takım elbise kundurada  
Tencere tabak tihan ne varsa  
Dolar sayfa baştan aşağı bakkal lokontada yaptığın harcamalarla  
Kahveci mustafadan içtiğin versiyeye çaylar yazılmaz tutar hafızasında  
İlk işin uzun bir tediye kuyruğundan sonra  
Tediye memuruna uzattığın iş kağıdıya bordondaki maaşınla  
Kapatmak olur bakkal lokonta kahvehane borcunu  
Birde bırakılır boş gruptan dönen arkadaşından aldığı harçlık para  
Alışveriş yaptığın bakkalın kasasına  
Döner durur bu borç sarmalı şaşmaz hiçbir zaman

Munavebeli çalıştığın karşı guruptaki A yada B gurubundan biriyle yapılan anlaşma  
Sonra en çabuk nasıl gidilirse köye  
Otobüs ile ttk servisi ile  
Devrek Çaycuma Ereğli istikametine  
Sanki köyünün cami avlusunda  
Bir imece ortasında gibi  
Garsonun elindeki tepsideki bitmeyen çay oralet kant servisi  
Şimdi viran bile değil artık  
Çoktan yok olup gitti kahvehane koğuşlar yemekhane bulaşikhane çamasirhane cami  
Şezgin abinin tost ekmek çay büfesi  
Yumurtalı kahvaltı servisi  
Beşir in şerefe biranesi  
İşçi yurtları etrafındaki bahçıvan Topal hocanın gülleri  
EKİ kantinindeki beş kuruşluk çay keyfi  
Evinin yolu bile değişmiş artık  
Gördüklerin tanıdıkların ahbablar  
Beklenen duraklar dünkü gibi hafızanda  
Oysa şimdi o sokakların üzerinden geçerken yıllar sonra  
Kimseler sormaz necisin kimsin diye  
Kalbinin en hızlı titrediği yerde bile bakılmaz yüzüne  
Bir köprü durur hiç değişmemiş yamasından korkuluğundan başka  
Oda tanımaz seni üzerinden onca  
Gecip gideni vardiki vakti kalmamıştır tanımaya  
Şöyle bir bakıp gelenine gidenine  
Ah bir hatırlayabilse  
O kuyulardı inilirdi maden ocağına  
Dedemi babamı beni doyuran  
Bıçak gibi kesildi sonrası  
Kapattı kapılarını kuyular bizden sonrasına  
Oğullarımıza torunlarımıza  
Boşalttı şehirleri köyleri  
8e  
Bilsinlerki bırakmaz bizdeki anıları unutulmaz yaşanmışlıklar  
Bağlar kendine eski maden kasabasının  
Bir ahtapot gibi geçmişini kucaklayan kolları

Muharrem Akman

## Yirmi dokuz ekim

095 YILLIK SEVDAMIZ CUMHURİYET BAYRAMIMIZ KUTLU OLSUN

Yirmi Dokuz Ekim

Olamazdı yurdumda düşman neferi  
Bağıma tarlama hür gitmeliydim  
Selamlarken ecdadımızın şanlı geçmişini  
Bir düşman subayına boyun eğmezdim

Tükense de yurdumun topu mermisi  
El avuç açmadı kimseye, ezelden beri  
Kaldıysa üzerinde yaşayan bir tek neferi  
İmanıyla boğardı düşman askerini

Bir kıvılcım yeterdi küllerinden doğmaya  
O da ondokuz mayısta Samsun'da belirdi  
Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir derken  
Yirmi dokuz ekimi o zaman haber verdi

Şahlanmıştı bir kere Anadolu coşkusu  
Gayri duramazdı önünde düşman ordusu  
Köyünden kentinden her bir ferdinden  
Milyonlarca Mustafa Kemal,ler doğdu

Bir kez daha yazıldı Türk'ün şanlı tarihi  
Atatürk Cumhuriyeti bize armağan etti  
Anılacaktır ebediyen her yirmidokuz ekimde  
ATATÜRK Türkiye Cumhuriyetini kurdu diye

Muharrem Akman. Zonguldak

Muharrem Akman

## Yirmi Dokuz Ekim'e sor

Yirmi Dokuz Ekim'e sor

Yokluğun yoksulluğun,gün görmemezlik  
Aç açık günleride basardın bağına  
Evinin duvarlarından geçen rüzgar  
Üzerindeki yorganla dostluk kurar

Yapışmıştır çoktan miden kaburgalarına  
Çoluk çocuk kuru sofralarda hücum ederken  
Meşe palamutu unu,Mısır koçanı ezmesi  
Çok şanslı günündeyse buğday arpa lapası

Kimi yerde rolün öküzün ün dalı saban önünde  
Patiskadan gömleğin,Kaput pantolon tek giysin  
Geyik derisinden çarığın bile müstembel.  
Şükür'dü yaradana bunlar aldığın nefes gibi

Yinede mutlu huzurlu sayarsın kendini  
Evinin reisi eşinin eri çocukların babası  
Bir yumak olunmuştur ücra bir köyde  
Şehrin göbeğinde kasabanın kenarında

Kimse bir şey diyemez ailene senden başka  
Karışamaz kimseler bağına bahçede  
Oturusuna kallkısına yatisına gezmelerine  
Hür bir devlet içinde kuşlar bile kıskansın

Ne zaman cullanırsa düşman üzerine  
Dil uzatılama, bilirsin Türk'ün özgürlüğüne  
Tek yürek olur koca ülke çağlayanlar gibi  
Açlık ordusu yoksulluk ordusu tam teçhizat

Haylaz çocuğun yaramazlığına say uzak kalırsak  
Canın Cananadan kopamayacağını bilmelisin  
Oturda bekle güzel günleri,umudunu yitirme  
Yirmi dokuz ekime sor,ulu Önder ATATÜRK'E sor

15/04 /2014

Muharrem Akman. Zonguldak

Muharrem Akman



## Yirmi üç Nisan

23 NİSAN 1923

Onca meşaket sancıdan,acılardan sonra  
Hoş gelmişti dünyamıza Türkiye Cumhuriyeti  
Armağanıydı Ulu Önder Atatürk'ten bize  
Bu kutsal vatan üzerinde yaşayan herkese

Düşmanı denize dökünce hep birlikte  
Cumhuriyetimizin temelleri atıldı mecliste  
Yurdumun her tarafından gelen,köylü kentli  
Kendisinin seçip gönderdiği temsilcileri ile

Teslim etmek vardı şimdi emaneti emin ellere  
Kendisi gibi hür,yeni doğmuş taze beyinlere.  
Nisan da  
Biliyordu'ki taşır koca yürekler,gelecek nesillere

Emaneti verdi çocuklara yirmi üç

19/04/2018

Muharrem Akman Zonguldak

Muharrem Akman

## Yirmidokuz ekim

Bu kavga başkaydı  
olmak yada olmamaktı sebep  
Bir ulusun yeniden dirilişi demekti  
Yedi düvel bir olup  
Göz dikilmiştin toprağına  
Göz dikilmişti vatanıma  
Göz dikilmişti al bayrağı birkez daha  
Salınırdı yüzyıllardır birgelin edasıyla  
Yüz yıllardır oysa  
Ne zaman düştü dara  
Derman aranırken dermansızca  
Düşmüşken uçurumlara  
Binlerce Mustafa Kemaller  
Meçhul asker, nene hatunlar  
Çıplak ayaklı neferler doğurdu  
Anadolum, balkanlar, kafkasya  
Yandı meşale samsundan  
Parmak basıldı yaraya  
amasya Sivas Erzurum dan  
Bu vatan sahipsiz kalamazdı  
Kalmamalıydı boynu bükük  
Her birisinin şurasında belirdi kıvılcım  
Alparslan oldular her birisi bir Fatih  
Vatansızlık ölüm demekti  
Ölümde şuracıkta  
Zaten tadılmıştı acısı  
Üzerine basıldığında düşman postallarıyla  
Ya istiklal ya ölüm  
Taarruzu değil ölmeyi emrediyorum  
İlk hedefiniz akdenizdir ileri  
Daha inmeden gemilerinden  
Geldikleri gibi giderler diyen  
O eşsiz kumandan Mustafa kemal  
Ardında tam bağımsız bir vatan sevdalısı  
Bu onurlu milletin her ferdiyle  
Bir oldular kalpleri ile  
Kumandanlarının önderliğinde  
Yılmak yıkılmak esaret  
Yabancıydı bu topraklara  
Giremezdi kimsenin boyunduruğu altına  
O yüzden kanları canları pahasına  
kuruldu cumhuriyet  
Bir kez daha haykırdı dünyaya  
Ben her zaman varım aranızda  
Çağ açıp çağ kapatan ecdadım  
29 Ekim 1923 de yazdırdı taihe  
Adını altın harflerle  
ATATÜRK aziz milleti ile  
Türkiye Cumhuriyetini kurdu  
İlelebet yaşayacak diye  
Muharrem Akman

26 Ekim 2015 Bartın

Muharrem Akman

## Yoğun bakım koridorları

Sürgülü kapılar her açıldığında  
Asırlara bedel zaman bitmiştir artık  
Pür dikkat dinlenir hekimin sözleri  
İçerideki canlardan haber alınır  
Bu bekleyişlerle birlikte  
Karışır hüzünler birbirine  
Başlar acıların kardeşliği  
Tek yürek tek acı yaşanır böylece  
Öyle ağlayamazsın bir başına çaresiz  
Üşüşür başına hemen, acılı yürekler  
Belki sende kötüdür halleri, bilirsin  
Ağlayanda, teselli edende, birdir bu yerde  
Kurulan hüzünler sofrasına oturulmuştur  
Bir olunmuştur, gecelerde gündüzlerde  
Yoğun bakımdaki hastanların her bekleyeni  
Paylaşmıştır aynı kaderi seninle  
Bir oturak yada sehba yanında  
Günlük gazeteler ortalarda, orda burda  
Yemek kaşık bıçak bardak ne varsa  
Pencere kenarlarında yada bir kenarda  
Battaniye, hırka, yastık, erzak azık  
Yaşamak için ne lazımsa kısaca  
Taşınılmıştır hayatlar canların yakınlarına  
Bildiğimiz dualar eksik olmaz dudaklardan  
Sığınırız yaradana yardım senden şifa senden  
Hekimden hemşireden ilaçtan iğneden  
Bıkmışken istediğin cevapları beklemekten  
Sen güler yüz tatlı dille yanıt beklerken  
Kahrolursun için için umursamaz tavırlara  
Bazende yakalarsın tamda istediğin gibi  
Sevecen şefkatli halden anlayan hekimi  
Yanarsın ezilirsin kaybolursun arasına  
Uykusuz bedenlerden yaşlı gözlerden  
Bir kahkahada yükselebilir koridorlara  
Kahrolsanda ayaktasın yaşamaktasın yinede  
Yitirmişken manalar anlamlarını  
Beklerken sağsalim o odanan çıkacak canları

Zonguldak  
9/6/2015

Muharrem Akman

## **Yok olmuştur hepside**

kıran girmiştir köküne  
ardı kesilmiş pınarlar gibi  
dostluksa dostluk  
düşmanlıksa düşmanlık  
o köyden o evin kapısından  
bakılmaz kimsenin ardından  
ayaz gecelerin çekilmez soğuğu  
aç açık kalınan günler  
güzel günler tok günler  
orman tepelerinde ararken  
köyün yaramaz hayvanlarını  
uyurken yakalayıp dağ başında  
kukakkarımı dibinde patlayan  
kuru sıkı bile iflah etmez  
yarın akşama yine yapar yapacağını  
yorgunsun argınsın demez  
yine tutturur marmarlığın yolunu  
sıra sıra dizili okul ünifmalarına  
rengarek serilen defterler silgiler  
her birisi bir başka cicili bicili  
kimbilir hangi çocuğun hayallerinde  
kaç baba bakıp da geri döner  
bir cüzdana bir vicdana seslenip  
ne çareki hüküm geçmez hiçbirine  
yalanlara muhataç bu gün yine evinde  
ama sen bu yaşanan tramvayı  
bilmez duymaz göremezsün bile  
almıştır zaman yavrularının küçüklüğünü  
saçlarının siyahlığını gürlüğünü  
beklemez kimse kömür işçilerinin yolunu  
o köy o köy değildir artık  
yoktur yollarında mektep çocukları  
bağı bostanı bahcesi tarlası

Muharrem Akman

16.10.2017. Ankara

Muharrem Akman

## Yok ortalarda

Derenin şırıltısı kalmış kulaklarda  
Yaklaştıkça canlanıyor hatıralarda  
Harabe köy odası yok ortalarda  
Şenlenirdi ramazanlarda, bayramlarda

Birkaç kap yemek koşulurdu köy odasına  
İftar vakti doluşulurdu sofralara  
Açılırdı oruçlar şen şakrak gırla  
Ezan biter hoca kurulur baş uca

Yorgun akşamlarda bir tas çorbayla  
Bir demli çay keyfi köşe başlarda  
Ne yapsan fayda etmez haşarı çocuklara  
Namaz vakti sıvışirlar köşe bucağa

Okul yolu uzak toplanılır bir araya  
En süslü çantalar gururla koltuklarda  
Ödevler tastamam kandil ışığında  
Okul yolu uzak oyunlarda girer araya

Defterler sırada, öğretmende gözler kulaklarda  
Neler vardı kim bilir o günkü konularda  
Ya misket ya kovalamaca teneffüs aralarında  
Ögle yemeği bekler çantalarda

Baba madende çalışır ana tarlada  
Koşuşturmadır gider olur akşamlarda  
Çıra neyine yetmez kandil yoksa da  
Hep birden yapılır ödevler, evlerde sırasıyla

Yılar harcanıyor hazırdır diplomalarda  
Hayat savurur her birimizi biryana  
Vatan borcu var şimdi sırada  
Koşulacak yurdumun bir ucundan bir ucuna.

Muharrem Akman

14/10/2008 Zonguldak

Muharrem Akman

## Yoksa da üzülme

Yoksa da üzülme

Onunda bir adabı kuralı vardı  
Oturamazsın Bağdaş kurup sereserpe  
Yan oturacak uzak durmayacaksın  
Dolacak etrafına dede nine ana baba  
Hele hele Büyüklerden önce  
Oturamazsın asla sofraya  
Şansına kalmış kaşık bulman  
Yoksa da dert tasa değil  
Nöbetleşe kullanacak en yakınındaki  
Bağdaş kurduğun akrabayla  
Bir kaşık sen bir kaşık yanındaki  
Ocaktan yeni gurtarılmış yemeğe  
Şimdiden yapılmış tahta kaşıkla  
O gün Allah ne verdiyse  
Bir sönük kandil  
Feri geçmiş odunuyla Ocak başı  
Yarım yamalak yorgan yatak  
Elek gibi duvarlardan gelip geçen rüzgar  
Daha ne ister gönül  
Birde madende dağıtılan  
Kuru katık kumanya getirdiyse evin eri  
Helva ekmek zeytin peynir reçel  
Sabah ola hayrola

12/07/2018

Muharrem Akman  
Zonguldak

Muharrem Akman

## **Yoksayma**

Senin yüreğinde yer açmaya  
Son hamlem bu olacağını sanma.  
Pskrttğn her defasında  
Kalbimin pes edeceğine inanma.

Unutma tek tek topladığım umutlarımı  
Milyonda bir ihtimalini dahi, yoksayma  
Bekleyişimin süresi, sonsuza dek olsada  
Bir kıvılcımın sanada değeceğine yoksayma.

Muharrem Akman



## **Yoksun diye**

Adını anmamazlık etmedim yoksun diye  
Birden karşıma çıkma ümidini hiç yitirmedim  
Ansızın çekip gittiğini, veda bile etmeden  
Bir an olsun bile kindarlık etmedim.

Yokluğunda burada, bu ıslak, bu yağmurlu şehirde  
Sırf senin adın var, seni hatırlatır anarım diye  
Adının yazdığı dükkanlara girdim usulca  
Bir şeylere bakındım durdum şursuzca.

Alışmalıydı bu şehir, bu umutsuz ben sensizliğe  
Alışmalıydı yollarımız kesişmeyeşie  
Bunca biriktirdiğim umutlarım boşunaysada  
Kahrolasın demedim kahroldumsa da.

Muharrem Akman

## Yoruldu düşlerim

Yol aldı dünyalar kadar  
Yoruldu düşlerim  
Yürüdü mevsimlerin içlerine  
Ağladı yürek  
Sebep aradı durdu  
Mevtasız kabirlik edilişine  
Gün vurmada n vurur  
Yokluğunun darbeleri  
Habire habire  
Yoğruldu düşlerim  
Uzandı dedem zamanına  
Dalaştı çocuklarla  
Ne bilsin ki yaklaşıyordu  
Bir adım, bir adım daha  
Ayrılığa  
Savruldu yürek  
Kapıldı rüzgârlara  
Sebep neydi ki bu ayrılığa  
Rastladı bir kez daha  
O koskoca yalana  
Sende inandın demek  
Herkesin kandığına  
Duruldu yürek  
Şaşırdı şaşkınlıkla  
Hala nasıl yaşadığına  
Kavruldu yürek  
Aht etti susmaya  
Beklemeliydi artık  
Ayrılığa sebep olanlara  
Sebebini sormaya  
Son soluktan sonrasına

24/05/2009

Muharrem Akman

## Yürekler perişan

Benim ülkemde  
Medeniyet tetik olur  
Pusu olur hain ellerde  
Bayramlar yas olur  
Yürekler perişan  
Yaşarken örfümüzü  
Yaşarken adetimizi  
Yaşarken dinimizi  
Dalgalanırken bayrağımız  
Bin aydan daha hayırlı  
Geceyi yaşadıkdan sonra  
Kutlanan ramazan bayramında  
Dinlemez görmez gözler  
Kıskanır katı yürekler  
Saçmak için nifak tohumlarını  
Bayramlaşmanın verdiği coşkuyla  
Kucaklaşırken ülkem tek tek  
En güzel bir bayram akşamında  
Koparır hayattan Almidâ yı Süleyman ı  
Anayı babayı daha nice vatan evladını  
Dinamit koyar akli sıra  
Bilmezlermi bağlanmışız kan bağıyla  
Kenetlenir bir çok yürek bu acılarla  
Bir kez daha bir kez daha.

30 08 2012

Akçasu

Muharrem Akman

## Zaman

Değilmi ki yürekler burkudur  
Savrulur sağa sola  
Durdurak bilmez konar durur  
Dedem zamanına da oğul zamanına da

Ve heryer bütün dünya  
İnsanlar vardı ya mutsuz sokaklarda  
Zihinlerimizde dünden kalanlar var ya,  
Şimdiyse güler insanlar mutludur bir başka

Asılmış mutluluk dünyanın duvarına  
Bini bir para almasak olmaz yakışır yakana  
Yoksa sebebin şimdilik, bir ah yeter sana  
Bir kırıntı rastlar belki koca yaşamında

Sanırsın günlerden perşembe,cuma  
Baksan da yazmaz takvim yapraklarında  
Uç bilemedin olsa olsa dört gün  
Viz gelir hayat insanlara  
Bayram zamanlarında.

13.09.2010

Akçasu köyü

Muharrem Akman

## **Zaman dursa**

Zaman dursa  
Asıla duvarlara  
Mutluluğun umudun  
Kök saldığı yıllarda  
Ana baba abla kardeş  
Her daim bir arada  
Akrep yelkovan  
Kovalamacısı son bulsa  
Öyle bir anki  
Yağmur damlacıkları  
Havada asılı  
Yüzümüzdeki gülücükler  
Donup kalsa

22 Temmmuz 2008

Muharrem Akman

## Zaman geçince

Gözlerim tuttu seni, hapsetti alıntısına  
Hançer atmış gibi çekip gitmiştin.  
Anlatılmazdı, sensizliğin kahrını  
Olmayışın bana büyük bir bahtsızlıktı.

Ummadığım oldu, bu defa nedense  
Dönüverdin gittiğin gibi sessizce.  
Ardından bakışım, bir gidiş gibiyse de  
Bitiverdi birden senin dönüşünle.

Bu defa aynı duvarlar arsında  
Bir sen bir ben kalmıştık, da  
Anlıktı tutuvermek ellerinden,  
Sense bir kelime bile etmedin yar.

Öyle durup karşımda sessizce,  
Hasretimi erittim görmüşlüğümle  
Ah olmasaydı, zaman denilen kavram  
Alıverdi elimden seni zalimce.

Muharrem Akman

## Zaman neki

Asırlar geçmediki ayrılalı aramızdan  
Bir çocuğun emekleme yaşı neki  
Hüznün doruklardayken daha dün gibi  
Şimdi bu neşemizdeki sebep neki

Daha demediydin sensiz nasıl olur dünya  
Yokluğunla başabaş bu yalan dünyada  
Ağıtlar savrulurken her yandan etrafa  
Adın bile anılmıyor bak,zor anlar olmasa

Bu gök, bu yer bir bir manalarını yitirmişken  
Yaşayamam diye kendimede yalan söylerken  
Herşeylerden vazgeçmeyi bile düşlerken  
Alışmışız yokluğuna derdimize düşmüşüz şimdiden

10/05/2007  
Kozlu/İhsan'ye

Muharrem Akman

## Zamanın

İlede, ummadığım zamanda çıkagelirsin  
Ve ben, dona kalırım öylece  
Oysa çok şeyler söyleyecektim ki kendimce  
Unuttum, korktum, yuttum öylece  
İşte karşımdasın işte görüyorum ya  
Ellerim eline değmese de  
Gözlerin bakıyor gözlerime  
Kalbimin çarpınışı seni etkilemese de  
Çarpıyor işte seni görünce.

Muharrem Akman

Muharrem Akman



## Zonguldak kömür kardeşliği

Zonguldak kömürü kardeşliği

Bir elin parmakları neki  
Beşerden on ederdi ancak  
Babamında beş oğlu vardı  
Kendi halinde bir dağ köyünde  
Sonra kömür çağırmış bizi  
Tarlalarımızdan bağımızdan bahçemizden  
Hani o Karaelmasın gizemi dedikkeri  
Ninemin deyişi ilede  
Hortlayasica,geberesice kömür  
Ya kendimiz geldik ekmek derdine  
Ya devlet gel dedi mükellefiyet ile  
yüzlerce binlerce insan vardı şehirde  
Göz alabildiğine işçi,gözler siyah sürmeli  
Hayal edemediğin kadar kömür  
Kartiyede desenderede çayda  
Aynı evlerden gelmişiz sanki  
Aynı sabanı batırmışız toprağa  
Bilemezdikki karışacak daha  
Gözyaşımız acımız yasımız  
Kader kardeşliği yapacaktık onca insanla  
Tüm Karadenizin kentlisi köylüsü  
Örmece köyü nere akçasu nere  
Tonya nere Çaydamar nere  
Karışmış göçük altlarında acımız  
Gruzu facialarında külümüz  
Duman olmuşuz Kozlu semalarında  
Süzülmüş üz göğe doğru  
Hiç ayrılmayacasına  
Devrek nere Taşköprü nere  
Tepeören nere Karapınar nere  
Kemaliye Alaplı Batman  
Elli beş bin işçi nerede yedi bin işçi nerede  
Toplamıştı karaelmas diyarı  
Bunca insanı bağrına  
Kardeş olmuştuk her gün inerken  
Kuyulardan maden ocaklarına  
Tasmacı köyü nere yamaç köyü nere  
Resmedildi adın ülkemin her köşesinde  
Ağaç gibi taş gibi yol gibi  
Kazındı acıların bir bir yüreklere  
Zonguldağım senin böyle  
Maden ocaklarına inen fenerlerin  
Biner biner sönmeden önce  
Seneler önce

Muharrem Akman  
29/07/2018. ZONGULDAK

Muharrem Akman

## Zonguldak maden müzesi

Daha kapını açmadan yanına varmadan  
Atamızın sözleri çıkar karşına ibret gibi  
Serveti medeniye kadar değerlisin Zonguldak  
Avluda serpilmiş tumba,araba,vinç örnekleri  
Yük ve insan taşıyan kuyuların maketi  
Karşında Zonguldağa açılan kapı  
Zonguldak maden müzesi  
Getirecek zaman yolculuğuna seni  
En çokta soyunma dolabındı  
Burnumda tüten,yüreğimi ezen  
Bir gözünde kara kömürün ak kiri  
İş elbisen mendilin potinin gömleğin  
Bir gözünde temiz elbisen iskarpinin Memleketinin dağlarının sesi  
Devrek,çaycuma,pasof,kemaliye  
Vakıkebir görele tonya hopa kastomonu  
Akla gelmeyen yurdumuzun bir çok yeri  
Öğrendim neden denmiş İncirharman,milipero  
Taşbaca,ihsaniye,özgün,sülüman,ali molla  
Takmışlar isimlerini faylarını damarlarını keşfedenler  
Balkanlardan gelen ilk işçilerin ismi  
Ta kuruluşunun ezelinden beri  
Toplanmış elinde ardından arta kalan  
Lamban baretin çarığın kunduran  
Kazmanın ucu baltanın kırığı  
Lambanın elde kalanı göçükten kurtarıldığı gibi  
Kurtarma ekibin tahlisiye elbisen  
Emniyet lambaları gaz lambaları  
Rüyadasın sanki düşün olmuş Önünde Geçiyorlar yavaş yavaş  
Her bir anın gözünün önünde acı tatlı hatıralar  
Dayanıyor tonluk arabayı kancacı Hasan  
Bir tarafta kömürü kazıyor domuzdamı ardında Kazmacı hüsnü yedeği kör Şahin  
Mortüfükör elinde lağım deliğini açar tabancı Ali  
Durdurmuyor bir damla suyu çuf çuf tulumba  
Yer üstü mekanikçilerin ürettiği yakın zamanda  
Kat kat çıkarken yukarılara  
Her bir parçan ayrı ayrı dolaplarda  
Sağlıkçıların kullandığı şırınga takımı  
Tanıdiktır sadettin ağamdan  
İgneden önce kaynarda kaynar kendi kutusunda  
Puantaj defterin muhasebe,yemekhane tikesi  
Pavyon giriş kartı amele birliği cüzdanı  
Sağlık kartesi,kuru katık dikesi  
Aybaşlarında eline verilen maaş bodrosu şeridi  
İnsangücü eğitim müdürlüğü  
Çırak kursu atölye iş yaprakları defteri  
Başçavuş kursu topograf kursu dökümanları  
Bu şehre emek verenlerin adları sanları akıttıkları alınteri  
Siyah akar zonguldağın deresi diyen şehrimin şiiri  
Sen aziz şehrim ellerim tırnaklarım kadar benimsin diyen Rüştü Onurun sesi  
Zonguldak maden müzesi  
Resmetmiş kentimizin geçmişini  
Emekleri geçen herkese saygılar hörmeter

TTK genel müdürü Burhan İnam ve  
Ekrem murat zamanın katkılarıyla kurulan  
Bekliyor ziyaretine kömürün çocuklarını  
Kömürle yoğrulmuğ anadolu insanlarını.

Muharrem Akman

Zonguldak 20/06/2016

Muharrem Akman

## Zonguldak sen

GÜNEŞLİ BİR ZONGULDAK SABAHINDAN HERKESE GÜNAYDIN

Zonguldak sen

Sahiplenmesek'te yaşadığımız yerleri  
Asi bir babanın oğullarına yaptığı gibi  
Kimse söylemese de ismini künyesinde  
Karşılıksız verirsin toprağının her dilimini

Tüterken bacaların üzerinde dere tepe  
Kimse indirmez köklerini derinlere  
Bir kelebek, bir kuş, mevsimler gibi  
Zamansız akıp gider göç başka diyarlara

Dolup boşalmıştır çok kere caddeler  
Kimse bakmaz elli yıl altmış yıl semalarında  
Burda bir ömür emeklilik hak ediş yılıdır gülüm  
Derme çatma sahiplenmeler bu yüzden

Kim istemezdeki Karaelmas diyarı Zonguldak  
Sıra sıra yürüsün işçiler sokaklarında  
Fabrikalardan fabrika beğensin Aliler Ayşeler  
Olurdu belkide tutulabilseydi senden gidenler

Yeraltında kömürün hası üzerinde gür ormanı  
Denizi mavisi mağarası yaylası kanyonu  
Ne varsa sende zenginlikten güzellikten yana  
Çarçur edilip durmasa yaşayanlar hunharca.

25/08/2018. Muharrem Akman  
Zonguldak

Muharrem Akman

## Zor olan

Yüreğine taşını bassalardı  
Verdiğin görevi alırken,  
Bir damla yağ bırakmasaydılarını  
Kuruyan göz pınarlarında.

Böyle karşılarken seni,  
Gözün açtığın bu yerler  
sıkıştırırken bunca eli  
susmalımıydı bu yürekler

Bukadar kalabalıkla seni  
Bir garibdi bu karşılama  
Uzandığın dört duvar arasına  
Ellerle yatırılıp kaldırılışında.

Sarmışken dört bir yanını  
Dost diye saran eller  
Bir selamdamı olmazdı  
Önceki uğurladıklarımıza,

Çıt çıkmıyordu işte bak  
Verdiğin bu görev uğruna  
Giderken sen sessizce  
Yaşamışlığının son durağına.

14/10/2006

Devrek/Akçasu köyü

.

Muharrem Akman